

ĐỘT PHÁ

ĐỘT PHÁ TÀI CHÍNH

Sức Mạnh Của Sự Cung Ứng

GARY KEESEE

TÀI CHÍNH

ĐỘT PHÁ

ĐỘT PHÁ TÀI CHÍNH

Sức Mạnh Của Sự Cung Ứng

GARY KEESEE

TÀI CHÍNH

Your Financial Revolution: The Power of Provision, By Gary Keesee

© Gary Keesee, 2022

Originally published in English

ISBN: 978-1-945930-39-3

Faith Life Now

P.O. Box 779

New Albany, OH 43054, USA

You can reach Faith Life Now Ministries on the Internet at

www.faithlifenow.com.

Đột Phá Tài Chính: Sức Mạnh Của Sự Cung Ứng, bởi Gary Keesee

© Gary Keesee, 2022

Nguyên tác bằng tiếng Anh

ISBN: 978-1-945930-39-3

Faith Life Now

P.O. Box 779

New Albany, OH 43054, USA

Bạn có thể biết thêm thông tin về Faith Life Now trên trang web này:

www.faithlifenow.com

NỘI DUNG

GIỚI THIỆU.....	7
CHƯƠNG 1: Ánh Sáng Soi Trong Bóng Tối.....	23
CHƯƠNG 2: Tư Duy Mới.....	39
CHƯƠNG 3: Vấn Đề Thực Thi Quyền Hạn Pháp Lý Hợp Pháp...	61
CHƯƠNG 4: Bạn Không Nhớ Sao?	93
CHƯƠNG 5: Làm Mạnh Mẽ Sự Cung Ứng Của Bạn.....	113
CHƯƠNG 6: Đức Tin Là Chìa Khóa.....	145
CHƯƠNG 7: Cảnh Báo:Hãy Ở Trong Đức Tin Phát Triển Của Bạn!.....	167
CHƯƠNG 8: Bạn Cần Một Kế Hoạch!	187
CHƯƠNG 9: Đến Lúc Đi Rồi!	205

GIỚI THIỆU

Tựa đề của cuốn sách này dường như đã quá rõ ràng, là điều gì đó mô tả một sự thật hiển nhiên. Ý tôi là, ai mà lại tranh cãi với câu nói mang sự thật hiển nhiên như vậy chứ? Tôi nghĩ tất cả chúng ta đều đồng ý rằng cần phải có sự cung ứng, sự cung ứng để mua những thứ cần cho cuộc sống là điều hết sức quan trọng. Tuy nhiên, nhiều người không có được sự cung ứng cần thiết. Trên thực tế, họ đang phải vật lộn chỉ để sinh tồn mà thôi. Họ sống cảnh nô lệ trong việc chi trả các hoá đơn và nợ nần dường như không bao giờ có hồi kết. Thay vì sống với ước mơ, họ sống trong tình trạng tuyệt vọng, bị nhận chìm trong nỗi sợ phải đi làm công việc họ ghét cay ghét đắng và tệ nhất là sống không có mục đích ý nghĩa nào cả.

Một nghiên cứu gần đây cho thấy 48% dân số nước Mỹ mang về nhà 31,561 đô la mỗi năm hoặc là 2,639 đô la hoặc ít hơn con số đó mỗi tháng,¹ và có đến 40% dân số nước Mỹ không thể viết ra tầm séc với con số 400 đô la mà không có sự tính toán trước đó.²

Bạn có thể hình dung căng thẳng cỡ nào khi phải để ý đến từng cent một bạn chi tiêu rồi hi vọng sang tuần tiếp theo chỉ cần có đủ số đó để chi tiêu thôi nhưng hết tuần này sang tuần khác, hết tháng này sang tháng khác bạn không biết khi nào cảnh này mới kết thúc? Thay vì tiến về phía trước, bạn thấy bản thân mình càng lúc càng lún sâu hơn vào cảnh nợ nần không lối thoát. Tôi có thể hình dung được cảnh đó, vì đó là cách tôi đã sống suốt chín năm ròng rã; và nó không hề do tôi tưởng tượng. Nó rất thật.

---

1 <https://howmuch.net/articles/how-much-americans-make-in-wages>

2 <https://www.cnbc.com/2018/05/22/fed-survey-40-percent-of-adults-cant-cover-400-emergency-expense.html>

Xấu Hổ Vì Thiếu Thốn

Vợ tôi, Drenda và tôi kết hôn với nhau, chúng tôi hi vọng sẽ bắt đầu một cuộc sống đầy kinh ngạc nhưng sau đó chúng tôi thấy mình rơi vào cảnh nợ nần và luôn gặp căng thẳng tài chính. Chỉ trong vài năm, chúng tôi đã bị huỷ mười thẻ tín dụng; nợ ba công ty tài chính với lãi suất 28%; nợ tiền trả hai chiếc xe ô-tô trong khi cả hai đều đã chạy trên 200,000 dặm; nợ tiền nhà nước; và vô số những khoản nợ khác chúng tôi không thể trả được. Chúng tôi nợ tiền bố mẹ hàng ngàn đô la đến mức họ không cho chúng tôi mượn nữa.

Chúng tôi vay mượn nợ không phải để huỷ hoại cuộc đời của chúng tôi đâu; đơn giản là chúng tôi cố gắng để sống sót mà thôi. Nói đến đây nghe mới điên rồ làm sao, lúc đó tôi làm cho một công ty tài chính cố gắng giúp đỡ nhiều người qua việc bán bảo hiểm cũng như bảo hiểm đầu tư. Tôi hưởng lương %100 theo chế độ hoa hồng dựa vào doanh số bán được nhưng hoa hồng không bao giờ là đủ với tôi. Chúng tôi tiếp tục hi vọng công việc rồi sẽ thay đổi nhưng qua nhiều tuần rồi nhiều năm vẫn không có gì thay đổi cả.

Cuối cùng, sau chín năm rông rã sống lệ thuộc vào việc vay mượn để chi trả các hoá đơn, chúng tôi cũng đã mượn hết tất cả những nơi chúng tôi nghĩ mình có thể. Chúng tôi cảm cố hết mọi thứ có giá trị và sự căng thẳng của việc sống trong vũng lầy tài chính đã bắt đầu khiến tôi và gia đình tôi gặp rắc rối nghiêm trọng về cảm xúc.

Tôi bị nhiều cơn hoảng loạn tấn công và phải dùng đến thuốc chống suy nhược nhưng nó không thực sự giúp ích được tôi chưa kể chúng còn kéo theo tác dụng phụ nghiêm trọng. Các bác sĩ khám cho tôi còn bảo tôi bị tiểu đường dựa theo lượng đường trong máu.

Tệ hơn vấn đề sức khoẻ của tôi nữa, đó là nỗi sợ hãi, nó đã mang cuộc đời tôi đến chỗ tôi sợ phải ra khỏi nhà. Thế giới của tôi bị đóng sầm lại xoay quanh nỗi khiếp sợ kinh hoàng, dày vò đến mức tôi bị tê liệt! Chúng tôi không thể trả nổi các hoá đơn và tháng nào cũng là thách thức cho chúng tôi trong việc xem xét khoản nào trả tháng này và khoản nào có thể bỏ qua tháng sau trả tiếp.

Tôi cho rằng một trong những khía cạnh làm suy yếu chúng tôi trong mớ hỗn độn tài chính lúc đó chính là tôi cảm thấy xấu hổ. Nỗi sợ ôm chặt lấy tôi mỗi khi tôi dùng thẻ tín dụng với hi vọng nó có thể còn chi trả được thêm một lần nữa. Tôi thấy bản thân tôi không ngừng bào chữa, nói dối những người đi thu các hoá đơn mà gần như ngày nào họ cũng gọi cho tôi. Có lẽ điều khó chịu nhất chính là nhìn gia đình dễ thương của mình thiếu thốn mọi thứ họ cần, đó là nỗi đau đớn cho tâm hồn tôi. Thật lòng mà nói, mỗi ngày cứ thế trôi qua, tôi thấy mình là kẻ thất bại khi cứ phải đổi diện hết chuyện này đến chuyện khác như vậy.

Sự hỗn loạn tài chính không phải lâu lâu mới xuất hiện một lần hay là chỉ trong một khoảnh khắc mà nó đã kéo dài suốt chín năm dài ròn rã đấy!

Trong trường hợp bạn còn chưa hiểu thì vâng, tại thời điểm đó tuần nào chúng tôi cũng đi nhà thờ. Tôi được cấp chứng chỉ thần học, có bằng cấp kinh doanh hẳn hoi, tôi còn học một năm trong trường Kinh Thánh nữa. Tôi đã được báp-tem Thánh Linh, tôi yêu Chúa nhưng có điều gì đó rất không đúng đã xảy ra cho tôi. Tôi biết rõ như vậy, nhưng nó là cái gì mới được chứ? Tôi đọc được nhiều câu chuyện trong Kinh Thánh lắm, chỉ có điều chúng không xảy ra trong đời tôi mà thôi.

Chúng tôi sinh hoạt tại một hội thánh lớn và hội thánh đó dạy chúng tôi rằng ý muốn của Đức Chúa Trời đó là sự thịnh vượng nhưng chỉ là tôi không thấy nó xảy ra mà thôi và tôi cũng không biết tại sao nó lại không xảy ra. Nói thẳng ra thì thực sự tôi không thấy có bất kỳ người bạn nào của tôi đạt đến một mức độ thịnh vượng nhất định nào cả.

Tiếng Gọi Thức Tỉnh

Mọi thứ chờ đón tôi phía trước là khi vị luật sư, một trong nhiều luật sư, đã gọi đòi tiền tôi, anh ta lại gọi lại cho tôi lần nữa. Lần này, anh ta không chịu nổi nữa nên đã nói thẳng thừng: “Ông Gary, tôi cho ông thêm ba ngày nữa để trả 1,600 đô la cho thân chủ của tôi hoặc tôi sẽ kiện ông ra toà về số tiền đó.” Rồi anh ta cúp máy.

Tôi biết thế là xong. Tôi toi đời. Chẳng có nơi nào là tôi không mượn. Không tiền, không đồ ăn. Tủ lạnh thì trống trơn như tài khoản của chúng tôi vậy. Tôi đã hi vọng vào một tuần làm việc chất lượng để kéo chúng tôi ra khỏi cảnh này nhưng nó đã không bao giờ đến.

Quá tuyệt vọng, tôi leo lên chiếc giường ngủ nhỏ trong căn nhà gỗ cũ kỹ chúng tôi thuê với giá 300 đô mỗi tháng. Tôi biết đó không phải là ý Chúa khi để chúng tôi sống trong cảnh tù đày tài chính như vậy nhưng chúng tôi cũng đã làm tất cả các cách rồi mà vẫn không khá lên được.

Tôi nằm vắt ngang giường tuôn tràn giọt lệ, tôi kêu khóc với Chúa. Ngạc nhiên thay, mới khóc thôi, đột nhiên tôi nghe được tiếng Ngài đáp lời tôi. Từ tâm linh tôi, tôi nghe được câu Kinh Thánh này:

Đức Chúa Trời tôi sẽ cung ứng mọi nhu cầu của anh em theo sự giàu có vinh quang của Ngài trong Đấng Christ Giê-su.

— Phi-líp 4:19

Tôi hét lên, “Con biết câu Kinh Thánh này nhưng con không nhìn thấy nó trong đời con.” Rồi tôi nghe tiếng Thánh Linh nói:

“Ta không liên quan gì đến mớ rắc rối của con cả. Lý do khiến con ở trong mớ hỗn độn này là vì con không biết

cách Vương quốc Đức Chúa Trời hoạt động.” Ngài tiếp tục nói cho tôi nghe rằng Hội thánh của Chúa Giê-su đã sống như cảnh dân Y-sơ-ra-ên đã sống trong thời của Pha-ra-ôn - cảnh nô lệ. Thánh Linh nói, “Ta muốn dân Ta được tự do tài chính!”

Mặc dầu không thật sự hiểu ý Chúa là gì khi Ngài nói về Vương quốc nhưng tôi biết chắc một điều rằng trong Vương quốc đó sẽ không có cảnh nợ nần và Thánh Linh đơn giản chỉ cho tôi biết có một cách tốt hơn để sống, là cách tôi chưa từng học biết trước đó. Cách đó là gì và làm sao để nó hoạt động, tôi không biết nhưng tôi biết tôi phải tìm ra nó cho bằng được.

Điều trước tiên tôi làm đó là xuống lầu, ôm chầm Drenda. Tôi kể cho cô ấy nghe những gì Chúa nói với tôi và tôi còn nhớ là mình đã đứng đó, cầm lấy tay cô ấy và ăn năn với Chúa, với cô ấy về mớ hỗn độn tôi đã đem đến cho gia đình mình. Chúng tôi kết ước ngay tại đó dù không thực hiểu Chúa có ý gì khi nói về Vương quốc Đức Chúa Trời nhưng chúng tôi sẽ tìm cho ra. Chúng tôi cũng kết ước không lấy sự vay mượn làm lối sống nữa nhưng phải thừa nhận là chúng tôi không biết phải làm sao cả. Khi chúng tôi cầu nguyện, có một sự bình an bao phủ trên tôi và tôi biết Đức Chúa Trời sẽ chỉ cho chúng tôi cách tìm thấy được nó theo đường lối của Ngài.

Nhưng quay trở lại với hai từ Vương quốc, tôi thực sự không hiểu Ngài đang nói về cái gì. Tôi biết tôi sẽ lên thiên đàng và tôi cũng được học một chút về Kinh Thánh nhưng tôi vẫn không biết ý Chúa là gì. Thực tế thì tôi không biết gì nhiều về hai từ Vương quốc này cả. Lần duy nhất tôi có thể nhớ được nó là khi nó được đề cập trong bài cầu nguyện chung của Chúa Giê-su trong Kinh Thánh.

Xin Vương quốc Cha được đến, ý Cha được nên, ở đất như ở trời.

— Ma-thi-ơ 6:10

Trong câu Kinh Thánh này, tôi nghĩ nó nói về một Vương quốc tương lai khi một ngày nào đó chính Chúa Giê-su sẽ thiết lập trên đất chứ tôi không biết nó thực sự chỉ đến cái gì. Nhưng sau khi tra xét phân đoạn, tôi nhận ra mình đã sai. Chúa Giê-su đang dạy chúng tôi cách cầu nguyện ở đây, ngay lúc này. Chúng tôi là những người sẽ cầu nguyện cho ý muốn của Đức Chúa Trời được thành trên đất. Nhưng Vương quốc Đức Chúa Trời là cái gì?

Nếu bạn đã đọc những cuốn sách trước của tôi, bạn có thể bỏ qua chương 1 nếu bạn muốn, nhưng tôi tin sự ôn tập luôn đảm bảo cho bạn vượt qua bài kiểm tra. Bài kiểm tra của bạn, đấu trường cuộc sống của bạn vốn đã bắt đầu rồi nhưng bạn đừng lo lắng. Vẫn còn nhiều thời gian để tìm ra các đáp án đúng và bạn sẽ đậu thôi. Nhưng nếu bạn mới đọc nó lần đầu, thì hãy đi tìm hiểu xem cái gì then chốt ở đây thôi nào!

Cách Sống Mới

Khi Chúa nói tôi chưa bao giờ học cách Vương quốc Đức Chúa Trời hoạt động, tôi vô cùng bối rối. Drenda và tôi không biết chút gì về cái Ngài muốn nói cả. Chúng tôi đã cầu nguyện và xin Chúa dạy chúng tôi biết ý Ngài là gì khi Ngài nói chúng tôi không biết cách Vương quốc Đức Chúa Trời hoạt động.

Cho nên, điều đầu tiên tôi phải học đó là vương quốc về mặt tự nhiên có nghĩa là gì. Tôi nghĩ khái niệm này khó hiểu đối với tư duy của người Tây phương, vì chúng ta sống theo suy nghĩ dân chủ và tự do ngôn luận kiểu Mỹ. Còn Vương quốc của Đức Chúa Trời thì không theo chế độ dân chủ; mà đó là vương quốc có vua. Thẩm quyền của vua trải dài trong toàn bộ vương quốc, trong đó thẩm quyền được uỷ thác cho các chức vụ khác nhau và cho những người hoạt động dưới thẩm quyền đó. Một đám đông lộn xộn không phải là một vương quốc. Bạn có thể có một triệu dân lộn xộn nhưng đó không phải là một vương quốc. Vương quốc là một nhóm người được kết nối lại với nhau bằng luật lệ hay một hình thức cai trị.

Định nghĩa vương quốc theo từ điển là: “vương quốc: chính thể hay chính quyền có vua hay nữ hoàng đứng đầu.”

Dù chúng ta ăn mừng Chúa Giê-su đến trên đất vào lễ Giáng Sinh, nhưng chúng ta thường không hiểu Ngài đến đem theo một hình thức cai trị. Kinh Thánh nói về sự cai trị của Ngài trong Ê-sai 9:6-7

Quyền cai trị của Ngài cứ gia tăng mãi, và nền hòa bình sẽ vô tận trên ngôi Đa-vít và trên vương quốc Ngài, để lập vững và duy trì vương quốc ấy trong công lý và sự công chính, từ nay cho đến đời đời. Lòng sốt sắng của Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ thực hiện điều ấy!

Chúa Giê-su là đầu của Vương quốc này và khi chúng ta tiếp nhận Chúa Giê-su làm Cứu Chúa, chúng ta trở thành người được hưởng mọi lợi ích trong Vương quốc đó; chúng ta trở thành những công dân. Không những là công dân thôi, chúng ta thực sự còn là một phần trong đại gia đình của Đức Chúa Trời, là những con trai, con gái của Ngài.

Nhưng bất cứ ai tiếp nhận Ngài, tức là tin danh Ngài, thì Ngài ban cho họ quyền trở nên con của Đức Chúa Trời, là những người được sinh ra không phải bởi khí huyết, hoặc bởi ước muốn xác thịt, hoặc bởi ý người, nhưng bởi Đức Chúa Trời.

—Giăng 1:12-13

Như vậy, anh em không còn là người xa lạ hoặc là người tạm trú nữa, nhưng là người đồng hương với các thánh đồ và là thành viên trong gia đình của Đức Chúa Trời.

—Ê-phê-sô 2:19

Là những thành viên trong gia đình của Đức Chúa Trời, chúng ta trở thành một phần trong gia đình của Ngài vì thế chúng ta sở

hữu mọi phần trong mọi thứ Ngài có. Đồng thời chúng ta cũng trở thành công dân trong Vương quốc vĩ đại của Ngài với quyền hợp pháp và mọi lợi ích.

Vương Quốc Mới

Để hiểu rõ hơn điều tôi đang nói, hãy để tôi nói về việc làm một công dân của Hoa Kỳ. Là công dân của Hoa Kỳ, bạn có các quyền hợp pháp. Các quyền hợp pháp của bạn được viết trong hiến pháp và trong các bộ luật đã được thông qua trong chính phủ. Những điều luật và ích lợi này được đưa đến cho mọi công dân từ trên xuống, dù họ là ai. Các quyền này không dựa vào cảm xúc hay sự khôn ngoan của chúng ta. Không hề như vậy mà chúng được căn cứ trên pháp luật và được áp dụng cho mọi công dân gọi nước Mĩ là nhà của họ. Có thể có một công dân nào đó không biết các quyền hợp pháp của mình nhưng dẫu vậy họ vẫn có quyền ấy vì đơn giản họ là công dân Hoa Kỳ, vậy thôi.

Bây giờ, đây là cái cần suy nghĩ và tôi hi vọng nó sẽ thay đổi toàn bộ cái nhìn của bạn về Đức Chúa Trời cũng như cách bạn nhận lãnh từ Chúa. Tại Mỹ, nếu chúng ta thấy ai hay thứ gì đó đang muốn lấy đi quyền hợp pháp của chúng ta hay chúng ta bị đối xử bất công thì chúng ta có thể nhờ đến công lý (công lý có nghĩa là sự thực thi pháp luật hay hành pháp), đó là quá trình thi hành các quyền hợp pháp của chúng ta. Chúng ta đến toà án, và quan toà không quan tâm đáng về chúng ta giàu hay nghèo. Ông ta chỉ căn cứ vào luật lệ. Ông ta luôn phán quyết đứng về phía luật lệ. Luật pháp và quan toà là sự an ninh của chúng ta.

Chúng ta có các quyền hợp pháp, và chính phủ sẽ đảm bảo và thúc ép cho các quyền hợp pháp của chúng ta được xúc tiến thông qua tiến trình thực thi công lý bên trong hệ thống pháp luật của Hoa Kỳ. Với một kiến thức như thế thì chúng ta hãy

xem kỹ hơn Ê-sai chương 9, nói về Vương quốc mới mà Chúa Giê-su đã mang đến trên đất.

Ngài (Chúa Giê-su) sẽ cai trị trên ngôi Đa-vít và trên vương quốc Ngài, để lập vững và duy trì vương quốc ấy trong sự công bình và chính trực...

— Ê-sai 9:6

Câu Kinh Thánh này nói Vương quốc Đức Chúa Trời được thiết lập và được duy trì thông qua sự công bình, sự quản trị luật pháp của Đức Chúa Trời. Sự quản trị này có nghĩa là tiến trình triển khai hay củng cố các quyền hợp pháp của bạn. Các quyền hợp pháp của bạn là những điều mà Chúa gọi là công bình hay điều Ngài nói là đúng, là luật lệ của Ngài. Để đảm bảo những gì bạn có, những gì Chúa nói là đúng trong Vương quốc của Ngài, những gì là của bạn với tư cách là công dân trong Vương quốc đó, Chúa đã ban cho bạn quyền sử dụng công lý, đó là tiến trình hay sự đảm bảo bạn sẽ có được những gì Ngài đã hứa.

Đức Chúa Trời đã bày tỏ ý muốn của Ngài cho chúng ta qua Lời Ngài, là Kinh Thánh, để chúng ta biết các quyền của mình trong Vương quốc của Ngài. Đây là tin mừng! Mọi thứ bạn đọc trong Kinh Thánh liên quan đến điều Chúa đã hứa với bạn đã thuộc về bạn rồi vì bạn là công dân trong Vương quốc của Ngài!

2 Cô-rinh-tô 1:20 nói rõ mọi lời hứa - MỌI LỜI HỨA - đều là “Có” và “A-men”. Lời hứa đã được quyết định; Nó đã thuộc về bạn một cách hợp pháp.

Vì trong Ngài, tất cả mọi lời hứa của Đức Chúa Trời đều là “Có”. Do đó, cũng bởi Ngài mà chúng ta đều nói “A-men” để tôn vinh Đức Chúa Trời.

—2 Cô-rinh-tô 1:20

Nền tảng cơ bản của Vương quốc Đức Chúa Trời là sự công bình và công chính - nền tảng này là bất biến. Cho nên hãy nghĩ

theo cách này: nếu tôi biết luật của Vương quốc Đức Chúa Trời (ý muốn Ngài), thì tôi biết mình có quyền sử dụng công lý, tiến trình thực thi đảm bảo những gì luật lệ nói cho tôi, tôi sẽ tự tin và không sợ hãi.

Chúng tôi đã thấy và làm chứng rằng Đức Chúa Cha đã sai Con Ngài làm Cứu Chúa của thế gian. Bất cứ ai xưng nhận Đức Chúa Jêsus là Con Đức Chúa Trời thì Đức Chúa Trời ở trong người ấy, và người ấy ở trong Đức Chúa Trời.

— 1 Giăng 5:14-15

Khi câu Kinh Thánh này nói rằng Ngài nghe chúng ta, nó không có ý nói về sự nghe vật lý như khi chúng ta nghe lời nói của mình phát ra với âm thanh; mà câu Kinh Thánh này có ý nói rằng Ngài đã tiếp nhận vụ việc của chúng ta.

Hãy suy nghĩ về một vị quan toà, ông ta nghe một vụ án cụ thể nào đó để đảm bảo công lý được thực thi. Tòa án và quan toà có mặt để đảm bảo công lý được dành cho mọi công dân. Quyết định của quan toà không dựa trên cảm xúc nhưng căn cứ vào luật pháp mà ông đại diện để thực thi luật pháp đó cho mọi công dân. Quan toà có mặt nhằm đảm bảo công lý (sự thực thi luật pháp) được diễn ra theo như luật thành văn.

Trong trường hợp của Chúa thì ngài của Ngài (nơi thẩm quyền) và quyền năng Ngài có mặt để đảm bảo công lý (sự thực thi ý muốn của Ngài) đối với mọi người đến với Chúa Giê-su và Vương quốc Ngài.

Xin hãy đọc lại câu đó một lần nữa thật chậm rãi và hãy để nó thay đổi quan điểm hiện tại của bạn về Đức Chúa Trời. Nhiều người cảm thấy Chúa đưa ra quyết định tùy theo trường hợp, nhưng điều đó không đúng. Ngài là Vua của Vương quốc có các luật lệ không thay đổi. Ngài không và sẽ không quyết định bên ngoài luật lệ của Ngài. Vì thế chúng ta biết câu trả lời của Ngài là gì trước khi chúng ta cầu xin, chúng ta có thể biết chắc chúng ta có

những gì luật pháp của Ngài nói trước khi chúng ta nhìn thấy nó, vì Ngài có quyền năng để thi hành luật pháp của Ngài.

Thôi Xin Xỏ

Khi Drenda và tôi bắt đầu biết về các quyền hợp pháp của mình trong Vương quốc, nó đã thay đổi cách chúng tôi suy nghĩ về Đức Chúa Trời và Kinh Thánh cách ngoạn mục. Kết quả của sự hiểu biết mới của chúng tôi là cách chúng tôi sống được thay đổi. Không còn ăn xin hay ăn mày cũng không còn van nài nữa. Chúng tôi biết những gì Chúa phán đã được ban cho một cách hợp pháp cho chúng tôi với tư cách công dân của Vương quốc Ngài. Và chúng tôi còn tiếp tục học biết cách công bố những lời hứa và nhìn thấy chúng được khai phóng trên đất. Đây thật là một sự mặc khải giúp chúng tôi biết mình là những chủ nhân của tất cả những gì thiên đàng có. Là công dân, chúng tôi có quyền thực thi hợp pháp mọi luật lệ của Vương quốc. Nhưng với tư cách là thành viên trong đại gia đình của Đức Chúa Trời, chúng tôi còn là chủ nhân và được công nhận quyền thừa kế hợp pháp cho mọi điều thiên đàng có.

Nếu là con cái thì chúng ta cũng là người thừa kế, vừa là người thừa kế của Đức Chúa Trời vừa là người cùng thừa kế với Đấng Christ; nếu chúng ta thật sự cùng chịu khổ với Ngài thì chúng ta sẽ cùng được vinh quang với Ngài.

— Rô-ma 8:17

Hãy để ý câu Kinh Thánh trên nói rằng chúng ta là những người cùng thừa kế với Đấng Christ! Điều đó có nghĩa mọi thứ Đấng Christ có cũng là những thứ chúng ta có!

Khi Đức Chúa Trời phán với tôi trong căn nhà nơi nông trại nhỏ tồi tàn ngày hôm đó rằng tôi không biết cách Vương quốc

Ngài hoạt động là Chúa đang muốn nói về những luật lệ cùng cấu trúc hợp pháp của Vương quốc Ngài. Chúa nói đúng. Tôi không biết tí gì về Vương quốc cũng như cách Vương quốc hoạt động. Nhưng có một điều rất nhanh tôi hiểu ra ngay, và nó giúp cho sự hiểu biết của tôi về Vương quốc đó là Vương quốc thì sẽ hoạt động theo những luật lệ bất di bất dịch. Luật pháp thì không thiên vị. Luật pháp thì không có làm ơn cho một người cụ thể nào. Không, luật pháp là bất di bất dịch và nhất quán.

Hãy để tôi đưa ra một ví dụ. Ngày nay chúng ta ai nấy đều sử dụng điện và ánh sáng được cung cấp cho mọi nhà. Bạn sẽ đồng ý với tôi rằng những quy luật chi phối điện đã luôn ở đây kể từ lúc quả đất được dựng nên. Tuy nhiên, trong hàng ngàn năm, trái đất vẫn chưa có sự sáng! Lý do là gì? Đó là vì chưa có ai khám phá ra những quy luật chi phối điện cũng như cách sử dụng điện để phát ra ánh sáng. Mặc dầu sự thấp sáng bằng điện và tĩnh điện được coi là một phần thông thường trong cuộc sống nhưng chúng vẫn luôn ở đó, dưới những sự quan sát. Không ai thật sự nghĩ đến việc sao chép lại những gì họ nhìn thấy vì họ không nhận ra cái họ thấy đó được căn cứ theo quy luật tự nhiên là cái họ có thể lãnh hội được.

Sự thiếu hiểu biết trên cũng tràn ngập khắp hội thánh ngày nay. Có nhiều người đọc về những điều vĩ đại Đức Chúa Trời đã làm trong Kinh Thánh nhưng họ lại không bao giờ vượt qua mức độ hiểu biết những gì họ đọc được trên sự quan sát cả.

Có nhiều người thấy Chúa làm một vài điều khá kinh ngạc trong cuộc đời họ nhưng nó giống như việc nhìn thấy một tia chớp loé lên trong một cơn bão mùa hè vậy, họ sẽ đứng đó và nói, “wow, anh có thấy nó không?” Tuy nhiên, họ lại không thể sao chép tia chớp đó được vì họ không hiểu những quy luật đang chi phối trên cái họ vừa thấy. Ví dụ, ngày nay chúng ta có thể lắp đặt đèn điện ở bất kỳ đâu trên thế giới, bất kỳ nơi đâu chúng ta muốn, vì chúng ta hiểu những quy luật chi phối điện.

Cũng một thế ấy, ngày nay ai trong chúng ta cũng có thể đi xa hàng ngàn dặm nội trong ngày bằng phi cơ để đến bất kỳ đâu trong thế giới này. Máy bay có thể bay được là do chúng ta hiểu và vận

dụng được định luật nâng. Tuy nhiên, định luật nâng này vốn đã có kể từ khi quả đất được tạo dựng, bằng chứng là loài chim vẫn dùng định luật bay mỗi ngày đó thôi. Nhưng trong hàng ngàn năm tồn tại của nhân loại vẫn chưa có ai ngồi máy bay cả vì chưa có ai khám phá ra được định luật nâng cũng như không biết cách sử dụng định luật này.

Một lần nữa, chúng ta thấy Vương quốc Đức Chúa Trời cũng như vậy. Hầu hết mọi người đều khóc lóc, van xin và không ngừng cố gắng thuyết phục Chúa về điều họ cần. Nhưng điều họ không biết đó là khi họ trở thành tín hữu thì mọi luật lệ và lợi ích của Vương quốc đã trở thành những thứ thuộc về họ để họ sử dụng và vui hưởng mà không cần phải xin xỏ.

Giả sử tôi đến giảng cho hội thánh bạn. Bạn có bắt đội cầu nguyện kiêng ăn cầu nguyện để đèn sáng vào đêm tôi ở đó với các bạn không? Dĩ nhiên là không! Hoặc giả, tôi đến hội thánh bạn và đèn vẫn không sáng thì mọi người có bắt đầu khóc lóc xin Chúa và thuyết phục Ngài cho đèn sáng lên không? Không hề như vậy, mà họ sẽ đi tìm công tắc điện, và đơn giản là bật công tắc lên thôi thì đèn sáng lên ngay. Họ không hề sợ hãi, không chút bối rối, đơn giản là bật công tắc lên!

Nhưng vì một số lý do nào đó mà Cơ đốc nhân không bao giờ tiếp cận được Vương quốc và Lời Chúa từ góc nhìn này. Một lần nữa, họ dành nhiều thì giờ chỉ để xin xỏ, hi vọng điều gì đó sẽ xảy ra. Khi nó không xảy ra thì ngay lập tức họ đổ lỗi cho Chúa, họ tin rằng Đức Chúa Trời chọn cách không nhậm lời họ cầu xin. Sự thiếu hiểu biết này là lý do tại sao phần lớn Cơ đốc nhân ngày nay tin rằng Đức Chúa Trời cho phép những điều xấu xảy ra hoặc Ngài biết cái gì là tốt nhất khi bi kịch xảy ra. Hỡi bạn của tôi, đây KHÔNG PHẢI là cách Vương quốc Đức Chúa Trời vận hành!!! Một lần nữa, hãy nhìn vào Kinh Thánh trong 1 Giảng.

Đây là sự vững tâm mà chúng ta có được trước mặt Ngài: Ấy là nếu chúng ta cầu xin điều gì theo ý muốn Ngài thì Ngài nghe chúng ta. Và nếu chúng ta biết Ngài nghe bất cứ điều gì chúng ta cầu xin thì chúng ta biết là mình đã nhận được điều cầu xin rồi.”

— 1 Giăng 5:14-15

Kể từ lúc chúng ta biết chúng ta cầu xin phải lẽ thì Ngài lắng nghe chúng ta, và chúng ta tự tin tin rằng chúng ta đã nhận lãnh được điều chúng ta cầu xin Ngài! Buồn thay, chân lý được mặc khải trong hai câu Kinh Thánh này lại không được đại đa số tín hữu lãnh hội. Theo kinh nghiệm của tôi, tôi sẽ nói là hầu hết mọi tín hữu. Nhưng chính sự hiểu biết này đã thay đổi cuộc đời tôi theo đúng nghĩa đen!

Khái Tượng Trái Ngược Với Sinh Tồn

Tôi bắt đầu đọc nhiều câu chuyện được chép trong Kinh Thánh bằng sự quan tâm mới mẻ này. Tôi biết trong từng câu chuyện đó đều có một quy luật nhất định nào đó cần phải được tìm thấy. Tôi trở thành nhà khoa học thuộc linh. Trong từng câu chuyện, tôi đều đặt ra những câu hỏi. “Tại sao điều này lại xảy ra?” “Có định luật nào được minh họa trong câu chuyện này?” Từng chút một, tôi bắt đầu học được những nguyên tắc và định luật được dành cho tôi trong Vương quốc Đức Chúa Trời và nó đã thay đổi cuộc đời tôi đúng nghĩa.

Khi chúng tôi vận dụng những quy luật này, chúng tôi hoàn toàn được tự do khỏi nợ nần trong vòng hai năm rưỡi. Chúng tôi bắt đầu mua xe bằng tiền mặt, xây ngôi nhà mơ ước với diện tích 55 mẫu Anh và còn nhiều hơn thế. Phần tuyệt nhất bảy giờ đó là không còn áp lực tài chính. Nhà đã mua xong, chúng tôi bắt tay tập trung vào những nhiệm vụ, vào những mục đích của chúng tôi thay vì sinh tồn.

Chúng tôi vô cùng phấn khởi về những gì chúng tôi học được tuy nhiên chúng tôi chưa nhìn thấy được điều đó trong hầu hết bạn bè tôi và họ cũng không quen thuộc với những thứ chúng tôi đã thấy chúng xảy ra. Nên để biến ước muốn giúp đỡ nhiều người học được những điều chúng tôi đã học, vợ chồng tôi thành lập hội thánh Faith Life vào năm 1995. Chúng tôi tập trung chia sẻ những quy luật và nguyên tắc Đức Chúa Trời đã dạy chúng tôi, chia sẻ cho nhiều người biết rằng họ có thể được tự do và sống cuộc sống chất lượng trong Vương quốc.

Vào năm 2005, chúng tôi thành lập mục vụ truyền thông Faith Life Now. Faith Life Now phát sóng hai chương trình truyền hình hằng ngày - *Fixing the Money Thing* và *Drenda* - đến mọi nơi trên thế giới bằng Phúc Âm của Nước Trời.

Ngày hôm nay, chúng tôi không lục tìm những đồng xu lẻ bị rớt dưới ghế ô-tô với hi vọng mua đủ bữa ăn Happy Meal chia làm ba cho các con của tôi nữa. Mà chúng tôi chi hàng triệu đô la để làm những việc hiện tại chúng tôi đang làm bây giờ và chúng tôi nhiệt tâm giúp đỡ nhiều người học được những điều chúng tôi đã học.

Đột nhiên chúng tôi đi từ tư duy sinh tồn sang tư duy sống có khải tượng và bắt đầu mơ về những thứ chúng tôi có thể tạo dựng nên và thực hiện trong cuộc đời. Chúng tôi đi từ mơ hỗn độn tài chính và nô lệ sang tự do tài chính.

Trong những ngày kiệt quệ và nô lệ, bỏ ra từng cát một cũng là một chuyện lớn với chúng tôi. Dưới sự căng thẳng to lớn như vậy, chúng tôi sẽ cố tìm ai đó để vay mượn hoặc chúng tôi sẽ lại đi cầm đồ! Nhưng hôm nay, chúng tôi đang tận hưởng Sức Mạnh Của Sự Cung Ứng.

Có thể bạn sẽ hỏi, “Mục sư Gary ơi, Sức Mạnh Của Sự Cung Ứng là gì vậy?” Sức mạnh của sự cung ứng chính là khả năng tìm thấy mục đích của bạn và thoát ra khỏi cuộc sống sinh tồn. Hãy luôn nhớ rằng sự cung ứng là nhìn-thấy-trước khải tượng. Hãy đọc lại thật chậm rãi câu này; nó là lối nói chơi chữ nhưng ý nghĩa của nó lại quá rõ ràng.

Chẳng có sự cung ứng nào nằm đằng sau cuộc đời nô lệ cả và đã là nô lệ thì không bao giờ mơ những giấc mơ lớn! Và hãy luôn ghi nhớ rằng bạn không phải là nô lệ! Bạn là thành viên trong đại gia đình của Đức Chúa Trời và là người đồng kế tự toàn bộ gia sản với Chúa Giê-su. Vậy, hãy ngược mắt lên và nhìn thấy một tương lai mới. Tôi muốn bạn được tự do mơ mộng, tự do để thoả sức sáng tạo khả năng của bạn và sống một cuộc đời chất lượng. Tôi tin khi chúng ta đi qua hết sách này, bạn sẽ được truyền cảm hứng nhưng không phải chỉ có truyền cảm hứng thôi mà bạn còn trở thành một con người tự tin. Chính những luật lệ của Vương quốc đã thay đổi cuộc đời tôi cũng sẽ thay đổi cuộc đời bạn.

—Gary Kessee

Cuốn sách này thuộc cuốn thứ tư trong bộ sách 5 tập có tựa đề “Đột Phá Tài Chính.” Tôi khích lệ bạn đọc ba cuốn sách đầu tiên trước để hiểu rõ hơn những quy luật tôi đề cập cũng như có được nhiều thông tin hơn về cách Vương quốc Đức Chúa Trời vận hành. Những cuốn sách đó lần lượt là: *Đột Phá Tài Chính: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành*, *Đột Phá Tài Chính: Sức Mạnh Của Sự Yên Nghỉ* và *Đột Phá Tài Chính: Sức Mạnh Của Chiến Lược*. Bạn có thể tìm đọc tại GaryKessee.com hoặc Amazon.com.

CHƯƠNG 1

ÁNH SÁNG SOI TRONG BÓNG TỐI

Tôi đã kể cho bạn trong phần giới thiệu về cuộc gọi của vị luật sư đã khiến tôi phải đối mặt với hoàn cảnh thực tại và cuối cùng là tiếng kêu khóc với Đức Chúa Trời. Tôi cũng kể cho bạn nghe những gì Chúa phán với tôi khi tôi nằm vắt ngang giường khóc lóc, đó là tôi, tôi đã ở trong mớ hỗn độn vì cái tội không chịu học biết cách Vương quốc Ngài hoạt động. Nhưng nó hoạt động như thế nào vậy? Ngài có chỉ cho tôi biết điều gì đây? Tôi không có manh mối nào nhưng tôi đã học được.

Nếu bạn còn nhớ, nội trong ba ngày, muốn tránh hầu tòa thì tôi phải trả cho luật sư đại diện đó số tiền 1,600 đô la. Lúc ấy, chúng tôi không có tiền, viễn cảnh tương lai về công việc của chúng tôi cũng không có tiền đúng hạn để trả 1,600 đô la kia. Tôi bị kẹt trong thế bí hoặc vì tôi đã nghĩ nó như thế. Bù lại, tôi được học bài học đầu tiên về Vương quốc.

Lúc đó, tôi lái chiếc xe hiệu Dodge Caravan cũ kỹ với ống khói nhả ra như ống khói của ngôi nhà lúc tôi lái nó trên đường. Đêm nọ, tôi có cuộc hẹn với một gia đình kia để bàn bạc về nhu cầu mua bảo hiểm và địa điểm cuộc hẹn là tại gia đình của họ, cách mười lăm phút lái xe tính từ văn phòng của tôi.

Trong những ngày đó, tôi luôn cố tình lái xe đi xuống cuối con hẻm hoặc đậu xe ở góc đường gần nhà khách hàng. Lý do rất đơn giản. Bất cứ khi nào tôi đỗ xe, nó cũng sẽ nhả khói trắng và với điều này thì tôi không nghĩ công việc của tôi sẽ thuận lợi vì dù gì tôi đường đường cũng là một chuyên gia tài chính cung cấp cho khách hàng lời khuyên trong lãnh vực đầu tư và mua bảo hiểm.

Chà, vào buổi tối đó, như mọi khi, tôi đậu xe vào một góc gần nhà khách hàng. Chúng tôi đã có buổi hẹn rất tuyệt vời và lúc tôi nói lời chào tạm biệt thì tôi bị phân tâm khi người đàn ông từ tế kia tiến về phía tôi để tiễn tôi ra xe. Mặc dầu có chút mất bình tĩnh nhưng tôi vẫn ổn miễn sao anh ta không nán lại để nhìn xe tôi khởi động là được, nhưng buồn làm sao, anh ta đã làm vậy thật. Mặc dầu tôi lấy cố sắp xếp hồ sơ, và nhiều thứ khác trong xe để chờ anh ấy rời đi nhưng anh ấy vẫn kiên nhẫn đứng đó cho đến khi tôi phải nổ máy xe lên. Chà, như tôi đã biết trước, con đường đầy khói xe màu trắng .

Lúc nổ máy xe chuẩn bị chạy thì anh ta lại gần tôi để tắt máy xe. Anh thò đầu qua cửa sổ xe. Rồi anh ấy kể mình là thợ máy ô-tô bán thời gian để kiếm thêm thu nhập và anh có nhã ý muốn kiểm tra cốp xe của tôi một chút. Tôi đồng ý và mở cốp xe cho anh xem. Tôi biết chẳng khó nhọc gì để anh không biết trục trặc của nó. Chỉ là tôi không có tiền để đổ vào chiếc xe bán tải cũ kỹ của tôi mà thôi.

Vài phút sau, anh ngược lên và nói, “Đúng như tôi đoán, xe của ông bị gãy roong ráp máy. Ông cứ lái nó về nhà và phải sửa trước khi ông muốn chạy xa hơn. Nó tốn của ông khoảng 700 đô.”

Tôi cảm ơn anh về lời khuyên, và chuẩn bị lái xe về lại văn phòng làm việc. Tất cả những gì tôi có trong đầu lúc ấy là, “toàn bộ chi phí mất khoảng 700 đô la!”. Khoảnh khắc ấy, 700 đô đối với tôi to bằng một triệu đô la và tôi thì vẫn đang cần tìm được 1,600 đô để gởi cho luật sư. Chưa kể, tôi còn hàng tá hoá đơn khác cần phải trả.

Tôi không có câu trả lời nhưng tôi nhớ lời cầu nguyện mà Drenda và tôi đã cầu nguyện trước đó rằng “Chúa ơi, xin dạy

chúng con cách Vương quốc Ngài hoạt động và xin chỉ cho chúng con cách thoát khỏi nợ nần.”

Trên đường lái xe về lại văn phòng, tôi bắt đầu trò chuyện với Chúa về tình hình tài chính của tôi. “Chúa ơi, Ngài biết hết mọi khoản tiền con cần. Ngài biết con còn nợ tiền người ta chiếc xe bán tải này và bây giờ nó sắp tốn thêm 700 đô nữa. Chúa ơi, thật tình thì con còn nợ tiền ngân hàng cho chiếc xe bán tải này, rồi chi phí sửa chữa, có lẽ sẽ tốt hơn nếu chiếc xe cháy rụi luôn cho rồi để bảo hiểm lo toàn bộ số tiền cho con!” Tôi nói lớn tiếng bằng giọng căng thẳng, theo cách mỉa mai chứ thực ra chẳng phải cầu nguyện gì.

Vào phút giây tôi nói như thế thì có điều gì đó thu hút sự chú ý của tôi. Tôi không chắc có phải nó vốn đã ở đó rồi không nhưng dường như có bọt nước phun lên mũi xe. Lúc nhìn kỹ nó thì tôi bị thuyết phục rằng nó đang phun lên càng ngày càng lớn. Tôi bị sốc, nói vậy là nhẹ đó. Tôi không nhìn thấy khói bay lên phía trước xe, khói luôn ở đằng sau xe nên tôi ung dung lái nó về lại văn phòng.

Lúc tôi đưa xe vào bãi đậu, toàn bộ phần trước của xe bị lửa cháy cao hơn mũi xe tầm hai mét. Và tôi thật sự đã hét lên những lời này, “Chúa ơi, Ngài nghe con nói thật ư?”

Ngày hôm sau, công ty bảo hiểm đã chi trả toàn bộ cho tôi và chỉ qua một đêm, tôi đã có đủ 1,600 đô la để gửi cho vị luật sư kia cũng như có tiền để trả xong chiếc xe bán tải lần phần tiền còn dư để mua một vài loại thức ăn cho gia đình. Chúng tôi rất vui và đồng thời cũng rất kinh ngạc vì khi không có chiếc xe bán tải thì chúng tôi lại có được điều chúng tôi cần.

Thật sự tôi không thể giải thích được điều gì đã xảy ra tại thời điểm đó nhưng thực tế là tôi đã la lớn tiếng mong chiếc xe bị cháy đã thu hút sự chú ý của tôi. Phải thừa nhận là tôi chưa từng có chiếc xe nào bị bốc cháy trước đây. Mặt khác, tôi cũng không bao giờ nói lớn rằng tôi mong nó bị cháy.

**TÔI THẬT SỰ ĐÃ HÉT
LÊN NHỮNG LỜI NÀY,
“CHÚA ƠI, NGÀI NGHE
CON NÓI THẬT Ư?”**

Vậy điều này có kết nối gì với Vương quốc không? Có phải tôi đã làm điều gì đó để khiến cho việc này xảy ra không? Hay đó chỉ là một sự tình cờ thôi? Chúng tôi không chắc. Mặc dầu chúng tôi đã tổ chức ăn mừng vì đã trả xong tiền chiếc xe bán tải và trả xong cho chủ nợ nhưng chúng tôi vẫn cần có một chiếc xe để đi làm, nhưng bằng cách nào?

Tìm Một Chiếc Xe Mới

Bố tôi gọi điện hỏi thăm chúng tôi và đề nghị giúp chúng tôi tìm chiếc xe khác thay thế cho chiếc đã bị cháy kia. Bố tôi có tiền và tôi thầm hi vọng ông sẽ mua tặng chúng tôi một chiếc xe mới. Ông đề nghị chúng tôi nên đi tìm hiểu ở một vài cửa hàng bán ô-tô địa phương để tìm ra một chiếc xe tốt đã qua sử dụng. Dĩ nhiên, tôi hoàn toàn nhiệt tình với lời đề nghị của ông.

Chúng tôi ghé một vài cửa hàng bán xe ô-tô và tìm được chiếc Dodge Caravan vô cùng hoàn hảo. Nó đã qua một năm sử dụng nhưng vẫn còn mới tinh. Tôi nói với bố tôi rằng đó là chiếc tôi nghĩ Drenda sẽ thích, một chiếc màu đỏ tía xinh đẹp với hi vọng ông sẽ nói đại loại như là “Ồ! Thế thì tuyệt quá! Vậy chúng ta đi viết ngân phiếu thôi.” Nhưng đó lại không phải là điều ông nói. Thay vào đó, ông nói rằng “Ta sẽ cho con 5,000 đô để mua nó.” Vâng, đó là số tiền hào phóng nhưng sự thật là ông ấy không chi trả toàn bộ mà để phần còn lại cho tôi trả.

Bỗng nhiên tôi bị sốc trước hiện thực phũ phàng này. Tôi không thuộc hàng được xếp hạng tín dụng để được bất kỳ ngân hàng nào chấp thuận cho tôi mượn tiền. Và trong giây phút ấy, tôi chỉ có thể che giấu cha tôi về tình trạng tài chính tồi tệ của mình mà thôi. Tiếp theo, tôi cảm thấy rằng mình không thể mắc nợ thêm được nữa.

Tuy nhiên, khi biết mình không còn sự lựa chọn nào khác, chí ít tôi cũng đã nhanh chóng quyết định điền vào đơn xin cấp thẻ tín dụng. Tuy nhiên, tôi biết khi làm như vậy, tôi sẽ phải thú nhận

tình trạng của mình cho cha tôi biết và ông ấy sẽ phải cùng ký đơn với tôi. Tôi ngần ngại kể cho cha tôi nghe toàn bộ sự việc, ông ấy đề nghị sẽ cùng ký vào đơn với tôi và rồi chúng tôi đã nộp lá đơn đó. Đại lý xe ô-tô trả lời rằng họ sẽ cho chúng tôi biết kết quả vào hôm sau.

Dĩ nhiên, tôi biết ngân hàng sẽ thông qua khoản nợ tín dụng cho tôi vì cha tôi là người có uy tín cao trong việc xài thẻ tín dụng. Việc hạn mức tín dụng được thông qua không phải là điều khiến tôi bận tâm lúc lái xe về nhà. Tôi biết tôi không thể cầm được số tiền tín dụng đó nhưng tôi thực sự đang cần nó mà lại không có tiền. Tôi phải làm gì đây? Tôi bối rối và hơi quẩn trí.

Lúc về đến nhà, tôi nói cho Drenda biết sự tình, cô ấy cũng biết chúng tôi không thể ký đơn vay nợ thêm nữa nhưng chúng tôi có còn sự lựa chọn nào khác không? Đêm đó cả hai chúng tôi đều khó ngủ nhưng sáng hôm sau, chúng tôi bị thuyết phục rằng mượn nợ không phải là điều chúng tôi nên làm.

Cho nên tôi gọi điện cho bố và cảm ơn ông vì đã giúp đỡ chúng tôi, tôi nói với ông rằng chúng tôi chỉ là không thể mượn nợ thêm nữa chỉ để mua xe. Rồi tôi gọi cho cửa hàng bán xe ô-tô để báo họ biết chúng tôi sẽ không quay trở lại. Dĩ nhiên, họ bảo với chúng tôi rằng đơn đã được duyệt và xe bán tải kia đã được rửa sạch sẽ, sẵn sàng để giao đến rồi. Nhưng tôi chỉ cảm ơn họ và nói mình không thể nhận chiếc xe đó.

Lúc cúp máy, tôi thấy bình an nhưng đồng thời cũng không biết chúng tôi có thể làm cách nào để mua được chiếc xe đủ lớn cho toàn bộ gia đình sáu người chúng tôi. Chúng tôi còn một chiếc xe coupe năm chỗ ngồi đã qua sử dụng để lái đi làm là chiếc chúng tôi phải đi cho đến khi chúng tôi nghĩ được cách khác. Khoảng hai tuần trôi qua, chúng tôi đi làm với chiếc xe coupe năm chỗ ngồi đó, thực hiện nhiều chuyến đi một công đôi ba việc với nó khi chúng tôi cần đi.

Rồi một ngày nọ, tôi nhận được cuộc gọi từ một người đàn ông tử tế mà Drenda vô tình gặp vài tháng trước. Lúc đó cô ấy đi tìm mua một vài thứ đồ để bán cho sự kiện bán đấu giá đồ cổ do

gia đình cô ấy tổ chức hàng tháng ở Atlanta, nơi bố mẹ cô ấy sống. Cứ mỗi tháng một lần họ sẽ đến Ohio mua đồ về bán đấu giá và Drenda sẽ để mất đến bất kỳ thứ gì cô ấy nghĩ bố mẹ quan tâm. Việc này giúp cô ấy kiếm thêm chút tiền mỗi tháng vì họ sẽ gửi tiền hoa hồng cho bất cứ thứ gì cô ấy tìm mua được.

Nên thành ra, Drenda phải chạy ngược chạy xuôi cùng với người đàn ông này đến nơi này nơi kia và họ đã nói chuyện trao đổi công việc qua lại với nhau. Cô ấy đề cập với anh ta rằng nếu anh ta có bất cứ cái gì có thể bán được, biết đâu cô ấy sẽ mua. Hình như anh ta đang điều hành một viện dưỡng lão khá lớn và thỉnh thoảng bệnh nhân của anh cần thanh lý hành lý tư trang lúc chuyển đến nhà dưỡng lão. Nếu không có gia đình nào quan tâm đến đồ đạc trong nhà, là những thứ họ cần bỏ đi thì anh ta sẽ giữ lại một số trong kho để sau này bán chúng.

Tôi không biết anh ta nên có ghi chú lại và kể cho Drenda biết là anh ta đã gọi đến. Để cắt ngắn câu chuyện, lúc cô ấy gọi lại, anh ta bảo anh ta có ba căn phòng chứa đầy đồ đạc lẫn nội thất mà anh ta cần bán đi và anh ta hỏi liệu cô ấy có muốn xem qua không. Anh ta ra giá rất thấp nếu tất cả số chúng đều được bán đi.

Drenda và tôi đi xem qua các căn phòng đó và mặc dầu chúng tôi không thể xem hết mọi thứ đồ chứa trong những căn phòng nhưng đồ đạc thì được chất đầy từ sàn nhà đến trần nhà và chúng tôi cũng đã tìm được vài thứ chúng tôi cảm giác nếu bán được thì cũng đảm bảo được giá cả anh ta đòi hỏi. Chúng tôi gọi cho bố mẹ của cô ấy, họ chuyển tiền cho chúng tôi, rồi họ mang xe tải đến chất đồ đạc lên và mang mọi thứ về Atlanta để chuẩn bị cho cuộc đấu giá hàng tháng của họ.

Buổi bán đấu giá diễn ra rất thành công và để gửi phần hoa hồng cho chúng tôi, họ đồng ý tặng chúng tôi chiếc xe hiệu Peugeot chỉ mới chạy được vài năm nhưng còn mới tinh. Bây giờ tôi biết với nhiều người, có được xe đã qua sử dụng không có gì để ăn mừng cả. Nhưng đối với chúng tôi, tại thời điểm đó lại là lần đầu tiên chúng tôi lái xe mà không phải nghĩ ngợi chuyện mua xe. Chiếc xe được sơn lại và trông như một chiếc xe đời mới. Chúng tôi hồ hởi lắm.

Sau tất cả những bất ngờ này, tôi bắt đầu hiểu ra. Tôi có thể tin cậy Đức Chúa Trời rằng Ngài sẽ giúp đỡ cho những nhu cầu của tôi mà tôi không cần phải mắc nợ.

Mô Hình Chuyển Đổi

Tôi còn có một sự kiện khác cùng với Chúa vào năm trước đó lúc chúng tôi vẫn còn sống tại Oklahoma, bấy giờ chuyện đó đã rõ ràng hơn đối với tôi. Giờ nhìn lại, tôi thấy Chúa cố gắng thu hút sự chú ý của tôi nhưng chúng tôi mắc nợ quá nhiều và chịu không ít áp lực vì nhiều lý do nên chúng tôi đã không nhìn thấy được những gì Chúa đang cố dạy cho chúng tôi hiểu.

Tôi thích đi săn, đặc biệt là săn nai. Đồng thời cũng rất thích ăn thịt nai cũng như có cái gì đó để chứng minh cho sự cố gắng của tôi. Chuyện là thế này, tôi đã đi săn nhưng lại không thu về được cái gì cho cái gọi là nỗ lực của tôi trong nhiều năm qua. Tôi đi ra khu vực săn bắn, ngồi trong tiết trời lạnh lẽo, hết ngày này qua ngày khác mà chẳng thấy bóng dáng một con nai nào. Điều đó khiến tôi có chút nản lòng vì tôi có con nhỏ và chắc chắn tôi phải săn được nai để lấy thịt cho chúng ăn. Dù trong quá khứ tôi cũng thành công vài lần nhưng đó là chuyện của nhiều năm trước kể từ mùa săn nai thành công rực rỡ đó, tôi thật có mang thịt nai về nhà rồi thôi.

Một ngày kia, khi còn mãi suy nghĩ về mùa săn nai tiếp theo, tôi đã nghe được tiếng Chúa. Ngài phán, “Tại sao con không để Ta chỉ cho con cách săn nai cho năm nay nhỉ?” Ngài làm tôi giật mình. “Ngài sẽ chỉ cho con cách săn nai ư?” Điều đó có nghĩa gì?

Tôi cầu nguyện về những lời đó, cảm nhận Thánh Linh thúc thúc gieo hạt giống tài chính hay món quà cho mục đích chính xác là săn được nai. Tôi chưa từng gieo tiền bạc với mong chờ nhận lại mùa thu hoạch là nai trước đó nên thoạt nhiên tôi thấy có chút lạ lẫm. Nhưng rõ ràng là tôi cảm nhận sự dẫn dắt của Chúa trong việc gieo hạt giống cùng lúc đó với sự mô tả chi tiết về mùa thu hoạch. Thế là tôi viết con số tôi được cảm động để gieo vào tấm séc. Rồi tôi

và Drenda cùng đặt tay lên trên tấm séc và cầu nguyện ngay lúc đó chứ không phải sau này mới cầu nguyện về mùa thu hoạch.

Mặc dầu là Cơ đốc nhân, tôi luôn ban cho và hết lòng hỗ trợ hội thánh nhưng việc gieo như thế, với ý định rõ ràng và tin rằng mình nhận được khi cầu nguyện như thế là điều mới mẻ.

Cho nên tôi cầm lấy tấm séc và viết trong phần ghi nhớ, “Vì con nai của năm 1987.” Tôi đặt tay lên đó cùng với Drenda rồi gởi cho một mục vụ mà tôi tin tưởng rồi công bố tôi đã nhận được con nai lúc tôi gởi tấm séc đi. Tôi lấy một mảnh giấy và viết lên đó ngày, giờ mà tôi tin là tôi sẽ có được con nai rồi tôi đút mảnh giấy vào túi áo khoác đi săn của tôi.

Sống tại Tulsa, Oklahoma, là thành phố bị giới hạn săn nai tại thời điểm đó nên thật ra tôi không có chỗ đi săn, nhưng có một người bạn trong hội thánh mời tôi đi thăm nhà bà nội của anh ta tại vùng quê để dự Lễ TạƠn; và anh nói cho tôi biết có một vài con nai ở xung quanh trang trại. Thế là gia đình tôi đến đó vào buổi sáng Lễ TạƠn, tận hưởng một ngày ăn uống, thông công tuyệt vời và săn nai.

Bạn tôi không biết phải bảo tôi đi đâu, nhưng có một đồng cỏ và bên cạnh đó là khu rừng, anh ta khuyên tôi đi ra bãi cỏ và ngồi cạnh một cái cây lớn ở đó.

Bây giờ, tôi muốn bạn nắm được bức tranh này. Khi mặt trời dần ngã bóng về phía tôi, tôi mới phát hiện mình đang ngồi trong một đồng cỏ khô đã cắt, ở giữa có một cái cây lớn. Tôi chợt nhận thấy mình đang ngồi trong một địa thế không lý tưởng chút nào vì tôi biết chả đời nào có một con nai tự dưng xuất hiện trước mắt tôi khi mà tôi đang ngồi cách lộ thiên trong đồng cỏ khô như vậy.

Tôi chuẩn bị đứng lên, tiến về phía bìa rừng, cách trước mặt tôi khoảng 118 mét thì tôi nghe có tiếng động trong rừng dọc theo hàng rào bên tay trái tôi. Tôi có thể nghe được tiếng lá xào xạc từ đằng xa và tôi biết đó là một con nai.

Bỗng xuất hiện ba con nai cái đang rảo bước trong khu rừng dọc theo hàng rào. Tôi thoáng nhìn thấy chúng khi chúng đang tìm cách đi qua bụi cây. Con nai đó đứng quá xa tôi nhưng khi tôi dừng

lại và chờ đợi một vài phút trước khi tôi tiến về phía cánh rừng nơi tôi cảm giác con nai đó đang di chuyển. Lúc tôi không hề hay biết gì, thì có một con nai đực chạy ngang qua cánh đồng phía sau tôi hướng về cánh rừng trước mặt tôi.

Tôi đứng đối diện cái cây lúc con nai đực đang băng qua cánh đồng tiến về khu rừng trước mặt tôi, nó không nhìn thấy tôi. Khi con nai đực tới chỗ cái cây, nó ngửi mùi của tôi và dừng lại, thắc mắc tôi đang ở đâu. Khi tôi nhìn về phía bên phải thì bất ngờ tôi bị sốc vì con nai đực sáu gác đang nhìn tôi chằm chằm từ khoảng cách năm mét. Ngay lập tức, con nai đực đó biết chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo, sau tiếng phì hơi thật mạnh, nó tăng hết tốc lực chạy vào rừng.

Bấy giờ, việc nhắm thẳng vào con nai đực đuôi trắng đang chạy hết tốc lực và thực hiện một cú bắn ngay lập tức không phải là cú bắn dễ thực hiện. Và tôi biết tôi chỉ có thể bắn một phát trước khi nó hoàn toàn biến mất trong cánh rừng. Không có cách nào để tôi có thể nhắm bắn cẩn thận khi con nai cứ nhảy cao lên không trung với tốc độ chạy nhanh hết mức như vậy. Chỉ còn 18 mét nữa thôi là nó hoàn toàn biến mất trong cánh rừng, tôi kéo cò. Với một phát bắn, con nai ngã xuống, không động đậy. Tôi bị sốc! Điều này thực sự xảy ra ư? Tất cả xảy ra thật chớp nhoáng! Tôi chậm chậm đi lại và tiến về nơi con nai ngã xuống. Tôi nhanh chóng lấy mảnh giấy trong túi áo sẵn và bắt đầu cảm ơn Chúa vì con nai.

Nghe tiếng súng trường, bạn tôi chạy ra và chúc mừng tôi vì đã bắn được con nai khi anh ta thấy nó nằm ở đó. Trước đó tôi không nói cho bạn tôi biết điều Chúa đã phán với tôi nhưng giờ tôi nhìn anh ta và nói, “Tôi nghĩ có được con nai này không do tài săn bắn của tôi đâu.” Rồi tôi đưa cậu ấy xem tờ giấy tôi đã viết ngày, giờ tôi và Drenda cầu nguyện cho con nai đó. Trên tờ giấy đó chỉ vắn vắn, “Tôi tin tôi nhận được con nai của năm 1987, vào ngày đó, giờ đó lúc tôi đang cầu nguyện, trong danh Chúa Giê-su.” Tôi đưa tờ giấy cho bạn tôi xem và bắt đầu kể cho anh ta nghe những gì Chúa bảo tôi làm.

Sự kiện này thu hút sự chú ý của tôi. Tôi biết việc hết nợ nần là nhờ có Chúa. Nhưng vì nhiều lý do, tôi chưa liên kết các đốm nhỏ này lại với nhau được. Khái niệm về luật lệ trong Vương quốc và chuyện xảy ra với con nai tác động đến tài chính vẫn chưa xây

**SỰ KIỆN NÀY THU HÚT
SỰ CHÚ Ý CỦA TÔI. TÔI
BIẾT VIỆC HẾT NỢ NẦN
LÀ NHỜ CÓ CHÚA.**

đến cho tôi. Việc săn được con nai đó thật đúng là đáng kinh ngạc nhưng liệu nó có lặp lại? Khi không có khái niệm về luật lệ trong Vương quốc, tôi không biết bằng cách nào hoặc điều luật nào khiến con nai xuất hiện.

Nhưng tôi đã thử lại chuyện đó lần nữa vào mùa săn nai kế tiếp.

Lần Nào Đức Tin Cũng Hiệu Quả

Mùa săn nai kế tiếp mang đến nhiều thay đổi vì chúng tôi đã chuyển từ Tulsa đến Ohio để sống. Sở dĩ có sự thay đổi này là vì một ngày nọ khi đang chạy bộ ngoài trời, Đức Thánh Linh phán

với tôi rằng đã đến lúc chúng tôi cần chuyển nhà đến sống tại Ohio và tôi sẽ kết thúc công việc tôi đang làm tại đó.

Tôi sống ở Tulsa cũng được 10 năm, tôi yêu Tulsa lắm nhưng tôi không thể nào hạnh phúc hơn được nữa với cuộc rời đi sáng lạng như vậy. Sự suy thoái gần như bất thường của thị trường dầu mỏ vốn là kinh tế căn bản của Tulsa đã ập đến nơi này vào một năm trước. Tài chính của chúng tôi trở thành vấn đề cốt lõi và chúng tôi biết mình chỉ dừng lại ở mức sống tối thiểu mà thôi. Một khởi đầu tươi mới là cái gì đó làm tôi thấy hứng khởi khi nghĩ về. Tôi biết 9 năm nữa thôi nền kinh tế nơi đây thậm chí còn căng thẳng hơn những gì nổi trên bề mặt mà chúng tôi đã thấy tại Tulsa.

Dĩ nhiên, mùa săn nai đến đúng lúc đưa con trai thứ ba của tôi sinh ra đời, là Tom. Tom sinh vào ngày thứ hai của mùa săn nai tại Ohio nên hiển nhiên là tôi không có thời gian để theo dõi quá trình con trai tôi sinh ra đời cũng như bắt đầu làm việc trở lại. Tôi biết chỉ có một nơi có thể săn nai được.

Băng qua con đường từ ngôi nhà nơi tôi sinh ra và lớn lên, nơi tôi đã đặt bẫy săn nai trong suốt thời đi học. Trên mảnh đất của ba mẹ tôi, có một cái ao được nuôi dưỡng bởi một con suối chảy bất ngang trang trại của ông bác hàng xóm rồi đến cái ao nhà ba mẹ tôi. Phải thừa nhận là mặc dầu tôi đã đi dọc con suối này rất rất nhiều lần trong suốt những năm tháng tôi lớn lên tại đây nhưng tôi chưa bao giờ thấy có một con nai nào thậm chí là một dấu chân của nó cũng không ở trên mảnh đất đó. Nhưng tôi nhớ có lần khi đang ở trong trường đại học thì anh trai tôi gọi cho tôi bảo là anh ấy bị sốc vì đã thấy có một con nai ở đó vào một ngày nọ rồi anh nói chuyện lên kế hoạch săn nai vào mùa thu năm sau. Cả hai chúng tôi đều ngạc nhiên. Tôi lưu giữ cuộc nói chuyện này trong đầu mình tính đến giờ cũng đã là chín hoặc mười năm kể từ thời điểm đó.

Tôi nhớ địa điểm chính xác nơi anh nói anh nhìn thấy con nai vì tôi quá quen thuộc chỗ con suối này. Anh nói anh thấy con nai dọc theo con suối chỗ một cây thông lớn. Rồi anh tôi chỉ có cây thông nhỏ đứng cạnh nó nữa rồi đến cây thông lớn hơn đứng kế

bên và anh tôi biết anh tôi có thể dùng cây thông nhỏ để leo lên cây thông lớn hơn, nơi anh nghĩ là vị trí lý tưởng để săn nai.

Chà, anh tôi chưa bao giờ bắn được con nai nào ở con suối đó cả đầu ảnh nói ảnh bắn trượt một lần. Nhưng trong nhiều năm rồi, ảnh không trở lại đây cho nên tôi không biết liệu cái cây đó có còn ở đó không hay tôi thậm chí còn phải mò mẫm tìm nó vào buổi sáng, ngày tôi lên kế hoạch đi săn nữa ấy chứ.

Có nhiều thứ còn tế nhị hơn khi Ohio chỉ cho phép dùng súng săn. Họ không cho dùng súng trường suốt mùa săn nai, chỉ cho phép đạn nhỏ bắn ra từ súng săn mà thôi. Tôi chỉ có loại súng hai nòng với cự li bắn là 28.7 mét tại thời điểm đó và tôi không dám chắc mình có thể bắn hạ con nai ngoài phạm vi 18 mét hay không. Nhưng đó là tất cả những gì tôi có lúc đó nên đây là kế hoạch của tôi.

Drenda và tôi gieo hạt giống, chúng tôi đặt tay lên tấm séc y hệt chúng tôi đã làm năm trước và công bố tôi đã nhận được con nai của mình theo Mác 11:24. Để tóm tắt câu chuyện, vào ngày thứ tư của mùa săn nai tại Ohio, ngày đầu tiên đi săn, tôi đã thu hoạch được một con nai cái và một con nai đực trong vòng 40 phút ở phát bắn cự li 68.58 mét cách mực mà vượt quá khả năng bắn súng của tôi. Vào thời điểm đó, Ohio giới hạn số lượng săn nai không quá hai con nên đây là lý do tại sao tôi thu hoạch được hai con nai vào năm đó. Đúng như vậy, tôi có được hai con nai trong vòng 40 phút.

Một lần nữa, tôi biết tôi đã ở trong một cái gì đó. Nhưng vào lúc thu hoạch con nai này, tài chính của chúng tôi thật sự rất tệ và sự căng thẳng lên đến mức ngạt thở. Thật sự thì tôi chưa từng áp dụng nguyên tắc này vào tài chính của chúng tôi.

Có Quá Nhiều “Sự tình cờ”

Mùa đông đầu tiên rồi 12 tháng tiếp theo sau đó ở Ohio thật sự rất khủng khiếp vì tôi phải tranh chiến với những vấn đề về cảm xúc, rồi những đợt khủng hoảng tấn công tôi rồi thì trầm cảm như tôi đã chia sẻ trong phần giới thiệu của cuốn sách này.

Vào tháng Mười Một năm sau đó, ngay trước mùa săn nai, xe của tôi bị cháy rụi. Mặc dầu tôi đã từng chứng kiến sự thu hoạch nai đầy kinh ngạc trong hai mùa săn nai liên tiếp trước đó nhưng tôi vẫn chưa có được sự mặc khải về Vương quốc. Với chiếc xe đã bị cháy rụi đó cũng như việc Đức Chúa Trời có nói với tôi về hai chữ Vương quốc, tôi biết còn có điều gì đó nhiều hơn ba câu chuyện này là suy nghĩ ban đầu của tôi. Tôi cảm thấy rất được khích lệ nhưng tới mức đó rồi mà tôi vẫn chưa có khái niệm gì về luật lệ của Vương quốc cả.

**THÀNH THẬT MÀ NÓI,
ĐỨC CHÚA TRỜI SẼ DỪNG
BẤT CỨ ĐIỀU GÌ ĐỂ THU
HÚT SỰ CHÚ Ý CỦA BẠN.**

Mùa săn nai kế tiếp lại đến và tôi đã có được con nai của mình cũng trong 40 phút chính xác như bộ máy đồng hồ vậy. Chúng tôi bắt đầu thấy Vương quốc cũng vận hành trong tài chính của chúng tôi nữa là điều tôi sẽ nói trong chương 2. Nhưng suốt những năm tháng đó, tôi đã chứng kiến vô số điều kinh ngạc xảy ra.

Đĩ nhiên, dường như Đức Chúa Trời luôn luôn muốn dạy tôi một điều gì đó mới mẻ trong chuyện săn nai. Tôi nghĩ lí do là vì mùa săn nai nói về sự thu hoạch và sự thu hoạch này diễn ra trong sự kiểm soát và giới hạn về thời gian. Mùa đi săn bằng súng săn tại Ohio thường diễn ra trong vòng vốn vẹn hai tuần lễ. Với mùa thu hoạch tập trung cao độ như vậy, hẳn là bạn không muốn lãng phí thời gian rồi. Thay vào đó, hầu hết các thợ săn đều bước vào mùa săn sai một cách rất tập trung và có chủ đích. Hầu hết trong số họ sẽ dành ra nhiều giờ đồng hồ dò la và chuẩn bị cho cơ hội chỉ có trong hai tuần này. Vì vậy mà điều này cần nhiều sự thí nghiệm để học về Vương quốc.

Thứ cho tôi vì đã kể quá nhiều về chuyện săn nai nhưng vì chúng rất có ý nghĩa đối với tôi. Chúng tiết lộ nhiều quy luật bị ẩn giấu mà nếu không có chúng thì tôi sẽ không thấy được. Thành thật mà nói, Đức Chúa Trời sẽ dùng bất cứ thứ gì để thu hút sự chú ý của bạn. Ngài từng đánh cá để thu hút Phi-e-rơ, Gia-cơ và Giăng

trong Lu-ca chương 5 khi họ thu về lưới cá đầy đến nổi thuyền của họ gần chìm. Điều này cũng xảy ra trong trường hợp của tôi nhưng Ngài dùng cách săn nai.

Sau khi Đức Chúa Trời phán với tôi về Vương quốc trên giường ngủ ngày hôm đó và sau khi chứng kiến xe tôi bị cháy rụi và nhớ lại những chuyến đi săn nai cũng như cách Đức Chúa Trời mở cánh cửa để chúng tôi có được chiếc xe rất tuyệt dù đã qua sử dụng mà không mắc nợ. Drenda và tôi đều cùng chứng kiến.

Tôi bắt đầu học Kinh Thánh theo cách hoàn toàn mới. Tôi tự gọi mình là nhà khoa học thuộc linh. Tôi bắt đầu đặt câu hỏi: “Tại sao chuyện này lại xảy ra? Tại sao chuyện kia lại xảy ra?” Tôi cần thận đi tìm manh mối cho những quy luật thuộc linh ẩn đằng sau những câu chuyện tôi đọc được trong Kinh Thánh.

Đức Chúa Trời tiếp tục chỉ cho tôi thấy nhiều thứ; và một lần nữa Ngài dùng chuyện đi săn để chỉ cho tôi thấy nhiều hơn về Vương quốc. Câu chuyện tiếp theo đây đã thực sự thu hút sự chú ý của tôi. Đây là một trong nhiều khoảnh khắc “Bạn có nhìn thấy điều đó không?”

Đó là vào đêm Halloween, còn khoảng 45 phút nữa là đến giờ gia đình tôi đến hội thánh để tham dự buổi tiệc chúng tôi tổ chức như là buổi tiệc thay thế cho sự tôn vinh lễ hội ma quỷ theo truyền thống này.

Drenda và tôi đã gieo hạt giống cho con nai, chúng tôi đặt tay trên tấm séc, gửi nó đến một mục vụ mà chúng tôi tin Đức Chúa Trời đã chỉ cho và chúng tôi công bố đã nhận được theo Mác 11:24 vào khoảng hai tuần trước. Đây là chuyến đầu tiên của mùa săn nai, tôi bán cung trên mảnh đất chúng tôi đã thuê được.

Mặc dầu tôi bị áp lực về thời gian nhưng khi Chúa chỉ cho tôi cách đi săn bằng đức tin thì tôi thường bắt được nai trong vòng 40 phút cho nên tôi cảm thấy lúc gần hết thời gian cũng là lúc tôi sắp có được con nai của mình. Vào ngày đẹp trời đó, tôi lại gần cái cây nằm ở phía sau rừng thông nơi có ngôi nhà trang trại cũ kỹ của tôi và leo lên đó. Tôi nán lại đây cỡ 10 phút khi tôi để ý theo dõi con nai đực đang chạy hướng về cánh rừng bên cạnh cách tôi chỉ chừng 182 mét. Tôi biết đó là con nai của tôi nhưng nó lại đang chạy về một hướng khác!

Đây chỉ mới là năm thứ hai tôi đi săn bằng cung nên tôi thực sự không biết gì nhiều về việc này. Tôi không nguy trang, không dùng tiếng kêu ừ ừ và thậm chí còn không biết dùng mùi hương để thu hút con nai đến. Góc canh của tôi được làm bằng tám ván mà tôi đã đóng giữa hai cái cây nằm cách mặt đất chừng 3.6 mét, nếu bạn chưa biết gì về việc săn nai bằng cung từ vị trí góc canh trên cao thì khoảng cách này thực sự không đủ cao. Nhưng năm trước, năm đầu tiên tôi đi săn bằng cung, tôi đã thu hoạch được hai con nai cho hai lần săn tôi đều khai phóng đức tin nên tôi tin chắc năm nay cũng không có gì khác hơn so với năm ngoái cả.

Khi tôi nhìn con nai đực đang chạy về hướng khác, tôi không biết phải làm gì nên tôi đã cầu nguyện. Đột nhiên, tôi nghe tiếng của Đức Thánh Linh phán với tôi. Ngài bảo, “Hãy bảo con nai đến với con.” Lúc đó tôi bị sốc. Bảo con nai đi về phía tôi ư? Tôi biết tôi không thể hét lớn cho nên tôi chỉ nói ở mức độ vừa phải, “Con nai kia, đứng lại! Quay đầu lại, tiến về và đứng ngay dưới cái cây của ta.” Thật điên rồ, phải không? Không có tiếng kêu ừ ừ, không gì cả. Nhưng một giây sau khi tôi nói như thế, con nai đực đứng lại thật, nhìn tứ phía rồi nó quay đầu lại và bắt đầu đi về hướng tôi cách chừng gần 200 mét trở lại. Mặc dầu bìa rừng tôi đang đi săn rộng khoảng gần 400 mét, vậy mà con nai đực lại đang đi thẳng về phía cái cây của tôi, đứng trực tiếp dưới cái cây của tôi rồi nó đứng im.

Dĩ nhiên, tôi không thể bắn trượt ở khoảng cách đó. Wow! Tôi đang tận mắt chứng kiến nó xảy ra phải không? Con nai ngã xuống ngay bên dưới tôi với phát bắn đẹp mắt. Tôi nhìn lướt qua nó và biết rằng mình sẽ có một bữa tiệc thịnh soạn với món thịt nai, tốt hơn là tôi sẽ để con nai nằm đó cho đến lúc tôi quay trở lại và dọn dẹp căn gác tạm bợ này. Tôi sẽ phải thừa nhận rằng tôi không thể không suy nghĩ gì về những điều tôi đã tận mắt chứng kiến trong suốt nhiều tuần lễ sau sự kiện này. Nhưng Đức Chúa Trời vẫn chưa xong việc thu hút sự chú ý của tôi.

Trang trại chúng tôi đang thuê có các rạch rậm rạp chảy bất ngang một số cánh rừng và các cánh đồng. Nơi đây rất thích hợp cho việc săn những con thỏ ngon. Đặc biệt là nếu ngày nào có tuyết rơi ban đêm, vì tuyết rơi trên mặt đất thì sẽ dễ lần theo dấu chân thỏ

hơn. Tôi không cưỡng lại được nên đã để Tim là con trai của tôi và tôi đi xuống trũng rạch, đá đá vào những bụi cây trên mặt đất thì đột nhiên có một con gà lôi bay ra khỏi bụi cây.

Thật sự Ohio có một mùa săn gà lôi nhưng tôi hiếm khi nào thấy bóng dáng một con gà lôi nào trên trang trại của mình. Chà, lần này thì có một con gà lôi đang bay lên khỏi mặt đất, tôi hứng khởi bắn cho nó một phát. Lúc tôi bắn, con gà lôi rơi xuống đất nhưng khi vừa chạm đất thì nó vụt chạy hết tốc lực. Ngay tức thì tôi biết mình vừa mới làm gì. Tôi đã bắn sượt vào cánh của nó. Con gà vụt chạy hết tốc lực hướng về phía đỉnh đồi. Một con gà lôi có thể chạy với tốc độ 35 ki-lô-mét một giờ. Dĩ nhiên, với tuyệt như thế này thì nó không chạy nhanh như thế được nhưng thực sự nó vẫn chạy rất nhanh.

Vì con rạch này nằm dưới chân đồi nên tôi có thể nhìn bao quát hết mọi góc ngách của trườn đồi. Ngọn đồi này năm ngoái được cải tạo để phủ cỏ xanh cho nên nó rất bằng phẳng chỉ có một vài bụi cỏ mọc trên đó mà thôi.

Lúc con gà chạy hết tốc lực lên ngọn đồi, tôi biết tôi không còn cách nào bắt được nó nữa, nó đang chạy khuất khỏi tầm bắn của tôi. Nhưng đột nhiên, tôi nhớ đến chuyện con nai, cách nó đi về phía tôi lúc tôi bảo nó như vậy. Cho nên tôi la lên, “Con gà lôi kia, ĐỨNG LẠI!” Ngay khi dứt lời, con gà lôi kia biến mất. Tôi có thể nhìn rõ cả ngọn đồi, mặt đất đang phủ đầy tuyết với một vài bụi cỏ lùn phún trên tuyết nhưng con gà lôi thì khuất bóng rồi. Tim la lên, “Con gà lôi chạy đâu rồi hả ba?” Tôi đáp “Ba không biết.”

Rồi hai cha con tôi lần theo dấu nó đi lên ngọn đồi và nó đang nằm đó với cái đầu nhỏ đang bị vùi trong tuyết. Tôi nghĩ, “Chắc mình bắn trúng nó rồi nó chạy cho đến khi kiệt sức mà chết chẳng?” Tôi tiến lại gần, nhặt con gà lôi lên, và ngay lập tức, nó tuôn ra một tràng vỗ cánh rất mạnh và kêu quác quác. Nó vẫn còn khoẻ mạnh lắm! Đêm đó, lúc mổ thịt nó, tôi kiểm tra thật kĩ. Nhưng không hề thấy có bất kỳ vết bắn nào trên thân con gà lôi, có chăng chỉ là một vết sượt ngay cánh nó mà thôi. Điều đó chứng tỏ con gà lôi lúc đó thật sự vẫn còn sống nhưng nó đã dừng lại lúc tôi la lớn “ĐỨNG LẠI!”

Vâng, thưa Chúa, Ngài hoàn toàn thu hút được con rồi!

CHƯƠNG 2

TƯ DUY MỚI

Lúc Drenda và tôi bắt đầu nhìn thấy Vương quốc Chúa hoạt động trong đời sống vợ chồng chúng tôi thì chúng tôi không thể nào ngừng việc kể cho mọi người biết về Vương quốc. Chúng tôi biết mình đang trên hành trình khám phá và giải cứu đầy hưng phấn. Tôi vẫn bán bảo hiểm và chứng khoán nhưng tôi cảm thấy có điều gì đó đang thay đổi. Tôi không biết đó là gì nhưng tôi biết tôi đã nhận được nhiều câu trả lời cho tài chính của tôi giống như việc săn nai, rồi việc có được chiếc xe đã qua sử dụng nhưng còn mới tinh. Tôi biết tôi còn cần nhiều thứ khác nữa chứ không chỉ là chiếc xe đã qua sử dụng dù tôi thực sự rất phấn khích khi có được nó.

Tôi vẫn còn nợ nhiều tính tại thời điểm đó trong câu chuyện đời tôi. Tôi muốn được tự do hoàn toàn khỏi nợ nần nhưng không biết phải thay đổi cái gì. Mặc dầu không biết phải thay đổi cái gì nhưng tôi chắc chắn phải tìm ra cách. Tôi biết tôi đã có được câu trả lời của mình nhưng một lần nữa tôi cần phải học biết nhiều hơn về việc làm thế nào để những bức tranh tôi tìm được trong Kinh Thánh lại thực sự được bày tỏ trong chính cuộc đời tôi. Công việc làm ăn của tôi lúc đó vẫn đứng im không nhúc nhích gì, chỉ đủ để chi tiêu cho cuộc sống hằng ngày thôi. Nhưng điều đó vẫn tốt hơn rất nhiều so với việc tháng nào cũng

mắc nợ.

Drenda và tôi vẫn giữ nếp đọc Kinh Thánh và tìm kiếm nhiều chứng cứ hơn nữa liên quan đến chức năng của Vương quốc Đức Chúa Trời. Chúng tôi gieo tài chính để nhận lại tài chính trang trải nhu cầu có cần của gia đình chúng tôi.

Một đêm nợ, tôi nằm mơ. Trong giấc mơ, tôi thấy một con sâu bướm đang chậm chạp bò trên một cành cây. Rồi nó bò xuống một cái cuống lá và kết thành một cái kén. Bỗng nhiên, thứ vươn ra ngoài cái kén kia lại là một con bướm tuyệt đẹp, rồi nó bay đi. Có một giọng nói cất lên, “Ta sẽ khiến cho công việc của con cũng trở nên như vậy.”

Tôi thức giấc và hiểu ra ý nghĩa của giấc mơ. Sâu bướm chỉ có thể bò và nó bị giới hạn bởi không gian sống của chính nó, thường thì sâu bướm dành cả phần đời của mình chỉ để sống trên cùng một cái cây. Nhưng khi sự biến đổi xảy ra sẽ kéo theo sự thay đổi tiềm năng trong toàn bộ cuộc đời của con sâu bướm. Nó sẽ biến thành một con bướm, nó có thể bay đi bất kỳ đâu nó muốn. Chẳng hạn như bướm chúa, nó có thể bay hàng ngàn dặm để tránh những tháng mùa đông lạnh giá - kiểu khí hậu bình thường của phương Bắc. Mặc dầu lúc nằm mơ tôi không biết sự biến đổi này sẽ diễn ra như thế nào nhưng tôi biết chắc Đức Chúa Trời đang chỉ cho tôi biết rằng điều đó sắp xảy ra. Tôi rất được khích lệ.

Sự Khám Phá Diệu Kỳ

Như thường lệ kể từ lúc chuyển đến Ohio sinh sống, cứ mỗi buổi sáng tôi đều sẽ gọi khoảng 90 cuộc gọi chào hàng ngẫu nhiên. Ước gì tôi có thể kể được hết cho bạn biết tôi đã có hệ thống làm việc tuyệt vời như thế nào trong việc thực hiện những cuộc gọi này nhưng kì thực tôi cứ gọi hết số danh bạ mỗi ngày

thôi (đó là trước khi có danh sách những cuộc gọi cảm-gọi).

Kể từ khi tôi được đề bạt lên vị trí phó chủ tịch vùng cho công ty tôi làm việc thì chức năng chính của tôi là thuê và đào tạo tân binh kinh doanh. Tôi gọi điện thoại và nói với họ rằng công ty tôi đang mở rộng thị trường tại Ohio nên tôi sẽ gọi cho những người sống trong khu vực này để xem họ có quan tâm hay không. Thường thì tôi nói chuyện với máy trả lời tự động nên tôi để lại lời nhắn rồi cúp máy. Nếu họ quan tâm, họ sẽ gọi lại. Cứ gọi đi 90 cuộc mỗi ngày, tôi mong đợi có được hai hoặc ba người gọi lại để xin hẹn phỏng vấn và đi làm là mừng rồi.

Trong quá trình gọi những cuộc gọi đi như thế, tôi đã gặp được Dave. Lúc nói chuyện qua điện thoại, anh chàng nói lên nguyện vọng muốn tìm cơ hội nghề nghiệp mới và anh tỏ vẻ quan tâm công việc tôi đề bạt. Tôi đề nghị ghé qua nhà anh ta vào tối hôm đó và anh ta đã đồng ý. Lúc tôi ngồi xuống cùng với anh ta và vợ mình, tôi bắt đầu hỏi những câu hỏi thông thường rằng hiện anh làm việc ở đâu, tại sao anh muốn đổi nghề, và tình hình tài chính hiện tại của anh ra sao. Thường thì tôi luôn hỏi các ứng cử viên tiềm năng về tình hình tài chính cá nhân của họ bởi vì nếu không làm vậy thì trên thực tế họ không quyết định được rốt cuộc họ có quan tâm đến công ty hay không, cho nên khi tôi tiếp cuộc gọi đến là tiếp nhân viên kinh doanh tiềm năng. Thế nên việc thu thập toàn bộ dữ liệu tài chính cho phép tôi lên được ý tưởng mất bao nhiêu phí bảo hiểm khách hàng cần cân nhắc cũng như xem có các gói bảo hiểm nào khác họ đã mua rồi hay không.

Điều khiến tôi kinh ngạc đó là trong lúc bàn bạc về điều kiện kinh tế của họ, người vợ đã khóc cách tuyệt vọng. Tài chính của họ rất bấp bênh, họ không biết phải làm gì hay cần thay đổi những gì. Tôi nhận ra vấn đề của họ không nằm ở bảo hiểm. Họ cần tăng thu nhập bằng tiền mặt và hết nợ nần cho nên tôi cũng đề cập đến chuyện Vương quốc của Đức Chúa

Trời cũng như làm thế nào Drenda và tôi học được cách Vương quốc Chúa hoạt động. Tôi đảm bảo với họ rằng tôi sẽ cố gắng hết sức giúp đỡ họ và sẽ gặp lại họ nội trong tuần để bàn bạc xem có bất kỳ sự thay đổi nào họ cần bổ sung hay không.

Trên đường về lại văn phòng sau cuộc hẹn đó, tôi phiền muộn lắm. Có cái gì đó tôi phải làm được cho họ chứ!

Khi về đến văn phòng, tôi ngồi xuống bàn làm việc và bỗng nhiên nảy ra một ý tưởng. Tôi sẽ tìm kiếm tất cả các sự chọn lựa cho bất kỳ gói sản phẩm hoặc dịch vụ nào họ đang dùng với hi vọng tìm thấy cùng một gói dịch vụ giống nhau nhưng thấp hơn về giá cả. Mục đích của tôi là tìm xem tôi có thể giải phóng được bao nhiêu tiền mặt cho họ để họ có thể dùng để trả nợ. Vào những ngày đó thì chưa có mạng Internet, cho nên toàn bộ quá trình tìm kiếm của tôi đều phải đi qua những trang giấy màu vàng và qua việc gọi điện thoại mà thôi.

Một tuần sau, tôi kiểm tra giá cả mỗi gói sản phẩm hoặc dịch vụ họ đang dùng và thực sự vô cùng kinh ngạc về những gì tôi tìm được. Qua việc tái sắp xếp hoặc thay thế bên bán hàng hiện tại của họ để chọn bên bán hàng hoặc công ty có chi phí thấp hơn, tôi thấy họ có thể dư ra được 600 đô la tiền mặt hàng tháng. Rồi tôi cầm máy tính lên tính toán và lấy khoản tiền dư đó trừ vào số nợ hiện tại của họ thì kết quả không thể nào tin được.

Nhìn vào con số hiện lên trên màn hình máy tính, tôi ngồi đó sững sờ. Chắc chắn là mình đã tính sai ở đâu đó rồi. Từ kết quả tính được cho thấy cặp vợ chồng này có thể trả hết nợ trong vòng chưa đến bảy năm, bao gồm tài sản thế chấp mà không thay đổi thu nhập của họ. Tôi nghĩ, không thể nào. Cho nên tôi ngồi tính toán lại toàn bộ một lần nữa thì kết quả hiện ra vẫn như vậy.

Sau đó tôi đến ngăn kéo đựng hồ sơ và bắt đầu lôi ra các giấy tờ thông tin của những khách hàng khác và làm việc với những con số suốt tuần đó. Giống như khách hàng đêm hôm đó, mỗi người trong

số họ đều có khả năng trả hết nợ trong vòng năm đến bảy năm, bao gồm tài sản thế chấp mà không thay đổi thu nhập hiện tại của họ. Nếu điều này khả thi và bây giờ tôi biết nó khả thi, tại sao người ta lại không hét lên cho vỡ hết trần nhà nhỉ? Tôi nhập liệu cho khách hàng của tôi để chỉ cho họ cách họ có thể hết nợ hoàn toàn trong vòng chưa đến bảy năm. Tôi phấn khởi vô cùng cho buổi hẹn sắp đến với họ để chỉ cho họ thấy những gì tôi tìm được và tôi cũng tò mò không biết họ sẽ tiếp nhận thông tin đó ra sao.

Khi tôi ngồi xuống bàn cùng với vợ chồng Dave, cứ qua mỗi một mục là tôi chỉ ra con số và giải thích cho họ hiểu làm sao tính ra được số tiền dư đó. Mục đích của tôi là giấu đi kết quả cuối cùng cho đến khi tôi đi qua toàn bộ các mục với những khoản tiền tính dư ra được cho mỗi mục. Trong suốt phần thuyết trình của tôi, khách hàng của tôi ngồi đó sững sờ. Theo góc nhìn của họ, họ không có tiền, cũng không có cách nào để thoát nợ - không bao giờ có thể hết nợ! Khi tôi lật qua trang cuối cùng, tiết lộ cho họ biết họ có thể thoát nợ trong vòng chưa đầy bảy năm, bao gồm tài sản thế chấp, đột nhiên, người chồng nhảy căng lên với hai hàng nước mắt lưng tròng. Anh ấy quá phấn khích. Bảy giờ cả hai đều vỡ oà và cảm ơn tôi rối rít vì đã ghé qua. Rồi tôi dành thêm chút ít thời gian nữa để chia sẻ cho họ tất cả những gì Đức Chúa Trời mặc khải cho tôi cũng như điều tôi đã học được liên quan đến Vương quốc Đức Chúa Trời. Họ nghe không bỏ sót chữ nào!

Tôi không lấy một xu nào từ khách hàng này nhưng tôi lại là người hạnh phúc nhất khi ngồi với khách hàng từ trước đến giờ; và bây giờ đầu óc tôi quay với tốc độ một triệu dặm một giờ. Tôi muốn thực hiện cái tôi vừa chỉ cho khách hàng thấy và tôi cầu xin Chúa ban cho tôi sự khôn ngoan về cách tiền tệ hoá tiến trình này. Tôi biết đây sẽ là mô hình kinh doanh mới của tôi nếu tôi có thể nghĩ ra cách kiếm tiền qua việc làm này. Sau vài lần thử và phát sinh lỗi, chúng tôi cũng đã tìm được một cách để giới thiệu miễn

phí kế hoạch chúng tôi lên cho bất kỳ ai cần và tuy nhiên cũng mang lại dòng tiền cho công việc kinh doanh của chúng tôi thông qua hệ thống giới thiệu chúng tôi đã thiết kế. Công việc này quá tốt đến mức dường như không thể tin nổi, Drenda và tôi thật quá phấn khởi.

Tôi biết chắc chắn đây là sự biến hình tôi đã nhìn thấy trong giấc mơ đêm hôm đó. Mặc dầu tôi biết chúng tôi chỉ mới ở trong giai đoạn làm kén của giấc mơ nhưng tôi đã sẵn sàng để bay! Tuy nhiên tôi còn phải học nhiều để có thể thực sự bay được nhưng chỉ ít tôi biết mình đã đi đúng đường.

Chúng tôi thành lập công ty và gọi nó là công ty Faith-Full Family Finances (Tài Chính Gia Đình Dư Dầy Trong Đức Tin) vì chúng tôi biết qua đức tin, tài chính của bạn sẽ luôn được dư dầy; và đó thật sự là thông điệp chúng tôi muốn truyền tải, thậm chí còn hơn cả những giải pháp tài chính chúng tôi mang đến nữa. Chúng tôi giữ tên gọi này trên 20 năm nhưng đây là cái tên thuần Cơ đốc mà chúng tôi thì lại muốn vươn đến những người chưa tin Chúa nữa nên chúng tôi quyết định thay đổi tên gọi thành Forward Financial Group như được biết đến ngày nay. (Nhân tiện, chúng tôi cũng muốn bạn biết rằng chúng tôi vẫn đang đi theo những kế hoạch tự do khỏi nợ nần cũng như giúp đỡ cho nhiều người tránh gặp rủi ro thị trường khi họ về hưu. Bạn có thể tìm hiểu thêm về Forward Financial Group theo số điện thoại 1-(800)-815-0818 hoặc qua mạng tại trang web: Forwardfinancialgroup.com)

Mặc dầu chúng tôi vẫn nợ rất nghiêm trọng tại thời điểm mở công ty mới nhưng chúng tôi biết chúng tôi đang đi đúng đường. Công ty cũng đã gặt hái được nhiều thành công lớn lao, Drenda và tôi trở thành những người tự do khỏi nợ nần trong khoảng hai năm rưỡi. Tôi không tài nào kể hết cho bạn biết cảm giác đó tuyệt vời ra sao! Bỗng nhiên, cuộc đời chúng tôi không còn bị gặm nhấm bằng sinh tồn nữa mà thay vào đó là khả năng bắt đầu nảy nở bên trong chúng tôi.

Có tiền mặt để mua xe thật là hết sảy. Mua và trả tiền mặt cho mảnh đất rộng 55 mẫu Anh, một trong những mảnh đất xinh đẹp của vùng Ohio là một điều không thể diễn đạt bằng lời. Xây căn nhà mơ ước rộng 715m² mà không mắc nợ một đồng là điều không thể nào tưởng tượng được! Tôi sẽ không bao giờ quên cái cảm giác đứng cạnh Drenda khi cùng cô ấy nhìn ngắm tầng trệt của căn nhà phố được xây lên. Chỉ mới tầng trệt thôi mà đã to hơn nhiều so với căn nhà trong trang trại cũ kỹ ọp ẹp của chúng tôi dạo đó rồi. Cả hai chúng tôi đứng đó mà nước mắt cứ không ngừng thi nhau rơi xuống. Đứng nhìn căn nhà mới là nhìn thấy chín năm sống địa ngục trần gian đã vĩnh viễn nằm lại sau lưng chúng tôi. Và chúng tôi biết chắc rằng có nhiều thứ sẽ không bao giờ như trước nữa. Chúng tôi đã khám phá được Vương quốc Đức Chúa Trời và bây giờ chúng tôi biết tại sao Vương quốc Chúa lại được gọi là tin tức tốt lành qua nhà tiên tri Ê-sai rồi.

Thần của Chúa Giê-hô-va ngự trên Ta, vì Đức Giê-hô-va đã xức dầu cho Ta để giảng tin lành cho người nghèo.

— Ê-sai 61:1

Thật lòng thì Drenda và tôi đã phải tự nhéo chúng tôi mấy lần vì đó toàn là những điều kì diệu không tưởng mà thật đã xảy ra. Hoàn toàn tự do khỏi nợ nần đã là giấc mơ tưởng không thể nào xảy ra được vậy mà bây giờ nó lại thật đến thế này cơ chứ!

Hãy lắng nghe tôi, tôi không tài giỏi cái này đâu! Bạn đã thấy lý lịch của tôi rồi đấy. Tôi đã gắng sức nhiều năm ròng và làm việc cật lực nhưng lại không có gì ngoài đau tim và căng thẳng. Cho nên chẳng qua là tôi đã học được cách để sống cuộc đời theo đường lối của Chúa và nó đã hiệu quả. Và đó là lý do tại sao bạn đang đọc cuốn sách này, để tìm được điều tôi đã thấy và thấy được cái bạn khát khao. Nhưng trước tiên bạn phải hiểu rằng tôi đã thắp vào một hệ thống mới, một Vương quốc mới, và nó là cách sống hoàn toàn mới. Đây cũng là câu trả lời

dành cho bạn. Đây cũng chính xác là cái bạn cần. Đây là tin tức tốt lành bạn chờ đợi bấy lâu nay. Tôi biết, tôi biết, hội thánh của bạn không dạy những điều này. Chà, chính hội thánh tôi cũng vậy nhưng tất cả những cái đó lại nằm ngay trong Kinh Thánh.

Chúa Luôn Là Tốt Lành

Vậy nên hãy để tôi tặng bạn một chiếc chìa khoá quan trọng cho sự hiểu biết những điều tôi đang nói - tôn giáo thì không biết nói! Đây không phải là vấn đề tôn giáo. Mà đây là Chúa, Ngài muốn bạn phải có nó, Ngài đã trả một cái giá qua Chúa Giê-su để ban tặng cho bạn Vương quốc của Ngài. Thế thì hãy đào sâu Vương quốc và tìm biết cách Vương quốc hoạt động đi.

Khi Drenda và tôi bắt đầu thấy Vương quốc Chúa hoạt động trong đời sống chúng tôi, đã rất nhiều lần chúng tôi bị sốc trước những điều chúng tôi nhìn thấy. Chúng tôi nhận ra phần đông tín hữu không biết cách Vương quốc hoạt động.

Ví dụ, tôi có đọc một dòng tin ghi rằng một bé gái 7 tuổi chết trên bàn phẫu thuật cắt A-mi-đan. Mặc dầu đó chỉ là một ca phẫu thuật thông thường và thường rất an toàn nhưng tim của đứa bé bỗng nhiên ngừng đập trong lúc phẫu thuật, đây quả thật là một kết quả đau buồn. Tôi nghĩ tim chúng ta đều thất lại lúc biết chuyện xảy ra. Tuy nhiên, bị kịch vẫn là bị kịch, nhưng còn có một phần khác của câu chuyện có thể ảnh hưởng đến cả phần đời còn lại của gia đình này. Hãy để tôi trích dẫn những gì người cha nói với phóng viên mà tôi sắp trích dẫn đây.

“Có thể bạn không hiểu tại sao những chuyện này lại xảy ra nhưng chúng tôi biết nó đã nằm trong kế hoạch của Đức Chúa Trời. Và điều duy nhất chúng tôi có thể làm được đó là phải vượt qua vì chúng tôi biết đó là ý Chúa.”³

---

3 <https://nypost.com/2020/02/26/7-year-old-south-carolina-girl-dies-during-tonsillectomy>

Hãy để tôi trích dẫn lời lẽ mà anh chàng tiền vệ Aaron Rodgers của Green Bay Packer đã phát ngôn trong tờ tạp chí People vào ngày 22 tháng 1 năm 2020 như sau.⁴

Rodgers giải thích rằng khi còn nhỏ anh đã thắc mắc về tôn giáo và sau này khi lớn lên, anh thấy tôn giáo có liên quan đến “một kiểu tâm linh khác”. “Hầu hết những người tôi biết, nhà thờ thuộc kiểu....bạn phải đi vậy thôi.” Anh ta còn nói, “Tôi không biết làm sao bạn có thể tin vào một Đức Chúa Trời mà lúc nào Ngài cũng muốn đoán phạt con người khắp hành tinh trong lửa địa ngục như thế. Yêu thương, quan tâm, toàn năng, toàn tại gì mà lại muốn đoán phạt hết mọi tạo vật đẹp đẽ của Ngài vào hoả ngục như thế chứ?”

Thật là những lời lẽ phê bình điên rồ! Nhưng nếu đây là thứ họ tin về Đức Chúa Trời thì bạn sẽ phải đồng ý rằng ai mà thềm tin cậy và khát khao phục vụ một Đức Chúa Trời muốn lấy mạng bé gái bảy tuổi như thế phải không? Chẳng có ai đâu! Và ai mà lại muốn phụng vụ một Đức Chúa Trời mà lúc nào cũng “muốn” đoán phạt con người ta trên khắp hành tinh vào trong hoả ngục chứ? Không một người nào đâu! Nhưng đó lại là phần lớn những gì Cơ đốc nhân tin. Thế nào bạn cũng sẽ nghe những câu nói như thế này suốt thời: “Chúa cho phép”, “Chúa đã làm điều đó”, “Đó là kế hoạch của Chúa”, “Đến lúc họ phải đi thôi”, và còn nhiều câu nói kiểu như thế nữa. Trên thực tế, tôi cá là bạn cũng cho là vậy. Cho nên tôi sẽ nói thẳng. Nếu bạn thực sự tin Chúa là như vậy, rằng Ngài muốn giết trẻ nhỏ hoặc phò bệnh ung thư cho ai đó thì chúng ta cần phải nói chuyện nghiêm túc đấy. Hãy để tôi diễn đạt theo cách này:

---

⁴ <https://people.com/sports/aaron-rodgers-opens-up-about-religion-to-danica-patrick-i-dont-know-how-you-can-believe-in-a-god>

BẠN SẼ KHÔNG BAO GIỜ TIN CÂY NGƯỜI MÀ BẠN KHÔNG HẾT MỤC TIN TƯỞNG!

Nếu bạn được dạy để không tin Đức Chúa Trời, và rằng Ngài sẽ giết người vô tội và nếu bạn đồng ý rằng Ngài là Đấng Sáng Tạo đầy quyền năng trong vũ trụ thì tốt hơn hết là chúng ta nên cố hết sức để đứng về phía Ngài đi. Đây là điều con người đã làm trong quá khứ, trong suốt nhiều nền văn hoá nguyên thủy. Họ sẽ dâng mọi thứ để xoa dịu cơn thịnh nộ của Chúa. Họ sẽ kiêng kỵ đủ mọi kiểu thậm chí là bất bản thân phải chịu nhiều nỗi đau đớn để tỏ lòng thành với Chúa với hi vọng không làm Ngài tức giận. Nhưng đó có thật sự là Đức Chúa Trời của Kinh Thánh không? Chúng ta có sống trong nỗi sợ Đức Chúa Trời không? Dĩ nhiên là không đời nào rồi. Ý niệm cho rằng Chúa nghịch với chúng ta hoặc không đáng để chúng ta tin cậy là kết quả của sự dạy dỗ tệt hại bắt đầu từ A-đam và Ê-va trong vườn Ê-đen.

Trong các loài thú đồng mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã tạo nên, rắn là loài quỷ quyết hơn cả. Rắn nói với người nữ: “Có thật Đức Chúa Trời đã dặn các người không được ăn trái các cây trong vườn sao?”

Người nữ nói với con rắn: “Chúng tôi được ăn trái của các cây trong vườn, nhưng về trái của cây trồng giữa vườn, Đức Chúa Trời đã phán: ‘Các con không được ăn, cũng đừng đụng chạm đến trái cây ấy, kẻo các con sẽ chết’”.

Con rắn nói với người nữ: “Các người chắc chắn không chết đâu! Vì Đức Chúa Trời biết rằng khi nào các người ăn trái cây đó thì mắt mở ra, và các người sẽ giống Đức Chúa Trời, biết điều thiện và điều ác.”

Khi người nữ thấy trái của cây đó ăn ngon, lại đẹp mắt và quý vì làm cho mình khôn ngoan, thì hái và ăn, rồi trao cho chồng đang đứng bên cạnh; chồng cũng ăn nữa.

— Sáng Thế Ký 3:1-6

Sa-tan đã quảng sự hồ nghi về Đức Chúa Trời ngay từ đầu. Là thay, Ê-va vốn đã có đủ sự khôn ngoan bà cần lại cảm thấy mình bị thiếu hụt trong mối quan hệ của bà với chính Đức Chúa Trời. Nên Sa-tan đã thuyết phục rằng bà bị thiếu hụt cái gì đó trong khi đó lại là thứ Đức Chúa Trời giấu khỏi bà. A-đam và Ê-va tin vào lời nói dối về Đức Chúa Trời và họ sẵn sàng vứt bỏ địa vị trong Vương quốc Chúa để theo đuổi một vương quốc khác. Họ tin rằng Sa-tan có một tương lai tốt hơn cho họ. Dĩ nhiên, quyết định này đã dẫn đến nhiều nỗi đau đớn, buồn khổ và thậm chí là cái chết cho họ.

Ý đồ của Sa-tan không bao giờ thay đổi và cũng chẳng có gì ngạc nhiên khi mục tiêu lớn nhất của hắn là nhắm vào hội thánh. Vì hội thánh được ban thẩm quyền để đặt Sa-tan dưới chân hội thánh và đánh phủ đầu hắn nên vũ khí duy nhất hắn dùng để chiến tranh chống lại hội thánh là sự lừa dối.

TÍNH CÁCH CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Liên quan đến tương lai và sự cung ứng của bạn, có một chủ đề quan trọng chúng ta cần giải quyết trước, đó là tính cách Đức Chúa Trời. Nếu chúng ta không giải quyết vấn đề này trước thì có lẽ bạn sẽ quăng cuốn sách này vào một xó và nếu ngược lại thì bạn sẽ giúp cho nhiều người khác cũng có được cuốn sách này. Niềm hi vọng của tôi đó là bạn sẽ dành thời gian để tôi dẫn bạn đi qua hết cuốn sách này. Tôi hi vọng bạn thực sự muốn được tự do tài chính và khát khao có được sự khôn ngoan và tri thức. Ở lần này, sự dạy dỗ không phải nói về Sa-tan - kẻ lừa dối A-đam và Ê-va mà là nói về Đức Chúa Trời.

Trước hết, tôi có thể hiểu tại sao bạn cảm thấy Đức Chúa Trời lại cho phép nhiều điều xấu xa xảy ra. Ý tôi là, nếu Ngài là Chúa thì Ngài hẳn là có quyền năng để làm điều gì đó chứ, phải không? Nếu bé gái 7 tuổi này bị chết trong khi Chúa có quyền năng để ngăn cản chuyện này thì hẳn là do Ngài đã cho phép chuyện đó xảy ra rồi. Chà, câu phát biểu đó chỉ đúng một phần thôi. Mặc dầu Chúa có quyền năng để ngăn cản chuyện đó nhưng Ngài lại không có quyền thực thi pháp lý hợp pháp để ngăn cản chuyện này. Tôi sẽ nói cho bạn rõ về quyền thực thi pháp lý hợp pháp trong chương kế tiếp còn bây giờ tôi cần nói về nhân vật trước để chắc chắn rằng bạn sẽ hiểu rõ mà không có bất kỳ sự lẫn lộn hay nghi ngờ nào rằng Đức Chúa Trời là Đấng nhân từ và Lời Ngài là chân lý.

Có thể bạn sẽ thắc mắc tại sao chuyện này quan trọng đến vậy. Vì khi chúng ta càng đi sâu vào trong sách này, tôi sẽ càng nói nhiều về những luật lệ trong Vương quốc Chúa, chức năng hoạt động của Vương quốc cũng như làm thế nào để những luật lệ đó giải phóng tôi tự do khỏi ngục tù tài chính tôi đã từng sống trong đó. Nếu bạn không tin vào Đức Vua là chính Chúa thì luật pháp của Ngài cũng vô nghĩa với bạn mà thôi.

Hãy nhớ, sự khám phá đầu tiên của tôi trong hành trình này đó là Vương quốc Đức Chúa Trời là một thể chế quản trị. Thể chế này có Vua là người thiết lập ra các luật lệ trong Vương quốc. Những luật lệ này được đặt ra vì quyền lợi và nghĩa vụ của mọi công dân sống trong Vương quốc đó. Chúng sẽ bảo vệ và đảm bảo cho mọi công dân trong Vương quốc sống cuộc đời đi theo ý muốn của Đức Vua. Hiểu được tính cách của Đức Vua chính là điều kiện tiên quyết để hiểu luật lệ của Ngài.

Như trước đây tôi có kể cho bạn biết rằng một khi tôi hiểu Vương quốc Đức Chúa Trời là một thể chế có luật pháp và quyền lợi hợp pháp thuộc về mọi công dân của Vương quốc thì tôi trở thành nhà khoa học thuộc linh. Sau đó tôi còn biết rằng đằng sau mỗi hành động của Vương quốc đều có một định luật thuộc linh tác động. Cho nên tôi đã hi vọng. Tôi đã học biết được nhiều quy luật! Bất kỳ ai cũng có thể học! Giống như Keith và Kathy vậy.

Bốn Năm Thay Đổi Cuộc Đời

Keith và Kathy chỉ là những lao động bình thường, làm công ăn lương với cuộc sống bình dị như bao người khác. Họ vừa mới tậu được căn nhà mới lúc Keith bị thất nghiệp. Tuy nhiên, Keith vô tình biết đến chương trình truyền hình *Fixing the Money Thing* (Chấn Chính Tiền Bạc của Bạn) đã công chiếu một năm trước đó và Keith đã dành thời gian học hỏi và nghiên cứu nhiều tài liệu của tôi, học biết về Vương quốc và quyền lợi hợp pháp Keith có với tư cách là công dân.

Lúc bị mất việc làm, anh đã cầu nguyện cho chuyện này và quyết định thay vì đi tìm một công việc khác thì anh sẽ khởi nghiệp công việc kinh doanh vận tải. Anh thừa nhận rằng anh không rành chuyện làm ăn nhưng anh cảm thấy mình có thể học hỏi. Anh đã bắt đầu công việc kinh doanh vận tải bằng một chiếc xe tải và rồi là những chiếc xe ô-tô và rồi là bất cứ cái gì anh thấy có thể vận tải được là anh làm. Khi Keith và Kathy còn đang vừa học vừa làm thì có một cơ hội mới đã mở ra cho họ khi công ty nội địa cần giúp về khâu vận tải. Đây là một bước tiến lớn cho Keith vì nó đòi hỏi anh phải sở hữu một chiếc xe thương mại vận tải bên cạnh việc mày mò học tập để nắm rõ hơn về những bộ luật liên quan đến ngành vận tải - nhưng anh đã nắm lấy cơ hội và tin cậy Chúa sẽ dẫn dắt anh.

Thế là kể từ dạo đó, công ty của anh ngày càng phát đạt. Bây giờ, anh đã sở hữu đến tận 8 chiếc sơ-mi đầu kéo vận tải ngày nào cũng hoạt động hết công suất. Keith kể tôi nghe lúc còn làm cho công ty liên hợp, anh có thể kiếm được 1,500 đô một tuần. Trong năm đầu tiên tự mình mở công ty vận tải, Keith

**BẤT KÌ AI HOẶC BẤT KÌ
ĐIỀU GÌ NÓI VỚI BẠN
RẰNG NGÀI KHÔNG TỐT
THÌ LÀ HỌ ĐANG
NÓI DỐI BẠN ĐẤY!**

nói anh kiếm được 4,000 đô mỗi tuần. Nhưng vào năm thứ hai, thu nhập của Keith văng vọt lên 15,000 đô mỗi tuần. Rồi năm tiếp theo nữa, anh nhảy lên mức 25,000 đô mỗi tuần và rồi đến năm thứ tư thì 38,000 đô mỗi tuần. Keith đi từ 78,000 đô một năm lên mức hai triệu đô một năm trong vòng bốn năm!

Tôi nhận được tin nhắn từ Keith lúc đang ngồi viết chương sách này. Anh nói rằng anh vừa mới phải thuê thêm bốn tài xế nữa và dòng tiền mặt của anh bây giờ là 70,000 đô một tuần. Từ 78,000 đô một năm lên 70,000 một tuần trong bốn năm! Điều này thu hút sự chú ý của tôi! Keith và Kathy còn đang chờ đợi nhiều điều thậm chí còn lớn hơn nữa sắp đến đây vì họ có ý định mở thêm hai công ty nữa.

Nếu bạn hỏi Keith và Kathy rằng họ đã làm thế nào mà được như vậy thì họ sẽ nói ngay đến chuyện họ đã học biết cách Vương quốc hoạt động.

Điều đầu tiên Keith và Kathy kể cho bạn nghe đó là họ đã phải bỏ đi nhiều thứ tạp nhạp tôn giáo họ từng được dạy về Đức Chúa Trời và cách Ngài hoạt động suốt gần ấy năm tháng trước đó trong cuộc đời họ. Một trong những điều then chốt họ phải tập trung vào đó là Đức Chúa Trời là tốt lành, LUÔN LUÔN TỐT LÀNH và Ngài KHÔNG BAO GIỜ dối trá. Bất kỳ ai hoặc bất kỳ điều gì nói với bạn rằng Ngài không tốt thì là họ đang nói dối bạn đấy!

Thưa anh em yêu dấu của tôi, đừng để bị lừa dối: Mọi ơn lành tốt đẹp và tặng phẩm toàn hảo đều đến từ thiên thượng, được ban xuống từ Cha của sự sáng; trong Ngài không có sự thay đổi, cũng chẳng có bóng của sự chuyển dịch.

— Gia-cơ 1:16-17

Thứ hai, họ sẽ kể rằng họ đã phải học làm những người ban cho theo cách hoàn toàn mới. Hổ trợ cho chức vụ, mục vụ và

cho người của Đức Chúa Trời bằng tiền bạc đã khiến họ cảm được chiếc chìa khoá chính mở ra sự thành công của họ.

Kinh Thánh rất rõ ràng. Đổ lỗi cho Chúa vì những thứ khủng khiếp xảy ra cho con người là không đúng. Kinh Thánh nói rằng Sa-tan mới là kẻ đến để cướp, giết và huỷ diệt.

*Kẻ trộm chỉ đến để cướp, giết, và huỷ diệt; còn Ta đã đến để
chiên được sự sống và sự sống sung mãn.*

—Giăng 10:10

Hãy để ý điều Chúa Giê-su nói ngay sau vế trước đó, “Ta đến hầu cho chiên được sống và được sống dư dật,” hoặc có vài thủ bản khác nói rằng “được sự sống đầy trọn.” Đức Chúa Trời không phải kẻ thù của bạn. Nhưng nếu bạn nghĩ Ngài như vậy thì theo Gia-cơ 1:16, bạn đã bị ai đó lừa dối rồi. Bạn phải tự mình trả lời ai mới là kẻ đã nói với bạn rằng Đức Chúa Trời nói dối. Ai đã nói với bạn rằng Ngài đã giết đứa bé 7 tuổi kia? Ai là kẻ đã nói với bạn rằng đôi lúc Ngài chữa lành và đôi lúc Ngài chọn không? Tôi có thể đoán được đó là ai - là một vài nhà giảng đạo không biết tốt xấu gì cả. Nhưng ở đây có một câu nói bạn cần phải nắm chắc nếu bạn sắp nhận được điều gì từ Chúa. Đó là Ngài không nói dối! Trên thực tế, Kinh Thánh nói rằng Ngài không thể nói dối (Hê-bơ-rơ 6:18).

Một lần nữa, lý do khiến con người tin rằng Đức Chúa Trời không phải lúc nào cũng tốt lành là bởi vì họ không hiểu hệ thống luật pháp của Vương quốc đang ở ngay tại đây, trên đất này. Như tôi đã đề cập trước đó, chúng ta sẽ đào sâu hơn trong chương kế tiếp và đó sẽ là câu trả lời cho hàng tấn câu hỏi của bạn. Nhưng nếu bạn muốn hiểu cách Vương quốc hoạt động thì bạn phải biết Đức Chúa Trời là tốt lành và Ngài không bao giờ nói dối.

Những Sự Bất Biến Của Vương Quốc Đức Chúa Trời

Quay ngược thời gian trở về lại thời cấp sách đến trường, tôi đã nhận được một bài học mà tôi nghĩ tôi sẽ áp dụng tại đây. Chúng ta được dạy rằng khi mình tác động đến một số vật chất nào đó thì sẽ có một vài thuộc tính nhất định của nó vẫn không đổi và nó bất biến. Bạn đoán được rồi đấy! Những định luật này được gọi là định luật bất biến. Ví dụ, nhiệt độ lên đến 32 độ thì sẽ khiến nước đóng băng. Nó là bất biến. Nó không bao giờ thay đổi. Tương tự vậy, có một sự thật đó là Đức Chúa Trời là tốt lành và tốt lành là chất bất biến của Ngài. Ví dụ liên quan đến nước, khi bạn dùng một lượng nhiệt độ không đổi để làm cho nước đông lại thành đá thì với mức nhiệt độ đó mọi loại nước đều sẽ được đông lại.

Cũng một sự áp dụng này được hiểu cho tính cách của Đức Chúa Trời. Nếu bạn biết Đức Chúa Trời là tốt lành và không bao giờ thay đổi, bạn sẽ có thể thông giải bất kỳ một phân đoạn Kinh Thánh nào bằng lăng kính không đổi thay này. Hãy lấy một ví dụ trong Xuất Hành 4:11-12 theo bản dịch King James.

Và Chúa phán với ông, ai tạo nên môi miệng loài người? Hay ai khiến chúng thành người câm, người điếc, người đui, hay người mù? Chẳng phải Ta sao?

— Xuất Hành 4:11-12

Thoạt nghe, có vẻ như Chúa khiến cho dân sự trở thành những người đui mù, không thể nghe được. Nhưng chúng ta phải nhớ về sự bất biến, không đổi của Chúa, đó là Ngài luôn luôn tốt lành. Hãy xem cùng một câu Kinh Thánh đó nhưng trong một bản dịch khác.

Rồi Đức Giê-hô-va phán với Môi-se, “Ai tạo ra môi miệng loài người? Ai đã làm cho con người thành câm, thành điếc, thành sáng, thành mù? Chẳng phải bởi Ta là Đức Giê-hô-va đó sao?”

— Xuất Hành 4:11 (NLT)

Bối cảnh của phân đoạn này đó là Đức Chúa Trời gọi Môi-se đi đến với dân sự Ngài, là những người Hê-bơ-rơ để nói cho họ biết rằng chính Chúa đã gọi Môi-se đi gặp Pha-ra-ôn và yêu cầu vua để cho người Hê-bơ-rơ ra đi. Nhưng Môi-se đáp lời Chúa rằng, “Nếu người Hê-bơ-rơ không tin rằng chính Chúa đã sai con thì sao?” Và Chúa đã dùng nhiều cách để chứng minh cho ông điều Ngài đã phán. Nhưng Môi-se cứ biện hộ với Chúa rằng,

Môi-se thưa với Đức Giê-hô-va rằng: “Ôi! Lạy Chúa, từ trước đến nay và ngay cả lúc Chúa phán bảo đây tớ Ngài, con vốn không có tài ăn nói, miệng lưỡi con hay ngập ngừng.”

Đức Giê-hô-va phán với ông: “Ai tạo ra môi miệng loài người? Ai đã làm cho con người thành câm, thành điếc, thành sáng, thành mù? Chẳng phải bởi Ta, là Đức Giê-hô-va đó sao? Vậy bây giờ hãy đi đi, Ta sẽ ở với miệng con và dạy con những lời phải nói.”

—Xuất Hành 4:10-12 (NLT)

Hãy để tôi nói lại điều Đức Chúa Trời đã phán với Môi-se. Có phải Ta khiến cho môi miệng loài người nói hoặc câm không? Có phải Ta khiến cho mắt con người được sáng tỏ hoặc đui mù không? Câu trả lời quá rõ ràng rồi. Môi miệng được tạo dựng để nói và mắt được tạo ra để nhìn. Đó là tất cả những gì Chúa muốn ông Môi-se cần phải nói. Về cơ bản, Chúa đang nói, “Nếu Ta đã tạo nên miệng con thì Ta nhất định giúp con sử dụng môi miệng mình!” Chúa đang cố giúp Môi-se hiểu rằng ông có thể tin cậy Ngài giúp đỡ ông nói khi ông đến với người Hê-bơ-rơ.

Nhưng nếu không có cái nhìn đúng đắn về Đức Chúa Trời, chúng ta có thể thông giải sai ở đây. Tôi nghĩ ai trong chúng ta cũng biết Môi-se mắc bệnh nói lắp. Hầu hết mọi người sẽ nói rằng đó là một sự thật hiển nhiên, không phải sao? Theo đó, bạn sẽ nói “Gần như không nói lưu loát được. Chính ông Môi-se đã

nói rằng ông không có tài ăn nói.” Tôi đồng ý là ông Môi-se đã nói như vậy thật, nhưng điều đó nói lên điều gì? Nếu Môi-se không có tài ăn nói thì chúng ta cần phải giải thích được điều trong Công Vụ 7:22.

*Môi-se được học tất cả sự khôn ngoan của người Ai Cập;
ông có năng lực trong cả lời nói lẫn việc làm*

— Công Vụ 7:22

Thật sự thì ở đây chúng ta thấy Môi-se có một mặt khác hoàn toàn trái ngược không giống với người gặp khó khăn trong việc ăn nói. Ông ấy rất mạnh mẽ trong lời nói. Vậy Môi-se có ý gì khi thưa với Chúa rằng, “Ôi lạy Chúa, từ trước đến nay và ngay cả lúc Chúa phán bảo đầy tớ Ngài, con vốn không có tài ăn nói, miệng lưỡi con hay ngập ngừng.”?

Xuất Hành 4 đang nói về một Môi-se chậm ăn nói, điều đó có ý nói lên một thực tế rằng Môi-se nói tiếng Hê-bơ-rơ không giỏi. Ông không lớn lên cùng dân Hê-bơ-rơ. Ông lớn lên với tư cách là một người Ai Cập và ông chủ yếu nói chuyện bằng tiếng Ai Cập. Đức Chúa Trời ở đây đang tái xác nhận cho Môi-se biết rằng Ngài là Đấng đã dựng nên môi miệng loài người nên Ngài sẽ giúp đỡ ông trong việc nói chuyện với người Hê-bơ-rơ. Nhưng lại một lần nữa, Môi-se biện hộ.

Môi-se thưa: “Ôi! Lạy Chúa, xin Chúa sai người khác.” Đức Giê-hô-va nổi giận với Môi-se, Ngài phán: “Chẳng phải A-rôn, người Lê-vi, là anh con đó sao? Ta biết người ấy có tài ăn nói. Kìa, anh ta đang đến gặp con đó; gặp được con, lòng anh ta sẽ vui lắm. Con hãy nói với anh con, và sắp đặt lời lẽ vào miệng anh ta. Chính Ta sẽ ở với miệng con cũng như miệng anh con và dạy các con những gì phải làm. Chính anh con sẽ là người phát ngôn cho con trước dân chúng, là cái miệng cho con, còn con sẽ như là Đức Chúa Trời cho anh ta vậy.

— Xuất Hành 4:13-16

Từ phân đoạn trên có thể suy luận ra A-rôn rất giỏi tiếng Hê-bơ-rơ, ông được trưởng dưỡng với tư cách là con dân Hê-bơ-rơ và ông hoàn toàn có thể nói thay cho Môi-se trước mặt người Hê-bơ-rơ chứ không phải là một Môi-se cà lăm này.

Vậy bây giờ bạn đã thấy thật quan trọng nhường nào khi có cái nhìn đúng đắn và kiên định về tính cách của Đức Chúa Trời chưa. Việc biết rằng Ngài luôn là Đấng tốt lành cho phép chúng ta đặt câu hỏi nghi vấn cho ý nghĩa của văn đoạn trong Kinh Thánh và giúp chúng ta đào sâu hơn nữa để có sự thông giải đúng đắn. Cho nên, một lần nữa, nền tảng cơ bản của bạn về Vương quốc Chúa, đó chính là nhận biết tính cách của Đức Vua. Nếu bạn không nhận biết được thì Sa-tan có thể lừa dối bạn, giống như hấn đã từng làm với Ê-va để bà ấy tin rằng Đức Chúa Trời không nói hết toàn bộ sự thật, nhưng ở đây, có thể tồi tệ hơn nữa là hấn cũng đã lừa dối bạn.

**CÓ HƠN 7,000 LỜI HỨA
TRONG KINH THÁNH CHỈ RA
QUYỀN LỢI HỢP PHÁP CỦA
BẠN TRÊN CƯƠNG VỊ CON
CÁI ĐỨC CHÚA TRỜI.**

Hiểu Biết Lời Hứa Của Đức Chúa Trời

Có hơn 7,000 lời hứa trong Kinh Thánh chỉ ra quyền lợi hợp pháp của bạn trên cương vị con cái Đức Chúa Trời. Mỗi một lời hứa được ban ra cho bạn đều đến từ Đức Vua. Vâng, là chính Ngài nên những lời hứa đó hoàn toàn đáng tin cậy. Hay chỉ có thể thôi? Nếu sự nghi ngờ dấy lên liên quan đến bản tánh tốt lành của Đức Chúa Trời thì cũng sẽ có sự hồ nghi được dấy lên liên quan đến các hứa ngôn của Ngài vậy.

Hãy để tôi cho bạn một ví dụ. Cứ cho là tôi tặng bạn 1,000 đô la. Bạn cảm ơn tôi và trong đầu của bạn, bạn biết bạn đã có

được 1,000 đô la rồi. Và rồi bạn sẽ hành động như người có 1,000 đô, nói năng như người có 1,000 đô và một lần nữa bạn sẽ cảm ơn tôi vì 1,000 đô. Nhưng thực tế của vấn đề là bạn chưa thực nhận 1,000 đô; bạn chỉ có lời hứa 1,000 đô từ tôi thôi. Tấm séc đơn giản là lời hứa tôi hứa với bạn rằng bạn có quyền hợp pháp để nhận 1,000 đô từ ngân hàng của tôi. Nhưng bạn vẫn phải lĩnh tiền mặt từ tấm séc thì khi đó bạn mới thật sự có tiền! Nhưng ẩn ý tôi muốn bạn biết đó là tôi sẵn lòng cho bạn tấm séc và tôi đã ký tên lên tấm séc rồi, và vì bạn tin tưởng tôi có 1,000 đô nên bạn mới nói là bạn có 1,000 đô khi tất cả những gì bạn có khi ấy là một lời hứa.

Đức Chúa Trời chắc chắn vĩ đại hơn tôi. Lời Ngài nói luôn là thật. Ngài ban cho chúng ta các lời hứa lớn lao và quý giá. Nếu Ngài ban cho bạn lời hứa của Ngài thì lời hứa đó luôn tốt đẹp như lúc nó ứng nghiệm vậy! Điều duy nhất Sa-tan có thể làm đó là ngăn không cho lời hứa thành sự thật khi hắn khiến bạn nghi ngờ Lời của Ngài. Đó là lý do tại sao việc bạn biết chắc Chúa là tốt lành và Ngài không bao giờ nói dối lại quan trọng và mang tính chất sống còn như vậy.

Hãy để tôi cho bạn một ví dụ khác. Tôi biết có nhiều người đã nghe nói rằng phép lạ không còn xảy ra nữa và Đức Chúa Trời không còn làm những điều giống như Chúa Giê-su đã làm khi Ngài còn bước đi trên đất nữa. Tôi lớn lên trong một hội thánh đậm chất truyền thống và thành thật mà nói, tôi chưa hề thấy quyền năng của Đức Chúa Trời được bày tỏ, ít nhất là với những điều tôi có thể nhớ được. Và vì tôi không thấy người ta được chữa lành nên tôi tự hỏi điều đó có nghĩa là Đức Chúa Trời không còn chữa lành nữa phải không? Để trả lời câu hỏi này, chúng ta không thể dùng kinh nghiệm của mình được mà chúng ta cần đi tìm hiểu những gì Kinh Thánh nói, là những điều mà luật lệ của nhà Vua nói liên quan đến sự chữa lành.

Thế nào Đức Chúa Trời đã xúc dầu cho Đức Chúa Jê-sus người Na-xa-rét bằng Đức Thánh Linh và quyền năng, rồi Ngài đi khắp nơi làm việc nhân đức và chữa lành tất cả những người bị ma quỷ áp chế, vì Đức Chúa Trời ở cùng Ngài.

— Công vụ 10:38

Như chúng ta đã thấy, sự chữa lành là dấu hiệu then chốt trong chức vụ của Chúa Giê-su. Văn đoạn trên cho thấy Chúa Giê-su đã chữa lành cho tất cả những người bị ma quỷ áp chế vì Đức Chúa Trời ở cùng Ngài. Bây giờ, cụm từ “Đức Chúa Trời ở cùng Ngài” là lời tuyên bố bạn cần hiểu. Dĩ nhiên, Đức Chúa Trời ở cùng Chúa Giê-su trong toàn bộ chức vụ của Ngài trên đất. Nhưng cụm từ này thật sự đang nói đến khoảnh khắc Chúa Giê-su nhận lãnh phép báp-tem bằng nước và Đức Thánh Linh ngự xuống trên Ngài trong hình dạng chim bồ câu. Trước đó, Chúa Giê-su không thực hiện bất cứ phép lạ nào. Chúng ta không thấy có bất kỳ sự kỳ thuật nào về việc Chúa Giê-su khi còn là con trẻ hoá bánh hay chữa lành cho người nào. Chỉ sau khi Chúa Giê-su được Đức Thánh Linh xúc dầu thì khi đó chức vụ của Chúa Giê-su mới thực sự được bắt đầu. Đức Chúa Trời ở cùng Chúa Giê-su trong chức vụ.

Chà, có thể bạn sẽ nói, “Vâng, Chúa Giê-su thì có chữa lành nhưng giờ Ngài không ở đây.” Tôi đồng ý, bạn nói đúng nhưng Ngài đã chuyển giao nhiệm vụ này lại cho hội thánh. Bạn biết không, cùng một quyền năng đã giáng trên Chúa Giê-su thế nào thì quyền năng ấy nay cũng đã được ban cho hội thánh thế ấy. Vì khi Chúa Giê-su chuẩn bị rời khỏi thế gian, Ngài đã phán với các môn đồ như sau.

Nhưng khi Đức Thánh Linh giáng trên các con thì các con sẽ nhận lấy quyền năng và làm chứng nhân cho Ta tại thành Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê, xứ Sa-ma-ri cho đến cùng trái đất.

— Công Vụ 1:8

Cũng cùng một quyền năng ấy, Đức Thánh Linh đã đến trên hội thánh để hội thánh thực thi các phép lạ như Chúa Giê-su vậy.

Tôi hoàn toàn tin chắc như vậy, bạn không thể thay đổi suy nghĩ của tôi được đâu. Chính con gái ruột của tôi mắc một khối u nặng gần 5.9 ký. Tất cả chúng tôi đều cầu nguyện xin sự chữa lành cho con bé dựa vào Lời Chúa và khi con bé thức dậy vào buổi sáng nọ thì con bé đã hoàn toàn khỏi bệnh. Khối u 5.9 ký đó đã biến mất và phần thất lưng đã hoàn toàn được chỉnh. Bạn có thể xem và đọc câu chuyện của con bé trong cuốn sách con bé viết có tên *Healed Overnight (Được Lành Sau Một Đêm)*.

Con dâu của tôi cũng mắc một khối u nặng bằng quả cam bên hông, chỗ các bác sĩ chẩn đoán cần phải phẫu thuật để cắt bỏ. Họ nói con bé bị mắc chứng bệnh ung thư hiếm gặp và người mắc bệnh ung thư đó chỉ sống được nội trong hai tháng nữa thôi. Con bé cũng tin vào những lời hứa của Chúa và con bé cũng thức dậy vào một buổi sáng và thấy mình hoàn toàn được lành bệnh. Khối u đã biến mất.

Vợ tôi, Drenda cũng có một chỗ trên lưng bị nhô ra đến 50 xăng-ti-mét. Cô ấy đã công bố ra lệnh cho nó phải lìa khỏi thân thể của cô ấy và nội trong hai tuần, chỗ đó đã hoàn toàn được lành lặn.

Chúa có chọn chữa lành cho những quý cô này không? Hay có điều gì đó khiến Chúa phải chọn chữa lành những trường hợp trên? Ngài ưa thích ba người nữ này hơn bạn à? Ô, không hề! Mà đó là vì họ hiểu được những luật lệ và ích lợi của Vương quốc Chúa và họ đơn giản chỉ đòi quyền lợi thôi. “Chà, vậy thì, tại sao chứ?” Có thể bạn sẽ hỏi “Tại sao có nhiều người lại bị bệnh thế kia? Tại sao chúng tôi không thấy có nhiều người được chữa lành thường xuyên trong hội thánh của chúng tôi vậy?”

Tôi vui vì bạn đã hỏi. Hãy cùng đào sâu vấn đề này trong chương tiếp theo nhé!

CHƯƠNG 3

VẤN ĐỀ THỰC THI QUYỀN HẠN HỢP PHÁP

Như đã nói ở chương trước, tôi sống ở trong vùng đất nơi có nhiều quang cảnh đẹp nhất vùng Ohio với diện tích nhà ở rộng 60 mẫu Anh. Ban đầu tôi chỉ có 55 mẫu thôi nhưng sau đó người hàng xóm bán cho tôi phần đất giáp ranh với đất nhà tôi nên tôi có tổng cộng là 60 mẫu. Chắc chắn là chúng tôi rất vui sướng với phần đất này suốt 22 năm qua. Có rừng để săn nai, có đầm lầy để săn vịt, có nhiều cánh đồng để săn thỏ và gà lôi cũng như có thể lái chiếc xe bốn bánh loanh quanh thật sự là một phước hạnh. Nhưng nếu bạn đến gần chu vi mảnh đất nhà chúng tôi, bạn sẽ thấy ngay những cái biển báo hiệu đề dòng chữ **KHÔNG PHẬN SỰ**, **MIỄN VÀO** to tướng. Những biển báo này được đặt ở đó để người khác biết địa phận nhà chúng tôi ở đâu.

Luật nhà đất ở Ohio quy định rằng nếu một người muốn vào địa phận của tôi thì phải có giấy đồng ý của tôi bên mình luôn luôn mỗi khi họ muốn vào. Nếu không, họ sẽ bị gọi là phạm pháp và về mặt pháp lý họ sẽ bị đuổi ra khỏi địa phận của tôi và sẽ bị xử phạt hành chính. Vấn đề là nếu có bất kỳ ai vào địa phận của tôi trong khi tôi không hề hay biết thì họ cũng không hề có bất kỳ quyền hạn pháp lý nào để có thể ra quyết định vì

đất đó không thuộc sở hữu của họ. Nếu tôi đuổi họ ra khỏi đất của tôi thì họ không có sự lựa chọn nào khác!

Nói tóm lại, nếu bạn không có quyền hạn thực thi pháp lý trên cái gì đó thì cái đó cơ bản không thuộc về bạn.

Sự minh hoạ về việc xâm phạm bất hợp pháp này sẽ trả lời được cho nhiều câu hỏi mà nhiều người hay hỏi liên quan đến chuyện tại sao có những thứ xảy ra hoặc không xảy ra trong Vương quốc Chúa. Việc hiểu được vấn đề thực thi quyền hạn pháp lý trong Vương quốc là điều kiện tiên quyết cho sự hiệu quả trong Vương quốc Chúa.

Tại Sao Họ Không Được Lành

Tôi đoán chắc rất có thể bạn đã nghe được câu chuyện tựa như thế này. Có một người nổi tiếng đang bị bệnh và được kêu gọi để cầu nguyện cho. Hàng triệu người đã tham gia cầu thay xin Chúa chữa lành cho người này, tuy nhiên họ lại qua đời. Tại sao? Hay có một người đến với bạn và nói rằng bà nội của họ đã qua đời mặc dầu họ đã cầu nguyện cho bà rất nhiều và giờ họ rất muốn biết lý do tại sao. Hoặc giả có một ai đó kể cho bạn biết là họ đã gieo tài chính để được đáp ứng một nhu cầu tài chính nào đó nhưng tuy nhiên họ vẫn bị phá sản. Liệu có câu trả lời nào dành cho những kiểu thắc mắc như vậy không?

Trước khi trả lời câu hỏi đó, hãy nhận biết rằng chúng ta không biết hết mọi thứ đang xảy ra trong địa hạt thuộc linh và tôi không giả vờ rằng mình biết hết đâu. Tuy nhiên, căn cứ vào Lời Chúa, chúng ta biết nếu có người mắc bệnh thì Chúa Giê-su đã phải trả một cái giá để họ được lành rồi. Chúng ta biết nếu chúng ta rộng rãi và có lòng ban cho thì Kinh Thánh nói chúng ta sẽ được nhận lại. Tuy nhiên, về cơ bản trong đời sống hằng ngày chúng ta thấy có nhiều thứ trông như sự thất bại về chức năng Lời Chúa khi Lời Chúa chép về sự sống của nhiều người. Vậy Chúa có phải là Đáng đáng bị đổ lỗi không?

Khi chúng ta nhìn vào những thứ chúng ta học được trong chương trước và khi chúng ta bàn luận đề tài này tại đây, bạn sẽ tìm được câu trả lời không hề bất ngờ đâu. Nếu nó không bất ngờ thì vấn đề là gì? Vấn đề đó là, đây là một chuyện to đùng. Đối với đại đa số, thậm chí họ còn không có được một sự hiểu biết cơ bản rằng Chúa luôn là Đấng tốt lành, khi được hỏi liệu lỗi có thuộc về Chúa không thì họ sẽ cho rằng Chúa là Đấng đáng bị đổ lỗi. Một lần nữa, vì họ biết Ngài có quyền năng để ngăn không cho nhiều thứ tồi tệ xảy ra và theo đó, nếu Ngài không ngăn cản thì họ nghĩ hẳn là Ngài đã cho phép nó xảy ra. Nhưng nếu bạn hiểu được rằng Chúa là tốt lành và không thể nói dối thì bạn sẽ biết có sự dối trá nào đó đã ở đây và bạn sẽ bắt đầu truy tìm câu trả lời.

Các môn đồ đã minh họa lên tư duy này trong tâm trí họ khi họ không thể đuổi quỷ ra khỏi người bị quỷ ám. Thay vì hỏi, “Tại sao Chúa chọn để ma quỷ sống trong đó?” thì họ lại hỏi Chúa Giê-su, “Tại sao chúng con không đuổi được quỷ đó?”

Câu hỏi này thường là câu hỏi ngay tức khắc của chúng ta khi chúng ta thấy hoàn cảnh xảy ra dường như trái ngược hoàn toàn với Lời Chúa. Cho nên, một lần nữa, đây là điều quan trọng sống còn trước tiên chúng ta cần phải biết đó là Chúa luôn là tốt lành, thứ hai, Ngài không hề nói dối. Đây là lý do tại sao tôi dành nhiều thời gian để chỉ ra điều hiển nhiên với tôi, nhưng ngạc nhiên thay, đây lại là điều huyền bí với hầu hết hội thánh. Việc đặt câu hỏi như thế nào bắt buộc bạn phải đọc Kinh Thánh nếu bạn muốn biết cách Vương quốc Chúa hoạt động.

Hãy nhớ rằng những câu chuyện Kinh Thánh vĩ đại đó ở đây đều có lý do của chúng. Chúa Giê-su đang cố chỉ cho bạn

**VƯƠNG QUỐC ĐỨC
CHÚA TRỜI LÀ VƯƠNG
QUỐC ĐƯỢC VẬN
HÀNH BẰNG LUẬT LỆ
CÙNG NHỮNG NGUYÊN
TẮC KHÔNG ĐỔI.**

thấy điều gì đó. Vậy nên, hãy chuyển sang phần tìm hiểu lý do tại sao có người lại không hề nhận được những gì Lời Chúa đã nói. Chà, vấn đề nằm ở chỗ quyền hạn thực thi pháp lý của thiên đàng bị đoản mạch. Có một vài vấn đề khác nữa đó là chúng không xảy đến ngay lập tức và cũng có một số vấn đề khác nữa đó là lý do cá nhân và chúng bị che giấu đi.

Vương quốc Đức Chúa Trời là vương quốc được vận hành bằng luật lệ cùng những nguyên tắc không đổi. Như đã nói, những nguyên tắc này có thể được học và áp dụng như một người nông dân am hiểu mùa gieo giống và mùa thu hoạch trên đồng ruộng của mình và nhờ những quy luật đó mà người ấy được sung túc. Vì Vương quốc Chúa cũng vận hành theo luật lệ là những luật lệ được ban ra cho mọi công dân để họ có thể hiểu và áp dụng được, cho bất kỳ ai chịu học hỏi. Đôi lúc, việc nắm rõ những luật lệ này có thể tạo nên sự sống hoặc cái chết đấy.

Quyết Định Tạo Nên Sự Sống Hoặc Cái Chết

Mark và Hannah đến nhóm ở hội thánh của chúng tôi và họ đang rất muốn có em bé. Tại thời điểm đó, Hannah được bác sĩ chẩn đoán do cơ thể cô mắc phải nhiều vấn đề nên gần như không thể mang thai hoặc nếu có mang thai thì cũng không giữ được đứa bé. Nhưng đang khi nghe giảng về sự tốt lành của Đức Chúa Trời và học về luật lệ trong Vương quốc Chúa ở hội thánh Faith Life thì cô phát hiện mình có thai. Cô ấy phấn khích không nói nên lời. Nhưng trước đó rất lâu, bụng của cô bắt đầu bị nhiều cơn đau hành hạ. Có nhiều lúc, bụng cô đau đến nỗi cô bị ngất đi.

Sau nhiều lần như thế, cô muốn đi gặp bác sĩ để kiểm tra và cô đã đến phòng khám của bác sĩ. Lần đó bác sĩ của cô không có ở phòng khám nhưng có gọi điện cho cô bảo là muốn siêu âm cho cô để xem cô đang bị bệnh gì. Và sau khi siêu âm, bác

sĩ bảo cô bị huyết khối nên sẽ bị sảy thai vì tim thai không đập. Bác sĩ đề nghị ngày hôm sau cô đến phòng khám để bác sĩ tiến hành thủ tục lấy đứa bé ra nhưng Hannah từ chối. Thay vào đó, Mark, chồng của cô dùng Lời Chúa cũng như những lời hứa của Đức Chúa Trời để khích lệ cô đừng đánh mất sự tin chắc về đứa bé. Cuối tuần đó, cô được hội thánh cầu thay và cô tin chắc rằng đứa bé trong bụng cô sẽ khoẻ mạnh dù bác sĩ có nói gì với cô đi chăng nữa.

Vào ngày thứ Hai tuần đến, cô đến gặp bác sĩ gia đình của mình vì bác sĩ này là người đã không đến phòng khám vào cái ngày cô ghé. Bác sĩ đề nghị tiến hành một cuộc siêu âm khác cho cô. Hannah kể bác sĩ nhìn cô đầy sửng sốt khi bác sĩ nhìn vào màn hình máy siêu âm rồi nhìn vào hồ sơ siêu âm vài ngày trước đó. Rồi nữ bác sĩ đã nói những lời như sau với Hannah: “Tôi làm bác sĩ đã 30 năm nhưng tôi chưa từng chứng kiến sự việc nào giống như vậy. Mới tuần trước, lúc siêu âm cho cô tôi còn thấy cục máu đông và không nghe tim thai đập nhưng bây giờ, ngay lúc này khi nhìn cô, cục máu đông ấy lại hoàn toàn biến mất và đứa bé trong bụng cô hoàn toàn khoẻ mạnh, hoàn hảo.” Vài tháng sau đó, Hannah sanh em bé, là một bé gái hoàn toàn khoẻ mạnh, được đặt tên là Evelyn. Một ngày kia khi cháu tò mò về cái tên Evelyn, cháu sẽ kiểm tra xem và sẽ ngạc nhiên vì cái tên của cháu giống như cuộc đời của cháu vậy!

Câu chuyện lạ lùng này hiển nhiên là công việc của Đức Chúa Trời nhưng là nhà khoa học thuộc linh, bạn nên suy nghĩ về những câu hỏi giống như thế này ngay bây giờ. Tại sao chuyện đó lại xảy ra? Chúa yêu thích Hannah hơn sao? Hay Chúa chỉ ngẫu nhiên chọn cô để chữa lành cho con gái cô mà thôi? Những câu hỏi này cần phải có đáp án. Một lần nữa, hãy nhớ dù là Cơ đốc nhân trung bình thì cũng sẽ có một phép lạ nào đó xảy ra rồi. Nhưng tôi khuyến khích mọi người phải suy nghĩ lại về hai từ phép lạ, phép lạ hẳn là cái gì đó ngụ ý về điều phi thường. Nhưng trong Vương quốc Chúa, đây đơn giản là chức năng của luật lệ mà thôi.

Nếu tôi thả một hòn đá, chắc chắn nó sẽ rơi xuống đất, bạn nghĩ tôi có cần phải la lên, “wow, anh thấy không? Hòn đá vừa rơi xuống đất kìa; thật là một phép lạ!” không? Chắc chắn bạn sẽ không đồng ý rằng đó là phép lạ vì bạn biết kết quả của hành động đó, đơn giản là nó tuân theo luật trọng lực mà thôi và nếu là bất kỳ ai ném hòn đá, nó cũng rơi xuống đất. Hòn đá sẽ luôn luôn rơi xuống đất. Cho nên là nhà khoa học thuộc linh, bạn phải đi tìm manh mối cho điều đã xảy ra, những manh mối thuộc linh sẽ hé lộ một qui luật hoặc nhiều luật lệ của Vương quốc xuất hiện trong câu chuyện.

Chìa Khóa Được Hé Lộ

Hãy đến với một câu chuyện khác chúng ta có thể tìm hiểu nhiều hơn về chức năng Vương quốc liên quan đến những câu hỏi này. Một trong những câu chuyện vĩ đại nhất trong Kinh Thánh giúp chúng ta tìm được một số câu trả lời được tìm thấy trong Lu-ca chương 8.

Khi Đức Chúa Jêsus đang đi, dân chúng lân ép Ngài từ phía. Có một phụ nữ bị rong huyết đã mười hai năm; dù đã tốn hết tiền của cho nhiều thầy thuốc, nhưng không ai chữa được cho bà. Bà đến đằng sau và chạm vào gấu áo Ngài thì lập tức máu cầm lại.

Đức Chúa Jêsus phán: “Ai đã chạm đến Ta?”

Không một người nào nhận cả, nên Phi-e-rơ và đồng bạn nói: “Thưa Thầy, đoàn dân vây quanh và lân ép Thầy đó!”

Đức Chúa Jêsus phán: “Có người nào đã chạm đến Ta, vì Ta nhận biết có năng lực từ Ta phát ra.”

Khi thấy mình không thể giầu được nữa, người phụ nữ run sợ đến phủ phục trước Ngài và tỏ thật trước mặt dân chúng lý do nào bà đã chạm đến Ngài và liền được chữa lành ra sao. Đức Chúa Jê-sus phán với bà: “Hỡi con gái Ta, đức tin con đã chữa lành con; hãy đi bình an!”
— Lu-ca 8:42-48

Trong câu chuyện này, chúng ta thấy có một người phụ nữ đã bị bệnh suốt nhiều năm và không thể nào khỏi bệnh. Theo sau Chúa Giê-su, bà chạm vào gấu áo của Chúa và ngay lập tức máu được cầm lại. Bấy giờ chúng ta thấy có nhiều manh mối sâu nhiệm cho sự vận hành của Vương quốc trong câu chuyện này mà chúng ta có thể rút ra và mang ra ánh sáng cho một vài câu hỏi chúng ta đang đi tìm lời giải đáp.

Đầu tiên, đám đông vây quanh Chúa Giê-su đều đụng vào người của Ngài. Vì câu chuyện kể lại rằng dân chúng lấn ép Ngài tứ phía. Khi Chúa Giê-su hỏi, “Ai đã chạm vào Ta?” Thì Phi-e-ơ ngạc nhiên tại sao Ngài lại hỏi thế vì ai mà không đụng vào Ngài. Nhưng Chúa Giê-su đáp có một người đặc biệt chạm vào Ngài theo cách rất khác vì Ngài cảm nhận được quyền năng của Thánh Linh ra từ Ngài.

Sau khi đọc câu chuyện này, tất cả những thanh âm bên trong bạn nên ngưng lại để nhường cho tâm linh bạn lên tiếng và tìm hiểu xem cái gì vừa mới xảy ra. Tâm trí bạn ngay lập tức nên bật chế độ điều tra bằng vô số câu hỏi. Là những nhà khoa học thuộc linh, chúng ta cần biết tại sao người phụ nữ này lại được lành bệnh mà không phải ai khác. Tôi có thể giả sử rằng có nhiều người bệnh khác nữa cũng chạm vào Ngài nhưng họ lại không được chữa lành. Cho nên, chúng ta cần hỏi, “Tại sao sự xúc dầu lại chạy vào người nữ này chứ không phải bất kỳ ai khác là những người vốn cũng đã chạm vào Ngài trong giây phút đó?”

Câu trả lời đậm chất tôn giáo truyền thống đó là bà được lành vì Chúa Giê-su đã chữa lành cho bà. Thế Chúa Giê-su cố tình

chữa cho bà khỏi bệnh à? Chúa đã đặt tay trên bà à? Ngài đã ra lệnh cho căn bệnh lìa khỏi thân thể của bà à? Câu trả lời là không. Trên thực tế, Chúa Giê-su thậm chí còn không biết bà có ở đó. Nên Ngài mới hỏi ai vừa mới chạm vào Ta. Thế thì Chúa Giê-su thực sự chọn chữa lành cho bà lúc đó sao? Một lần nữa, hãy nhớ, Ngài thậm chí còn không biết bà có mặt ở đó. Thế thì, bà được chữa lành bằng cách nào? Tại sao bà được lành thế?

Là những nhà khoa học thuộc linh, chúng ta có thể bác bỏ tư tưởng bà là một trong những người con đặc biệt của Chúa hay bà có sự kết nối đặc biệt nào đó với Chúa Giê-su vì Công Vụ 10:34 nói rằng Đức Chúa Trời không thiên vị bất kỳ ai. Chúng ta có thể cho rằng vì Chúa Giê-su thậm chí còn không biết bà có mặt ở đó nên Ngài không dính líu gì đến quyết định bà phải được chữa lành ngày hôm đó cả. Chúng ta thực sự đồng ý rằng trong Ngài có rất nhiều sự xúc dầu nhưng Ngài không liên quan gì đến quyết định bà phải được chữa lành vào khoảnh khắc đó cả.

Chúa Giê-su nói cho chúng ta chính xác cách bà tháp vào thẩm quyền và quyền năng của Vương quốc. Ngài phán, “Con gái, đức tin con đã chữa lành con. Hãy đi cho bình an.” Câu nói này cho chúng ta biết tất cả những gì cần biết cũng như tất cả những câu trả lời cho câu hỏi tại sao và làm thế nào bà được lành ngày hôm đó. Là những nhà khoa học thuộc linh, hãy lại gần hơn để nhìn kỹ hơn câu chuyện này và xem chúng ta có thể nắm bắt manh mối nào cho lý do tại sao bà được lành không.

Trước hết, Chúa Giê-su gọi bà là con gái, điều này có nghĩa bà là một phần của Y-sơ-ra-ên, là con cháu Áp-ra-ham. Là con cháu Áp-ra-ham, bà sở hữu mọi phước hạnh được ban cho Áp-ra-ham cùng mọi quyền lợi của giao ước Đức Chúa Trời đã lập với Áp-ra-ham.

Ngài phán: “Nếu các con chăm chú nghe lời Giê-hô-va Đức Chúa Trời của các con, làm điều ngay thẳng trước

mặt Ta, lắng tai nghe các điều răn và gìn giữ mọi luật lệ Ta thì Ta sẽ không giáng trên các con một bệnh nào trong các bệnh mà Ta đã giáng trên dân Ai Cập. Ta là Đức Giê-hô-va, Đấng chữa bệnh cho các con.

— Xuất Hành 15:26

Vì khi Chúa Giê-su gọi bà là con gái thì điều đó có nghĩa bà có các quyền hợp pháp cho những gì được kể trong giao ước Áp-ra-ham có với Đức Chúa Trời. Tuy nhiên, chỉ với mỗi thực tế này thì không phải là lý do duy nhất để bà được chữa lành vì những ai chạm vào Chúa Giê-su ngày hôm ấy cũng đều thừa hưởng quyền lợi y như bà. Phải có một điều gì đó khác khiến cho quyền năng của Vương quốc Chúa tuôn chảy chứ. Kế tiếp, Chúa Giê-su còn cho chúng ta biết một lý do khác khiến bà nhận lãnh được sự chữa lành. Thực tế thì Chúa Giê-su chỉ ra chính xác một lý do cá nhân khiến bà được lành. Ngài nói đức tin của bà đã chữa lành bà.

Vậy, bây giờ, chúng ta biết có nhiều lý do mà bà có thể nhận được sự chữa lành. Đó là bà có quyền hợp pháp để nhận sự chữa lành vì bà là con cháu Áp-ra-ham, thứ hai, đức tin của bà là công tác cho phép quyền năng tuôn chảy vào thân thể bà cách cá nhân, vào chính xác giây phút đó. Thực tế việc bà là con gái (của Áp-ra-ham), có thể được so sánh tương đương với công ty điện lực phát nguồn điện dẫn vào nhà bạn qua đường dây điện. Nguồn điện đã có sẵn nhưng không có nghĩa là đèn nhà bạn sẽ sáng. Bạn phải bật công tắc trước khi đèn nhà bạn sáng lên.

Vậy, là hậu tự của Áp-ra-ham, người phụ nữ này có quyền hợp pháp để được lành bệnh. Tuy nhiên, bà là người có quyền hạn hợp pháp để thực thi trên đất và trên chính cuộc đời bà, cá nhân bà phải bật công tác để khai phóng sức mạnh đó. Nhưng công tác nằm ở đâu vậy? Làm sao chúng ta bật công tác lên được? Để đi tìm câu trả lời, chúng ta cần định nghĩa một số thứ.

Đức Tin Là Gì?

Đức tin là thuật ngữ mà Cơ đốc nhân sử dụng rất cầu thả và tôi cho rằng nhiều người, nếu không muốn nói là đại đa số, không biết đức tin là gì, tại sao lại cần đức tin, làm sao biết họ có đức tin và làm sao để luôn giữ được đức tin. Nếu đức tin là công tác cho phép sự xúc dầu tuôn đổ và chữa lành người phụ nữ này thì chúng ta cần phải xem xét kỹ về đức tin! Chúng ta tìm thấy định nghĩa về đức tin trong Rô-ma 4:18-21.

ĐỨC TIN LÀ THUẬT NGỮ MÀ CƠ ĐỐC NHÂN SỬ DỤNG RẤT CẦU THẢ.

Ông đã hi vọng dù không còn lý do để hi vọng; ông vẫn tin và trở thành cha của nhiều dân tộc, theo như lời đã phán với ông rằng: “Đồng dôi con sẽ như thế.” Ông thấy thân thể mình chết mòn vì đã gần một trăm tuổi, và thấy Sa-ra không thể sinh con được nữa, nhưng đức tin chẳng hề suy giảm. Ông không để lòng vô tín làm cho mình nghi ngờ lời hứa của Đức Chúa Trời, nhưng càng mạnh mẽ trong đức tin và tôn vinh Đức Chúa Trời, hoàn toàn tin chắc rằng Đức Chúa Trời có quyền năng để thực hiện những gì Ngài đã hứa.

— Rô-ma 4:18-21

Chúng ta phải hiểu bối cảnh của câu chuyện này. Áp-ra-ham và Sa-ra không thể sinh con. Tôi không có ý nói họ gặp khó khăn trong việc thụ thai và họ nên tiếp tục cố gắng. Ý tôi là họ đã gần 100 tuổi, quá tuổi sinh đẻ rồi. Thân thể họ không thể nào sinh con được nữa; điều này là bất khả thi! Nhưng Chúa hứa ban cho Áp-ra-ham một đứa con dù về tự nhiên đây là điều không thể. Kinh Thánh nói Áp-ra-ham hoàn toàn được thuyết phục rằng Đức Chúa Trời có quyền năng để thực hiện điều Ngài đã phán dù thực tế tự nhiên nói lên một câu chuyện khác đi chẳng nữa.

Nên đây là định nghĩa đức tin của chúng ta: “hoàn toàn tin chắc rằng Đức Chúa Trời có quyền năng để thực hiện điều Ngài đã hứa.” Tôi sẽ diễn đạt theo cách này: **“lòng bạn đồng thuận với thiên đàng.”** Không chỉ đồng ý những gì Chúa nói về mặt lý trí thôi mà đó là toàn bộ con người bạn đều được thuyết phục để tin vào những điều Chúa nói.

Khái niệm về đức tin của chúng ta là:

Hãy để tôi nói lại lần nữa cho chắc chắn về khái niệm đức tin chúng ta có ở đây. Đức tin là hoàn toàn được thuyết phục về những gì Đức Chúa Trời nói! Tấm lòng và tâm trí chúng ta hoàn toàn đồng thuận với thiên đàng, hoàn toàn được bắt phục.

Tại sao lại cần đến đức tin?

Tại sao Đức Chúa Trời không thể chữa lành cho tất cả bệnh nhân trong bệnh viện khi Ngài muốn? Tại sao Ngài không thể dừng chiến tranh đi? Tại sao Ngài không sai thiên sứ rao giảng Phúc Âm cho chúng ta? Tôi chắc bạn đã nghe những câu hỏi như vậy trước đây rồi. Câu trả lời là Ngài không thể! Không phải Ngài không có khả năng làm thế mà là Ngài không có quyền hạn hợp pháp để làm vậy trên đất. Để có thể hiểu được điều tôi đang nói, chúng ta cần nhìn vào Hê-bơ-rơ 2:6-8 .

*Nhưng có một chỗ trong Kinh Thánh đã làm chứng rằng:
 “Loại người là gì mà Chúa nhớ đến? Con người là ai mà Chúa lại quan tâm? Chúa đã đặt Người thấp hơn các thiên sứ trong một thời gian ngắn; Chúa đội cho Người mũ triều vinh quang và tôn trọng, Đặt mọi vật phục dưới chân Người.”*

Khi đặt mọi vật phục Đức Chúa Jêsus như vậy, Đức Chúa Trời chẳng để một vật nào không phục Ngài. Tuy nhiên, hiện nay chúng ta chưa thấy mọi vật phục Ngài.

— Hê-bơ-rơ 2:6-8

Từ câu Kinh Thánh này chúng ta có thể thấy Đức Chúa Trời đã ban cho con người quyền hạn hợp pháp đầy đủ trên toàn bộ quả đất khi Ngài đặt họ ở đó. Không có điều nào mà không thuộc dưới quyền hạn của họ. Họ cai trị trên vương quốc này với quyền hạn và thẩm quyền tuyệt đối. Khả năng họ có thể lãnh đạo bằng thẩm quyền được hỗ trợ bởi quyền tối thượng đã đặt họ vào vị trí đó. Về căn bản thì họ cai trị qua thẩm quyền mà Vương quốc của Đức Chúa Trời tín thác cho họ. Họ đại diện cho chính thể thiên thượng, đại diện cho vinh hiển của Đức Chúa Trời, cho sự xúc dầu và địa vị tôn trọng mà họ gánh vác.

Dĩ nhiên, bây giờ, họ không đội một cái mũ miện bằng kim loại mà ở đây muốn nói về ý nghĩa của chiếc vương miện. Để lột tả điều này bằng một bức tranh chuẩn xác, chúng ta hãy nghĩ về một ông vua trên đất. Dù ông ta là một người phàm và không có sức mạnh thật sự nào về bản chất con người tự nhiên cả nhưng một khi ông đội mũ triều thì nó tuyên bố địa vị làm vua của ông, mũ triều không chỉ đại diện cho bản thân vua mà còn cho cả vương quốc và chính thể của vua. Lời nói của vua có thẩm quyền vì nó được hỗ trợ bởi tất cả quyền lực và nguồn lực của chính phủ và vương quốc mà vua đại diện.

Nếu bạn nghĩ về một cảnh sát giao thông, anh ta sẽ dừng một xe tải lớn bằng một mệnh lệnh, “nhân danh pháp luật, dừng xe lại.” Vâng, chiếc xe tải lớn hơn nhiều so với anh ta và tự thân anh ta cũng chẳng vừa tầm xe tải, nhưng nó vẫn dừng lại. Nó dừng lại không phải vì anh ta nhưng bởi có cái huy hiệu đại diện cho chính phủ mà anh ta đang đeo. Trong trường hợp này, chính phủ lớn hơn nhiều so với người đeo phù hiệu. Đối với tài xế xe tải, anh ta không sợ nhân viên cảnh sát nhưng sợ chính phủ mà anh cảnh sát đại diện đã khiến cho xe tải dừng lại.

Ở đây, điều tương tự cũng đúng cho trường hợp của A-đam, ông cai trị trên mọi tạo vật của quả đất. Quyền năng và quyền cai trị của Đức Chúa Trời được đại diện bởi mũ triều vinh hiển và tôn trọng, đã ban cho con người sự bảo đảm rằng lời nói của anh ta sẽ cai trị thay cho Vương quốc Đức Chúa Trời.

Đây là điều quan trọng cần chú ý, khi A-đam mất khả năng cai trị trên đất do phạm tội phản bội với sự cai trị của Đức Chúa Trời, ông đã mất đi mảo triều của mình cùng địa vị thẩm quyền ông có trong Vương quốc Đức Chúa Trời nhưng ông không đánh mất vị trí cai trị trên đất. Con người vẫn là những người cai trị hợp pháp trên thế gian. Đức Chúa Trời đã ban sự cai trị đó cho con người. Nếu chúng ta quay ngược trở về Hê-bơ-rơ, chúng ta có thể thấy được điều này.

*Nhưng có một chỗ trong Kinh Thánh đã làm chứng rằng:
“Loài người là gì mà Chúa nhớ đến? Con người là ai mà Chúa lại quan tâm? Chúa đã đặt Người thấp hơn các thiên sứ trong một thời gian ngắn; Chúa đội cho Người mảo triều vinh quang và tôn trọng, Đặt mọi vật phục dưới chân Người.”*

Khi đặt mọi vật phục Đức Chúa Jêsus như vậy, Đức Chúa Trời chẳng để một vật nào không phục Ngài. Tuy nhiên, hiện nay chúng ta chưa thấy mọi vật phục Ngài.

— Hê-bơ-rơ 2:6-8

Mặc dầu văn đoạn này đang nói về thời điểm A-đam và Ê-va được tạo dựng, nhưng văn đoạn này thực sự đã nói “Đức Chúa Trời khiến muôn vật phục dưới họ.”

*Các tầng trời thuộc về Đức Giê-hô-va, Nhưng Ngài đã ban quâ
đất cho con cái loài người.*

— Thi Thiên 115:16

Con Người Hất Chúa Ra Ngoài

Mặc dầu con người có quyền hạn thực thi pháp lý hợp pháp trên đất nhưng con người đã đánh mất thẩm quyền cai trị thuộc

linh. Về cốt lõi, A-đam đã xua đuổi không cho Đức Chúa Trời quan tâm đến những vấn đề con người từ trong vườn Ê-đen; Khi con người sa ngã, quả đất đã bị hoen ố và biến chất. Sự chết đã bước vào thế gian và bấy giờ Sa-tan đường đường chính chính

**ĐÂY LÀ LÝ DO ĐỨC CHÚA
TRỜI PHẢI SỬ DỤNG NHỮNG
NGƯỜI ĐẦY DẪY ĐỨC
THÁNH LINH ĐỂ THỰC HIỆN
Ý MUỐN CỦA NGÀI TRONG
CUỘC SỐNG CON NGƯỜI.**

lên nắm quyền ảnh hưởng về mọi vấn đề liên quan đến con người. Dù thậm chí điều đó đã xảy ra đi chẳng nữa thì bạn buộc phải hiểu rằng con người vẫn có quyền hợp pháp một khi con người còn ở trên đất. Thậm chí ở trong tình trạng sa ngã, con người vẫn cai quản quả đất này. Vâng, họ không

còn mào triều của nước Đức Chúa Trời để hỗ trợ mình nữa. Họ không có thẩm quyền để cai trị bằng quyền năng và vinh hiển của Đức Chúa Trời. Họ đã mất địa vị tôn trọng. Nhưng con người vẫn còn quyền hợp pháp cai trị quả đất.

Đây là lý do Đức Chúa Trời phải sử dụng những người đầy dẫy Đức Thánh Linh để thực hiện ý muốn của Ngài trong cuộc sống con người. Tương tự, Sa-tan cũng sử dụng những người bị ma xui quỷ khiến để ảnh hưởng thế gian đi theo kế hoạch của nó dành cho con người. Nguyên tắc quyền hạn thực thi pháp lý hợp pháp của con người trên quả đất là nguyên tắc quan trọng sống còn cho sự hiểu biết của bạn về luật lệ trong Vương quốc, đặc biệt cho lý do tại sao phải có đức tin để Đức Chúa Trời có được quyền hạn thực thi pháp lý hợp pháp trên những hoàn cảnh con người.

Có thể bạn sẽ nói, “Nhưng tôi nghĩ Đức Chúa Trời sở hữu quả đất cùng mọi thứ trong đó chứ?” Đúng, Ngài sở hữu. Hi vọng ví dụ này sẽ giúp bạn hiểu điều tôi nói. Nếu tôi cho bạn thuê căn nhà tôi sở hữu, dù về pháp lý tôi là chủ sở hữu nhưng theo luật pháp tôi đã bỏ quyền có thể ghé qua căn nhà bất cứ khi nào tôi muốn. Có một điều khoản trong hầu hết các hợp đồng thuê nhà nói cụ thể thời điểm hợp pháp chủ nhà có thể đi vào căn nhà đã được cho thuê - ví

dụ, để xử lý một trường hợp khẩn cấp hay sửa chữa - nhưng phải có sự báo trước. Nếu tôi cố vào nhà với điều khoản nằm ngoài sự thoả thuận này thì hành vi đó được coi là đột nhập, dù tôi là chủ sở hữu. Nếu tôi vi phạm luật được nói cụ thể trong hợp đồng, tôi sẽ bị buộc rời khỏi căn nhà dù tôi có là chủ sở hữu đi chăng nữa.

Điều này minh hoạ lý do tại sao Sa-tan buộc phải thông qua A-đam mới có thể bước vào thế gian. Chỉ A-đam mới có chìa khoá! Sa-tan buộc phải đi qua cánh cửa và phải có được chiếc chìa khoá từ người đang giữ chìa khoá hợp pháp là A-đam hoặc là hắn sẽ bị tống cổ ra ngoài.

Cũng một thể ấy, một khi A-đam bỏ đi địa vị thẩm quyền cai trị của Đức Chúa Trời trên đất, Ngài phải tìm cách hợp pháp để mang quyền cai trị của Ngài trở lại quả đất. Một lần nữa, Ngài phải thông qua con người. Trong trường hợp này thì có một người được gọi là A-đam để mở cánh cửa cho Ngài.

Đức Giê-hô-va phán với Áp-ram: “Hãy ra khỏi quê hương, bà con thân tộc và nhà cha của con để đi đến vùng đất Ta sẽ chỉ cho con. Ta sẽ làm cho con thành một dân lớn, Ta sẽ ban phước cho con, làm rạng rỡ danh con, và con sẽ thành một nguồn phước. Ta sẽ ban phước cho người nào chúc phước con, nguyên rửa kẻ nào nguyên rửa con; Mọi dân trên đất sẽ nhờ con mà được phước.”

—Sáng Thế Ký 12:1-3

Áp-ra-ham được gọi là tổ phụ đức tin vì ông là người đã mở cánh cửa trái đất cho Đức Chúa Trời và theo đó mà muôn dân sẽ được ban phước. Dĩ nhiên cái này nói về Chúa Giê-su Christ và kế hoạch giải cứu nhân loại của Đức Chúa Trời. Đức tin của Áp-ra-ham đã mở cánh cửa hợp pháp mà Đức Chúa Trời đã bị khoá vĩnh viễn một lần nữa được mở ra qua việc lập giao ước hợp pháp với Áp-ra-ham. Giao ước này cũng được buộc chặt vào con cháu Áp-ra-ham và đây là ý nghĩa của Sáng Thế Ký 12:1-3 khi Kinh Thánh nói, “muôn dân trên đất sẽ nhờ con mà được phước.” “Nhờ con mà được phước” chỉ đến sự giáng sinh của

Chúa Giê-su thông qua dòng dõi của Áp-ra-ham và khôi phục lại những gì A-đam đã đánh mất.

Hãy để tôi diễn đạt lại điều tôi đang nói. Phải có một người nam hoặc một người nữ nào đó có quyền hạn thực thi pháp lý hợp pháp trên đất đồng thuận với thiên đàng để thiên đàng được thực thi trên đất. Sự đồng thuận với thiên đàng được gọi là đức tin. Cũng một nguyên tắc này mà Sa-tan đã giành được quyền xâm nhập hợp pháp trên đất thông qua người nắm giữ chiếc chìa khoá là A-đam.

Ma quỷ đem Ngài lên, chỉ cho Ngài tất cả các vương quốc trên thế gian trong giây lát, và nói: “Ta sẽ cho người tất cả thẩm quyền và vinh quang của chúng, vì chúng đã được giao cho ta và ta muốn cho ai tùy ý. Vậy, nếu người thờ lạy ta, thì tất cả sẽ thuộc về người.”

—Lu-ca 4:5-7

Từ những câu Kinh Thánh trên, bạn có thể thấy rằng Sa-tan công bố thẩm quyền và sự giàu có của các nước trong thế gian đã được trao cho hắn. Hắn tuyên bố mình hoàn toàn có thẩm quyền trên đất là cái vốn thuộc về con người. Vậy ai trao quyền này cho hắn vậy? Từng có một người có thẩm quyền này, đó là A-đam! Vì Đức Chúa Trời không thể ngang nhiên xông vào xử lý những tác vụ con người nếu không có lối vào hợp pháp. Nếu vậy, Sa-tan sẽ nói Ngài chơi xấu ngay. Nên Đức Chúa Trời phải đi qua cùng cánh cửa Sa-tan đã đi nhưng thông qua một người nam hoặc một người nữ nào đó trên đất.

Chúa Giê-su không thể chữa lành cho họ - Hé Lộ Bài Học Quyền Năng

*Nhưng Đức Chúa Jêsus phán: “Nhà tiên tri không bị khinh dể, ngoại trừ giữa quê hương, bà con và gia đình mình.” Ở đó **Ngài không thể làm một việc quyền năng nào** ngoài việc đặt tay trên*

một vài người đau ốm và chữa lành cho họ. Ngài ngạc nhiên vì lòng vô tín của họ. Rồi Ngài đi giảng dạy khắp các làng gần đó.

— Mác 6:4-6

Nếu tôi hỏi người đi trên đường rằng liệu việc gì Chúa Giê-su cũng làm được phải không thì có lẽ họ sẽ trả lời đúng là vậy. Rồi nếu tôi hỏi có bất kỳ nơi nào trong Kinh Thánh là nơi Chúa Giê-su đã cố gắng nhưng vẫn không thể thực hiện được bất cứ phép lạ nào không thì bạn nghĩ họ sẽ nói gì? Tôi dám chắc với bạn họ sẽ bảo không có nơi nào trong Kinh Thánh có đề cập như vậy. Nhưng tuy nhiên, bạn vừa đọc thấy có một chỗ đầy thôi. Chúa Giê-su không thể chữa lành cho họ. Là nhà khoa học thuộc linh, tôi muốn biết lý do. Câu trả lời đơn giản là Ngài không thể và bây giờ bạn sẽ biết tại sao. Đó là bởi vì họ không có đức tin, điều đó có nghĩa không có sự đồng thuận với thiên đàng và theo đó thiên đàng không có quyền hạn thực thi pháp lý hợp pháp trong trường hợp này. Phải chắc chắn là bạn hiểu rõ được điều chúng ta đã khám phá được.

Thiên đàng không có quyền hạn thực thi pháp lý hợp pháp trên đất trừ khi có tấm lòng của một người nam hoặc một người nữ nào đó hoàn toàn tin/ được bắt phục với những gì thiên đàng nói, cái gọi là ĐỨC TIN.

Nếu quay trở lại những câu hỏi tôi đặt ra trong phần đầu của chương này về lời cầu nguyện không được nhậm thì bây giờ chúng ta sẽ hiểu được đáp án. Hãy nhớ, tôi đã đề cập đến một hoàn cảnh cụ thể nơi có hàng triệu người có thể đang cầu nguyện cho ai đó mà người ta vẫn chết. Tại sao vậy? Lý do chính, một lần nữa, là do họ không có đức tin. Hầu hết mọi người đều hiểu sai về đức tin.

Khi các con cầu nguyện, đừng dùng những lời sáo rỗng như dân ngoại; vì họ nghĩ hề nói nhiều thì được nhậm. Đừng bắt chước họ, vì Cha các con biết các con cần gì trước khi các con cầu xin Ngài.

— Ma-thi-ơ 6:7-8

Nhiều người tin rằng càng có nhiều người cầu nguyện thì càng có nhiều cơ hội được Đức Chúa Trời nhậm lời và càng được Ngài hành động. Tôi hi vọng chúng ta nói đủ nhiều và đủ rõ ngay lúc này để bạn biết rằng nói như vậy là sai hoàn toàn. Và khi chúng ta nói về việc không có đức tin, chính yếu chúng ta muốn nói đến người cần nhận lãnh từ Chúa cần phải có đức tin.

Trong câu chuyện của Mác chương 6, bạn sẽ phải đồng ý rằng Chúa Giê-su rất có đức tin tuy nhiên Ngài không thể chữa lành cho họ. Giả sử tôi và bạn đang nói đến một anh chàng bị bệnh được hàng triệu người cầu thay, tôi đổ bạn “anh chàng này sẽ nói gì?”. Bạn thấy đó, không phải cứ nhiều người là sẽ có thẩm quyền thuộc linh trên ai đó. Có thể chúng ta có đến hai mươi triệu người cầu nguyện cho người đó nhưng nếu bản thân người đó không có đức tin và họ nói rằng mình sẽ chết thì họ sẽ chết thật đấy.

Một lần nữa, hãy nghĩ về ví dụ chúng ta vừa xem trong Mác chương 6. Chúng ta biết Chúa Giê-su có đức tin để chữa lành nhưng Ngài lại không thể làm bất kỳ điều gì cho họ vì đức tin không ở trong họ.

Có hàng tá người đến với tôi và nói rằng bà nội hoặc ông nội họ hoặc người thân nào đó của họ bị ốm và họ đã cầu thay rồi nhưng không có gì xảy ra hết. Tôi luôn hỏi, “Thế bà nội của cậu nói gì? Ông nội của anh nói gì? Đức tin có ở đó không?” Bạn thấy không, bạn không có thẩm quyền trên người khác. Bạn có thể giúp đỡ họ, phục vụ họ nhưng họ phải là người ở trong đức tin cái đã. Cho nên điều tôi bảo họ phải làm nếu họ muốn hiệu quả trong chức vụ, mục vụ đó là trước tiên phải thay đổi bức tranh. Tôi đang nói về bức tranh bệnh nhân nhìn về hoàn cảnh của chính mình. Đừng trích dẫn cho họ quá nhiều câu nói tôn giáo; hãy cho họ một bức tranh. Hãy để tôi chỉ cho bạn thấy điều tôi đang nói.

Môn đồ của Giảng thuật lại cho ông tất cả các việc đó. Ông gọi hai môn đồ và sai họ đến thưa với Chúa: “Thầy có phải là Đấng phải đến, hay chúng tôi còn phải đợi đấng khác?”

Họ đến với Đức Chúa Jê-sus, thưa rằng: “Giảng Báp-tít sai chúng

tôi đến hỏi Thầy: “Thầy có phải là Đấng phải đến, hay chúng tôi còn phải đợi đấng khác?”

Chính giờ đó, Đức Chúa Jê-sus chữa lành nhiều người bệnh, người tàn tật, người bị quỷ ám và khiến cho nhiều người mù được sáng. Ngài trả lời với họ: “Hãy về thuật lại cho Giăng những điều các người đã thấy và nghe: Người mù được sáng, người què được đi, người phong hủi được sạch, người điếc được nghe, người chết được sống lại, người nghèo được nghe Tin Lành.”

—Lu-ca 7:18-22

Hãy lưu ý, Chúa Giê-su không chỉ ra câu Kinh Thánh cụ thể nào cả. Ngài có thể nói, “Người hãy về và kể cho Giăng nghe câu Kinh Thánh này, câu Kinh Thánh kia.” Nhưng Ngài không làm vậy, Ngài kể cho họ mọi điều tốt lành đang diễn ra trong Vương quốc Đức Chúa Trời. Bạn cũng sẽ làm tương tự. Hãy kể cho người bạn bị bệnh của bạn nghe câu chuyện Chúa Giê-su đã chữa lành cho một người là thể nào. Nếu được, hãy kể cho họ nghe câu chuyện của người mắc phải căn bệnh nhưng họ được chữa lành như thế nào. Hình ảnh đó sẽ truyền cảm hứng và mang lại hi vọng cho họ. Sự hi vọng luôn mang đến bức tranh đầy hi vọng và động lực và đây cũng chính là bức tranh bạn sẽ muốn người bạn của mình nhìn thấy, trong bức tranh ấy có sự chữa lành cho căn bệnh của họ.

Một khi bạn của bạn nhìn thấy họ có khả năng khỏi bệnh, họ sẽ hỏi bạn làm sao để hiện thực hoá điều ấy. Đây là khoảnh khắc bạn đã mong chờ bấy lâu! Thay vì giảng đạo cho họ nghe, lúc này họ bắt đầu mở lòng để đón nhận sự hướng dẫn liên quan đến Lời Chúa và những nguyên tắc của Vương quốc. Trước hết, bạn sẽ dẫn họ vào Vương quốc nếu họ chưa tin Chúa; Sau đó, bạn cần

**“NHƯ VẬY, ĐỨC TIN ĐẾN
TỪ NHỮNG ĐIỀU NGƯỜI
TA NGHE, MÀ NGƯỜI TA
NGHE LÀ KHI LỜI CỦA Đấng
CHRIST ĐƯỢC RAO GIẢNG.”**
—RÔ-MA 10:17

dành thời gian để giải thích cho họ nghe những câu Kinh Thánh nói về sự chữa lành. Nếu có thể, hãy tặng họ một ít tài liệu để củng cố điều bạn nói với họ.

Bây giờ chúng ta đã biết đức tin (sự hiệp nhất với thiên đàng) là gì và tại sao bắt buộc phải có đức tin nhưng chúng ta vẫn sẽ cần biết cách có được đức tin cũng như làm sao biết chúng ta chắc chắn đang ở trong đức tin.

Làm Sao Để Có Đức Tin?

Như vậy, đức tin đến từ những điều người ta nghe, mà người ta nghe là khi lời của Đấng Christ được rao giảng.

—Rô-ma 10:17

Làm thế nào đức tin đến qua sự người ta nghe Lời Chúa vậy? Tiến trình của đức tin là gì? Chỉ cần nghe Lời Chúa thôi là đức tin tự khắc được xây dựng trong tâm linh con người à? Để hiểu đức tin đến bằng cách nào cũng như điều gì được nói đến trong Rô-ma 10:17, chúng ta hãy nhìn vào Mác chương 4. Tôi luôn nói nếu bạn phải ném Kinh Thánh lên không trung để xem bạn cần đọc chỗ nào thì nó khá nên là Mác chương 4; nó quan trọng lắm đó! Vì trong Mác 4:13, Chúa Giê-su nói nếu bạn không hiểu được điều Ngài dạy dỗ trong chương này thì bạn sẽ không tài nào hiểu được những ẩn dụ còn lại trong Kinh Thánh. Cho nên tôi mới nói tại sao ẩn dụ này lại quan trọng đến vậy!

Thế thì tại sao chương này lại quan trọng như vậy? Vì nó cho chúng ta biết cách thiên đàng can thiệp vào trái đất, cách thiên đàng có được quyền hạn thực thi pháp lý hợp pháp cũng như địa điểm xảy ra sự việc. Không có gì quan trọng trong đời bạn cho bằng việc nắm được ý nghĩa thật sự của toàn bộ chương sách này.

Trong chương này, Chúa Giê-su kể cho chúng ta nghe ba ẩn dụ liên quan đến cách đức tin được sản sinh trong một người là

điều mà bây giờ bạn biết là bắt buộc để thiên đàng chiếm lĩnh trên đất cách hợp pháp. Ba câu chuyện trong chương này lần lượt là người gieo giống, người vãi hạt giống và hạt cải. Chúng ta cùng nhìn vào câu chuyện thứ hai Chúa Giê-su kể trong Mác chương 4, là câu chuyện về người đi ra gieo giống.

Ngài tiếp tục phán: “Vương quốc Đức Chúa Trời cũng tựa như một người vãi hạt giống xuống đất; dù ngủ hay thức, dù đêm hay ngày, hạt giống vẫn cứ nảy mầm và mọc lên mà người ấy chẳng biết thế nào. Vì đất tự sinh sản hoa màu, lúc đâu là cây mạ, rồi làm đồng và kết hạt. Khi lúa chín, người ấy liền đem lưỡi hái ra gặt, vì mùa thu hoạch đã đến.”

— Mác 4:26-29

Trước tiên, chúng ta cần định nghĩa một số thứ. Hạt giống và đất Chúa Giê-su đang nói đến ở đây là gì? Chúa Giê-su thực sự đã định nghĩa hai thuật ngữ này trong ẩn dụ người gieo giống ở cùng chương sách này rồi. Hạt giống chính là Lời Chúa, còn đất là tấm lòng con người hay còn gọi là tâm linh.

Cho nên trong ẩn dụ này, Chúa Giê-su có ý nói rằng có người ra đi gieo Lời Đức Chúa Trời vào tấm lòng con người. Tự thân đất hay tấm lòng con người bắt đầu sản sinh ra đức tin hay chính là sự hiệp ý với thiên đàng. Bây giờ đây, tiến trình này cũng như chức năng hoạt động của nó diễn ra hết sức tự nhiên bên trong tâm linh con người. Mảnh đất lòng sẽ áp ủ điều bạn đặt để trong nó. Trước khi nói tiếp, thật là then chốt khi tôi muốn bạn nhớ lại định nghĩa đức tin của chúng ta là: tấm lòng của người nam hoặc người nữ hoàn toàn tin chắc hoặc hoàn toàn bị thuyết phục những gì thiên đàng nói. Bây giờ, có một thứ đánh bẫy chúng ta tại đây, đó là hiệp ý với thiên đàng khác với hiệp ý trong tâm trí với Lời Chúa. Kinh Thánh nói Áp-ra-ham hoàn toàn tin chắc hoặc hoàn toàn bị thuyết phục.

Hoàn Toàn Tin Chắc

Để giúp bạn nắm rõ bức tranh hoàn toàn tin chắc trông như thế nào và cảm giác đó ra làm sao, tôi sẽ nói thế này, “Bạn ơi, bạn hãy leo lên nóc toà nhà Empire State của New York và nhảy xuống đất đi.” Để thuyết phục cho bằng được bạn thử nhảy như vậy, tôi sẽ nói rằng “Chỉ cần bạn đập tay đủ mạnh thì bạn có thể hạ cánh an toàn thôi mà.” Ồ, bạn sẽ cười vào mặt tôi vì bạn biết TỔNG chuyện gì sẽ xảy ra. Bạn hoàn toàn biết chắc kết quả. Cảm giác hoàn toàn tin chắc hoặc biết chắc trông như vậy đó. Bạn biết chắc chắn nó phải như vậy; không thể có kết quả nào khác. Bạn sẽ chết ngay tức khắc một khi bạn nhảy xuống đất.

Hãy để tôi lấy cho bạn một ví dụ khác và bạn sẽ biết nó trông ra sao. Giả sử trên thân thể bạn xuất hiện một khối u rõ rệt, bác sĩ bảo bạn chỉ sống được khoảng một tháng nữa thôi; bạn bị ung thư. Trên thực tế, bác sĩ còn bảo bạn mắc phải một loại bệnh ung thư hiếm gặp đến mức không ai sống được nếu bị chẩn đoán mắc phải loại ung thư này. Rồi bây giờ, giả sử bạn biết Lời Chúa trong 1 Phi-e-rơ 2:24 nói rằng:

“Ngài mang tội lỗi chúng ta trong thân thể Ngài trên cây gô, để chúng ta chết đỗi với tội lỗi và sống cho sự công chính; nhờ những vết thương của Ngài mà anh em được chữa lành.”

— 1 Phi-e-rơ 2:24

Kinh Thánh cho chúng ta câu trả lời nhưng bạn và tôi lại gặp vấn đề nan giải. Chúng ta lớn lên trong thế giới mà bóng tối, hồng hóc và chết chóc vây quanh. Chúng ta lớn lên trong vương quốc sợ hãi, hoàn toàn bị thuyết phục bởi những gì sợ hãi nói. Cho nên trong ví dụ minh họa trên, chúng ta được dạy tin rằng ung thư là chết. Chúng ta nhìn thấy chứng cứ của nó ở khắp nơi trên các phương tiện thông tin đại chúng chứng minh ung thư là chết chắc. Vậy làm sao chúng ta thay đổi được sự đồng ý đó đây; làm sao chúng ta có thể hoàn toàn tin chắc những gì Đức Chúa Trời

nói đây? Chà, thực tế thì tự sức chúng ta không thể nào làm được. Nhưng Lời Chúa là sống động và quyền năng và bằng cách trồng Lời Chúa vào tâm linh chúng ta thì tự thân tâm linh chúng ta áp ủ Lời Chúa trong đó thì Lời Chúa sẽ sản sinh ra sự hiệp ý với những gì thiên đàng nói.

Hiệp Ý Với Thiên Đàng

“Ngài tiếp tục phán: “Vương quốc Đức Chúa Trời cũng tựa như một người vãi hạt giống xuống đất; dù ngủ hay thức, dù đêm hay ngày, hạt giống vẫn cứ nảy mầm và mọc lên mà người ấy chẳng biết thế nào. Vì đất tự sinh sản hoa màu, lúc đầu là cây mạ, rồi làm đồng và kết hạt. Khi lúa chín, người ấy liền đem lưỡi hái ra gặt, vì mùa thu hoạch đã đến.””

— Mác 4:26-29

Tự thân đất (tấm lòng bạn) sẽ sản sinh ra sự hiệp ý. Hãy để ý bạn không thể cầu nguyện để có đức tin; đức tin phải là chức năng hoạt động của tấm lòng bạn cùng với Lời Chúa trong tấm lòng bạn. Khi chúng ta nhìn vào văn đoạn trên, chúng ta có thể thấy sự hiệp ý tấm lòng chúng ta với thiên đàng là một tiến trình; chứ không phải một lần.

Minh họa này trước tiên cho chúng ta thấy rằng tấm lòng chúng ta sẽ tiếp nhận Lời Chúa rồi sau đó đức tin bắt đầu lớn giống hệt như mầm cây nhú lên từ hạt giống được gieo vào đất. Rồi mầm cây đó tiếp tục lớn và mọc ra thân cây rồi nó kết thành cụm đầu cây. Cụm đầu cây là nơi hạt hoặc trái bắt đầu hình thành. Trong vòng đời của cây, tại giai đoạn này, bạn sẽ chưa ăn được cái gì hết. Cái cây đó vẫn chưa lớn, chưa kết trái nhưng nó đang tăng trưởng.

Và Lời Chúa cũng như vậy. Mới đầu chúng ta chưa nhìn thấy có sự thay đổi thực hữu nào trong tự nhiên khi đức tin tăng trưởng trong một người. Chưa có sự hiệp ý nhưng chắc chắn cây

đức tin vẫn đang tăng trưởng, đức tin sẽ được sản sinh và sự hiệp ý chắc chắn sẽ xảy ra. Chúa Giê-su tiếp tục giải thích khi cụm hoa cái được sinh ra một khi cây đạt đến độ chín, mùa thu hoạch sẽ đến, sự hiệp ý ở đó, và bây giờ đức tin cũng ở đó.

Bạn cần hiểu điều này. Khi bạn gieo một hạt giống nào đó xuống đất, thông qua tiến trình nảy mầm, một cái cây bắt đầu hình thành và lớn lên nhưng nó chưa đậu trái được. Cái cây vẫn cứ tiếp tục lớn miễn sao nó vẫn cứ ở trong đúng môi trường đó; và khi nó trưởng thành, nó sẽ kết trái. Ví dụ bạn trồng cây bắp. Cây bắp sẽ mọc ra trái bắp nhưng trước hết, ban đầu nó phải mọc ra các lá bắp, rồi trong phần lá bắp là tai bắp nhỏ xíu chứ chưa có ngay trái bắp to để bạn ăn đâu. Nhưng sau một thời gian, tai bắp nhỏ đó dần dần trưởng thành rồi chín. Bây giờ, hãy nắm rõ điểm này! Vào lúc nhụy bắp hứng được phấn từ noãn hoa cái thì hạt bắp được hình thành - đó là sự hiệp ý!

Khi các hạt bắp bám chặt chung quanh lõi bắp của cây bắp trưởng thành để tạo nên trái bắp thì nó nhìn giống hệt như - GIỐNG HẾT NHƯ - hạt bắp đã được gieo vào đất trước đó.

Bạn trồng cây bắp thì hạt bắp mọc từ phần tai bắp sẽ giống hệt với hạt bắp bạn đã gieo xuống lúc ban đầu. Chúng giống hệt nhau. Hình dạng chúng giống hệt nhau, vị của chúng cũng giống nhau; Bạn không thể nói chúng khác nhau được.

Cho nên hãy để tôi phát biểu lại điều Chúa Giê-su đã nói. Khi chúng ta nghe Lời Chúa (Rô-ma 10:17), chúng ta thực sự đang gieo Lời Chúa vào tâm linh chúng ta, vào tâm lòng chúng ta. Nếu chúng ta vẫn giữ gìn Lời Chúa trong lòng chúng ta, Lời Chúa sẽ lớn và sẽ trưởng thành; khi nó trưởng thành thì tâm lòng chúng ta sẽ hoàn toàn tin chắc điều thiên đàng nói. Thiên đàng và đất gặp nhau, bấy giờ thiên đàng sẽ có được quyền hạn thực thi pháp lý hợp pháp trên đất thông qua người hoàn toàn tin chắc vào điều thiên đàng nói đó. Tư tưởng và niềm tin sẽ vừa khít với điều thiên đàng nói sản sinh ra sự tin chắc. Đây không phải là sản phẩm của tâm trí. Mà bây giờ nó trở thành cái chúng ta tin chắc chắn như thể chúng ta tin quặng cục đá thì nó sẽ rớt xuống đất vậy. Thiên

đàng gieo Lờì Chúa vào quả đất - nơi đất sản sinh ra sự hiệp ý với ý muốn Đức Chúa Trời trên trời. Nếu thiên đàng nói bạn sẽ hết bệnh thì khi Lờì Chúa trưởng thành trong tấm lòng bạn thì tất cả những gì bạn thấy đó là những gì thiên đàng nói. Không sợ gì nữa. Khi bạn nhắm mắt thì bạn cũng chỉ thấy bạn được khoẻ lại mà thôi! Đây là lý do tại sao Hê-bơ-rơ 11:1 (KJV) nói rằng:

Bấy giờ, đức tin là sự biết chắc của những điều mình đang trông mong, là bằng cứ của những điều mình chẳng trông thấy.

Có thể bạn chưa nhìn thấy nó trong tự nhiên nhưng bạn đã nhìn thấy nó trong tâm linh và nó thật như thể bạn đang cầm nó trên tay vậy. Sự hiệp ý được gọi là đức tin và đức tin sẽ đem bức tranh trở thành hiện thực trên đất, trong đời sống bạn!

Bật Công Tác

Nhưng gươm đã, đó chưa phải là nơi Mác chương 4 kết thúc. Sau khi Mác chương 4 dạy chúng ta cách làm cho tấm lòng hiệp ý với thiên đàng và đức tin có mặt ở đó thì Mác chương 4 còn hướng dẫn chúng ta cách thu hoạch nữa.

*Khi lúa chín, người ấy liền **đem lưỡi hái ra gặt**, vì mùa thu hoạch đã đến.*

— Mác 4:29

Hãy để ý, mặc dầu tấm lòng chúng ta đã hiệp ý với thiên đàng, đức tin cũng có mặt ở đó nhưng vẫn chưa có gì xảy ra. Tại sao? Vì từ đầu đến giờ chúng ta toàn nói bạn có quyền hạn thực thi pháp lý hợp pháp trên đất. Thế bạn có nhớ chúng ta đã thảo luận Lu-ca chương 8 liên quan đến người đàn bà bị mất huyết không? Bạn có nhớ Chúa Giê-su đã nói “Con gái, đức tin của con đã chữa lành con” không? Tôi cũng đã nói với bạn rằng bà ấy có vị trí hợp pháp

trước thiên đàng vì bà là con cháu Áp-ra-ham nên bà có quyền hợp pháp.

Tôi cũng đã so sánh điều đó với việc bắt dây điện từ nguồn điện có trong trụ điện vào nhà bạn. Nguồn điện đã ở đó và sẵn sàng sử dụng nhưng cá nhân bạn, bạn phải bật công tắc điện. Điều này y hệt ở đây. Một khi đức tin được thiết lập, nguồn điện đã sẵn sàng sử dụng nhưng vẫn chưa có gì xảy ra là vì bạn cần phải bật công tắc điện. Bạn phải khai phóng nguồn điện của Vương quốc Đức Chúa Trời ngay tại đây, trên đất vì chỉ có bạn, dù bạn là nam hay nữ, đang sống trên đất mới có quyền hợp pháp để thực hiện điều đó thôi. Đây chính xác là nguyên tắc làm thế nào bạn được cứu rỗi được đề cập trong Rô-ma 10:10.

Vì ai tin trong lòng thì được xưng công chính, ai tuyên xưng nơi miệng thì được cứu rỗi.

—Rô-ma 10:10

Tin Lời Chúa trong lòng thì được xưng công chính. Sự công chính là thuật ngữ pháp lý liên quan đến sự quản trị của luật pháp. Khi tâm lòng của người nam hoặc người nữ nào đó hiệp ý với thiên

BẠN PHẢI KHAI PHÓNG NGUỒN ĐIỆN CỦA VƯƠNG QUỐC ĐỨC CHÚA TRỜI NGAY TẠI ĐÂY, TRÊN ĐẤT VÌ CHỈ CÓ BẠN, DÙ BẠN LÀ NAM HAY NỮ, ĐANG SỐNG TRÊN ĐẤT MỚI CÓ QUYỀN HỢP PHÁP ĐỂ THỰC HIỆN ĐIỀU ĐÓ THÔI.

đàng thì họ sẽ tin điều thiên đàng nói, họ sẽ được xưng công chính trước thiên đàng và đất. Bây giờ thiên đàng có quyền hợp pháp để tuôn đổ vào đời sống họ và thông qua cuộc đời họ mà chảy tràn và ảnh hưởng đến quả đất thay mặt cho Vương quốc Đức Chúa Trời.

Nhưng lạ thay, mặc dầu bây giờ thiên đàng đã có quyền hạn hợp pháp và họ cũng có đức tin nhưng vẫn chưa có gì xảy ra. “Nhưng,

Mục sư Gary ơi, tôi nghĩ mục sư đã nói nếu tôi có đức tin thì thiên đàng có quyền hạn thực thi pháp lý hợp pháp ở trên đất rồi chứ!" Chính xác, nhưng phải có ai đó khai phóng thẩm quyền của thiên đàng trên đất ngay lúc họ có đức tin. Hãy nhìn vào câu Kinh Thánh này một lần nữa.

*Vì ai tin trong lòng thì được xưng công chính, **ai tuyên xưng nơi miệng thì được cứu rỗi.***

— Rô-ma 10:10

Một khi bạn ở trong đức tin hay bạn được xưng công chính, thiên đàng đã có quyền hợp pháp để đến trên đất nhưng hãy để ý câu Kinh Thánh trên nói rằng môi miệng của bạn phải xưng ra thì bạn mới được cứu rỗi. Bạn có thấy ở đây có hai phần không? Phần của thiên đàng là mang Lời Chúa vào tâm lòng bạn khi Lời Chúa áp ủ sự hiệp ý ở ngay đây, trên đất. Một khi sự hiệp ý hay đức tin đã có mặt thì bạn phải hành động với sự hiệp ý đó bằng cách khai phóng thẩm quyền của thiên đàng vào trong hoàn cảnh của bạn để bạn thực sự nhận lãnh được những gì thiên đàng nói. Lời Chúa trong Mác 4:29 nói rằng khi mùa thu hoạch đến thì con người (sống trên đất) phải tra lưỡi hái. Ấy là người phải hành động với Lời Chúa một khi đức tin đã có mặt ở đó để thực sự nhận lãnh được mùa gặt.

Nhận Lãnh Vương Quốc Đức Chúa Trời

Hãy để tôi lùi lại và nói một chút về cái liềm ở đây trong Mác chương 4. Tôi tin hầu hết các hội thánh không được dạy cách tra liềm, nghĩa là họ không được dạy cách thu hoạch điều họ cần. Lẽ ra tôi cũng không biết điều này cho đến khi Chúa bắt đầu dạy tôi cách Vương quốc Chúa hoạt động. Sau đây là câu chuyện kể về sự mặc khải đầu tiên trong tiến trình quan trọng sống còn về Vương quốc Chúa đã xảy đến cho tôi.

Tôi được mời làm diễn giả tại một hội thánh ở Atlanta. Đó là buổi nhóm tối thứ Tư; hội thánh đó cũng không quá lớn nhưng nói chung ổn với tôi. Tôi vô cùng yêu thích công tác dạy dỗ cho mọi người biết về Vương quốc. Lúc đến nơi, tôi thấy lạ vì những cánh cửa đều bị khoá và không có ai ở đó cả. Chừng mười phút trước khi buổi nhóm bắt đầu, tôi nghe tiếng ồn ào của một chiếc xe tải phía sau; Khi nhìn, tôi thấy một chiếc xe bán tải đã cũ mòn đổ phía sau con đường hẻm của hội thánh. Tôi chẳng suy nghĩ gì về nó, tôi đang ở trung tâm thành phố Atlanta.

Trong lúc chờ, có một người đàn ông đi bộ từ phía sau nhà thờ đến giới thiệu mình là mục sư. Ông xin lỗi vì đã đến trễ, do xe bán tải cũ của ông không nổ máy. Ông nói phải cho nổ máy bằng cách chạy sỗ dốc, khi có được tốc độ thì đạp côn vì bộ khởi động vô hiệu. Ông nói nhiều lần nó không chịu khởi động và ông phải đi bộ năm dặm đến hội thánh. Phải thừa nhận là tôi có chút kinh ngạc qua cuộc nói chuyện này.

Mục sư tiếp tục giải thích hội thánh ông chủ yếu hoạt động qua mục vụ cộng đồng và hội thánh ông tháng nào cũng nuôi hàng ngàn người, thường thì ở mỗi địa điểm phân phát, hội thánh của ông sẽ phát 10,000 bữa ăn. Lúc nghe vị mục sư này nói chuyện, tôi buồn. Đây là người của Đức Chúa Trời, là người đã nuôi 10,000 người ăn mỗi tháng mà lại không có nổi một chiếc xe đàng hoàng để đi sao? Tôi sẽ lo việc này. Tôi có một chiếc xe ô-tô còn khá mới, mới chạy được khoảng 20,000 dặm thôi, về nhà tôi sẽ đem chiếc xe đó tặng cho mục sư này. Tôi nói cho ông biết dự định của tôi, rằng tôi sẽ cử người mang xe đến Atlanta cho mục sư. Dĩ nhiên, mục sư đó rất hào hứng.

Tôi dành hết buổi tối đó để dạy cho mục sư và hội thánh nhỏ của mục sư nghe về Vương quốc Đức Chúa Trời cũng như chức năng của Vương quốc trong lãnh vực tài chính. Tôi biết quan trọng thế nào khi họ bắt đầu bày tỏ được Vương quốc Chúa cho những người đang cực kỳ cần nghe biết ngoài kia.

Lúc về nhà, tôi thu xếp xe cộ để gửi nó đến Atlanta. Lúc nhân sự của tôi đến lấy xe, tôi biết tôi đang thực hiện giao dịch thuộc

linh với thiên đàng. Tôi biết khi tôi khai phóng chiếc xe vào Vương quốc Chúa, tôi tin Ngài cũng sẽ cung ứng cho tôi một chiếc xe khác. Nhưng tôi không phải là người mê xe cộ, nghĩa là tôi thực sự không rành về xe. Với một số người thì có nhưng với tôi thì không. Cho nên lúc tôi đặt tay lên chiếc xe khi nhân sự đến lấy, tôi chỉ nói cơ bản như, “Thưa Cha, con khai phóng chiếc xe này để nó thực thi nhiệm vụ của nó tại Atlanta. Khi con gieo chiếc xe này là con đang gieo hạt giống và con tin con sẽ nhận _____” Tôi còn chưa nghĩ ra tôi muốn chiếc xe nào nữa nên tôi nói, “con sẽ nói với Cha về chiếc xe con thích sau ạ!”

Chà, vài tháng sau đó, tôi thực sự không nghĩ gì nhiều về xe cộ cả nhưng vào buổi sáng nọ, tôi hỏi Drenda về kiểu xe cô ấy thích. Sau một thoáng suy nghĩ, cô ấy thích dòng xe thể thao mui trần Convertible. Rồi tôi hỏi tiếp, loại xe nào của dòng xe Convertible cô ấy thích và cả hai chúng tôi đều không biết có loại xe nào thuộc dòng xe này ở ngoài kia. Vì khi mua xe cho Drenda, tôi muốn mua chiếc xe mà cô ấy thực sự thích. Nên tôi nói cô ấy xem qua trên mạng hoặc ghé những đại lý bán xe ô-tô gần nhà và cho tôi biết có loại xe nào thuộc dòng xe này mà cô ấy thích không. Chúng tôi không kể cho ai biết chuyện chúng tôi muốn mua một chiếc xe mới nhưng đồng thời chúng tôi cũng để mắt xem có xe nào chạy xung quanh chúng tôi mà chúng tôi thích hay không.

Một ngày nọ, chúng tôi ghé vào một nhà hàng để ăn trưa thì bỗng nhiên Drenda reo lên, “Chính là nó!” Tôi hỏi “Em nói cái gì?” “Chiếc xe mà em thích đấy ông xã!” Cô ấy vừa nói vừa chỉ tay về một chiếc xe trong bãi đậu xe nên tôi đã bọc một vòng bãi đậu để đỗ xe ngay đằng sau chiếc xe thể thao mui trần loại BMW 6 dòng xe Ci Convertible, quả là chiếc xe đẹp. Và có lẽ tôi phải bù thêm tiền để mua chiếc xe này. Tôi khen cô ấy thật biết cách chọn xe và bảo với cô ấy rằng đó là chiếc xe rất đẹp.

Bây giờ, tôi cần bạn biết Drenda và tôi không chạy ra ngoài, dùng vài con nai to để đổi lấy chiếc xe đâu. Như tôi đã nói, tôi chưa bao giờ là người mê xe cộ cả. Là người làm tài chính, tôi cũng biết chúng bị mất giá nhanh thế nào và việc mua chiếc xe đã

qua sử dụng từ một đến hai năm là sự lựa chọn tốt nhất. Cho nên đây là kế hoạch của tôi; tôi sẽ tìm một chiếc xe đã qua sử dụng.

Rồi, một tuần sau đó, có một người trong hội thánh gọi cho tôi và nói, “Tôi đã tìm được xe cho Drenda rồi!” Tôi thối mái trong đầu vì chúng tôi chưa từng kể cho ai biết về xe BMW chúng tôi đã thấy vào bữa trưa ngày hôm đó mà. Nên tôi hỏi anh ta kiểu của chiếc xe đó là gì và anh ta đáp là chiếc BMW 6, dòng Ci Convertible. Anh ta kể lúc anh lái xe đi dạo dạo thì anh đã thấy nó và Chúa phán với anh ta rằng đó là chiếc xe của Drenda. “Được rồi, anh làm tôi chú ý đấy!” tôi nói lại anh ta như vậy. Chiếc xe này mới chạy được một năm và vẫn còn mới tinh. Thế là tôi đã trả tiền mua chiếc xe đó, còn Drenda thì có chiếc xe mà cô ấy thích.

Chà, chuyện xảy ra bằng cách nào thế?

Hãy so sánh câu chuyện chúng ta đã học về việc có đức tin và tra lưới liềm. Lúc gieo chiếc xe, tôi đã có đức tin. Nhưng lúc Drenda reo lên, “Chính là nó!” thì đó cũng là lúc cô ấy tra liềm gặt, rồi một vài ngày sau, chiếc xe đã xuất hiện. Mặc dầu tôi đã nghe cô ấy la lên “chính là nó!” Nhưng tôi chưa bao giờ buộc lời tuyên bố của cô ấy vào Mác chương 4 với cái liềm. Nhưng câu chuyện sau đây sẽ làm rõ điều tôi nói.

Sức Mạnh Của Lời Nói

Như đã nói, tôi sở hữu mảnh đất rộng 60 mẫu Anh trong đó có 10 mẫu là đầm lầy. Tôi thích đi săn vào mùa thu và mặc dầu tôi từng đi săn vịt trời lúc còn đi học phổ thông nhưng tôi thật sự chưa bao giờ săn vịt trời ở Ohio cả. Nhưng vào năm đó, đầm lầy ngập nước, và lũ vịt trời vừa bay đến đầm lầy nhà tôi. Có đến hàng trăm con mỗi ngày bay đến đây để ngủ qua đêm. Vì thế, vào một đêm nọ, tôi lấy cây súng săn của mình ra ngoài và đã có một chuyến đi săn tuyệt vời với những con vịt trời cho bữa tối.

Mùa thu năm đó, các con trai tôi cùng tôi thực sự tận hưởng mùa săn vịt tuyệt vời. Tuy nhiên, có một điều tôi để ý thấy, đó là

những con vịt trời này hay ở ngoài tầm bắn của súng săn. Khi săn vịt, bạn chỉ được phép dùng súng thép là súng truyền thống được quy định với đạn chì. Đạn chì thì nặng hơn và phát bắn ra mạnh hơn và xa hơn nhưng kéo theo đó là nó thuộc phát bắn tầm xa.

Suốt mùa thu năm đó, trong lúc nói chuyện với những thợ săn vịt khác, họ nói có một số loại súng mới được thiết kế để săn vịt. Chúng có phát bắn mạnh hơn, có băng đạn và được ngụy trang nữa nhưng đó là chuyện của tháng Mười Hai, mùa săn vịt sắp kết thúc và tôi không nghĩ ngợi gì nhiều về chuyện đó nữa.

Đầu tháng Một năm sau, tôi đang đi qua tiệm Cabela's (cửa hàng bán đồ thể thao địa phương) để tìm mua đồ và tôi nhớ đến những khẩu súng săn vịt. Tôi muốn ghé xem. Cho nên tôi bước vào cửa hàng, ở khu vực bày bán súng săn và tôi thấy có nguyên khu trưng bày những khẩu súng săn vịt mới toanh. Tôi nhớ mình đã không nghĩ ngợi gì cả mà chỉ tay về phía khẩu súng tôi nghĩ mình thích nó nhất và nói lớn "Chúa ơi, con muốn khẩu súng đó." Tôi chưa kịp nghĩ mình vừa nói điều gì cả; nó cứ tự động buột ra khỏi miệng tôi. Phải đến mùa thu thì mùa săn vịt mới bắt đầu nên tôi cũng chưa có ý định mua cây súng đó mãi cho đến khi nào gần đến mùa săn vịt trở lại.

Hai tuần sau đó, tôi được mời giảng tại một hội nghị kinh doanh. Sau khi giảng xong, chủ của công ty đó đi lên cảm ơn tôi và nói muốn tặng tôi món quà. Ngạc nhiên thay, ông ấy tặng tôi chính xác cây súng đó, chính xác là mẫu súng đó, là cái tôi đã chỉ tay về nó vào hai tuần trước đó ở cửa hàng Cabela's. Dĩ nhiên là tôi hoàn toàn ngạc nhiên vì món quà hào phóng này nhưng tôi biết nó không phải tình cờ. Vì tôi nhớ tôi đã nói tôi thích cây súng đó ở cửa hàng Cabela's và giờ tôi biết tôi đã hoàn tất cái gì. Tôi đã tra liềm!

Ngài tiếp tục phán: "Vương quốc Đức Chúa Trời cũng tựa như một người vãi hạt giống xuống đất; dù ngủ hay thức, dù đêm hay ngày, hạt giống vẫn cứ nảy mầm và mọc lên mà người ấy chẳng biết thế nào. Vì đất tự sinh sản hoa màu,

lúc đầu là cây mạ, rồi làm đồng và kê hạt. Khi lúa chín, người ấy liền đem lưỡi hái ra gặt, vì mùa thu hoạch đã đến.

— Mác 4:26-29

Minh họa về việc đem lưỡi hái ra gặt cũng là nguyên tắc liên quan đến đức tin mà chúng ta đã thảo luận trước đó trong Rô-ma 10:10.

Vì ai tin trong lòng thì được xưng công chính, ai tuyên xưng nơi miệng thì được cứu rỗi.

— Rô-ma 10:10

Tôi tin hết cả tấm lòng mình và lúc tôi mở miệng ra để công bố cũng chính là lúc tôi khai phóng Vương quốc Chúa được thực hiện trên đất. Tôi đã gieo 30 khẩu súng săn nhưng đó là lần đầu tiên tôi thực sự nhớ rõ mình đã nói lớn rằng, “Con sẽ có khẩu súng đó.” Nhưng khi thoáng suy nghĩ về nó thì có một lần khác tôi cũng đã làm tương tự - nhưng tại thời điểm đó, tôi không có bằng chứng nào cho cách Vương quốc Chúa hoạt động cả.

Khi Drenda và tôi chuyển về lại Ohio, chúng tôi đến từ Oklahoma nơi người ta săn nai bằng súng trường. Còn ở Ohio, súng trường bị cấm; chỉ có những khẩu súng ngắn dùng đạn nhỏ là được phép sử dụng. Tất cả những gì tôi có tại thời điểm đó là một khẩu súng trường bán tự động tôi cố sử dụng để săn hai con nai vào năm đầu tiên tôi chuyển đến đây. Nhưng tôi thực sự muốn có một khẩu súng ngắn, loại tốt được thiết kế đặc biệt dành cho việc săn nai. Tôi nhớ sau mùa đi săn nai đầu tiên tại Ohio, tôi đã nói với Drenda rằng tôi thực sự muốn khẩu súng Remington, hiệu 11-87, đầu đạn 2.6mm dành cho việc săn nai. Còn vài tuần nữa là đến Giáng sinh và tôi bị làm cho ngạc nhiên khi cha tôi tặng tôi chính xác khẩu súng đó làm quà Giáng sinh. Tôi nhớ mình đã nghĩ, “Ôi, lạ lùng làm sao!” Tôi đã tra lưỡi liềm mà không biết.

CHƯƠNG 4

BẠN KHÔNG NHỚ SAO?

Vào những ngày đầu tiên học biết cách Vương quốc hoạt động, tôi bị sốc bởi những điều mình chứng kiến. Chủ yếu do tôi chưa từng được dạy về bất cứ điều gì như vậy trước đây cả. Nhưng như đã nói trong phần đầu của sách, Đức Chúa Trời dường như dùng việc săn nai để Ngài dạy tôi nhiều bài học. Về cơ bản, tôi là người hết sức đơn giản và tôi đoán đó là cách tốt nhất để Ngài thu hút sự chú ý của tôi. Sau khi tôi học cách gieo giống cho con nai thì tôi bắt đầu thu hoạch nai - thường là trong khoảng 40 phút đầu tiên đi săn, Đức Chúa Trời bắt đầu tinh chỉnh những bài học cho tôi cũng như Ngài có nhiều sự dạy dỗ tuyệt vời hơn nữa để nói về chức năng của Vương quốc Ngài cho tôi.

Tôi sống ở Tulsa, Oklahoma, khi Đức Chúa Trời chỉ cho tôi biết cách đi săn bằng đức tin cho một con nai đực 6 gác. Như đã kể cho bạn nghe, năm sau đó, tôi chuyển về lại Ohio. Ohio có một mùa săn nai sừng tấm và điều đó cho phép bạn săn hai con, một con đực và một con cái. Cho nên, lúc đến Ohio, tôi bắt đầu gieo giống cho hai con nai, một con đực và một con cái cho mỗi một năm như vậy. Và tôi học biết được rằng, nó hoạt động như một chiếc đồng hồ.

Nhưng có một năm, tôi để ý đến một thứ làm tôi nghĩ mãi không ra. Tôi nghĩ, “Chắc không đâu, điều này không thể xảy ra được đâu.” Khi kết thúc mùa săn nai năm đó, tôi để ý tôi thu hoạch nai hết theo thứ tự tôi viết trên tấm séc lúc gieo giống. Ví dụ, nếu tôi viết “cho một con nai đực và một con nai cái”, thì con đực sẽ đến trước rồi con cái đến sau. Khi ngẫm nghĩ lại những mùa săn nai trước đó tại Ohio, tôi thấy năm nào điều này cũng xảy ra y hệt vậy. Tôi không chắc có phải vì tôi chưa bao giờ để ý đến trình tự quá nhiều hay không nhưng vì một vài lý do, tôi tự hỏi liệu điều này có đúng hay không.

Cho nên vào năm tiếp theo, tôi biết tôi phải tìm ra sự thật. Tôi đồng ý đây là suy nghĩ điên rồ, nhưng tôi nghĩ dường như nó đã hoạt động theo cách đó và tôi sẽ không bao giờ biết được cho đến khi tôi tiến hành một vài thực nghiệm. Cho nên tôi đã đảo lộn trật tự lúc tôi gieo hạt giống vào năm đó. Lần này, tôi viết tôi thu hoạch con nai cái trước con nai đực trong tờ giấy ghi chú. Trước đó tôi luôn viết con nai đực trước rồi mới đến con cái khi gieo giống. Đủ chắc chắn, tôi tin tôi sẽ thu hoạch nai chính xác theo trật tự tôi đã viết xuống. Tôi chưa bao giờ nghĩ chuyện như vậy lại có thể xảy ra. Ý tôi là, Vương quốc Chúa thật sự cụ thể như vậy sao?

Để xem chuyện xảy ra như vậy hay chỉ là tình cờ, tôi quyết định tự mình đi tìm đáp án để chắc chắn và để tiến hành một thực nghiệm sâu sắc hơn một chút. Năm đó, tôi gieo hạt giống cho con nai đực 7 gạc. Tôi biết một con nai thông thường, điển hình sẽ có số lượng gạc nhất định ở mỗi bên bằng nhau cho nên tôi đã đưa ra số gạc nai khác với mọi năm. Và đây là điều Drenda và tôi đã gieo, lúc bạn nghe nó bạn cũng sẽ thấy nó rất lạ. Chúng tôi đã cầu nguyện và khai phóng hạt giống cho một con nai đực 7 gạc.

Đức Tin Cụ Thể Như Thế Nào?

Cuối cùng tháng Mười cũng đến và mùa đi săn bằng cung bắt đầu mở màn. Thường thì tôi không chờ đợi để vào rừng

bằng cung đâu nhưng tôi để ý lúc mùa đi săn bắt đầu mở màn, tôi đã có cảm giác kỳ lạ. Tôi không muốn ra ngoài. Cảm giác ấy rất kỳ lạ và tôi chỉ biết tôi chưa thể đi ra ngoài được. Lúc đó, tôi nghĩ chắc do tôi chưa đủ ham muốn đi săn lúc mùa săn bắn đang diễn ra và khi cây rụng lá thì trời cũng đã sang thu mất rồi. Nhưng không, tôi chỉ đơn thuần không giải thích được nó mà thôi; chỉ là tôi không muốn ra ngoài gì cả. Tôi nhớ mình đã suy nghĩ “không lẽ đây là điều xảy ra khi mình già đi sao, đừng làm mọi việc sao?” Ý tôi là tôi không thể giải thích được cảm giác lạ lùng tôi đã cảm thấy mà thôi. Kiểu như dù có đi săn thì tôi cũng chẳng mấy quan tâm. Chà, bây giờ đã là tháng Mười Một và tôi bắt đầu có chút hứng thú. Tôi đã bỏ lỡ thời gian đẹp nhất trong cánh rừng và cả quãng thời gian ảm áp nhất nữa, đó là tôi còn chưa nói hết. Cũng giữa tháng Mười Một rồi mà tôi vẫn chưa thực sự có khát khao ra ngoài săn nai. Tôi tự hỏi hay là mình cứ đi vào rừng đại đi; đó là cách tôi cảm nhận.

Ba mẹ của Drenda lái xe từ Alabama đến chơi với chúng tôi vài ngày. Khi chúng tôi còn đang ngồi nói chuyện với nhau trong phòng khách, bất ngờ, tôi biết tôi cần chạy vào rừng ngày hôm sau. Giống như cái công tắc điện vừa mới được bật lên vậy. Tôi nói với họ rằng tôi phải ra ngoài vào sáng sớm hôm sau để đi bắt con nai của tôi. Rồi đột nhiên, tôi vô cùng hào hứng và mong chờ sáng sớm hôm sau tôi sẽ bắt được con nai của mình.

Tôi biết con nai đực 7 gác của tôi sẽ ở đó. Và rồi tôi hiểu ra. Con nai đực 7 gác hẳn không ở đó vào tháng Mười, và nó cũng không ở đó vào ngày hôm trước. Đây hẳn là lý do khiến tôi không cảm thấy hứng thú với việc săn nai. Đó hẳn là mùa săn nai tôi cảm thấy hoành tráng. Tôi có thể tưởng tượng ra cái cảnh khó khăn đến thế nào khi phải chờ suốt một tháng rưỡi từ bên trong ô cửa sổ nhìn ra bên ngoài mỗi ngày thế kia. Đúng là tuyệt vọng mà. Lúc này, toàn bộ sự việc chỉ là giả thuyết, còn sáng hôm sau thì tôi đã tiến hành cuộc thí nghiệm.

Sáng sớm hôm sau, trời hãy còn tối và suốt đêm hôm trước tôi đã cầu nguyện xin Chúa chỉ cho tôi cái cây và vị trí núp tôi sẽ

đứng vào hôm sau. Tôi có một vài chỗ núp trên đất của mình và khi tôi cầu nguyện cho điều đó thì tôi cảm thấy chắc chắn nơi tôi nên đến là chỗ đầm lầy. Chúng tôi gọi nó là nơi ẩn núp rìa đầm lầy vì giáp với 10 mẫu đầm lầy này là bãi cỏ chạy dọc bao bọc hết chỗ tôi sẽ núp. Tôi biết thỉnh thoảng con nai sẽ chạy băng qua cánh đồng vòng quanh khu đầm lầy. Cái cây đó đã được dùng vào lần trước và tôi hoàn toàn chờ đợi con nai của tôi tiến đến chỗ cái cây tôi núp ngày hôm đó.

Lúc còn đang tìm chỗ đứng, tôi cố nhớ lại những gì Đức Chúa Trời đã chỉ cho tôi trong quá khứ liên quan đến Vương quốc Chúa thông qua việc săn nai và tôi cảm nhận Ngài đang muốn dạy tôi nhiều hơn thế nữa. Tôi hồ hởi xem kết quả thực nghiệm của tôi ra sao.

Bình minh ngày càng ló dạng, những thanh âm thân thuộc, cái hương vị của một sớm mùa thu chào đón sự thay đổi tốc độ chạy của tôi. Tôi thực sự đã bắn trượt. Gần như trong vòng một giờ đồng hồ sáng hôm đó, tôi hoàn toàn mất dấu con nai. Tuy nhiên khi truy dấu vết nó, tôi biết con nai chạy vào đất nhà tôi chính là con đã ở trong khu vực này vào cuối buổi sáng vì đó là khu vực đệm chính của chúng tôi. Mặc dầu tôi đã chờ ở cái cây đó trong vòng một giờ, nhưng tôi chỉ còn có 40 nữa để săn mà thôi.

Lúc nấp ở đó, tôi nghe tiếng mở cửa xe ở phía nhà tôi. Tôi sợc nhớ ba mẹ của Drenda sẽ về lại Alabama vào sáng hôm đó và tôi muốn tạm biệt họ. Nên tôi lưỡng lự trèo xuống từ cái cây tôi chọn làm vị trí và đi về nhà với suy nghĩ mình sẽ quay trở lại vào hôm khác cho con nai 7 gạc.

Lúc về đến nhà, mọi người đã sẵn sàng cho bữa sáng. Tôi luôn là người nấu bữa sáng cho cả nhà, chuẩn bị bữa sáng mỗi ngày cho Drenda, cho tôi và cho bất kỳ ai có mặt ở nhà tôi. Cho nên tôi đi nấu bữa sáng trong lúc ba mẹ của Drenda đang đóng gói đồ đạc chất lên xe. Dĩ nhiên, họ hỏi thăm tôi về con nai và tôi phải trả lời họ rằng tôi quyết định bỏ kế hoạch của mình vì tôi muốn dành buổi sáng để ở với họ. Vâng, tôi có chút thất vọng.

Tôi biết lát nữa họ sẽ rời đi, và tôi sẽ lại có thời gian cho việc săn nai của mình.

Nhưng lúc đứng gần lò nướng, khuấy trứng, tôi liếc nhìn ra phía cánh rừng và đầm lầy từ khung cửa sổ nhà bếp. Thành linh tôi la lớn để có người trong nhà chạy lại phụ tôi nấu nướng, còn tôi thì nói tôi thấy con nai của mình rồi nên vụt chạy đi và kiếm nó về. Tôi biết mình không có nhiều thời gian.

Tôi chạy quanh khu đất về hướng ngược lại để tránh làm con nai chú ý. Tôi biết rất có thể nó đang tiến về phía cái cây của tôi. Tôi chạy nhanh hết sức có thể vòng quanh cánh đồng, tiến về phía cái cây mà không để con nai phát hiện ra tôi là ỏn. Trên thực tế, tôi biết mình cược một ván lớn, rằng nó sẽ chọn tiến về phía dưới cái cây của tôi. Tôi vội trèo lên cái cây mà tim còn đập liên hồi và mồ hôi thi nhau chảy trên mặt tôi.

Đột nhiên, lúc tôi vừa ngồi xuống thì bọn chúng đến. Con nai cái đang trực tiếp lại chỗ cái cây tôi đang ở và tôi đã sẵn sàng vì tôi biết không lâu sau con nai đực sẽ đến. Tôi chắc chắn, nó sẽ đến. Tôi không có thời gian để xác minh nó có phải con nai đực có 7 gạc hay không. Tôi chỉ còn thời gian kịp để hạ nó bằng một phát bắn tên, đó là điều khiến tôi quan tâm. Con nai đực đã nhảy vào đám cỏ lũng lúc tôi bắn. Tôi đã chờ nó ở cái cây đó khoảng 20 phút và cuối cùng tôi trèo xuống, hăm hờ lại kiểm tra mũi tên xem đã bắn trúng nó hay chưa. Không may thay, chỉ dính một tí máu trên mũi tên và trên đất mà thôi.

Tôi có chút thất vọng với phát bắn của mình, nhưng tôi biết con nai đực đó đã nằm xuống ở đâu đó trong đám cỏ lũng ấy rồi và tôi không muốn nó bỏ chạy mất. Tôi đã bắn trúng con nai trước khi có ít máu chảy ra và tôi biết khả năng cao là chúng đang ẩn nấp trong đám cỏ kia. Cho nên tôi chạy về nhà và ăn cho xong bữa sáng, kể cho cả nhà nghe chuyện rồi tôi nhờ hai cậu con trai giúp tôi tiến về phía cánh đồng để xem chúng tôi có thể tìm thấy con nai đực kia không. Hi vọng của tôi đó là chúng tôi sẽ tìm thấy con nai đực đã bị bắn trúng tên hơn mức độ mũi tên mới này ngằm chỉ ra và có thể là con nai đó đã bị bắn chết rồi.

Nhưng tôi biết khả năng cao là tôi bắn quá thấp và con nai chỉ bị thương mà thôi.

Sau khi chờ đợi vài giờ đồng hồ, chúng tôi ra ngoài, chia ra ba hướng băng qua cánh đồng. Tôi cầm cung tên và sẵn sàng bắn nếu cần. Bất thành linh, ở phía bên kia cánh đồng, Tim nhảy lên khi thấy con nai đực. Nó chưa thấy tôi và nó đang chạy tiến về phía tôi. Nhanh như chớp, bất ngờ, nó phát hiện ra Tom và nó dừng lại để quyết định nó sẽ chạy về hướng nào.

Con nai đứng cách tôi khoảng 60-65 mét, quá xa để có thể dùng cung tên để bắn lại còn không có lực đủ mạnh như cái nỏ vào ngày hôm đó nữa, nhưng tôi biết đó là cơ hội duy nhất

**VÂNG, VƯƠNG QUỐC CHÚA CỤ
THỂ VẬY ĐÓ! CHƯA CÓ AI NÓI
VỚI TÔI RẰNG VƯƠNG QUỐC
SẼ HOẠT ĐỘNG THEO CÁCH ĐÓ
CẢ, RẰNG VƯƠNG QUỐC VÔ
CÙNG CỤ THỂ VÀ RẰNG CHÚNG
TÔI THẬT SỰ CÓ ĐƯỢC THẨM
QUYỀN NHẤT ĐỊNH TRONG
VƯƠNG QUỐC CHÚA.**

của tôi. Rất nhanh tôi giơ cung lên và nhắm bắn vào phần trên của con nai và sẽ để mũi tên xuyên qua cổ nó. Kinh ngạc làm sao, mũi tên bay về hướng con nai và găm trúng phần cổ của nó. Mũi tên kẹt ở hai bên cổ của con nai. Tôi sửng sò. Wow. Chúng tôi chậm tiến về hướng con nai muốn chạy trốn và tôi thấy nó nằm trên đất, cách chúng tôi một khoảng 91 mét. Đầu nó ngược về phía

chúng tôi nhưng nó không nhìn thấy chúng tôi, cho nên chúng tôi quyết định lùi lại và sẽ đến tìm nó sau.

Chà, nói để sau thì đúng là sau đó thật vì ngày hôm sau tôi bận công việc hội thánh và không tài nào về nhà trước khi trời tối sẫm. Tim và tôi cầm chiếc đèn pin và trở lại nơi chúng tôi đã thấy con nai nằm xuống. Chỉ đi có vài mét là chúng tôi đã thấy nó. Tôi nhanh chóng nhìn vào gạc nai ngay, trước mắt tôi là một con nai 7 gạc. Tôi nhìn chăm chăm vào con nai với sự kinh

khiếp. Tim và tôi cảm tạ Chúa vì con nai này, lúc chúng tôi vác nó vào nhà, chúng tôi đã chuyện trò về Vương quốc Chúa và những gì chúng tôi vừa chứng kiến.

Vâng, Vương quốc Chúa cụ thể vậy đó! Chưa có ai nói với tôi rằng Vương quốc sẽ hoạt động theo cách đó cả, rằng Vương quốc vô cùng cụ thể và rằng chúng tôi thật sự có được thẩm quyền nhất định trong Vương quốc Chúa.

Một Khám Phá Khác

Tôi có thể nhớ về một chuyến đi săn nai khác mà chúng tôi đã lên kế hoạch gieo hạt giống cho một con nai đực sừng non. Nai đực sừng non là nai đực mới tầm một tuổi, với những núm gạc bé xíu. Vì gạc của chúng quá nhỏ nên nhìn từ xa, con nai đực sừng non này nhìn trông hết như một con nai cái. Vì có đó, những con nai đực sừng non được kể là nai cái ở tiểu bang Ohio. Xin lưu ý, chúng không phải là chú nai con nhé. Chúng không to lớn như những con nai đực trưởng thành nhưng chúng cũng gần như thế.

Cho nên vào một ngày đẹp trời, tôi leo lên cái cây của tôi và có một đàn nai khoảng 9 đến 10 con xuất hiện. Chúng xuất hiện ngoài tầm bắn cung của tôi nhưng chúng đang chậm chậm tiến về phía tôi. Đột nhiên từ đâu có ông hàng xóm đang quay chiếc xe bốn bánh của mình. Nghe tiếng xe, cả đàn nai chạy hết tốc lực về phía ngược lại của tôi. Tôi la lớn, “con nai sừng non kia, ta ra lệnh cho mày quay lại và đứng dưới cái cây của ta.” Hãy hiểu khung cảnh lúc này. Đó là cánh đồng bắp đã sẵn sàng để thu hoạch, và tất cả 9 con nai kia đang chạy ra xa khỏi tôi. Nhưng khi tôi nói những lời đó xong, thì có một con tách khỏi đàn, tiếp tục chạy vòng trở lại, đến đứng trực tiếp dưới cái cây của tôi rồi dừng lại! Tôi đem con nai về nhà và vâng, đó là con nai đực sừng non.

Với điều tôi vừa chứng kiến đó, nó khiến tôi không ngừng suy nghĩ. Tôi sẽ thảo luận nhiều hơn làm thế nào mà Vương

quốc Chúa lại chi tiết và cụ thể đến mức kinh ngạc quá đỗi như vậy ở phần sau trong sách này, còn bây giờ, hãy biết là có điều gì đó vô cùng ngoạn mục đang xảy ra ở đây.

Vương quốc Chúa đã thay đổi cuộc đời chúng tôi và chúng tôi không thể ngừng việc kể cho mọi người nghe về Vương quốc. Chúng tôi có quá nhiều câu chuyện vì chúng tôi đã chứng kiến quá nhiều. Chúng tôi đã thấy người chết sống lại, những khối u biến mất, những câu chuyện tài chính kinh ngạc, và nhiều câu chuyện giải cứu lạ kỳ lẫn những sự hướng dẫn từ Chúa nữa. Với sự khát khao được kể cho tất cả mọi người nghe về sự tốt lành của Vương quốc Chúa, Drenda và tôi cảm nhận chúng tôi được dẫn dắt để thành lập hội thánh Faith Life vào năm 1995 để giúp mọi người hiểu biết về Vương quốc Chúa. Rồi Đức Chúa Trời hướng dẫn chúng tôi thành lập Faith Life Now, mục vụ truyền thông vào năm 2006, là mục vụ phát sóng truyền hình đến khắp mọi nơi trên hành tinh này mỗi ngày. Chúng tôi thấy mọi người ở khắp mọi nơi đều muốn biết cách làm sao sống cuộc đời tự do và đắc thắng trong Vương quốc Chúa.

Vương Quốc Chúa Hoạt Động Cho Tất Cả Mọi Người

Sáng nay khi ngồi xuống viết chương sách này, tôi đã kiểm tra hòm thư điện tử. Ngày nào chúng tôi cũng nhận được rất nhiều thư từ mọi người ở khắp mọi nơi kể cho chúng tôi nghe cách Vương quốc Chúa thay đổi đời sống họ. Tôi nghĩ tôi sẽ để bạn làm một phần trong ngày của tôi khi lá thư này vừa đến với tôi cách đây ít phút.

Tôi là ai mà Ngài nhớ đến? Cách đây vài năm, tôi đã bắt đầu nghe về sự dạy dỗ của mục sư và từ đó tôi đã chứng kiến nhiều phép lạ xảy ra. Tôi đã thấy phép lạ về chữa lành và tài chính. Ngay lúc này đây, tâm trí

tôi thật sự bùng nổ khi nhìn đâu tôi cũng thấy sự tốt lành của Chúa. Tôi thấy những người đang cần được giúp đỡ và thấy nhiều cánh cửa được mở ra cho Phúc Âm và chân lý. Tôi thấy có nhiều cánh cửa được mở ra cho chân lý! Và điều thổi bay tâm trí tôi đó là tôi thấy những cái kết đưng đầy tiền trong đó. Ngài đã làm tôi giàu có để tôi có thể ban cho, để nhiều người khác có thể thấy Ngài! Tôi là thanh tra viên làm việc tự do tại nhà. Tôi tâm vấn cho các thanh tra viên trẻ khác và tôi bắt đầu làm việc cùng với một nhóm doanh nghiệp Cơ đốc nơi chúng tôi nói chuyện qua điện thoại làm sao để trở thành người rộng rãi và dấy lên thế hệ tiếp theo...mà trong đó Vương quốc Chúa không phải là một cuộc đua cạnh tranh mà là sự giàu có. Nói nghiêm túc, sự dạy dỗ của mục sư đã thay đổi cuộc đời tôi và bây giờ nó đang được truyền tải đến với những người khác; và như Ngài đã kiến thiết tôi thể nào thì bây giờ tôi cũng đã có rất nhiều người khác đang nghe và chứng kiến vinh hiển của Ngài. Thật hết sức khiêm nhu khi nhìn thấy những gì Ngài làm cũng như cách Ngài vẫn tiếp tục cung ứng. Tôi cảm ơn mục sư vì chức vụ của mục sư!

Trân trọng,

B.F

Knoxville, TN

Kiểu thư này lúc nào chúng tôi cũng nhận được. Nhưng chúng tôi cũng nhận được rất nhiều câu hỏi về chức năng của Vương quốc Chúa. Mọi người hỏi cách Vương quốc vận hành và làm sao để nhìn thấy được những gì Drenda và tôi đã thấy. Đó là mục đích của cuốn sách này, cuốn thứ tư trong bộ sách “Đột Phá Tài Chính”. Nếu bạn cũng có những quyển sách khác của tôi thì bạn biết đó, tôi đã dành nhiều thời gian để

chỉ ra cũng như để nói lại một số khái niệm then chốt mà bất kỳ ai cũng có nhu cầu muốn biết cách Vương quốc hoạt động.

Nhưng bây giờ tôi muốn đào sâu một chút về chức năng của Vương quốc và hi vọng tôi giúp bạn hiểu được nhiều hơn cách sống có kết quả trong Vương quốc. Tôi muốn bắt đầu bằng việc đặt để cái tôi gọi là năm bước cơ bản để nhận được sự cung ứng bạn cần từ Vương quốc như Chúa đã dạy tôi.

Năm Bước Cơ Bản Để Nhận Được Sự Cung Ứng Bạn Cần

Hãy bắt đầu với câu chuyện trong Mác 8:14-21

Các môn đồ quên đem bánh theo; trong thuyền họ chỉ có một cái bánh thôi. Ngài nhắc nhở họ: “Hãy thận trọng và để phòng men của người Pha-ri-si và men của đảng Hê-rôít.”

Các môn đồ bàn luận với nhau: “Chắc tại chúng ta không có bánh.”

*Biết điều đó, Đức Chúa Jêsus nói: “**Sao các con lại bàn luận với nhau về việc các con không có bánh?** Các con vẫn còn chưa biết, chưa hiểu sao? Lòng các con vẫn cứng cõi sao? Sao các con có mắt mà không thấy? Có tai mà không nghe? Các con không nhớ sao? Khi Ta bẻ năm cái bánh cho năm nghìn người, các con thu được bao nhiêu giỏ đầy bánh thừa?”*

Họ thưa: “Mười hai giỏ.”

“Còn khi Ta bẻ bảy cái bánh cho bốn nghìn người, các con thu được bao nhiêu giỏ đầy bánh thừa?”

Họ thưa: “Bảy giỏ.”

Ngài phán: “Các con vậy còn chưa hiểu sao?”

— Mác 8:14-21

Về cơ bản, Chúa Giê-su đang nói, “Này, các chàng trai, các con không nhớ sao? Chúng ta đã trải qua chuyện này rồi và các con thật sự đã chứng kiến cách chúng ta giải quyết chuyện thiếu bánh trước đây rồi mà.” Nhưng các môn đồ chỉ là không thể kết nối điều đó với điều hiện đang xảy ra này. Vì vậy, Chúa Giê-su bảo họ hãy nghĩ lại chuyện đã xảy ra trong quá khứ. Ngài đang cho họ thấy một chứng cứ quan trọng. “Hãy nghĩ lại trước đây chúng ta cũng đã giải quyết một trường hợp y hệt thế này thì các con sẽ tìm thấy câu trả lời.” Tôi cho rằng đây cũng sẽ là câu trả lời của chúng ta. Vâng, chúng ta thấy bánh và cá được gia bội, bất kỳ ai cũng có thể thấy nhưng là nhà khoa học thuộc linh, chúng ta sẽ muốn nhìn kỹ hơn. Chuyện xảy ra như thế nào vậy? Hãy quay trở lại với những câu chuyện Chúa Giê-su nhắc đến và đi tìm chứng cứ thôi nào.

Khi trời về chiều, các môn đồ đến thưa với Ngài: “Nơi này hoang vắng mà trời đã chiều rồi; xin Thầy cho dân chúng về để họ đi vào các vùng quê, làng mạc lân cận mua thức ăn.”

Nhưng Ngài bảo: “Chính các con hãy cho họ ăn.” Môn đồ thưa rằng: “Chúng con phải đi mua đến hai trăm đơ-ni-ê bánh cho họ ăn sao?”

Ngài bảo: “Hãy đi xem các con có bao nhiêu bánh?” Sau khi xem xét, các môn đồ thưa: “Có năm cái bánh và hai con cá.” Ngài bảo các môn đồ sắp xếp dân chúng ngồi thành từng nhóm trên cỏ xanh. Họ ngồi xuống thành từng nhóm, nhóm một trăm, nhóm năm chục. Đức Chúa Jê-sus lấy năm cái bánh và hai con cá, ngước mắt lên trời, tạ ơn, rồi bẻ bánh và trao cho các môn đồ để phân phát cho dân chúng. Ngài cũng chia hai con cá cho mọi người. Họ thu lại được mười hai giỏ đầy những mẩu bánh và cá thừa. Số người ăn bánh là năm nghìn người.

—Mác 6:35-44

Tôi chắc chắn các môn đồ bị sốc khi họ nói Chúa Giê-su để đoàn dân tản ra tự đi tìm đồ ăn nhưng Ngài quay lại với họ và bảo, “Các con hãy cho họ ăn.” “Họ” trong trường hợp này là hơn 5,000 người lặn đáy. Kinh Thánh nói 5,000 người nam ở đó, cho nên tôi có thể giả định ở đó còn có phụ nữ và trẻ em, thì vị chi con số cũng lên đến 15,000 đến 20,000 người. Tôi nghĩ

CHÚA GIÊ-SU MUỐN ĐẢM BẢO RẰNG HỌ BIẾT CÁCH XỬ LÝ CUỘC SỐNG Ở MỘT GÓC NHÌN KHÁC, LÀ GÓC NHÌN CỦA VƯƠNG QUỐC.

ai cũng sẽ đồng ý với tôi rằng có rất rất nhiều người cần được cho ăn, đặc biệt là khi không có bất kỳ sự chuẩn bị hoặc báo trước nào.

Dĩ nhiên, tôi tin rằng Chúa Giê-su quan tâm đến việc cho đoàn dân ăn uống nhưng tôi nghĩ có lẽ Ngài dụng tâm hơn

vào việc huấn luyện các môn đồ của Ngài trong hoàn cảnh này hơn bất kỳ điều gì khác. Tôi tin đó là lý do tại sao Ngài bảo họ, “Các con hãy cho họ ăn.” Họ đã chứng kiến Chúa Giê-su thực hiện nhiều phép lạ nhưng bây giờ, đến lượt họ. Suy cho cùng, Ngài sắp phải rời khỏi họ và Chúa Giê-su muốn đảm bảo rằng họ biết cách xử lý cuộc sống ở một góc nhìn khác, là góc nhìn của Vương quốc.

Bước 1: Con Có Gì?

Ngài bảo: “Hãy đi xem các con có bao nhiêu bánh?”

Sau khi xem xét, các môn đồ thưa: “Có năm cái bánh và hai con cá.”

Đây là chìa khoá chính. Chúa Giê-su không bảo, “Hãy biến đá thành bánh đi.” Đó sẽ là một cấm kỵ thuộc linh. Thay vào đó, Ngài hỏi họ có gì. Cụ thể hơn, Ngài đang hỏi họ cái họ thực sự có và đó cũng chính là tất cả những gì họ thực sự cần. Ngài biết không đủ bánh và cá để cho cả đoàn dân đông ăn và Ngài cũng

không cố tình đánh đố họ bằng câu hỏi như vậy. Bây giờ, với tâm trí tự nhiên, ai cũng biết việc nuôi được toàn bộ đoàn dân đông khi ấy là một câu hỏi hóc búa. Các môn đồ không cần nhìn cũng thừa biết dù có tìm ở đâu đi nữa thì cũng không tài nào nuôi đủ đoàn dân 20,000 người này. Bạn có thể tưởng tượng họ nghĩ gì khi Chúa Giê-su bảo họ đi và tìm bánh, cá như thế không? Rồi họ trở lại và báo cáo cho Ngài nghe tất cả những gì họ có thể tìm được, đó là 5 cái bánh và 2 con cá. Thật điên rồ, đúng không?

Hãy để tôi cho cuộc trò chuyện ngắn này một góc nhìn. Là mục sư, tôi giúp rất nhiều gia đình gặp khó khăn tài chính trong quá khứ, có lẽ đó là giúp họ trả được tiền thế chấp hàng tháng hay tiền thuê nhà, trả các hoá đơn điện nước hay mua ít đồ trong cửa hàng bách hoá. Nhưng cứ cho là tôi biết đáp án thực sự dành cho họ không phải là của bố thí mà thay vào đó, tôi biết câu trả lời dành cho họ là Vương quốc Chúa.

Cuộc trò chuyện sẽ diễn ra như thế này. “Mục sư Gary ơi, tháng này chúng tôi thật sự thiếu, và chúng tôi chính thức sắp bị đuổi ra khỏi nhà rồi. Hội thánh có thể giúp chúng tôi không?” Chắc chắn, tôi có thể giúp. Đây là lời khuyên của tôi. Hãy mua đứt căn nhà đi và anh sẽ không phải lo trả tiền thuê hàng tháng nữa.” Họ sẽ nhìn tôi và nói, “Mục sư, tôi nghĩ ông chưa hiểu vấn đề rồi. Chúng tôi không có tiền để trả tiền thuê nhà, nói gì đến chuyện mua cả căn nhà chứ.” “Tôi biết, nên đó mới là lý do tại sao tôi nói anh mua hẳn căn nhà đi, vậy thì anh không còn phải trả tiền hàng tháng nữa.” Tôi trả lời lại anh ta.

Và rồi tôi hỏi xem liệu họ có thể đi và xem xét họ thực sự có bao nhiêu tiền để có thể mua hẳn căn nhà hay không, thì chắc chắn họ sẽ nghĩ tôi đang đánh đố họ. Nhưng nếu họ chịu nghe tôi, họ thực sự đi và xem xét rồi quay trở lại với tôi và nói, “Chúng tôi đã kiểm tra kĩ càng rồi, mục sư. Tất cả những gì chúng tôi có là 20 đô nhưng khoản tiền thế chấp lên đến 360,000 đô lận.” Tôi nghĩ bạn hiểu được bức tranh này. Họ sẽ nghĩ tôi bị mất trí, phải không?

Đó là cách các môn đồ cảm thấy ngày hôm đó, họ vô cùng bối rối. 5 ổ bánh và 2 con cá để nuôi 20,000 người ư?

BẠN GIEO CÁI GÌ, BẠN SẼ GẶT CÁI ĐÓ

Chà, trước khi chúng ta đi vào sâu hơn câu chuyện này, tôi cần nói chút xíu để tiết lộ một quy luật khác trong Vương quốc đang được bày tỏ ở đây. Đó là, nhân bánh sẽ cho ra bánh và nhân cá sẽ cho ra cá. Hãy viết câu này xuống.

BẠN PHẢI KHAI PHÓNG MỘT ÍT CÁI BẠN CÓ CŨNG LÀ CÁI BẠN CẦN VÀO VƯƠNG QUỐC ĐỂ NÓ CÓ THỂ ĐƯỢC NHÂN LÊN!

Hãy để tôi sang một ví dụ khác trong Kinh Thánh, rồi tôi sẽ vòng lại câu chuyện trong Mác đoạn 6. Hãy đến với 2 Các Vua 4:1-7

Lúc ấy, có vợ của một trong số môn đồ của các nhà tiên tri kêu cứu với Ê-li-sê: “Chồng tôi là đây tớ ông đã qua đời, và ông biết rằng đây tớ ông kính sợ Đức Giê-hô-va. Bây giờ, chủ nợ đến đòi bắt hai đứa con tôi làm nô lệ.”

*Ê-li-sê nói với bà: **“Tôi có thể giúp gì cho bà đây? Xin cho tôi biết, trong nhà bà còn có gì không?”***

Bà thưa: “Tớ gái ông chẳng còn gì trong nhà, trừ một bình dầu nhỏ.”

Ông bảo: “Hãy đi mượn thật nhiều bình không của những người láng giềng, đừng mượn ít. Khi trở về, bà và các con hãy vào nhà, đóng cửa lại, rồi đổ dầu vào tất cả các bình đó; bình nào đầy thì để riêng ra.” Bà từ giã nhà tiên tri. Sau đó, bà và các con mình vào nhà, đóng cửa lại. Chúng đem bình đến để bà rót dầu vào. Khi các bình đều đầy dầu, bà bảo con: “Đem cho mẹ một bình nữa.”

Nhưng nó đáp: “Không còn bình nào nữa cả.” Dầu liền ngừng lại.

Bấy giờ, bà đến trình cho người của Đức Chúa Trời. Ông nói: “Hãy đem dầu đi bán mà trả nợ, rồi bà và các con sẽ sinh sống với số dầu còn lại.”

—2 Các Vua 4:1-7

Hãy để ý, nhà tiên tri không nói, “Chà, hãy đi kiểm tra ngân khố và xem chúng ta có gì nào.” Không, ông biết có một cách tốt hơn để giải quyết vấn đề này. Ông nói, “Tôi có thể giúp gì được cho bà?” Người phụ nữ hơi bối rối nhưng rồi bà đáp, “Ông có thể giúp tôi cách nào ư? Tôi cần tiền đây!” Nhưng ông không cố gắng coi thường bà đâu. Mà ông đang hỏi bà một câu hỏi vô cùng quan trọng vì ông biết nó sẽ dẫn bà đến với câu trả lời. Cũng câu hỏi này sẽ dẫn chúng ta đến với câu trả lời.

“Tôi có thể giúp gì cho bà đây? Xin cho tôi biết, trong nhà bà còn có gì không?”

Bà Có Gì ?

Trong nhà bà còn có gì không? Tôi chắc chắn bà sẽ bị sốc khi nghe câu hỏi này vì bà đã giải thích lý do tại sao bà ở đó.

“Tớ gái ông chẳng còn gì trong nhà, trừ một bình dầu nhỏ.” Bà đáp.

Hãy để ý sự nhấn mạnh của bà, “chẳng còn gì trong nhà.” Nhưng có thực sự là bà không còn gì không?

Về mặt kỹ thuật ngôn từ, câu nói này của bà không đúng. Vì bà thực sự nói bà còn có một bình dầu ô-liu nhỏ. Bingo! A, đây rồi! Đó là tất cả những gì mà nhà tiên tri chờ đợi.

Và đó cũng là tất cả những gì bạn cần tự hỏi chính mình. Đức Chúa Trời chỉ cần một cái gì đó nằm dưới quyền hạn thực thi pháp lý hợp pháp của bạn để Ngài hành động mà thôi.

Hãy ôn tập lại bước đầu tiên. Bạn cần phải trao cho Chúa một chút điều bạn cần. Khi bạn trao nó cho Vương quốc Đức Chúa Trời, nó sẽ thay đổi quyền hạn thực thi pháp lý hợp pháp,

**KHI BẠN TRAO NÓ CHO
VƯƠNG QUỐC ĐỨC CHÚA
TRỜI, NÓ SẼ THAY ĐỔI
QUYỀN HẠN THỰC THI PHÁP
LÝ HỢP PHÁP, NÓ SẼ ĐƯỢC
ĐẶT DƯỚI QUYỀN QUẢN TRỊ
HỢP PHÁP CỦA ĐỨC CHÚA
TRỜI ĐỂ NÓ CÓ THỂ ĐƯỢC
GIA BỘI.**

hãy đặt nó dưới quyền quản trị hợp pháp của Đức Chúa Trời để nó có thể được gia bội. Hãy nhớ gia bội không có nghĩa là những gì chúng ta nhìn thấy trong câu chuyện này, rằng bánh của bạn tự thân nó gia tăng khi bạn đặt nó trên đĩa bánh nhà bạn mặc dầu tôi có chứng kiến kiểu sự việc đó xảy ra rồi. Nhưng sự gia bội ở đây thường có ý nghĩa rằng Đức Chúa Trời sẽ mở lối để bánh được gia tăng thông qua sự can thiệp của người khác.

Đó có thể là người đối đãi với bạn cách rộng rãi hoặc bạn làm tốt công việc nên bánh của bạn được gia tăng hoặc có một khoản tiền không mong đợi nào đó được trả lại cho bạn. Có vô số cách Đức Chúa Trời có thể gia bội bánh cho bạn.

Bạn Có Thể Đặt Tên Cho Tiền

Tôi muốn chỉ ra một điểm vô cùng quan trọng về tiền bạc.

Tiền bạc có thể được dùng làm hạt giống cho bất cứ điều gì.

Bạn đặt tên cho tiền bạc mỗi ngày trong cuộc sống của bạn khi bạn mua một thứ gì đó. Ví dụ, lúc bạn ở cửa hàng bách hoá, bạn mua bánh mì thì bạn đang đổi tiền của bạn để lấy ổ bánh mì đó hay nói cách khác, trên thực tế, bạn đang đặt tên cho tiền của bạn là “bánh mì”. Hãy tra xét ý tứ của tôi. Nếu bạn cần bánh mì, bây giờ bạn sẽ hiểu được quy luật gieo và gặt trong

Vương quốc. Bằng việc áp dụng quy luật đó, bạn sẽ biết khi bạn gieo bánh, bạn sẽ nhận lại bánh. Nhưng giả sử bạn cần bánh, nhưng bạn không có bánh để gieo. Bạn sẽ làm gì? Bạn có thể gieo tiền và đặt tên cho tiền là bánh khi bạn gieo tiền đi. Hãy nhớ rằng tiền bạc đơn giản là hệ thống trao đổi hàng hoá. Ngày nào chúng ta cũng đặt tên cho tiền vì mọi thứ chúng ta cần từ sữa cho đến việc thuê giày hoặc mua thức ăn. Cho nên bạn có thể đặt tên cho tiền khi bạn gieo tiền đi.

Bạn có thể đặt tên cho tiền lúc bạn gieo nó đi.

Hội thánh Faith Life, New Albany, Ohio là hội thánh Drenda và tôi thành lập cách đây 25 năm. Chúng tôi xây dựng Now Center, khuôn viên nơi hội thánh Faith Life tọa lạc vào năm 2008. Đây là dự án rất lớn tiêu tốn 6.5 triệu đô la bấy giờ, một dự án khổng lồ khoảng 550 người tham gia.

Chà, trong vòng 10 năm, chúng tôi chạm ngưỡng trong việc xây dựng dự án đó. Vào những ngày cuối tuần, toà nhà với sức chứa 3,000 người là tất cả những gì chúng tôi có thể làm được. Vận hành 4 buổi nhóm mỗi tuần thực sự là tất cả những gì tôi có thể làm được. Cho nên, chúng tôi quyết định xây thêm toà nhà hiện tại này. Đó là dự án tốn khoảng 10 triệu đô la và nó có thể khiến chúng tôi lớn mạnh bằng việc tăng thêm sức chứa phòng nhóm và có khu dành cho thiếu nhi. Cùng lúc đó, chúng tôi cũng biết rằng đó là lúc chúng tôi cần gây quỹ và nhu cầu xây dựng toà nhà đó thật sự là việc lớn. Điều đó có nghĩa chúng tôi sẽ phải mất hai năm rưỡi chờ đợi trước khi chúng tôi thật sự sử dụng được không gian mở rộng này.

Với tư tưởng đó trong đầu, chúng tôi cảm thấy nên tiến về phía trước và bổ sung mọi thứ cần thiết cho việc xây dựng toà nhà nhưng đồng thời chúng tôi cũng bắt đầu đi tìm vị trí để xây dựng, đây là việc chúng tôi cảm thấy mất khoảng thời gian sáu tháng để tìm kiếm. Chúng tôi tin việc này sẽ giúp cất đi áp lực về khuôn viên chính của hội thánh đồng thời nó cho phép hội thánh có thời gian phát triển. Cho nên chúng tôi lập ra một đội làm việc cùng nhau trong việc tìm kiếm địa điểm cho khuôn viên

hội thánh. Chúng tôi nghiên cứu kết quả thống kê dân số và quyết định sẽ xây dựng khuôn viên ở nơi chúng tôi cảm giác nó là khu vực đắc địa trong thành phố. Chúng tôi cứ tìm kiếm, tìm kiếm như thế và có nhiều lúc gần như chúng tôi đã quyết định chọn được một nơi sau vài lần đi xem một số mặt bằng nhưng lúc chúng tôi ngồi xuống để thực sự thống nhất ý kiến về địa điểm thì chúng tôi linh cảm có cái gì đó không đúng cho lắm. Thế là tất cả chúng tôi phải kiểm tra lại nó trong tâm linh mình.

Bấy giờ cũng sáu tháng trôi qua rồi nhưng ngày thì cứ trôi qua mà chúng tôi thấy vẫn chưa có nơi nào phù hợp dành cho khuôn viên hội thánh cả. Phải thừa nhận Drenda và tôi bị cảm dỗ nản lòng trong lúc tìm kiếm. Chúng tôi đã đi xem hết mọi phương án khả thi nhất trong công cuộc tìm kiếm nhưng vẫn chưa thấy có nơi nào thật sự lý tưởng cả. Vâng, chúng tôi đã gieo hạt giống ngay khi mới bắt đầu hành trình và chúng tôi biết chắc Đức Chúa Trời sắp sẵn cho chúng tôi một nơi tốt lành nhưng chúng tôi vẫn không muốn chờ đợi nó quá lâu trước khi nó trở thành hiện thực. Có một gợi ý: Đôi lúc những thứ hoàn hảo cần thời gian lâu hơn!

Tại thời điểm đó, chúng tôi đã lên lịch trình dự phần vào công tác gây quỹ từ thiện trên truyền hình cho một đường mạng truyền hình mới. Đó là sự kiện 3 ngày diễn ra trực tiếp ngoài trời vào các buổi sáng và các buổi tối xuyên suốt ba ngày đó. Tôi nghĩ đó là ngày thứ ba, và lúc tôi vừa ngồi xuống trước máy quay thì tôi nghe tiếng Chúa phán với tôi. Ngài phán, “Con hãy lấy một tấm séc gieo 100,000 đô cho mục vụ và gieo cho chương trình gây quỹ truyền hình với mục đích phá vỡ sự bế tắc tìm địa điểm cho khuôn viên hội thánh. Hãy cầm lấy tấm séc đó và kêu gọi hội thánh đặt tay cầu nguyện trên món quà đó lúc con khai phóng nó đi và hãy gọi ”việc tìm địa điểm cho khuôn viên hội thánh đã hoàn tất” vào mỗi buổi trong bốn buổi nhóm của con.” Ngài đã nói như thế lúc tôi cầu nguyện quở trách Sa-tan và ra lệnh cho sự bối rối và trì hoãn phải bị chấm dứt. Chà, cuối tuần sau, vào các suất nhóm ngày thứ Bảy và Chúa Nhật chúng tôi đã làm như đã được hướng dẫn.

Ngày hôm sau, tức vào ngày thứ Hai, đội ngũ tìm mặt bằng khuôn viên nói có một văn phòng bất động sản vừa gọi điện và nói anh ta đã tìm được một khuôn viên trường phổ thông trung học dân lập vừa đang bán trên thị trường bất động sản. Nên họ đã quyết định đi xem thử. Lúc đến nơi, họ thấy đó là khuôn viên trường sở K12- hoàn chỉnh, còn có cả lớp dành cho các bé dưới độ tuổi đến trường nữa. Nơi này còn hơn tất cả những gì chúng tôi mong đợi cho một khuôn viên hội thánh, trên thực tế, chúng tôi đang đi tìm thuê mặt bằng dài hạn cho địa điểm mới của chúng tôi để giữ gìn dòng tiền mặt cho phần bổ sung khuôn viên hội thánh chính. Mặc dầu giá cả không phải là thứ chúng tôi đặt nặng nhưng Drenda và tôi quyết định đi xem mặt bằng đó vào sáng thứ Ba.

Thứ chúng tôi nhìn thấy đó là một khuôn viên trường học đáng kinh ngạc với diện tích 26,822m², gồm 4 toà nhà, một sân chạy bộ, một phòng tập thể dục, 4 sân chơi tennis, 1 phòng mỹ thuật, phòng thí nghiệm khoa học, về cơ bản mọi thứ trong khuôn viên trường K-12 là những thứ chúng tôi cần. Phần kinh ngạc hơn nữa của câu chuyện đó là mọi vật dụng và trang thiết bị đều được cung cấp miễn phí cho chúng tôi. Drenda và tôi hết sức kinh sợ nhưng vẫn thấy chúng tôi không cách nào mua nổi nó.

Điều đó vừa xảy ra buổi sáng thì buổi tối chúng tôi có một cuộc hẹn với hai vợ chồng đối tác mà chúng tôi vừa sắp xếp hẹn được. Chúng tôi đã dời lịch hẹn chắc cũng phải 3-4 lần trong hai tháng trước đó vì cả hai chúng tôi đều quá bận rộn. Nhưng tối hôm đó, chúng tôi đã gặp được nhau. Lúc ngồi xuống bàn ăn tối, chúng tôi bắt đầu nói chuyện về việc bổ sung khuôn viên chính cho hội thánh. Hai vợ chồng họ hỏi tôi mất bao lâu là dời xong mọi thứ, chúng tôi trả lời họ rằng còn có một số thứ chưa cho phép cũng như thủ tục giấy tờ và một số vấn đề khác chúng tôi đang đối diện. Chúng tôi nói với họ rằng chắc cũng phải đến cuối năm 2022 hoặc mùa xuân năm 2023 chúng tôi mới chuyển dời xong mọi thứ.

Ngay lập tức họ hỏi chúng tôi có từng suy nghĩ đến việc ra mắt khuôn viên hội thánh mới không thì chúng tôi trả lời có. Chúng tôi giải thích chúng tôi đã vất vả tìm kiếm địa điểm mới trong suốt sáu tháng trời mà vẫn chưa tìm thấy địa điểm phù hợp. Rồi chúng tôi kể cho họ nghe về một khuôn viên trường học tuyệt vời chúng tôi đã đi xem vào buổi sáng hôm đó, nó kiểu như là cái gì đó hoàn hảo cho chúng tôi ngoại trừ việc nó được đăng bán hàng triệu đô trên thị trường.

Cặp vợ chồng ấy ngồi đó và không có vẻ gì là ngạc nhiên cả, đơn giản họ chỉ nói rằng “Chà, vậy nếu nó miễn phí thì sao?” Ngay lúc đó chúng tôi không hiểu chuyện gì cả, liền hỏi họ lần nữa, “Nếu nó miễn phí thì sao?”, họ lại hỏi câu hỏi đó, và chúng tôi thì nghĩ chắc họ đang nói đùa, nhưng lần này người chồng lên tiếng, “Drenda, nếu khuôn viên trường học đó miễn phí thì sao?”, chúng tôi hỏi “Ý của anh là gì?”. Họ đáp, “Chúng tôi sẽ viết tấm séc đó ngay bây giờ!” Chúng tôi ngồi đó sững sờ trong giây lát. Nhưng để cắt ngắn câu chuyện, họ đã làm vậy thật.

Mới có 2 ngày sau khi chúng tôi gieo hạt giống cho khuôn viên hội thánh, Đức Chúa Trời đã hướng dẫn chúng tôi nhận địa điểm khuôn viên chính cho hội thánh thật hoàn hảo. Bây giờ, chúng tôi đã sở hữu một khuôn viên trường trị giá 12 triệu đô hoàn toàn miễn phí để làm khuôn viên hội thánh! Ai mà ngờ được chứ hay nói cách khác, thành thật mà nói, ai mà tưởng tượng nổi cơ chứ? Sau khi chúng tôi chứng kiến điều đó xảy ra, cả Drenda và tôi đều nhất trí rằng thậm chí sau tất cả những gì chúng tôi tận mắt chứng kiến, chúng tôi vẫn cần suy nghĩ lớn hơn nữa. Đức Chúa Trời có thể biến những thứ xinh đẹp trở thành những thứ đáng kinh sợ làm sao!

Tôi đoán các môn đồ sau sự kiện nuôi 20,000 người ăn ngày hôm đó chỉ với 5 cái bánh và 2 con cá cũng có cảm giác giống chúng tôi. Tôi cá lúc họ đi ngủ, họ đã hỏi nhau rằng, “Wow, anh có thấy điều đó không?”

CHƯƠNG 5

LÀM MẠNH MẼ SỰ CUNG ỨNG CỦA BẠN

Trong chương trước chúng ta đã nói về bước đầu tiên trong sự kết nối quy luật Vương quốc vào sự cung ứng của bạn.

BẠN PHẢI KHAI PHÓNG MỘT CHÚT CÁI BẠN CÓ CŨNG CHÍNH LÀ CÁI BẠN CẦN VÀO VƯƠNG QUỐC ĐỂ NÓ CÓ THỂ ĐƯỢC NHÂN LÊN!

Tôi đã nói với bạn rằng tôi sẽ trả lời một số câu hỏi liên quan đến câu phát biểu trên, trước tiên là, “Câu phát biểu trên có ý gì khi nói khai phóng thứ gì đó vào Vương quốc để nó được nhân lên?”

Một lần nữa, hãy nhìn vào câu chuyện trong Mác chương 6 để xem một số sự bày tỏ thật sâu sắc ở đây.

Khi trời về chiều, các môn đồ đến thưa với Ngài: “Nơi này hoang vắng mà trời đã chiều rồi; xin Thầy cho dân chúng về để họ đi vào các vùng quê, làng mạc lân cận mua thức ăn.”

Nhưng Ngài bảo: “Chính các con hãy cho họ ăn.” Môn đồ thưa rằng: “Chúng con phải đi mua đến hai trăm đơ-ni-ê bánh cho họ ăn sao?”

Ngài bảo: “Hãy đi xem các con có bao nhiêu bánh?” Sau khi xem xét, các môn đồ thưa: “Có năm cái bánh và hai con cá.”

Ngài bảo các môn đồ sắp xếp dân chúng ngồi thành từng nhóm trên cỏ xanh. Họ ngồi xuống thành từng nhóm, nhóm một trăm, nhóm năm chục. Đức Chúa Jêsus lấy năm cái bánh và hai con cá, ngước mắt lên trời, tạ ơn, rồi bẻ bánh và trao cho các môn đồ để phân phát cho dân chúng. Ngài cũng chia hai con cá cho mọi người. Ai nấy đều ăn no nê. Họ thu lại được mười hai giỏ đầy những mảnh bánh và cá thừa. Số người ăn bánh là năm nghìn người.

— Mác 6:35-44

Tôi muốn bạn chú ý một vài điều trong câu chuyện này là điều bạn có thể xem thấy. Khi Chúa Giê-su phán, “Các con sẽ cho họ ăn”, câu trả lời của họ và của Chúa chỉ cho chúng ta thấy một trong những chìa khoá quan trọng nhất dành cho sự hiểu biết Vương quốc liên quan đến sự cung ứng của chúng ta. Khi họ trả lời Ngài, họ nói rằng sẽ mất đến hơn nửa năm tiền công của một người thì mới đủ cho nhiều người như vậy. Hãy xem tâm trí họ gắn liền sự cung ứng họ cần với tiền công lao động khi họ đối diện với nan đề đó là thế nào chứ. Chà, thực tế là chúng ta ai cũng làm vậy mà. Nhưng tâm trí dành nhiều giờ đồng hồ liên để dính chặt với những đồng đô la đã từng không phải là một phần trong nhận thức của con người. Sở dĩ nó như vậy là vì Sự Sa Ngã của A-đam. Tôi cần dẫn bạn trở về với sự sa ngã của A-đam, là nơi chúng ta có thể nhìn thấy rõ ràng điều đang xảy ra này.

Tâm trí dành nhiều giờ đồng hồ dính liền với những đồng đô la

Ngài phán với A-đam: “Vì con đã nghe theo lời vợ, ăn trái cây mà Ta đã ra lệnh cấm ăn, nên đất đai sẽ vì con mà bị nguyền rủa; Con phải khổ nhọc suốt đời mới có miếng ăn từ đất sinh ra. Đất sẽ sinh gai góc và cây tật lè, và con sẽ ăn rau cỏ ngoài đồng ruộng. Con phải làm đổ mồ hôi trán mới có miếng ăn cho đến ngày con

trở về đất, là nơi con từ đó mà ra. Vì con là cát bụi, con sẽ trở về với cát bụi.”

—Sáng Thế Ký 3:17-19

Nếu bạn còn nhớ, A-đam và Ê-va được đặt trên đất để cai trị nó thay cho Vương quốc Đức Chúa Trời. Họ cai trị bằng thẩm quyền đại diện. Sa-tan, vốn đã có mặt trên quả đất, coi thường họ và đồng thời thêm khát theo đuổi thẩm quyền họ có. Mặc dầu A-đam và Ê-va hoàn toàn có thẩm quyền trên hấn nhưng hấn cố xoay sở tìm cách lừa dối họ tin rằng Đức Chúa Trời không đáng tin cậy và Ngài có cái không muốn cho họ. Hấn đề xuất cho họ làm sao để có một tương lai tốt đẹp hơn, cho nên họ quyết định theo hấn thay vì theo Chúa. Vì sự nổi loạn này của họ mà họ đã để mất đi thẩm quyền hợp pháp trong Vương quốc Đức Chúa Trời và vấn đề cốt lõi nhất đó là họ đã hất Chúa ra khỏi cuộc đời họ, trao cho Sa-tan quyền hạn thực thi pháp lý hợp pháp trên toàn bộ quả đất, là thứ vốn được dành cho loài người. Phao-lô gọi Sa-tan là chúa của đời này trong 2 Cô-rinh-tô.

Thân của đời này làm mù lòa tâm trí của những người vô tín, để họ không thấy ánh sáng Tin Lành vinh quang của Đấng Christ, là hình ảnh của Đức Chúa Trời.

—2 Cô-rinh-tô 4:4

Phải đương đầu với tội lỗi mình gây ra, Đức Chúa Trời phán với A-đam, “nên đất đai sẽ vì con mà bị nguyền rủa; Con phải khổ nhọc suốt đời mới có miếng ăn từ đất sinh ra.” Rồi câu tiếp theo sau đó, nói rằng, “Con phải làm đổ mồ hôi trán mới có miếng ăn...”

Đức Chúa Trời đang muốn nói với A-đam rằng vì có sự nổi loạn của con mà quả đất không thể sinh sản giống như lúc trước được. Tay của Đức Chúa Trời bây giờ bị trời lại rồi và A-đam phải tự mình vượt qua cuộc sống bằng cách đổ mồ hôi nước mắt và lao động khó nhọc. Xin hãy nhớ A-đam mới là người rủa sả đất chứ không phải Chúa. A-đam hoàn toàn có quyền hạn thực thi pháp lý

hợp pháp trên đất và vào lúc ông nổi loạn chống nghịch lại Đức Chúa Trời, phước hạnh của Đức Chúa Trời bị buộc phải rút lại. Đó là lý do tại sao Chúa nói với A-đam, “**nên đất đai sẽ vì con mà bị nguyên rửa.**” Khu vườn nơi A-đam được dựng nên để sống có đầy trọn sự cung ứng đã bị tiêu tan. Trước sự nổi loạn của mình, A-đam chẳng bao giờ phải lo nghĩ hay bận tâm về nguồn cung; Vì ông nhìn đâu cũng thấy có nguồn cung ứng dồi dào. Nhưng bây giờ thì ông sẽ phải tự mình đi tìm nguồn cung ứng thông qua việc đổ mồ hôi sôi nước mắt. Tôi gọi đây là hệ thống lao nhọc và đổ mồ hôi.

Lao nhọc và đổ mồ hôi là bắt buộc bất cứ giờ để sản sinh ra sự cung ứng!

Quả đất không phải là thứ duy nhất bị thay đổi. A-đam và toàn thể nhân loại bất cứ giờ đều thay đổi. A-đam bị mất đi nhân dạng, mục đích, sự cung ứng của mình và bất cứ giờ ông bị biến thành nô lệ chỉ để sinh tồn. Đây cũng là cách bạn và tôi cùng lớn lên, dưới hệ thống lao nhọc và đổ mồ hôi.

Mỗi quyết định dưới hệ thống rửa sả của quả đất đều là quyết định của sự sinh tồn và căn bản dựa trên việc làm ra nhiều

**KẾ TỪ THỜI CỦA A-ĐAM, ĐÀN
ÔNG VÀ PHỤ NỮ ĐỀU TRỞ
THÀNH NÔ LỆ CHO SỰ SINH
TỒN, HOẶC CHẠY THEO SỰ
CUNG ỨNG HOẶC LO DÀNH
DỤM SỰ CUNG ỨNG VÌ CHỈ KHI
CÓ TIỀN HỌ MỚI CÓ THỂ THOÁT
RA KHỎI CUỘC ĐUA CHUỘT.**

tiền hoặc liên quan đến vấn đề tiền bạc. Rồi ở đâu và làm sao tìm được sự cung ứng đòi hỏi chúng ta cần đến nhiều quy tắc suy nghĩ cũng như cuộc sống của chúng ta nữa đấy! Rồi nhân dạng của chúng ta là thứ từng được Đức Chúa Trời thiết kế độc đáo với nhiều nhiệm vụ cần làm trên quả đất bất cứ giờ bị chiếm đoạt và bị thay thế

bằng nhu cầu tìm kiếm tiền bạc chúng ta cần để sinh tồn, luôn phải lo sự cung ứng cho ngày mai.

Hệ Thống Nô Lệ

Một khảo sát gần đây tôi đọc được nói rằng trên 70% dân số Hoa Kỳ không thích công việc họ làm⁵. Có thể bạn sẽ hỏi, “Nếu họ không thích công việc họ làm thì họ đi làm để làm gì vậy?” Đơn giản thôi, họ là nô lệ phải kiếm tiền cho ngày hôm sau!

Dưới hệ thống lao nhọc và đổ mồ hôi của quả đất, mọi người đều mơ mình trở thành triệu phú, đều mơ mình được thoát khỏi cuộc đua chuột vô tận trong việc tìm kiếm sự cung ứng. Người ta mơ mình trúng số, mơ mình giàu có để tự do muốn làm gì thì làm thay vì bắt buộc phải làm. Kể từ thời của A-đam, đàn ông và phụ nữ đều trở thành nô lệ cho sự sinh tồn, hoặc chạy theo sự cung ứng hoặc lo dành dụm sự cung ứng vì chỉ khi có tiền họ mới có thể thoát ra khỏi cuộc đua chuột.

Hãy để tôi cho bạn một ví dụ cách hệ thống này huấn luyện cách suy nghĩ của chúng ta. Nếu tôi nói bạn phải hết nợ trong vòng 12 tháng tới, tự động bạn bắt đầu tính toán làm sao cho bản thân mình cắt lức đổ mồ hôi sôi nước mắt nhiều hơn nữa để hết nợ. Bạn sẽ tính toán làm sao mình có thể nhận hai, ba việc cùng một lúc, nếu được thì việc gì cũng được cả. Và cái lấy đi của bạn nhiều hơn chính là đổ mồ hôi sôi nước mắt nhiều hơn. Lao nhọc và đổ mồ hôi là mẫu số chung cho mọi giấc mơ. Nếu bạn cần một chiếc xe mới, bạn sẽ chia chi phí thành công sức lao động và mồ hôi rồi bạn sẽ nói, “Không, chúng ta không mua nổi nó đâu.” “Một ngôi nhà lớn hơn ư?” “Không, chúng ta cũng không tài nào mua nổi nó đâu.”

Đức Chúa Trời Nhìn Thấy Điều Khả Thi Trong Cái Bất Khả Thi

Dưới hệ thống rửa sả của quả đất, những giấc mơ bị thay thế thành những kỳ nghỉ ngắn ở Walmart, thành một cái bánh mì kẹp tròn trên đường về nhà. Và nếu không đủ thời gian hoặc làm chưa đủ để biến giấc mơ thành hiện thực thì bạn sẽ bỏ quách nó cho xong

5 <https://returntonow.net/2017/09/22/85-people-hate-jobs-gallup-poll-says> 117

và thừa nhận bản thân nên tiếp tục cố gắng làm công việc dù bạn rất ghét nó như bao người khác. Sự lao nhọc và đổ mồ hôi thường có hai từ “không thể” theo sau khả năng của hầu hết mọi người.

Và đây chính xác là cách các môn đồ quan sát được trong hoàn cảnh của họ, “Nuôi 20,000 người ư? Không thể nào! Nó phải mất ít nhất trên 6 tháng tiền lương đấy!” Tiền lương trong trường hợp này có nghĩa làm việc lao nhọc, cật lực, đổ mồ hôi nhiều hơn nữa mới có thể đáp ứng được nhu cầu. Một lần nữa, nhận thức duy nhất của họ trong việc có được sự cung ứng là thông qua lao động. Đây là cách sự cung ứng hoạt động trên đất. Mọi người ai cũng biết điều đó, chỉ có Chúa Giê-su là đang chỉ ra cho họ một cách sống mới, một Vương quốc mới với những định luật mới. Vâng, thực sự có cách thoát ra khỏi hệ thống lao nhọc và đổ mồ hôi. Thực sự có cách đấy!

Hãy quay trở lại khoảnh khắc các môn đồ nói không thể nào nuôi nổi đám đông đó và hãy xem cách Chúa Giê-su hành động. Có lẽ bạn nên mua chiếc vòng tay có khắc chữ DWJD (Do What Jesus Did - Hãy làm điều Chúa Giê-su đã làm) để bạn sẽ không quên điều Ngài đang chỉ cho chúng ta, giống như các môn đồ của Ngài đã thực hiện. Thay vì đồng ý với lời chẩn đoán hoàn cảnh của các môn đồ, Chúa Giê-su lại chỉ ra cho họ một cách khác, “Hãy đi và xem các con có bao nhiêu ổ bánh.” Bấy giờ, trước khi làm việc đó họ đã biết không tài nào đủ bánh để có thể nuôi đoàn dân. Nên đó là lý do ngay từ đầu họ đến với Chúa Giê-su và xin Ngài sai đoàn dân trở về tự mình tìm kiếm lương thực. Nhưng bằng việc vâng lời, họ đã đi tìm và quay trở lại với Ngài với báo cáo họ tìm được 5 ổ bánh và 2 con cá.

Bấy giờ, có điều gì đó xảy ra ở đây mà bạn phải thấy được, một manh mối lớn khác! Nhưng để thấy được nó, tôi muốn chúng ta nhìn vào cùng một câu chuyện này nhưng trong sách Ma-thi-ơ.

Đức Chúa Jêsus phán: “Họ không cần phải đi đâu; chính các con hãy cho họ ăn.” Các môn đồ thưa rằng: “Ở đây, chúng con chỉ có năm cái bánh và hai con cá.”

Ngài phán: “Hãy đem đến đây cho Ta.” Sau khi truyền cho dân chúng ngồi trên bãi cỏ, Ngài lấy năm cái bánh và hai con cá,

ngược mắt lên trời tạ ơn rồi bẻ bánh ra trao cho môn đồ, họ phân phát cho dân chúng. Mọi người đều ăn no nê. Họ thu lại được mười hai giỏ đầy những mẩu bánh thừa. Số người ăn khoảng năm nghìn người, không kể phụ nữ và trẻ em.

—Ma-thi-ơ 14:16-21

Hãy để ý câu 18, Chúa Giê-su bảo các môn đồ đem bánh và cá đến cho Ngài. Rồi kết thúc câu 19, chúng ta thấy Ngài trao bánh và cá ngược trở lại cho các môn đồ. Có điều gì đó đã xảy ra giữa hai phần câu Kinh Thánh này mà chúng ta nên chú ý và đặt câu hỏi: “Tại sao Chúa Giê-su lại bảo các môn đồ mang bánh và cá lại cho Ngài nếu như vài giây sau Ngài lại trao bánh và cá ngược trở lại cho các môn đồ kia chứ?” Chúa Giê-su không làm bất cứ điều gì theo nghi thức tôn giáo cả, vì có lý do nên Ngài mới yêu cầu đem bánh và cá đến. Là nhà khoa học thuộc linh, chúng ta cần biết điều gì đã xảy ra khi Ngài cầm lấy bánh và cá từ tay các môn đồ.

Ngài lấy năm cái bánh và hai con cá, ngược mắt lên trời tạ ơn rồi bẻ bánh ra. Rồi Ngài lấy bánh và cá trao cho các môn đồ, các môn đồ cầm bánh và cá phát cho dân chúng.

Kinh Thánh nói Ngài tạ ơn. Một vài bản dịch khác nói Ngài chúc phước. Nhưng điều đó có nghĩa gì? Tiếng Hi Lạp được dùng cho từ cảm ơn hoặc chúc phước ở đây theo đúng nghĩa đen có nghĩa là thánh hoá một thứ gì đó, để cầu xin sự ban phước từ Đức Chúa Trời trên một thứ gì đó, để cầu xin Đức Chúa Trời chúc phước trên thứ gì đó cho nhu cầu sử dụng của ai đó. Nói sâu xa hơn về việc thánh hoá thứ gì đó có nghĩa là công bố nó được biệt riêng ra thánh, được dâng lên cách chính thức cho mục đích thiên thượng.

Về cơ bản, lúc Chúa Giê-su chúc phước cho bánh và cá, chúng được phân rẽ khỏi quyền hạn thực thi pháp lý hợp pháp

của quả đất để chuyển sang quyền hạn thực thi pháp lý hợp pháp của thiên đàng.

Khi Ngài phán trên chúng, chúc phước cho chúng, chúng (bánh và cá) đã thay đổi vương quốc.

Đặt Đẻ Nhiều Thứ Ở Dưới Quyền Hạn Thực Thi Pháp Lý Hợp Pháp Mới

Bánh và cá trước đó ở dưới quyền hạn thực thi pháp lý hợp pháp của con người trên đất và nằm ngoài khả năng thực thi của Đức Chúa Trời cho điều gì đó liên quan đến con người. Nhưng bây giờ, chúng ta thấy thông qua lòng rộng rãi của một cậu bé, chúng được trao vào tay Chúa Giê-su, là nơi chúng được chuyển đổi quyền hạn thực thi pháp lý hợp pháp. Chúng ta phải nhận biết nếu chúng còn ở dưới quyền hạn thực thi pháp lý hợp pháp của quả đất thì chúng sẽ không bao giờ được nhân lên cả.

Là nhà khoa học thuộc linh, chúng ta cần chú ý cẩn thận đến từng chi tiết. Sự chuyển đổi này thực sự xảy ra lúc nào vậy? Có thể ban đầu bạn nghĩ sự thay đổi quyền hạn thực thi pháp lý hợp pháp thay đổi khi cậu bé trao bánh và cá cho các môn đồ. Dĩ nhiên đó là một phần của diễn biến, việc cậu bé sẵn lòng làm vậy là một nhân tố quan trọng không kém để kể vào. Nhưng việc trao bánh và cá cho các môn đồ lại không phải là nơi sự chuyển đổi thực sự xảy ra. Mà chính khoảnh khắc Chúa Giê-su phán trên bánh và cá, là lúc Chúa Giê-su chúc phước cho bánh và cá, sự chuyển đổi quyền hạn thực thi pháp lý hợp pháp mới thực sự xảy ra. Tôi phải công nhận rằng mặc dầu Chúa Giê-su đã cầm lấy bánh và cá và giữ chúng trên tay Ngài nhưng chúng vẫn sẽ không được nhân lên cho đến khi Ngài phán trên chúng với chỉ định cụ thể.

Hãy đặt nó vào góc độ bài học đức tin chúng ta đã học được trước đó. Chúng ta thấy mặc dầu tấm lòng của bạn có thể tin, là thứ

bấy giờ khiến cho nó trở nên hợp pháp để thiên đàng hành động trên đất nhưng vẫn không có gì xảy ra cho đến chừng bạn là người nắm lấy quyền hạn thực thi pháp lý hợp pháp trên đất khai phóng thẩm quyền của thiên đàng đến trên đất.

Vì ai tin trong lòng thì được xưng công chính, ai tuyên xưng nơi miệng thì được cứu rỗi.

— Rô-ma 10:10

Mặc dầu lời nói của Chúa Giê-su không được ký thuật trong Kinh Thánh tại đây liên quan đến những gì Ngài đã phán khi Ngài chúc phước cho bánh và cá nhưng tôi dám chắc chắn rằng lời lẽ của Chúa sẽ như thế này: “Lạy Cha, con tạ ơn Cha vì sự cung ứng của Ngài, con nhận lãnh bánh và cá này và trao chúng vào Vương quốc Cha vì sự vinh hiển của Cha. Bánh và cá bây giờ sẽ được nhân lên để họ có thể nuôi đoàn dân hơn cả mức vừa đủ để họ được yên nghỉ, được bổ sức và được nhìn xem vinh quang Ngài.” Dĩ nhiên, như đã nói, lời nói của Chúa Giê-su không được ký thuật lại. Nhưng tôi dám chắc Ngài trao cho bánh và cá một chỉ thị sau khi chúng được đặt vào tay Ngài. Làm sao tôi biết được điều đó? Vì Ngài vốn biết kế hoạch là gì và họ vốn đã có số bánh và cá này trong khi họ ngồi thành từng cụm với nhau rồi.

Đức Chúa Jê-sus phán: “Họ không cần phải đi đâu; chính các con hãy cho họ ăn.”

Các môn đồ thưa rằng: “Ở đây, chúng con chỉ có năm cái bánh và hai con cá.”

Ngài phán: “Hãy đem đến đây cho Ta.” Sau khi truyền cho dân chúng ngồi trên bãi cỏ, Ngài lấy năm cái bánh và hai con cá, ngước mắt lên trời tạ ơn rồi bẻ bánh ra trao cho môn đồ, họ phân phát cho dân chúng.

— Ma-thi-ơ 14:16-19

Hãy để ý, Chúa đã hướng dẫn họ ngồi sẵn lên bãi cỏ trước khi Ngài chúc phước cho bánh và cá. Ngài vốn biết chính xác kế hoạch của Ngài sẽ ra sao. Tôi dám chắc Ngài trao cho bánh và cá một mạng lệnh sau khi chúng được đặt vào tay Ngài. Việc đưa ra chỉ thị lúc bạn khai phóng hạt giống là khía cạnh quan trọng sống còn trong việc khai phóng hạt giống của bạn. Tôi có nói là quan trọng sống còn không? Đúng là tôi đã nói vậy đấy, cho nên hãy để ý. Tôi cần dành thời gian ngay lúc này để nói về sự liên quan đến việc ban ra chỉ thị lúc bạn gieo giống.

Ngài phán rằng: “Còn các con thì nói Ta là ai?”

Si-môn Phi-e-rơ thưa rằng: “Thầy là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời hằng sống.”

Đức Chúa Jêsus phán với người: “Hỡi Si-môn, con Giô-na, phước cho con! Vì không phải thịt và máu bày tỏ điều này cho con, mà là Cha Ta ở trên trời. Còn Ta, Ta bảo con rằng: Con là Phi-e-rơ, Ta sẽ xây dựng Hội Thánh Ta trên đá này, các cửa âm phủ không thắng được Hội đó. Ta sẽ giao chìa khóa vương quốc thiên đàng cho con; bất cứ điều gì con buộc dưới đất cũng sẽ bị buộc ở trên trời, và bất cứ điều gì con mở dưới đất cũng sẽ được mở ở trên trời.”

—Ma-thi-ơ 16:15-19

Kinh Thánh nói với chúng ta cách rõ ràng rằng chúng ta có khả năng cai trị quả đất thay cho Vương quốc Chúa bây giờ đã được

**CHÚNG TA ĐƯỢC BAN
THẨM QUYỀN ĐỂ CỘT
TRÓI MA QUỶ VÀ MỞ Ý
MUỐN THIÊN ĐÀNG ĐẾN
TRÊN ĐẤT.**

phục hồi qua chúa Giê-su Christ. Chúng ta được ban thẩm quyền để cột trời ma quỷ và mở ý muốn thiên đàng đến trên đất. Bây giờ, tôi tin hoặc chỉ ít tôi tin có nhiều Cơ đốc nhân đã biết việc cột trời ma quỷ có nghĩa gì. Đơn giản thôi, cột trời ma quỷ nghĩa là làm cho chúng không thực hiện được những kế hoạch

xấu xa của mình nữa. Điều đó có thể xảy ra bằng việc bạn quăng ma quỷ ra xa khỏi con người, đặt tay bạn trên người bệnh và họ được phục hồi hay đơn giản bằng việc bạn công bố, “Hãy ngừng lại, trong danh Chúa Giê-su Christ!” Bạn đang nắm giữ thẩm quyền trong Vương quốc Chúa, vậy bạn hãy dùng thẩm quyền để công bố chiến thắng của Chúa Giê-su trên ma quỷ.

Sử Dụng Thẩm Quyền

Theo quan sát của tôi, có rất ít người biết cách mở thiên đàng đến trên đất. Tôi đã nói về điều này như là hướng dẫn cho lời cầu nguyện hiệu quả trong 1 Giăng 5:14-15.

“Đây là sự vững tâm mà chúng ta có được trước mặt Ngài: Ấy là nếu chúng ta cầu xin điều gì theo ý muốn Ngài thì Ngài nghe chúng ta. Và nếu chúng ta biết Ngài nghe bất cứ điều gì chúng ta cầu xin thì chúng ta biết là mình đã nhận được điều cầu xin rồi.”

— 1 Giăng 5:14-15

Tin trong lòng hay có đức tin thôi không đủ. Như chúng ta đã thấy, khi bạn tin vào những gì thiên đàng nói, bạn mới được xưng công bình thôi. Bấy giờ thiên đàng có quyền tuôn chảy trên đất nhưng không có gì xảy ra cho đến chừng bạn khai phóng thẩm quyền trên đất. Bạn được đồng ngồi với Đấng Christ hiện đang ngồi bên phải Đức Chúa Cha ở các nơi trên trời. Lời bạn nói cũng như lời của nhà vua nói và thiên đàng không thể được khai phóng ở đây nếu bạn không nói lời nào cả! Đây có thể là sự công bố hoặc sự đồng ý được nói bằng lời cầu nguyện nhưng bạn là người nắm giữ mọi chìa khoá của Vương quốc. Đức Chúa Trời không thể làm gì nếu không có bạn!

Đây không chỉ là vấn đề biết cách hành động bằng sự cầu nguyện để khiến nhiều thứ xảy ra; mà đây còn là vấn đề biết cách

đưa ra chỉ thị lúc bạn hành động bằng lời cầu nguyện nữa. Hãy nhớ, nếu bạn không mở thiên đàng trên đất thì công việc của bạn chưa xong. Cho nên bắt buộc chúng ta phải biết cách mở ý muốn của thiên đàng trên đời sống chúng ta và trong thế giới chúng ta đang sống.

Một trong những ví dụ tốt nhất về việc đưa ra chỉ thị được dạy trong lời hướng dẫn cầu nguyện chung của Chúa Giê-su. Có một số chìa khoá chính ở đây ngay trong lời cầu nguyện của Chúa Giê-su bạn cần nhận thức được. Trước hết, văn đoạn nói rằng Đức Chúa Trời vốn biết bạn cần gì, cho nên hãy ngừng việc xin xỏ. Xin xỏ không phải là đức tin mà nó sẽ chỉ ra mối quan hệ mù tịt về cách Vương quốc Chúa hoạt động với quyền lợi bạn có khi bạn là công dân của Thiên Quốc. Đưa ra chỉ thị trong lời cầu nguyện thực chất là hạ lệnh. Mệnh lệnh là danh sách vô cùng chi tiết những gì bạn cần. Nó không phải là việc xin xỏ nhiều thứ đồ; mà nó là việc tuyên bố đòi hỏi quyền lợi trên những thứ đồ đó.

Khi các con cầu nguyện, đừng dùng những lời sáo rỗng như dân ngoại; vì họ nghĩ hễ nói nhiều thì được nhận. Đừng bắt chước họ, vì Cha các con biết các con cần gì trước khi các con cầu xin Ngài. Vậy, các con hãy con nguyện như thế này: “Lạy Cha chúng con ở trên trời; Danh Cha được tôn thánh; Vương quốc Cha được đến, Ý Cha được nên, ở đất như ở trời! Xin cho chúng con hôm nay thức ăn đủ ngày;”

—Ma-thi-ơ 6:7-11

Chúa Giê-su bắt đầu lời cầu nguyện bằng việc, “Lạy Cha chúng con ở trên trời, danh Cha (nói lên quyền tể trị và thẩm quyền tuyệt đối của Ngài) được tôn thánh (là cực kỳ đáng kính sợ và tôn trọng).” Chúa Giê-su đang phát hoạ lên chân dung lời cầu nguyện hợp pháp ngay câu đầu tiên. Hãy so sánh câu đầu tiên được Chúa Giê-su nói trong bối cảnh toà án.

Chấp hành viên đứng dậy và hô, “Xin vui lòng đứng dậy hỏi Toà Án (rồi anh ta sẽ gọi tên toà án)...” Có thể đó là Toà Án Quận

Franklin hoặc Toà Án Trung Cấp, vụ hình sự hoặc bất kỳ tên gọi nào khác. Nhưng sẽ có một vài thứ xuất hiện ở đó ngay lúc bắt đầu. Chấp hành viên sẽ nói, “Tất cả đồng đứng lên” để thiết lập khung cảnh trang trọng đối với toà án cũng như đối với quan toà là người sẽ cử hành phiên xét xử. Tên gọi của toà án được nhắc đến để thiết lập quyền hạn thực thi pháp lý hợp pháp cho nên bạn phải biết bạn có quyền hợp pháp trên toà án là quyền hạn thực thi pháp lý hợp pháp trên vụ việc của bạn.

Rồi tiếp theo đây là những gì chấp hành viên sẽ nói, “Vui lòng đứng dậy. Bây giờ Toà Án Quận Franklin tiến hành phiên xét xử, Thẩm phán đáng kính Smith sẽ bước vào vị trí chủ tọa.”

Vậy toàn bộ phần câu đầu tiên, **“Lạy Cha chúng con ở trên trời, danh Cha được tôn thánh,”** đang thiết lập nên khung cảnh mà Đấng ngự đến sẽ xử trị trên vụ kiện đó và ban thẩm quyền cho chúng ta có mặt tại đó. Đấng ấy chính là Cha chúng ta và chúng ta có lối vào hợp pháp tại toà án. Câu đầu tiên này cũng định vị quyền hạn thực thi pháp lý hợp pháp của phiên toà chính là toà án thiên đàng, là toà án tối cao trong tất cả mọi thẩm quyền.

Tiếp theo trong lời cầu nguyện của Chúa Giê-su là, **“Nước Cha được đến, ý Cha được nên.”**

Cụm từ này đang đặt ra một yêu cầu tại toà án để xử trị theo luật của Vương quốc. Bạn ở đó để yêu cầu hoặc trình bày vụ việc cho toà án, bạn đang cầu xin Thẩm Phán thực thi ý muốn (luật lệ) Ngài liên quan đến vụ việc. Tiếp theo là, **“Ở đất như ở trời.”** Một lần nữa, bạn đang nói rằng bạn muốn sự xử trị trên thiên đàng phải được thực thi trên đất để ở đó cũng như ở trời. Bây giờ, tất cả những điều này chính là để thiết lập và khắc họa dáng vẻ của bạn và phiên toà. Chưa có gì để xin hoặc để trình bày hết. Phần tiếp theo mới là sự cầu xin.

“Xin cho chúng con hôm nay thức ăn đủ ngày.” Câu phát biểu này thực sự không nói nhiều về thức ăn trừ khi thức ăn chính xác là thứ bạn đang cần. Thay vào đó, câu này đang muốn nói rằng bạn chính là người sẽ phải điền vào những gì bạn cần. Hãy nhớ, toàn bộ cuộc hội thoại này bắt đầu tại nơi Chúa Giê-su đang hướng dẫn

các môn đồ biết cách cầu nguyện để nhu cầu của họ được đáp ứng. Đây là nơi bạn cần cầu xin nhưng như tôi đã nói, từ ngữ tốt nhất cần được dùng ở đây là ra lệnh. Dĩ nhiên, cả hai từ ngữ cầu xin và ra lệnh đều sẽ hoạt động và sự cầu xin ở đây là điều được Phi-líp chương 4 nói đến. Nhưng điểm tôi muốn đi qua ở đây là sự cầu

**NHƯNG HẦU HẾT CƠ ĐỐC
NHÂN SẼ NÓI KIỂU THẾ NÀY,
“Ồ, BẤT CỨ CÁI GÌ CHÚA
MUỐN CHO CON CŨNG ĐỀU
ĐƯỢC HẾT. NGÀI BIẾT ĐIỀU
TỐT NHẤT.”**

cầu nguyện đó phải thật chi tiết và chính xác. Phi-líp 4:6-7 nói tương tự như vậy cho chúng ta.

xin, một lời cầu xin như một yêu cầu chi tiết. Điểm cần nhớ chính là chi tiết. Bạn đang đưa ra một chỉ thị trong lời cầu nguyện; nó phải chi tiết và chính xác. Phi-líp chương 4 cho chúng ta biết điều tương tự. Nhưng điều tôi muốn nói ở đây là sự cầu xin bắt buộc phải chi tiết. Bạn đang đưa ra chỉ thị trong lời cầu nguyện; chỉ thị

Đừng lo lắng gì cả, nhưng trong mọi sự hãy dùng lời cầu nguyện, nài xin cùng sự tạ ơn mà trình dâng những nhu cầu của mình cho Đức Chúa Trời. Sự bình an của Đức Chúa Trời, vượt trên mọi sự hiểu biết, sẽ gìn giữ lòng và trí anh em trong Đấng Christ Jêsus.

— Phi-líp 4:6-7

Hãy chú ý, lời cầu nguyện và lời cầu xin không giống nhau. Trong lời cầu nguyện của chúng ta có chứa đựng sự cầu xin nhưng cầu nguyện là phương tiện chở chúng ta đến với Cha. Một lần nữa, hãy nhớ lời cầu xin phải thật chi tiết và chính xác. Nhưng hầu hết Cơ đốc nhân sẽ nói kiểu thế này, “Ồ, bất cứ cái gì Chúa muốn cho con cũng đều được hết. Ngài biết điều tốt nhất.” Sai, sai, sai!

Đức Chúa Trời ban cho BẠN mọi chìa khoá của Vương quốc!

Nếu bạn đọc nhiều tài liệu của tôi, bạn sẽ thấy vô số câu chuyện chi tiết về Vương quốc Đức Chúa Trời trong đó. Có nhiều câu

chuyện trong cuốn sách này tôi hi vọng sẽ giúp bạn nhìn thấy cách Vương quốc Chúa hoạt động chi tiết cũng như từng lời cầu nguyện của bạn cần phải chi tiết thế nào. Trọng ý tôi muốn nói đó là hãy để tôi dẫn bạn đến với một số câu chuyện có lẽ bạn đã từng được nghe rồi. Nhưng tôi cảm thấy cần dành nhiều thời gian hết mức có thể để bạn hiểu rõ cách Vương quốc Chúa cụ thể thế nào. Hãy để tôi đi qua một vài câu chuyện nhắc nhở chúng ta đã được nói đến.

Vương quốc hoạt động

Trước đó bạn đã biết chiếc xe bán tải của tôi bị bốc cháy thế nào sau khi tôi la lớn “Chúa ơi, con thấy tốt nhất là cái xe này nên cháy đi cho rồi!” Tình cờ đến vậy sao? Di chuyển tiếp nào. Tôi đã kể cho bạn nghe chuyện con nai, cách Chúa chỉ tôi gieo vì chúng cũng như làm thế nào con nai tiến đến dưới cái cây tôi đứng dù tôi không gieo vì nó. Rồi con nai tôi đã gieo cho, lần nào cũng đến với tôi chính xác như vậy. Và tôi cũng đã chỉ cho bạn thấy cách Chúa chỉ tôi thấy con nai đến theo đúng thứ tự tôi gieo. Thôi nào, bạn có bao giờ nghe điều gì tương tự như thế này trước đây chưa? Tôi biết tôi chưa bao giờ kinh nghiệm như vậy cho đến chừng tôi tận mắt chứng kiến. Vương quốc chính xác đến nỗi tôi kể cho bạn nghe thí nghiệm con nai 7 gạc và con nai 6 gạc Tim gieo đó. Tôi đã kể cho bạn nghe cách Chúa dạy tôi nói cách thẩm quyền và con nai đực sừng non chạy xa khỏi tôi tầm 183 mét dừng lại ngay giây phút tôi mở miệng nói, rồi nó đến và đứng ngay dưới cái cây của tôi. Tôi đã kể cho bạn về con gà lôi nơi tôi ra lệnh cho nó dừng lại và ngay lập tức nó dừng lại trong tầm mắt tôi.

Tôi đã kể cho bạn nghe khẩu súng tôi thích trong một cửa hàng bán đồ thể thao lúc tôi nói, “Con sẽ có được khẩu súng đó”, và vài tuần sau, tôi được tặng chính xác cây súng kiểu đó. Tôi cũng đã kể cho bạn nghe chiếc xe BMW 645Ci mà Drenda đã nhìn thấy lúc

băng qua bãi đậu xe và cô ấy đã nói, “Chính là nó!” Chúng tôi chưa từng kể cho ai nghe nhưng vài tuần sau đó, một người đàn ông trong hội thánh gọi điện thoại cho tôi và bảo, “Hôm nay, tôi đã nhìn thấy chiếc xe của Drenda”. Tôi bị sốc và phải hỏi anh ta có ý gì khi nói như vậy. Anh ta tiếp tục kể rằng trong lúc lái xe vòng quanh thị trấn, anh ta đã nhìn thấy chiếc xe hiệu BMW 645Ci hoàn hảo đang rao bán; và khi nhìn thấy nó, Chúa đã phán với anh ta rằng đó chính là chiếc xe của Drenda. Chính xác chiếc xe đó đã thu hút sự chú ý của tôi!

Tôi sẽ tiếp tục kể cho bạn nghe một câu chuyện nữa trong chương 7 về cách tôi nhận được chính xác chiếc máy bay tôi đã gieo hoàn toàn từ một nguồn nằm ngoài sự mong đợi cũng như làm thế nào tôi có tiền để mua nó. Không thể nào đếm được hết các câu chuyện mô tả chính xác cách Vương quốc hoạt động.

Tôi nhớ có một lần tôi bán được một con nai to với 26 gác. Đó là vào một ngày nắng ấm của tháng Mười Một. Tôi để con nai nằm đó cả ngày, ngày hôm sau tôi mới đem nó đến cho thợ nhồi bông thú để lóc phần da đầu đang treo lên tường. Ông ta nhìn bộ lông và nói, “Xin lỗi ông; có vẻ thời tiết ẩm áp đã làm hư bộ lông. Tôi không nghĩ việc lấy da sẽ thành công đâu nhưng tôi sẽ cứ thử xem sao.” Bấy giờ, việc lóc lấy phần đầu để treo trên tường trong phòng làm việc của tôi không phải là để khoe mẽ chiến tích con nai được tôi đã thu hoạch được từ đức tin thất bại của tôi đâu. Nhưng vào khoảnh khắc ông ta ghé văn phòng tôi để lấy đơn đặt hàng, ngay lúc ông ấy đặt chân vào văn phòng, tôi đã đặt tay lên con nai và công bố bộ lông sẽ hoàn hảo, phần đầu sẽ được lóc ra một cách hoàn hảo. Chà, trong tháng đó, tôi ghé lại cửa tiệm để lấy phần đầu của con nai đã được xử lý và thợ nhồi bông thú nói, “Ông biết đó, như tôi đã nói, bộ da đã bị hư nhưng phần đầu này thì đã được xử lý một cách hoàn hảo. Bộ lông phần đầu cực kỳ hoàn hảo.”

Tôi có thể dành ra hàng giờ đồng hồ để kể cho bạn nghe những điều tương tự thế này nhưng quan trọng là bạn sẽ kết luận gì? Trong

từng lời bạn nói ra, bạn đang thiết lập một cái nền cho định luật thuộc linh hoạt động đấy! Có thể bạn không biết điều này. Tôi cũng từng như vậy nhưng mà nó lại rất thật. Vương quốc Chúa vô cùng cụ thể và bạn sẽ còn thấy nhiều câu chuyện trong suốt phần còn lại của sách này chứng minh cho những gì tôi nói. Bạn có thể nói tôi là người vô cùng đam mê khi đi qua toàn bộ những điều này.

Thiết Lập Sự Chuyển Động Thuộc Linh

Điều này đã xảy ra trong một buổi hội nghị của Drenda. Chúng tôi thuê chiếc Cadillac Escalade để đưa đón một vị khách trong lúc bà ở thị trấn. Kết thúc hội nghị, chiếc Escalade không cần phải trả lại ngay mà qua sáng hôm sau, cho nên Drenda và tôi quyết định lái nó về nhà đêm đó để xem lái nó trông như thế nào. Trước giờ chúng tôi chưa từng lái mẫu xe Escalade. Chà, như bạn có thể tưởng tượng, lái nó thật là tuyệt. Lúc chúng tôi trả nó về cho hội thánh vào sáng hôm sau, vừa đi vừa nói chuyện và chúng tôi đồng ý rằng chúng tôi đều muốn mua một chiếc. Chiếc chúng tôi đã lái là chiếc xe mui ngắn màu trắng ngọc trai. Cả hai chúng tôi tán thành mình thích chiếc mui ngắn hơn mui dài và cả hai đều thích màu trắng ngọc trai.

Chỉ trong vòng một tháng hoặc cách hội nghị đó không lâu, lúc tôi ra ngoài đi công việc giấy tờ thì điện thoại đổ chuông, giọng nói ở đầu dây bên kia cất lên là người trong hội thánh tôi. Anh ta chỉ nói đơn giản, “Tôi muốn mua tặng Mục sư chiếc Cadillac Escalade. Mục sư thích màu nào?” Không để ý gì tôi nói mình thích chiếc màu trắng. Tuy nhiên tôi quên không nói đó là chiếc mui ngắn. Rồi một tháng cũng chóng qua và tôi nghĩ có lẽ anh chàng này đã quên bằng vụ chiếc Escalade rồi nhưng bỗng chốc chuông điện thoại vang lên và anh ta nói đã tìm được một chiếc như vậy. Và vợ chồng chúng tôi đi gặp anh ta và anh ta thật đã có chiếc Escalade mui ngắn màu ngọc trai. Lúc chúng tôi tiến lại gần chiếc xe thì anh ta nói “Tôi xin lỗi vì để

Mục sư đợi lâu nhưng tôi thật không tìm được chiếc mũ dài.” Cái anh ta không biết đó là chúng tôi không hề muốn chiếc mũ dài. Anh ta thích chiếc mũ dài nên mới nghĩ đó cũng là chiếc chúng tôi muốn nhưng anh ta chỉ có thể tìm được chiếc xe mũ ngắn mà thôi. Lại một lần nữa, một phương tiện đi lại vô cùng hoàn hảo và đó chính xác là chiếc chúng tôi đã cùng hiệp ý muốn có nó.

Một ví dụ kinh ngạc tôi chứng kiến trong công việc kinh doanh suốt nhiều năm qua. Không biết bạn có biết hay không, tôi vẫn là chủ sở hữu công ty dịch vụ tài chính. Trước khi bắt đầu chức vụ người chăn bầy cách đây 25 năm, tôi từng làm việc cho một văn phòng thuộc топ 1 trong số 5,000 văn phòng. Lúc thành lập hội thánh, tôi biết mình sẽ rất bận rộn và tôi cứ nghĩ mình đã không thể cáng đáng nổi vị trí số một là vị trí tôi chưa đạt được. Trong công việc kinh doanh, các nhà cung cấp sẽ tặng nhiều chuyến đi du lịch để thưởng cho nhân sự bán hàng vì doanh số họ đạt được trong năm. Có một nhà cung cấp tôi làm việc cùng, họ nói sẽ thưởng 100,000 đô cho bất kỳ ai đem về được 10 triệu doanh thu. Họ cũng sẽ thưởng luôn một kỳ nghỉ rất tuyệt cho bất kỳ ai đem về trên 3 triệu doanh thu vào hội nghị thường niên. Mỗi năm tôi thường đạt 4 triệu doanh thu khi làm việc với công ty này nên tôi sẽ nhận được một kỳ nghỉ miễn phí và rồi tôi sẽ ngồi dưới đó, nhìn họ trao tặng giải thưởng 100,000 đô cho những nhân viên ưu tú hàng đầu của công ty mỗi năm. Tôi đã làm như thế suốt 18 năm đấy! Đúng, là 18 năm. Tôi chưa bao giờ nghĩ mình có thể đạt được mục tiêu doanh thu 10 triệu đô trong lúc làm mục sư của hội thánh cả nên tôi cũng không cài đặt đức tin của mình theo chiều hướng đó.

Nhưng rồi vào một năm nọ, đang lúc ngồi dự hội nghị dõi theo 10 người đứng đầu công ty được tặng thưởng 100,000 đô, Chúa phán với tôi, “Tại sao con không lên đó?” Trước khi tôi kịp trả lời, Ngài phán, “Ta muốn con lên đó. Ta muốn danh Ta được biết đến ở đây.” Chà, lúc đó đã là tháng Ba, và như tôi nói, chúng tôi chỉ đạt mức 4 triệu doanh thu mỗi năm trong suốt 18 năm ở công ty này. Về tự nhiên, tôi chẳng thấy có cách nào đạt được mục tiêu đó cả nhưng tôi cũng cầu nguyện cho điều đó và Drenda cùng tôi gieo hạt giống

cho mốc 10 triệu đô doanh thu. Chúa đã chỉ cho tôi thấy có một sự thay đổi tôi có thể làm được liên quan đến sự đòi hỏi của công ty, là cái sẽ tạo nên một sự thay đổi lớn. Để tóm gọn câu chuyện, chúng tôi đã thuộc tốp 10 nhân viên xuất sắc của công ty và được tặng thưởng 100,000 đô. Nhưng đây là phần tôi muốn chia sẻ với bạn. Chúng tôi chạm mốc doanh thu đó chỉ trong một lần bán hàng!

Năm sau đó, công ty tăng mục tiêu lên mức 12 triệu doanh thu cho phần thưởng 100,000 đô. Rồi chúng tôi gieo hạt giống và năm đó chúng tôi cũng đạt được con số này. Nhưng bạn đoán thử xem; chúng tôi đã đạt được trong một lần bán hàng mà thôi. Rồi hai năm tiếp theo, chương trình bị huỷ bỏ. Nhưng năm 2019, họ bắt đầu thực hiện lại chương trình với hạn mức doanh thu là 10 triệu đô. Chúng tôi đã gieo hạt giống và lại thuộc tốp 10; và bạn đoán xem. Một lần nữa, chúng tôi lại đạt được doanh thu trong một lần bán. Đó có phải là ngẫu nhiên không, cứ đến hằng năm là chúng tôi đạt được doanh số trong một lần bán hàng sao? Không hề như vậy, chúng tôi đã gieo giống để đạt con số tối đa để có thể tiến vào chiều kích 100,000 đô la. Và đó chính xác là những gì chúng tôi đã làm. Chúng tôi có nói là chỉ đạt được chỉ tiêu trong một trường hợp thôi không? Dĩ nhiên là không. Chúng tôi đã chạy hết tốc độ trong suốt một năm dài và sẽ không biết mọi chuyện sẽ thế nào cho đến ngày cuối cùng của tháng. Một lần nữa ta thấy được bức tranh đầy kinh ngạc về cách công việc này được hoàn tất.

Tầm Quan Trọng Của Việc Đưa Ra Chỉ Thị

Tại Hội nghị Cung Ứng năm nay, Đức Chúa Trời đã phán với tôi và Ngài bảo tôi nói cho mọi người biết những gì Drenda và tôi học được về việc đưa ra chỉ thị. Đây chính xác là điều Đức Thánh Linh kêu gọi thực hiện - đưa ra một chỉ thị. Vậy nên tôi dành nhiều thời gian dạy dỗ về điều này vì tôi biết có rất nhiều người không biết gì nhiều về điều này cả. Theo từ điển, chỉ thị là một sự chỉ dẫn chính thức hoặc có thẩm quyền. Hãy để ý từ điển không nói về việc xin xỏ

ơn huệ, làm ơn cho tôi. Không phải vậy đâu mà nó là một sự chỉ dẫn có thẩm quyền! Vậy hãy tìm hiểu cái này nhiều hơn. Nếu tôi đưa ra một chỉ thị thuộc linh thì ai sẽ là người thực hiện nó? Vâng, phải có ai đó làm chứ; Hãy xem đó là ai nào.

Đức Chúa Jêsus phán: “Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời. Thật, Ta bảo các con, ai bảo hòn núi này: ‘Hãy nhấc lên, và lao xuống biển,’ nếu trong lòng người ấy không có chút nghi ngờ, nhưng tin điều mình nói sẽ xảy ra, thì điều đó sẽ được thực hiện. Vì vậy Ta bảo các con, bất cứ điều gì các con xin trong lúc cầu nguyện, hãy tin rằng mình đã nhận được rồi, thì các con sẽ được điều ấy.”

—Mác 11:22-24

Có hai điều trong phân đoạn này tôi muốn chỉ ra. Hãy để ý phân đoạn này nói, “Ai bảo.” Đây là điều Drenda và tôi đã tìm thấy. Ngôn từ chúng ra nói ra sẽ khai phóng thiên đàng đến trên đất. Thứ hai, tôi muốn tập trung vào phần này của phân đoạn.

“...nếu trong lòng người ấy không có chút nghi ngờ, nhưng tin điều mình nói sẽ xảy ra, thì điều đó sẽ được thực hiện.”

Hãy để ý cụm từ “điều đó sẽ được thực hiện!” Không phải được thực hiện cho Chúa mà là cho họ, là những gì người đó nói ở đây - trên đất.

Wow! Dừng hết mọi thứ lại ngay. Bạn cần nghĩ về điều này trong một phút đấy! Hãy chìm sâu trong suy nghĩ này; cụm từ đang nói về bạn.

Vậy thì ai thực hiện điều đó cho họ vậy? Hãy nhìn vào Hê-bơ-rơ 1:14, ta sẽ tìm thấy.

Không phải tất cả thiên sứ là các thần phục vụ, được sai xuống để hầu hạ những người thừa hưởng sự cứu rỗi hay sao?

Hãy chú ý có hai từ khác nhau được dùng để mô tả về thiên sứ ở đây, đó là phục vụ và hầu hạ. Hầu hạ có nghĩa là bày tỏ bổn

phận hoặc phục vụ vì lợi ích của người khác, trong trường hợp này người đó là bạn. Người phục vụ có nghĩa chỉ về một địa vị cấp cao hơn được uỷ thác quản lý các hoạt động đã được chính quyền nhà nước phân chia thực hiện. Để diễn đạt lại việc thiên sứ là gì, chúng ta có thể nói rằng thiên sứ đại diện cho toà án trên trời có thẩm quyền hành động thay cho Vương quốc Đức Chúa Trời đại diện cho bạn! Xin vui lòng chú ý chúng ta không phải là ông chủ bà chủ có các thiên sứ phục vụ xung quanh vì họ không báo cáo cho chúng ta nhưng thay vào đó chúng ta có thể xin toà án trên trời đáp ứng nhu cầu của chúng ta và chúng sẽ được gửi đi. Khá ngạc nhiên phải không?!

“Tôi phải nói gì bây giờ? Tôi không biết điều đó.” Điều này mô tả bài học Đức Chúa Trời đã dạy tôi ở câu chuyện sau đây.

Vào năm đó, tôi đã gieo hạt giống cho con nai đực sừng non. Ở thời điểm này của câu chuyện, tôi vô cùng tự tin rằng mình sẽ nhận được con nai. Cho nên tôi đã ra ngoài với niềm hứng khởi mong chờ, như thường lệ, tôi sẽ có được con nai đực sừng non của mình trong nhanh gọn. Khi đã an bệ trên cái cây của mình, thực sự tôi đã nhìn thấy con nai đực sừng non rảo bước trong khu rừng nhưng nó cách tôi khá xa cho một phát bắn bằng cung tên. Tôi cố gọi nó đến với tôi nhưng không có gì xảy ra cả. Suốt buổi sáng hôm ấy, tôi không thấy bất cứ điều gì khác nữa cả. Sáng hôm sau, tôi thậm chí còn không thấy bóng dáng con nai nào. Lúc này, tôi biết có cái gì đó sai sai.

Vào ngày thứ hai, lúc rảo bước trong khu rừng, tôi bắt đầu cầu nguyện trong Thánh Linh để tìm câu trả lời. Rất nhanh, Đức Thánh Linh chỉ cho tôi thấy vấn đề. Lúc gieo hạt giống cho con nai, đơn giản là tôi điền con số vào tấm séc hạt giống, bỏ vào trong phong bì và gửi nó đi. Tôi không đặt tay lên tấm séc và phán trên nó như tôi thường làm. Rồi Đức Thánh Linh nhắc nhở tôi câu chuyện Chúa Giê-su hoá bánh và cá, Thánh Linh chỉ cho tôi thấy Chúa Giê-su đã chúc phước trên bánh và cá trước khi chúng được nhân lên. Tôi nhớ mình đã nghĩ, Mình phải làm điều đó ư? Bây giờ, tôi luôn đặt tay lên phong bì và

phán trên nó nhưng tôi thực sự bận việc vào cái ngày tôi gửi phong bì kia đi nên tôi quên mất việc đặt tay và phán trên nó. Tôi nghĩ chỉ cần gieo hạt giống là đã có thể mang con nai đến dưới quyền hạn thực thi pháp lý của thiên đàng rồi.

Chà, tôi lo lắng sửa lỗi sai và thử xem mình có học được điều gì mới mẻ từ Vương quốc không để xem liệu tôi đã đúng hay sai. Thế là tôi lại gieo hạt giống cho con nai đực sừng non, nhưng lần này, tôi chắc chắn là mình đã phán trên phong bì lúc gieo ra. Hãy để tôi lấy ví dụ lúc tôi phán trên tấm phong bì, tôi sẽ nói đại loại như vậy. “Lạy Cha, ngày hôm nay con sẽ nhận được con nai đực sừng non lúc con gieo hạt giống này ra trong danh Chúa Giê-su, Amen.” Như bạn thấy đó, chẳng có gì là tưởng tượng cả, nhưng tôi cũng không xin xỏ hay van xin một con nai. Tôi công bố, khiến cho lời cầu xin của tôi được nhận biết. Khi ai đó được đặt ở vị trí tiên phong trong quân đội, họ không cần phải xin đạn dược; vì đơn giản họ đã được đặt trong vị trí hạ lệnh rồi. Nói cách khác, họ đã có quyền hợp pháp để lấy bất cứ thứ gì họ cần, không cần phải xin, đơn giản chỉ nói, “Chuyển đạn dược cho tôi.”

Hôm sau, tôi đi ra cái cây của mình trước khi trời sáng, là lúc khu rừng hãy còn tờ mờ tối, tôi đã thấy có một con nai đang trên đường tiến về phía tôi. Nhưng trời còn tối nên không bắn được, tuy nhiên tôi có thể nhìn thấy con nai đang tiến thẳng lại cái cây của tôi. Lúc con nai đến chỗ cái cây thì nó dừng lại, 15 phút tiếp theo, nó chậm rãi bước xung quanh cái cây của tôi. Tôi rất ngạc nhiên. Con nai đứng yên đó cách cái cây của tôi tầm 18 mét rồi nó bước vòng quanh đó.

Khi trời trong khu rừng mỗi chút một sáng hơn, tôi có thể nhìn thấy đó không phải là con nai đực có gạc. Trên thực tế, nó giống con nai cái hơn vì tôi không thể chỉ ra đâu là núm gạc trên đầu của nó. Trời vẫn chưa sáng hẳn, nhưng bây giờ, theo luật săn bắn của vùng Ohio, tôi được quyền bắn con nai vào lúc trời sáng. Tôi không thể nói liệu đó có phải là con nai đực sừng non có núm gạc hay không vì như tôi đã nói, nhiều lúc gạc nai sẽ như

vừa đủ ẩn dưới lớp lông. Tôi phát hiện con nai hành động rất lạ, nên nó chắc chắn phải là con nai của tôi rồi, cho nên tôi đã bắn hạ con nai. Lúc tiến về phía nó, tôi cầu mong được nhìn thấy nùm gạc nhỏ của nó và tôi đã biết nó thực sự là con nai đực sừng non của tôi. Tôi cứ để con nai nằm ở vị trí tôi bắn hạ nó vì tôi phát hiện mình quên mang theo con dao, cho nên tôi phải trở về nhà để lấy con dao.

Lúc quay trở lại chỗ con nai, tôi thấy Tim đang tiến về phía tôi. Nó hỏi liệu tôi có thấy bất kỳ cái gì không và tôi đã giải thích cho Tim nghe những gì xảy ra sáng hôm đó. Khi chúng tôi đi lại chỗ con nai nằm, con trai tôi bảo đã ba ngày rồi con nai chưa từng thấy bóng dáng của con nai nào xuất hiện ở đây cả. Tim đồng hành cùng tôi suốt ba ngày và bây giờ cháu nói như vậy thì tôi đã hiểu ra vấn đề. Tôi nhớ cái ngày cháu ghé qua văn phòng của tôi và đưa cho tôi tấm séc nói là gieo giống cho con nai của cháu, cháu gieo hạt giống vào hội thánh. Tôi nhớ cháu đã không phán trên phong bì đó. Tôi đã dành thời gian và giải thích điều Đức Chúa Trời đã chỉ cho tôi liên quan đến việc phán trên hạt giống lúc nó được gieo đi.

Đêm đó, Tim và tôi có một số việc phải đi Columbus, trên đường về nhà, chúng tôi ghé hội thánh. Tim hỏi liệu cháu có thể dừng lại và gieo hạt giống lại không, lần này thằng bé sẽ phán trên phong bì hạt giống lúc cháu khai phóng hạt giống đi. Lúc chúng tôi ngồi trong văn phòng, cháu gieo hạt giống và tôi thấy cháu gieo cho con nai đực 6 gạc. Tôi nghĩ đó là lời công bố khá dạn dĩ và cụ thể.

Sáng hôm sau, Tim lại chỗ cái cây cũ tôi đã nấp vào ngày hôm trước. Thằng bé cũng đã kinh nghiệm được điều tôi đã kinh nghiệm vào ngày hôm trước. Trước khi trời sáng, con nai đực trực tiếp tiến lại cái cây, rồi bước xung quanh đó cho đến khi trời sáng có thể bắn được. Không may thay, con nai vụt chạy mất và mặc dầu đã tìm kiếm suốt hai giờ, chúng tôi cũng không thể biết rốt cuộc nó đang ở chỗ nào. Thật ngạc nhiên, ngày hôm sau, một người bạn của chúng tôi, là người sống cách chúng

tôi 3/4 dặm đường, đã kể cho chúng tôi nghe câu chuyện hàng xóm của ông ấy thức dậy vào sáng hôm đó và phát hiện con nai đực 6 gác nằm chết ngay trên lối đi vào nhà ông. Con nai bị trúng tên. Nhà của người hàng xóm này nằm chính xác hướng con nai đã tháo chạy. Bạn tôi kể ông hàng xóm đó không biết ai đã bắn con nai nhưng chính ông đã xử lý con nai vào sáng hôm đó. Tôi biết câu chuyện nghe có vẻ điên rồ nhưng đó là bài học chúng tôi đã học được.

Hãy phán trên hạt giống khi bạn gieo, như Chúa Giê-su đã làm.

Nhân tiện, Tim đã gieo hạt giống mới rồi thằng bé đi săn và tuần sau, cháu thu về một con nai đực.

Khi Bạn Phán, Hãy Phán Thật Cụ Thể

Tôi biết một con nai sáu gác nghe đã khá cụ thể rồi nhưng khi chúng tôi khám phá ra được, chúng tôi thấy Vương quốc thật cụ thể! Ví dụ, hãy nhìn vào tự nhiên.

Những gì về Đức Chúa Trời mà mắt trần không thấy được, tức là quyền năng đời đời và thần tính của Ngài, thì ngay từ buổi sáng thế người ta đã nhận thức rõ ràng khi quan sát các tạo vật của Ngài; cho nên họ không thể bào chữa được.

—Rô-ma 1:20

Kinh Thánh nói rằng Đức Chúa Trời mà mắt trần không thấy được lại có thể được nhìn thấy qua tự nhiên. Vậy, hãy để tôi hỏi bạn, “Tự nhiên được cụ thể chi tiết như thế nào?” Tự nhiên cực kỳ chi tiết! Nếu tôi nói rằng tôi chuẩn bị mua xe, câu hỏi tiếp của bạn sẽ là, “Mục sư mua loại xe nào?”, có phải vậy không? Bạn không thể nhìn thấy chiếc xe trong đầu lúc tôi chỉ chung chung rằng tôi sắp mua xe. Bạn sẽ thấy được “chiếc

xe” khi nó được cụ thể hoá, là loại xe Ford hoặc Chevy, một mẫu mã ô-tô nhất định với màu sắc nhất định. Sẽ không nhìn thấy được bức tranh chỉ với một từ xe: Nó luôn phải được chi tiết hoá. Đây cũng là cách bạn cần đạt đến trong đời sống cầu nguyện của mình.

Bạn từng đọc một văn kiện pháp lý chưa? Tôi chắc bạn biết. Chúng cực kỳ chi tiết. Chà, những gì bạn khai phóng đi bằng lời nói của môi miệng bạn cũng chính xác như vậy đấy, kể cả khi bạn không hề muốn chúng trở nên như vậy. Hãy xem cách Chúa Giê-su thi hành chức vụ. Ngài hiểu được tầm quan trọng của lời nói.

Khi Đức Chúa Jêsus từ trên núi xuống, đoàn người rất đông đi theo Ngài. Kìa, có một người phong hủi đến quỳ trước mặt Ngài và thưa: “Lạy Chúa, nếu Chúa muốn, Chúa có thể” khiến con được sạch.” Đức Chúa Jêsus đưa tay chạm đến người ấy, và phán: “Ta muốn, hãy sạch đi.” Lập tức, người phong hủi được sạch.

—Ma-thi-ơ 8:1-3

Hãy để ý chưa có gì xảy ra cho đến chừng Chúa Giê-su phán, “Hãy sạch đi!”

Khi sang bờ bên kia, vào địa phận dân Ga-đa-ra, Đức Chúa Jêsus gặp hai người bị quỷ ám từ các mồ mã đi ra; chúng rất hung dữ, đến nỗi không ai dám đi qua đường đó. Chúng gào lên: “Hỡi Con Đức Chúa Trời, chúng tôi có liên can gì với Ngài? Có phải Ngài đến đây để làm khổ chúng tôi trước hạn định không?”

Bấy giờ cách đó không xa, có một đàn heo rất đông đang ăn. Các quỷ van xin Đức Chúa Jêsus: “Nếu Ngài đuổi chúng tôi ra, xin cho chúng tôi nhập vào đàn heo kia.” Ngài bảo: “Đi đi!” Các quỷ liền lìa khỏi hai người đó và nhập vào đàn heo. Tức thì cả đàn từ trên dốc lao xuống biển, chết chìm hết.

—Ma-thi-ơ 8:28-32

Hãy để ý ma quỷ nói lại Chúa Giê-su và không chịu rời đi! Chúa Giê-su và ma quỷ thật sự có nói qua lại với nhau! Ma quỷ chỉ lìa đi khi Chúa Giê-su phán, “Đi đi!” Bạn chịu trách nhiệm, bạn có chìa khoá nhưng bạn phải nói ra! Hãy nói điều gì đó. Một lần nữa, Vương quốc là vương quốc của những luật lệ với thẩm quyền hợp pháp. Lời nói của bạn rất có trọng lượng!

Trước khi đi tiếp, hãy cùng nhau ôn lại những gì chúng ta đã học. Khi Chúa Giê-su chúc phước cho bánh và cá, chúng ta đã

BẠN CHỊU TRÁCH NHIỆM, BẠN CÓ CHÌA KHOÁ NHƯNG BẠN PHẢI NÓI RA! HÃY NÓI ĐIỀU GÌ ĐÓ.

chuyển đổi vương quốc. Và giống như Chúa Giê-su, bạn sẽ phải đưa ra một chỉ thị cho hạt giống bạn khai phóng ra. Bạn muốn nhìn thấy điều gì một khi hạt giống của bạn được gieo ra? Mỗi hạt giống đều mang lấy một bức tranh nào đó. Chúng ta sẽ nói về điều này sau nhưng câu hỏi

tiếp theo tôi muốn nói đó là bạn nên gieo hạt giống ở đâu.

Bạn Nên Gieo Hạt Giống Ở Đâu?

Trước tiên, bạn sẽ muốn gieo hạt giống tại nơi Chúa chỉ định cho bạn trên đất. Hãy nhớ đây không phải là lối sống thông thường của lòng rộng rãi cho những ai đang có nhu cầu cần được giúp đỡ mà tôi đang nói đến.

*Ai thương xót người nghèo là cho Đức Giê-hô-va vay mượn,
Ngài sẽ đáp lại việc lành ấy cho người.*

—Châm Ngôn 19:17

Đúng là khi bạn rộng rãi, Đức Chúa Trời sẽ trả lại cho bạn!

Hãy nhớ rằng: Ai gieo ít thì gặt ít, ai gieo nhiều thì gặt nhiều. Mỗi người nên quyên góp tùy theo lòng mình đã định, không miễn cưỡng hoặc do ép buộc, vì Đức Chúa Trời yêu mến người dâng hiến một cách vui lòng. Đức Chúa Trời có quyền ban cho anh em ân điển sung mãn để đáp ứng mọi nhu cầu của anh em, lại còn có dư dật để làm mọi việc lành, như có chép rằng:

“Người ban phát rộng rãi, giúp đỡ kẻ nghèo khó; Sự công chính của người tồn tại mãi mãi.”

Đấng cung cấp hạt giống cho người gieo và bánh làm thức ăn sẽ cung cấp hạt giống cho anh em và làm cho sinh sôi nảy nở, cũng sẽ gia tăng bông trái công chính của anh em. Anh em sẽ được phong phú trong mọi sự để làm mọi việc từ thiện; để qua chúng ta, người ta sẽ cảm tạ Đức Chúa Trời. Vì sự trợ giúp này không những đáp ứng nhu cầu của các thánh đồ mà còn khiến nhiều người cảm tạ Đức Chúa Trời nữa.

Việc trợ giúp này là bằng chứng để họ tôn vinh Đức Chúa Trời, vì sự vâng phục Tin Lành của Đấng Christ mà anh em đã bày tỏ, và vì sự trợ giúp rộng rãi của anh em đối với họ và với mọi người. Còn họ sẽ cầu nguyện cho anh em và quý mến anh em, vì ân điển kỳ diệu Đức Chúa Trời đã ban cho anh em. Cảm tạ Đức Chúa Trời vì sự ban cho của Ngài không tả xiết!

—2 Cô-rinh-tô 9:6-15

Dĩ nhiên, Đức Chúa Trời ban thưởng cho người có lòng rộng rãi. Nhưng kiểu ban cho tôi muốn nói đến, đó là kiểu **gieo ra có mục tiêu** với **mùa gặt có chủ đích**. Hãy nhớ, tôi đã đặt tên cho hạt giống bằng một kiểu ban cho tôi đang nói đến. Rộng rãi là hành động của lòng thương xót, và tôi thường không đặt tên cho sự ban cho rộng rãi đó, thay vào đó, tôi công bố điều chúng ta vừa đọc trong 2 Cô-rinh-tô đoạn 9, đó là Đức Chúa Trời sẽ

ban cho tôi hạt giống để tôi làm người rộng rãi và từ đó, tôi cứ tiếp tục rộng rãi, Ngài sẽ gia tăng sự giàu có của tôi hầu cho tôi càng gia tăng sự ban cho.

Gieo Ra Có Mục Tiêu

Tôi có đề cập rằng lúc gieo, tôi sẽ cam kết mình sẽ thực hiện điều tôi gọi là gieo ra (ban cho) có mục tiêu. Một lần nữa, sự ban cho này sẽ tạo ra một mùa gặt có chủ đích. Đây chính xác là điều Chúa Giê-su đã làm trong Mác chương 6. Ngài đang đứng trước một nhu cầu rất cụ thể và nó cần câu trả lời cũng rất cụ thể. Ngài cần đồ ăn để chu cấp cho hơn 20,000 người ăn, cho nên Ngài cần hạt giống cụ thể để Ngài có thể hành động. Bây giờ, trong trường hợp của Ngài, Ngài không gieo hạt giống; Ngài đang nhận hạt giống. Và nó cũng không phải là tự do ý chí, không phải trao điều bạn muốn trao. Ngài cần tìm ai đó có thể gieo hạt giống cách cụ thể hầu cho nó được gia tăng trong bàn tay của Đức Chúa Trời. Đó là lý do tại sao Ngài nói, “Hãy đi và tìm xem có bao nhiêu ổ bánh.” Bánh và cá là những thứ Ngài cần tại thời điểm đó, chứ không phải là củi hay áo khoác tay cộc, mà nó rất cụ thể - bánh và cá.

Cho nên hãy chắc chắn khi bạn gieo, bạn sẽ đưa ra một chỉ thị để nhu cầu cụ thể của bạn được đáp ứng. Khi tôi gieo cụ thể cái gì đó, tôi thường kích hoạt kiểu ban cho này, rất rõ ràng cho điều tôi cần, gọi tên hạt giống khi tôi gieo nó. Khi gieo, tôi thường gieo bằng tấm séc hoặc trực tuyến cho nên tôi thực sự đã viết nó xuống tờ séc. Hoặc nếu tôi ban cho qua trực tuyến, tôi sẽ viết vào phần ghi chú để tôi có thể lưu trữ lại, thì chỉ thị sẽ luôn kèm theo hạt giống được trao đi, với ngày và giờ cụ thể. Hãy nhớ, bạn không mong nhận lại điều bạn đã cầu nguyện cho

hoặc công bố nó với thời gian cụ thể của tương lai; bạn thực sự nhận được những điều này lúc bạn cầu nguyện rồi!

Vì vậy Ta bảo các con, bất cứ điều gì các con xin trong lúc cầu nguyện, hãy tin rằng mình đã nhận được rồi, thì các con sẽ được điều ấy.

— Mác 11:24

Bấy giờ, sự ban cho có mục tiêu này sẽ được gieo vào trong Vương quốc, có điều gì đó Đức Chúa Trời đang hành động trên đất. Thường thì nó là một chức vụ nào đó mà Ngài đang dùng một người nam hoặc một người nữ nào đó của Ngài thi hành công việc Ngài giao phó đang cần đến tài chánh. Một lần nữa, điều này khác với kiểu giúp đỡ thông thường cho những người nghèo khó hoặc túng ngặt, dĩ nhiên đây cũng là công việc của Đức Chúa Trời và Ngài đã nói rất rõ ràng rằng Ngài sẽ ban thưởng cho loại ban cho này. Chúng ta đang nói về việc ban cho có mục tiêu. Dĩ nhiên, bạn có thể gieo loại ban cho này ở hội thánh địa phương của bạn và trên thực tế, phần lớn sự ban cho có mục tiêu của bạn nên tập trung nhiều vào hội thánh địa phương của bạn.

Nói về hội thánh nhà của bạn, phần mưới của bạn cũng nên thuộc về hội thánh nhà của bạn. Có nhiều người hỏi tôi liệu họ có thể dâng phần mưới vào mục vụ của chúng tôi khi họ là một phần của hội thánh trực tuyến của chúng tôi hay không. Tôi sẽ trả lời họ rằng, “Dĩ nhiên bạn có thể.” Nhưng tôi cũng khích lệ họ đi tìm một hội thánh địa phương trong khu vực họ sinh sống. Nhưng nếu chúng tôi là hội thánh nhà của họ thì tất nhiên rồi, họ có thể dâng phần mưới về hội thánh của chúng tôi. Tuy nhiên, là mục sư, tôi biết có nhiều người sẽ tăng trưởng nhanh hơn và mạnh mẽ hơn khi họ là một phần của một hội thánh địa phương tốt. Mặc khác, nếu là một phần của hội thánh dạy bạn nghi ngờ và vô tín thì đó không phải là hội thánh bạn muốn hỗ trợ hoặc tham gia phải không.

Chúng ta đã nói về việc gieo vào một sứ mệnh nào đó, bây giờ bạn sẽ muốn gieo trong sự hiệp ý nữa, hiệp ý cùng với ai đó hoặc chức vụ nào đó hiểu được đức tin cũng như biết được sự hiệp ý là gì. Hãy cẩn thận với đám đông nói rằng “chúng ta sẽ phá sản nếu bạn không gieo.” Đây là câu nói của sự vô tín. Kinh Thánh nói rất rõ rằng đừng gieo vì bị ép uổng. Nếu bất kỳ người nam hay người nữ nào của Đức Chúa Trời khiến bạn cảm thấy mặc cảm tội lỗi nếu bạn không gieo hay họ áp lực lên bạn để bạn gieo thì tốt nhất là bạn phải giữ túi tiền của mình cho chắc vào. Đức tin không cần bất kỳ sự kích động nào cả.

Nếu bạn muốn gieo nhưng thực sự không biết gieo cụ thể ở nơi nào, thì hãy gieo vào sứ mệnh nào đó bạn cảm thấy nó thể hiện kết quả và nó dạy về đức tin theo Lời Chúa phán. Đừng bao giờ gieo vào hội thánh nói rằng Đức Chúa Trời sẽ giết dân sự hoặc khiến họ bị ung thư để dạy họ điều gì đó hay bất kỳ kiểu vô lý nào đại loại vậy. Nhưng hãy gieo vào mục vụ nào đó dạy bạn về Lời Chúa.

Bấy giờ, hãy nhớ tuyên xưng hoặc phán trên hạt giống bạn gieo. Drenda và tôi đã làm như vậy kể từ lúc Chúa hướng dẫn tôi cách săn được con nai vào năm đầu tiên đó. Dĩ nhiên, đó là năm tôi đã kể với bạn trong chương này, đó là tôi không phán trên hạt giống của mình và bạn biết câu chuyện thành ra như thế nào rồi đấy. Chúng tôi cứ phán trên hạt giống trong suốt nhiều năm mà thực sự không nghĩ gì về chuyện đó hoặc không may hay biết đó là phần mang tính quyết định cho việc gieo ra. Tôi cho rằng tự thân việc gieo ra đã là tất cả những gì cần đòi hỏi để mang điều đó đến ở dưới quyền thực thi pháp lý hợp pháp của Vương quốc Chúa và trên thực tế, nó thực sự hiệu quả. Nhưng nếu không có chỉ thị rõ ràng, thì không có sự tập trung, và như vậy sẽ không có mùa gặt chính xác; và nếu bạn không biết chính xác mùa gặt của mình thì bạn cũng sẽ bỏ lỡ thời điểm chín mùi của mùa gặt nữa.

Tôi đã nhận rất nhiều bài học thông qua việc săn nai và khi chúng ta giải quyết chương này về cách khai phóng đức tin, tôi muốn bổ sung thêm một câu chuyện nữa.

Chuyện xảy ra vài năm trước khi tôi học được cách săn nai bằng đức tin vì một số lý do mà tôi quyết định mình sẽ không gieo hạt giống vào năm đó. Tôi không cho vợ tôi biết gì về chuyện đó cả; chỉ là tôi không gieo hoặc không cầu nguyện cho con nai đó lúc mùa săn bắn bằng súng săn gần kề. Tôi đã thu hoạch được nai bằng nhiều câu chuyện kinh ngạc vài năm trước khi có những điều Chúa dạy tôi nhưng tôi cho rằng tất cả đều mới mẻ với tôi; và tôi cảm thấy tôi có đức tin tin rằng mình sẽ săn được nai nên không cần phải đi qua hết các bước khai phóng đức tin làm gì. Nhân đây, bạn có thể đoán biết được chuyện gì xảy ra rồi đấy.

Vào buổi sáng mở màn hôm ấy, tôi nghĩ mình đã thấy một con nai đứng cách xa tôi khoảng chừng 270 mét và nó ở đó. Đến tối thì chuyển đi săn sụp đổ hoàn toàn. Ngay hôm đầu tiên mở màn mùa săn bắn, tôi trở về nhà với hai bàn tay trắng, Drenda có một người bạn ghé chơi nhà lúc tôi nói cho cô ấy biết chuyển đi săn không tốt đẹp của tôi. Tôi kể cho vợ tôi biết tôi đã không làm theo những hướng dẫn Chúa chỉ bảo liên quan đến chuyện săn được nai. Drenda nói, “lúc anh đi là em đã thất vọng rồi.” Chà, tôi ý thức được lỗi của mình và nói họ cầu nguyện cho tôi về điều đó. Tôi viết xuống một tấm séc làm hạt giống cho con nai, không ghi chú giới tính cụ thể của con nai. Chúng tôi đặt tay lên tấm séc, cầu nguyện và đã nhận được con nai bằng đức tin.

Ngày hôm sau đến, tôi có việc nên không săn nai vào buổi sáng, vì thế tôi đi vào buổi tối. Tôi nhìn thấy một cây sồi lớn nằm ngay trên miếng đất tôi nghĩ đó là chỗ đứng lý tưởng nên tôi tiến lại chỗ đó. Tiết trời buổi tối của tháng Mười Hai nóng ẩm, và nếu tôi nhớ không nhầm thì nhiệt độ lên đến gần 70 độ,

và trời lộng gió. Chỉ sau vài phút đi săn, có một con nai cái rất to từ phía cánh rừng đi ra và bước về phía cánh đồng nhìn từ xa thấy được cây sồi. Con nai cái đứng hướng về phía tôi, cho tôi một phát bắn hoàn hảo. Lúc tôi ước tính xong mọi thứ, tôi phát hiện con nai cách tôi khoảng 68 mét và tôi có chút không chắc chắn vì tôi đang dùng khẩu súng loại -12gauge. Nhưng tôi nhắm bắn cẩn thận và con nai cái bị trúng đạn. Phải nói là tôi vô cùng hứng khởi về phát bắn đó. Tôi vội vã chạy về nhà trước khi trời tối hẳn, bạn Drenda lại ghé chơi; và tất cả chúng tôi đều vui mừng trong những luật lệ của Vương quốc đồng thời tôi cũng nhận được một bài học cho mình.

Trong chương này, chúng ta sẽ ôn lại nguyên tắc thứ hai trong việc nhận lãnh từ Vương quốc:

Bước 2#: Khai Phóng Hạt Giống Vào Vương Quốc Đức Chúa Trời

Chúng ta đã học biết khi nào nên gieo giống vào những nhiệm vụ hoặc sứ mệnh của Vương Quốc, hạt giống sẽ chuyển đổi vương quốc. Chúng ta cũng đã ôn tập cách thức khai phóng hạt giống, đó là bằng lời nói kèm theo chỉ thị. Sau đây có một vài trọng ý chúng ta cần tiếp tục ghi nhớ:

1. Chúng ta có thể đặt tên cho tiền bạc.
2. Chúng ta có thể gieo vì một nhu cầu cụ thể nào đó.
3. Chúng ta không thể đặt tên cho phần mười.
4. Ban cho không phải là công thức; Nó phải được thực hiện bằng đức tin.
5. Sự ban cho cụ thể sẽ nhận được mùa gặt cụ thể.

Chúng ta khai phóng hạt giống bằng lời nói.

CHƯƠNG 6

ĐỨC TIN LÀ CHÌA KHOÁ

Một vài năm sau khi chúng tôi đã thành lập hội thánh, tôi lái xe về nhà và lúc đang trên con đường tiến về căn nhà cũ kỹ trong trang trại, tôi nhìn thấy đèn cảnh sát giao thông nhấp nháy phía trước. Chẳng có gì mới, tôi nghĩ có ai đó bị phạt vì chạy vượt quá tốc độ. Khá chắc chắn với điều đó, tôi chạy chậm lại và thấy chiếc xe đậu trước xe cảnh sát đang chậm chậm tiến xuống đường. Lúc xe tôi chạy gần đến chỗ xe cảnh sát đậu và chậm chậm vượt qua thì có thứ gì đó thu hút sự chú ý của tôi. Bên lề đường có một con nai đực 8 gác xinh đẹp nằm đó. Ngay lập tức tôi biết chuyện gì đã xảy ra. Con nai bị chiếc xe khi nãy tôi thấy đâm phải.

Tôi tắt xe vào lề đường trên chỗ con nai nằm và đi lại phía cảnh sát và hỏi cảnh sát sẽ làm gì với con nai đó. Vì ngã vào nhà tôi cách đường cái 365 mét và tôi có con nhỏ cần phải cho chúng ăn, tôi nghĩ tôi sẽ xin con nai đó nếu được. Nhân viên cảnh sát đường như cũng đang cần cho ai đó con nai nếu họ muốn. Cảnh sát lấy tên và địa chỉ nơi tôi ở rồi đưa cho tôi thông tin về con nai.

Ngay trước lúc chúng tôi chào tạm biệt, cảnh sát kể tôi nghe chuyện họ liên tục nhìn thấy nai bị xe đâm và nếu tôi quan tâm thì ông sẽ đưa tên tôi vào danh sách nhận cuộc gọi trong trường

hợp có nai bị xe đâm nhưng không ai nhận. Tôi nghĩ thế thì còn gì bằng. Đó là vào dịp đầu thu, vẫn chưa đến mùa đi săn. Chuyện này xảy ra trước khi mùa đi săn bằng cung bắt đầu và mùa đi săn bằng súng thì phải đến tận tuần đầu tiên của tháng Mười Hai lận cho nên tôi nghĩ có thịt nai để dùng thì quá tuyệt vời. Chà, không lâu sau đó, tôi nhận được cuộc gọi từ văn phòng cảnh sát về một con nai khác. Cho nên thậm chí trước khi mùa săn nai bằng súng bắt đầu, tôi đã nhận được bốn đến năm con nai. Tôi không nhớ chính xác con số nhưng tôi biết ít nhất là bốn con. Điều quan trọng là tủ đông nhà tôi đã đầy ắp thịt nai trước khi mùa săn nai bằng súng bắt đầu.

Lạ thay, Drenda phải ra ngoài thị trấn suốt tuần lễ dài của mùa đi săn bằng súng. Tôi không nhớ cô ấy đi vì lý do gì nhưng tôi biết đó là dịp ngoại lệ vì chúng tôi chưa bao giờ xa nhau đến tận một tuần lễ như vậy. Cho nên tôi không cùng cô ấy cầu nguyện cho việc săn nai, tôi thậm chí còn không gieo giống nữa. Cứ cho là tôi đã suy nghĩ rằng mình không quan tâm lắm đến chuyện có săn được nai hay không thì tủ lạnh của tôi cũng đầy ắp rồi. Nhưng tôi đã ra ngoài; bạn có thể chắc chắn điều này. Để tóm gọn câu chuyện, tôi đã ra ngoài suốt cả tuần trong mùa đi săn bằng súng nhưng thậm chí tôi còn chưa bắn được phát nào. Lúc Drenda về nhà, cô ấy nhắc tôi những gì Chúa đã dạy liên quan đến việc gieo giống và cùng nhau cầu nguyện để nhận lãnh con nai.

Năm mới chuẩn bị đến gần, và lần này, tôi sẽ không mắc phải sai lầm như năm trước nữa. Mặc dầu chúng tôi được văn phòng cảnh sát gọi vài lần liên quan đến việc nai bị đâm trúng, tôi nghĩ tôi chỉ cần nhận một con trong số chúng là được vì tôi đã lên kế hoạch săn nai cho riêng mình rồi. Lần này, Drenda và tôi gieo hạt giống và cầu nguyện lúc khai phóng hạt giống để nhận lãnh một con nai. Chúng tôi không cụ thể hoá kích thước con nai, chỉ cần là con nai là được. Buổi sáng mở màn mùa săn

nai tôi không đi được nhưng tối hôm đó thì tôi hò hởi ra ngoài. Nhưng buồn thay khi phải thông báo với bạn rằng một lần nữa, chẳng có một con nai nào. Chắc chắn là tôi bối rối vì tôi tìm cách trở về nhà từ buổi tối hôm đó sau khi ngồi trong khu rừng.

Lúc ngồi xuống bàn ăn tối, chuông điện thoại reo. Văn phòng cảnh sát nói họ đang ở hiện trường chỗ con nai bị đâm nếu tôi muốn thì cứ đến nhận. Tôi hỏi họ đó là nơi nào thì họ cho tôi địa chỉ. Tôi không thể tin vào tai mình. Tôi hỏi “Cô có thể lặp lại lần nữa về địa chỉ không?” Cô lặp lại địa chỉ và tôi biết đó chính là địa chỉ nhà tôi! Tôi bị sốc. Cho nên tôi tiến lại cửa sổ, khá chắc chắn, tôi thấy đèn xe nhấp nháy ở cuối con ngõ vào nhà, tôi cho họ biết tôi sẽ đến ngay. Con ngõ vào nhà tôi cách đường cái khoảng 274 mét và tôi nhớ từ đằng xa bước lại chỗ hiện trường mà tôi hoàn toàn không thể tin được chuyện đã xảy ra. Khi lại nhận con nai, thì đó là con nai đực lớn trong tình trạng cực kỳ hoàn hảo. Tôi điền vào một số giấy tờ, cảm ơn nhân viên cảnh sát rồi đem con nai lại phía nhà kho. Bạn bị bối rối phải không? Tất nhiên phải bối rối nhiều rồi! Tôi không lăn tăn gì về mùa săn nai nữa cho đến tận tháng Chín hoặc tháng Mười năm sau.

Nguồn Của Bạn Là Gì?

Tôi không thể nhớ đó là tháng mấy nhưng tôi nhớ mình đã ra phía sau cánh đồng chạy bộ mà lâu lắm rồi tôi không tập thể dục. Lúc chạy bộ, tôi cầu nguyện với Chúa về những gì đã xảy ra trong hai năm trước đó. Tôi cứ cầu nguyện vậy thôi. Bỗng nhiên, lúc đang chạy, những lời này đến với tôi rất rõ ràng “danh sách cảnh sát”. Tôi suy nghĩ một chút về nó. Có phải Chúa đang cố gắng nói với tôi điều gì đó? Rồi tôi nhìn thấy nó. Tôi nhận ra sự tin chắc của tôi không nằm ở nơi Lời Chúa hay Vương Quốc Chúa. Sự tin chắc của tôi nằm trong danh sách của cảnh sát! Tôi

biết dù tôi không sẵn được nai thì thể nào danh sách trong văn phòng cảnh sát cũng sẽ nhớ và cho tôi một con.

Rồi tôi hiểu ra tại sao năm trước đó tôi lại nhận được con nai ở cuối con ngõ vào nhà tôi thay vì cuối mùa đi săn bằng súng của tôi. Danh sách của cảnh sát là nơi đức tin của tôi đặt để vào. Khi Drenda và tôi gieo hạt giống cho con nai của năm đó, con nai đã xuất hiện đúng thời điểm, ngay lần đầu tiên của mùa săn nai bắt đầu chỉ là nó xuất hiện sai chỗ, hay nó thật sự nằm đúng chỗ luôn? Tôi đứng đó trong kinh sợ khi Đức Thánh Linh khiến điều đó trở nên quá rõ ràng trong tôi. Rồi tôi hiểu ra rằng con nai đã xuất hiện chính xác nơi đức tin của tôi đã ở, đó là trong danh sách cảnh sát. Một khi nhận ra điều đó, tôi chạy thẳng về nhà, ngay lập tức gọi cho văn phòng cảnh sát gạch tên tôi khỏi danh sách. Tôi học biết được rằng kế hoạch dự phòng của bạn lại chính xác là những gì sẽ diễn ra! Kể từ năm đó trở đi, tôi không bao giờ còn bị thất bại trong việc nhìn thấy con nai xuất hiện nữa.

Nhưng bạn thấy đó lòng chúng ta dễ bị lừa dối đến mức nào cơ chứ! Sự tin chắc của chúng ta dễ dàng di chuyển đến với những điều thuộc về tự nhiên. Đây là điều chúng ta cần nhận biết và liên tục canh chừng. Đức tin không cần kế hoạch dự phòng. Tôi vẫn còn kinh ngạc mặc dầu đức tin của tôi đặt vào danh sách cảnh sát nhưng con nai đã xuất hiện ngay cuối con ngõ vào nhà tôi ngay ngày mở màn. Và điều này dẫn tôi đến với nguyên tắc thứ ba Chúa chỉ cho tôi.

Bước 3#: Khai Phóng Hạt Giống Khi Bạn Ở Trong Đức Tin!

Đây là chuyện lớn, vì chúng ta đã thấy trước đó các môn đồ không thể đuổi quỷ ra khỏi chàng trai bị quỷ ám. Chúa Giê-su đã nói vì các con vô tín hoặc thiếu đức tin. Hiểu được đức tin

là gì và làm sao để có được đức tin đã được nói trước đó rồi nhưng đây là điều quan trọng sống còn cho bạn đó là bạn phải tự tra xét chính mình rằng liệu bạn có đang ở trong đức tin hay không. Vậy, hãy để tôi cho bạn một bài kiểm tra để bạn xem mình có thật sự có đức tin hay không. Hãy nhắm mắt lại và bạn thấy gì?

Đức tin là thực chất của những điều ta hy vọng, là bằng chứng của những việc ta không xem thấy.

— Hê-bơ-rơ 11:1

Đức tin là thực chất của những điều ta hi vọng. Sự hi vọng luôn mang đến một bức tranh đi cùng với nó. Nếu tôi hứa cho bạn một cây kem, ngay lập tức bức tranh về cây kem sẽ được vẽ ra trong đầu bạn. Nếu bạn tin rằng tôi thật lòng muốn tặng bạn cây kem và tôi cũng có tiền để trả thì bạn sẽ thấy chính mình đang có một cây kem, là bằng chứng của sự hợp lý và phần khích.

Điều này cũng đúng y như vậy đối với Lời Chúa. Khi bạn tin vào lời hứa của Đức Chúa Trời và hoàn toàn được bắt phục rằng Ngài cố tình ban cho bạn và Ngài có nhiều cách để mang lời hứa đến cho bạn, bạn sẽ thấy bức tranh về chính mình đi cùng với lời hứa ấy. Mặc dầu có thể bạn chưa nhận được điều đã hứa ngay lúc ấy nhưng bạn sẽ hành động như thể bạn đã có nó rồi vì bạn cảm nhận được rằng

**KHI BẠN TIN VÀO LỜI HỨA
CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI VÀ
HOÀN TOÀN ĐƯỢC BẮT PHỤC
RẰNG NGÀI CỐ TÌNH BAN
CHO BẠN VÀ NGÀI CÓ NHIỀU
CÁCH ĐỂ MANG LỜI HỨA
ĐẾN CHO BẠN, BẠN SẼ THẤY
BỨC TRANH VỀ CHÍNH MÌNH
ĐI CÙNG VỚI LỜI HỨA ẤY.**

bạn thực sự sẽ có được nó. Lời hứa có hiệu lực, dụng ý cũng có hiệu lực thì nó là của bạn. Vậy đức tin - hoàn toàn được thuyết phục về dụng ý và sức mạnh của Đức Chúa Trời là thực chất của lời hứa được dành cho bạn. Nó cũng là bằng cứ của những điều chưa xem thấy.

Bạn sẽ cần đổi từ tiền séc sang tiền mặt, đây là tiền trình hợp pháp cho phép bạn tháp vào lĩnh vực thuộc linh khi nó hoạt động trong thế giới tự nhiên. Vậy khi tôi nói, “Hãy nhắm mắt lại. Bạn sẽ thấy gì?” là tôi đang có ý nói đến điều này. Nếu bạn không thể nhìn thấy nó thì bạn cũng sẽ không nắm được nó trong tay. Hãy để tôi phát biểu nó thành một câu nói đơn giản hơn. Nếu bạn nhắm mắt lại và không thấy chính mình có trong lời hứa đó thì bạn không ở trong đức tin. Nếu bạn bị bệnh và khi bạn nhắm mắt lại, bạn thấy chính bạn đã được lành bệnh - thì ý tôi muốn nói bạn thấy chính mình hết bệnh mà không sợ hãi gì, thay vào đó là một sự bảo đảm tuyệt đối rằng bạn hết bệnh - thì đó là đức tin. Nhưng nếu bạn nhắm mắt lại và bạn vẫn thấy mình bị bệnh, đang chờ đợi việc hết bệnh thì bạn không có ở trong đức tin. Nếu bạn cần tiền và bạn tin vào một lời hứa nào đó của Đức Chúa Trời, rồi sau đó bạn không còn lo lắng về tiền bạn nữa nhưng bạn thấy chính mình trong sự cung ứng của Đức Chúa Trời cho nhu cầu của bạn thì đó là bạn đang ở trong đức tin.

Sợ Hãi Đối Lập Với Đức Tin

Sợ hãi không tồn tại cho một kiểu đức tin nào cả. Nếu bạn vẫn căng thẳng về kết quả thì bạn không có đức tin. Liên quan đến đức tin, bạn cần biết cách nói của đức tin hoặc không có đức tin. Bạn không muốn đưa ra những quyết định trọng đại nếu bạn không có đức tin đâu, vì nếu bạn không có đức tin, bạn

sẽ sợ hãi. Sợ hãi luôn đóng vai trò an toàn và vô tín. Đó là lý do tại sao tôi nói phải luôn gieo hạt giống khi bạn có đức tin. Vì bạn sẽ không muốn gieo nó như là một công thức, đơn giản là cảm xúc muốn ban cho đâu, vì như vậy hạt giống đó sẽ không sản sinh ra bất cứ thứ gì cả. Nếu bạn muốn biết mình có sự tin chắc vào những gì Đức Chúa Trời nói hay không, thì bạn hãy nhắm mắt lại, và tất cả những gì bạn nhìn thấy được chính là bạn ở cùng với lời hứa ấy. Thì khi đó bạn đã có được đức tin, bạn đã sở hữu được đức tin, đức tin là của bạn, và sự bình an sẽ thay thế cho bất kỳ sự lo lắng nào bạn đã có trước đó.

Đừng lo lắng gì cả, nhưng trong mọi việc hãy cầu nguyện, nài xin và cảm tạ mà trình các nhu cầu của mình cho Đức Chúa Trời. Sự bình an của Đức Chúa Trời, là bình an vượt trên mọi hiểu biết, sẽ bảo vệ tâm lòng và tâm trí anh chị em trong Chúa Cứu Thế Giê-su.

— Phi-líp 4:6-7

Khi bạn có đức tin, sẽ có sự bình an không dựa trên hoàn cảnh nhưng dựa vào lời hứa.

Kế tiếp, bằng chứng của đức tin là khả năng biện hộ cho chính bạn trong toà án thuộc linh. Vì đức tin được dựa trên Lời Chúa, bạn phải biết tại sao bạn tin vào điều bạn tin. Giả dụ bạn đang ở trong toà án và bạn là luật sư bào chữa. Bên nguyên đang nói thân chủ của bạn đang sống bất hợp pháp trong nhà của thân chủ họ và họ nói rằng ngôi nhà đó thực chất không thuộc quyền sở hữu của thân chủ bạn nhưng thuộc về thân chủ họ. Bạn sẽ làm gì? Bạn sẽ nói chúng tôi xin lỗi và thân chủ của tôi sẽ rời đi ngay lập tức à? Nếu bạn đã ký vào giấy công nhận quyền sở hữu thì sợ hãi sẽ được thay thế bằng sự tin quyết, và bạn sẽ thừa toà án lỗi những kẻ mạo danh đó ra khỏi toà án ngay lập tức. Đó là cách đức tin hành động. Đức tin biết chân lý, đức tin là sự tin quyết, đức tin có bóng dáng của một con người kiêu hãnh. Vậy bạn có thể biện hộ cho vị thế của mình được không?

Sarah đến hội thánh chúng tôi vào một ngày cô ấy không biết mình đi đâu vì cô ấy vừa chuyển đến thị trấn mới nên rảo vòng quanh đó xem sao. Cô và chồng vừa chuyển đến Columbus, và họ đã cầu nguyện về việc tìm được một hội thánh địa phương để sinh hoạt. Lúc họ lái xe đi dạo quanh thị trấn, họ quay xe vào ngõ hẻm hội thánh chúng tôi và tôi nghĩ họ cũng đang cố gắng quay đầu xe ra như chúng tôi vậy. Nhưng họ không làm được. Sarah phải chịu đựng cơn hen suyễn suốt đời. Tàn suất ra vào bệnh viện ngày càng tăng, cả cuộc đời của cô gần như sống trong nhà thương bởi bệnh tật. Cô phải học cách tránh tiếp xúc với một vài môi trường nhất định khiến cô lên cơn hen suyễn và đi đâu cô cũng mang bình xịt thuốc theo bên mình.

Ở hội thánh Faith Life, cô đã học biết được rằng sự chữa lành là quyền lợi hợp pháp của cô cũng như cách cô biện hộ cho chính mình trong thuộc linh. Vào một buổi nhóm, cô nghe được một trong những tín hữu của chúng tôi mô tả cách họ được chữa lành khỏi một căn bệnh đang đe dọa họ thì cô đã hình dung nó trong đầu mình. Đức Chúa Trời không có con cưng. Cô bỏ bình xịt thuốc trong ví, thay thế cái đó là những tấm thẻ câu gốc, tất cả những câu gốc đó đều mô tả cho quyền hợp pháp cô có là được lành bệnh. Cô đọc chúng mỗi ngày. Bất cứ khi nào cô cảm thấy cơn hen suyễn sắp tấn công là cô sẽ lấy ngay thẻ câu gốc thay vì bình xịt thuốc và cô đã không bao giờ bị cơn hen suyễn tấn công nữa!

Dì cháu tôi gặp nhau tại buổi họp mặt gia đình. Dì hỏi tôi có thể cầu nguyện cho dì không vì dì mắc bệnh ung thư phổi và trong vòng một tuần rưỡi nữa, dì có ca phẫu thuật để loại bỏ khối u lớn. Dì tiếp tục kể cho tôi nghe các bác sĩ của dì đã phát hiện ra một khối u nhỏ ở hai bên phổi của dì khoảng một năm rưỡi nay. Nhưng nó bắt đầu to dần lên cách nhanh chóng và các bác sĩ bảo nó phải được cắt bỏ đi. Khi tôi đứng đó nghe câu chuyện của dì, tôi nhớ về cuộc đời dì đã sống. Dì là một người

nghiện thuốc lá gần như cả cuộc đời, và tôi biết dì cũng đã bỏ hội thánh nhiều năm. Tôi hứa với dì rằng tôi sẽ cầu nguyện cho dì nhưng tôi cảm thấy dì chưa sẵn sàng để được cầu nguyện lúc đó. Tôi đề nghị dì đọc một vài tài liệu tôi muốn đưa cho dì liên quan đến sự chữa lành trước khi tôi cầu nguyện cho dì. Tôi nói tôi rất vui khi được cầu nguyện cho dì vào sáng Chúa Nhật sau giờ thờ phượng. Dì đồng ý.

Tôi biết dì đã dâng tấm lòng mình cho Chúa cách đây nhiều năm nhưng dì đã không sống cho Ngài. Tôi hi vọng với việc để dành thời gian suy nghĩ về những lời hứa nói về sự chữa lành của Đức Chúa Trời sẽ khích lệ cho đức tin của dì. Tôi cũng biết chúng tôi cũng sẽ có nhiều cơ hội hơn trong việc nhìn thấy kết quả tích cực nếu chúng tôi có thể hiệp ý cầu nguyện trong Lời Chúa là neo đậu và hi vọng là nơi chúng tôi đặt để sự tin cậy vào.

Vì thế ngày Chúa Nhật tiếp theo, dì tôi đến hội thánh như đã hứa. Sau giờ thờ phượng, tôi mời dì tiến lên phía trước; và khi dì đứng trên đó, tôi hỏi dì đã đọc tài liệu tôi gửi cho dì chưa. Dì bảo dì đã đọc, rồi tôi hỏi dì, “Làm sao dì biết dì được lành khi con đặt tay trên dì?” Rồi dì trích dẫn một vài câu Kinh Thánh và dì nói sự tin chắc của dì đặt trong Lời Chúa. Vào lúc đó tôi biết dì đã sẵn sàng để được cầu nguyện và tôi đặt tay trên dì, cầu nguyện, công bố dì được lành và được tự do khỏi căn bệnh ung thư. Sự xúc dầu của Đức Chúa Trời đến trên dì lúc tôi cầu nguyện và dì ngã ra sàn dưới quyền năng của Đức Chúa Trời. Lúc dì đứng dậy, dì vừa run rẩy vừa công bố, “Dì đã được lành!”

Dì đi phẫu thuật vào ngày thứ Ba hai hôm sau đó để loại bỏ khối u nhưng khi đội ngũ phẫu thuật tiến hành thì chẳng thấy gì cả. Không còn khối u, thậm chí cả một vết sẹo hoặc một vết tích gì đó chứng minh nó đã ở đó cũng không, không gì cả.

Nhưng cũng thật lạ khi xem cách con người ta sống cuộc đời của chính mình. Có lẽ bạn sẽ nghĩ dì tôi sẽ biết ơn Chúa vì

sự chữa lành của Ngài nên dì sẽ không đòi nào vắng mặt bất kỳ buổi nhóm nào của hội thánh trong suốt phần đời còn lại của dì ấy. Nhưng với dì thì không phải vậy. Tôi nghĩ tôi chỉ nhìn thấy dì một lần duy nhất sau ngày Chúa Nhật hôm đó mà thôi. Dì qua đời khoảng sáu hoặc bảy năm sau vì một căn bệnh ung thư khác. Nhưng lần này, dì đã không bao giờ còn nhờ tôi cầu nguyện cho dì nữa.

Hãy Bám Chặt Lấy Khoảnh Khắc Lúc Bạn Khai Phóng Đức Tin

Có một điều tôi sẽ nhắc nhở nhiều người đó là sẽ luôn có khoảnh khắc ta đứng giữa chữ “Amen” và “Nó đây rồi.” Vì lý do đó, thật quan trọng khi bạn phải bám cho chặt vào khoảnh

SẼ LUÔN CÓ KHOẢNH KHẮC TA ĐỨNG GIỮA CHỮ “AMEN” VÀ “NÓ ĐÂY RỒI.” VÌ LÝ DO ĐÓ, THẬT QUAN TRỌNG KHI BẠN PHẢI BÁM CHO CHẶT VÀO KHOẢNH KHẮC ĐỨC TIN ĐƯỢC KHAI PHÓNG.

khắc đức tin được khai phóng. Tôi đề nghị bạn viết điều này vào cuốn sổ nhật ký hoặc sổ ghi nhớ để nhắc nhở chính bạn. Tôi đã đề cập điều này trước đó nhưng tôi tin nó thật rất quan trọng. Ví dụ tôi sẽ viết xuống điều này như sau. “Một giờ ba mươi phút chiều, ngày 12 tháng Mười Một, tôi tin tôi

đã nhận được _____ (điền vào chỗ trống một lời thỉnh cầu cụ thể) theo Mác 11:24 và tôi tin tôi đã nhận được khi cầu nguyện.” Bạn có thể ghi thêm vào sổ chẳng hạn như có người đã hiệp ý cùng với bạn, con số hạt giống bạn gieo và cho công tác nào của Đức Chúa Trời mà bạn gieo vào đó. Đó chỉ là ví dụ thôi, nhưng điều quan trọng đó là bạn viết xuống vì bạn có thể sẽ chiến đấu với nó đấy.

Khi có những hoàn cảnh cám dỗ bạn phải rút lui trong sợ hãi, bạn có thể tự nhắc nhở chính mình về ngày tháng bạn đã nhận được câu trả lời. Khi nỗi sợ cố gắng trỗi lên, tôi sẽ lấy tờ ghi chú ra và đọc lên thật to như là lời công bố: “Không, Sợ Hãi kia, mày là kẻ nói dối. Ta đã nhận được câu trả lời vào ngày đó, giờ đó theo như (đọc câu Kinh Thánh bạn đã đứng trên đó).” Có nhiều lúc tôi sẽ đọc đến vài lần để lòng tôi dịu xuống và cảm nhận sự bình an đến. Đừng cho phép điều có thể sẽ xuất hiện chẳng hạn như thất bại dụ dỗ bạn buông xuôi đức tin. Trên thực tế, nguyên tắc này quan trọng đến nỗi trong suốt quá trình khôn lớn của các con tôi, hằng tuần gia đình tôi sẽ có buổi cầu nguyện gia đình lễ bái, chúng tôi luôn có một cuốn sổ nhật ký gia đình là nơi chúng tôi sẽ viết xuống điều chúng tôi đã cầu nguyện và điều chúng tôi tin mình sẽ nhận được. Chúng tôi gọi cuốn nhật ký này bằng cái tên Cuốn Sổ Gia-cơ 4. Trên thực tế, chúng tôi có bán sổ nhật ký Gia-cơ 4 thông qua mục vụ của chúng tôi nên nếu bạn muốn, bạn có thể mua một cuốn.

Thi thoảng, có nhiều thứ xảy ra trong Thánh Linh mà bạn không nhận biết đó thôi. Đức Chúa Trời đang hành động để sắp xếp mọi thứ lại với nhau sao cho hoà hợp, nhưng có lẽ nó cần thời gian. Có thể có nhiều mảnh ghép như trong bức tranh xếp hình cần phải được đặt đúng chỗ. Ví dụ, nếu Đức Chúa Trời chuẩn bị đáp ứng nhu cầu tài chính cho ai đó, có thể Ngài sẽ phán với một ai đó lo chuyện này hoặc mang cơ hội đến cho bạn để bạn nhận được khoản tiền bạn cần. Một lần nữa, chúng ta biết mọi thứ đều cần thời gian.

Người nói tiếp: “Đa-ni-ên, đừng sợ. Ngay từ ngày đầu, khi người quyết tâm tìm hiểu và hạ mình xuống trước mặt Đức Chúa Trời người, Ngài đã nghe lời người cầu xin, và chính vì lời cầu nguyện của người mà ta đã đến. Hoàng tử bảo vệ vương quốc Ba-tư đã chống nghịch lại ta hai mươi một ngày, cho đến khi Mi-ca-ên, một trong các thiên sứ trưởng, đến giúp đỡ ta, vì ta đã bị kẹt lại đây, trong vương quốc Ba-tư. Và bây giờ ta đến đây để giúp người hiểu

*việc gì sẽ xảy ra cho dân người trong ngày cuối cùng, vì sẽ có một
khải tượng về những ngày ấy.*

—Đa-ni-ên 10:12-14

Hãy cùng nhìn vào câu chuyện xây dựng mở rộng cơ sở hạ tầng của hội thánh mà tôi đã kể cho bạn nghe trước đó. Chúng tôi đã đi tìm vài toà nhà lẫn những nơi đang cần cho thuê mặt bằng nhưng chúng tôi lại không được cảm động cho bất kỳ cái nào trong số đó. Khi chúng tôi mới bắt đầu nỗ lực ra chiến dịch tìm kiếm một nơi để xây dựng khuôn viên hội thánh, chúng tôi đã gieo hạt giống để Đức Chúa Trời chỉ cho chúng tôi nơi hoàn hảo nhất. Mỗi khi chúng tôi tìm thấy được nơi nào là chúng tôi xem xét cẩn thận nơi đó, chúng tôi cảm thấy cần phải kiểm tra điều đó trong tâm linh và chúng tôi gần như nản lòng. Chúng tôi đã kiểm tra mọi toà nhà trong khu vực chúng tôi muốn xây dựng nhưng không có bất kỳ sự lựa chọn khả thi nào chúng tôi cảm thấy tốt cả.

Giá trị cốt lõi của chúng tôi với tư cách là hội thánh bao hàm niềm khao khát mãnh liệt là giúp đỡ giáo dục trẻ em và chăm sóc các gia đình. Đã nhiều lần chúng tôi nói chuyện với nhau về một ngày nào đó nếu được chúng tôi sẽ mở trường học, có trung tâm chăm sóc sức khoẻ mỗi ngày, có chương trình Tuổi Đi Học, và còn nhiều chương trình khác nhằm phục vụ cộng đồng. Không gian hiện tại của chúng tôi đã bão hoà nên không cho phép chúng tôi tổ chức bất kỳ hoạt động nào trên đây được.

Có thể bạn sẽ nói có vẻ như Vương quốc không đột phá được, nhưng bạn hãy nhớ chúng tôi đã gieo hạt giống cho một khuôn viên hội thánh hoàn hảo rồi. Thực tế là Chúa biết ngôi trường chúng tôi sắp mua đã sớm bị tịch thu tài sản để thế nợ. Ngài đã nhìn thấy bức tranh lớn. Cơ ngơi đó vốn không bị như vậy ngay từ đầu khi chúng tôi bắt đầu tìm kiếm nó.

Ngoài việc biết ngôi trường được dùng làm khu khuôn viên hội thánh hoàn hảo cho chúng tôi, Ngài còn biết cách giúp chúng tôi mua được nó. Cặp vợ chồng mua trường học cho

chúng tôi vốn dĩ đã ở trong lịch hẹn ăn tối của chúng tôi ít nhất cũng đến bốn lần trước sự kiện xảy ra vào tối hôm đó. Nhưng vì nhiều hoàn cảnh khác nhau mà cả hai vợ chồng chúng tôi phải dời lịch hẹn ăn tối cho đến buổi hẹn tối hôm đó. Chúng tôi vừa ngắm được khu đất vào buổi sáng thì buổi tối cùng ngày chúng tôi đi ăn tối cùng với họ.

Có nhiều người khác cũng muốn mua ngôi trường đó nhưng chúng tôi đã ra giá trước. Mọi thứ diễn ra theo đúng thời điểm cách hoàn hảo. Nếu chúng tôi không gieo 100,000 đô trong vòng hai ngày trước khi có cuộc hẹn ăn tối vào tối hôm đó, theo sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh, tôi tin rằng Sa-tan cũng sẽ cố giấu cho bằng được ngôi trường ấy khỏi chúng tôi hay hẳn sẽ dùng mưu kế khác để giữ nó khỏi chúng tôi. Lúc Chúa bảo tôi gieo số tiền đó và quở trách Sa-tan không được can thiệp vào chuyện tìm trường của chúng tôi, tôi tin những kế hoạch hẳn rắp tâm nhằm cản trở chúng tôi đã bị chấm dứt.

Cặp vợ chồng chi tiền mặt để mua ngôi trường trước đó cũng đang phân vân trong việc ra quyết định giúp một người bạn của họ dùng tiền mặt mua một mảnh đất nào đó, cũng chính là khoản tiền mặt họ đã dùng để mua cho chúng tôi. Sau khi họ nghe câu chuyện của chúng tôi tối hôm đó, họ nói bấy giờ họ đã hiểu vì sao họ cảm thấy không bình an trong việc đưa tiền cho bạn họ mua đất. Cho nên, hãy nhớ, khi bạn cầu nguyện bằng đức tin, bạn hãy biết rằng ngay lúc bạn cầu nguyện, sẽ có khoảnh khắc bạn đứng giữa hai chữ “Amen” và “Nó đây rồi.” Vậy nên hãy mạnh mẽ và kiên nhẫn.

Hãy Kiên Định Trong Đức Tin Của Bạn

Kiên nhẫn có hoàn tất công việc thì anh chị em mới trưởng thành, toàn vẹn, không thiếu sót gì.

— Gia-cơ 1:4

Đó là lý do tại sao tôi đề nghị mọi người hãy viết xuống ngày tháng và thời gian họ khai phóng đức tin vì bạn cần phải đứng vững.

Lúc con gái tôi phải đối diện với khối u lớn hơn nửa ký ở bụng, con bé rất hay bị mệt cũng như gặp nhiều vấn đề sức khoẻ do khối u hành: Thận của cháu liên tục bị nhiễm trùng, những cơn đau lưng triền miên, rồi gặp những vấn đề về hệ tiêu hoá. Cháu quyết định rằng nhiều đó là đủ rồi, rồi cháu quyết định dành ra 30 ngày chỉ để suy ngẫm Lời Chúa cùng những lời hứa liên quan đến sự chữa lành. Gần hết tháng, cháu nhờ mẹ và tôi đặt tay trên cháu vì cháu tin cháu sẽ hết bệnh. Thế là các trưởng lão hội thánh, mẹ cháu và tôi đặt tay trên cháu và tin cháu được lành theo Gia-cơ 5:14-16.

Có ai trong anh chị em yếu đau, hãy mời các trưởng lão của hội thánh đến, để họ nhân danh Chúa xức dầu rồi cầu nguyện cho mình. Lời cầu nguyện bởi đức tin sẽ cứu chữa người bệnh; Chúa sẽ đỡ người ấy dậy. Nếu người bệnh phạm tội cũng sẽ được tha. Vậy hãy xưng tội với nhau và cầu thay cho nhau, để anh chị em được lành bệnh. Lời cầu xin của người công chính rất mạnh mẽ và hiệu nghiệm.

— Gia-cơ 5:14-16

Cháu trở về nhà vào đêm đó như mọi khi con bé vẫn hay về nhà; khối u vẫn còn đó. Nhưng con bé nói, “Con sẽ hết bệnh thôi.” Con bé cứ ôm khư khư sự xưng nhận như vậy suốt hai tuần mà không có gì thay đổi, mặc dầu con bé còn bị đau dữ dội hơn trước nữa. Con bé kể tôi nghe rằng suốt thời gian hai tuần trong lúc con bé chịu đau cùng cực như vậy, con bé đã bảo Satan rằng, “Mày có thể cố gắng và làm tổn thương ta, nhưng ta sẽ hết bệnh.”

Hai tuần sau đó, con bé đi ngủ với khối u còn đó, nhưng sáng hôm sau, khi thức dậy, con bé đã hoàn toàn khỏi bệnh. Con bé đã mất khối u nặng hơn nửa ký với kích thước gần 23 xăng-ti-mét ở thắt lưng khi con bé ngủ cũng như ở phần lưng, nơi có các mấu xương kết hợp lại với nhau cũng như có thể giúp xoay chuyển người, tất cả đã được tái tạo thành một đường xương sống lưng hoàn hảo.

Một khi bạn tin chắc vào lời hứa của Chúa, đừng để Sa-tan lừa dối bạn rằng bạn không được chữa lành hay đem bạn ra khỏi lời hứa Chúa đã sẵn ban cho bạn rồi.

Christine đến hội thánh chúng tôi mà không biết gì nhiều về hội thánh cả. Tất cả đều mới mẻ với cô. Christine đã đeo hai chiếc tai nghe trợ thính nhiều năm rồi và cô gần như bị mất khả năng nghe suốt quãng thời gian đó. Mẹ cô cũng mắc căn bệnh hệt như cô và gần như là điếc.

Khi Christine nhóm ở hội thánh chúng tôi, cô đã dâng tấm lòng mình cho Chúa và Đức Chúa Trời đã thay đổi cuộc đời cô cách ngoạn mục. Cô phấn khích và muốn học nhiều nhất có thể về Vương quốc Đức Chúa Trời. Chúng tôi có lớp học định hướng dành cho tín hữu là lớp dành cho tân tín hữu và Christine háo hức đi học lắm. Lớp học đi qua nhiều chủ đề khác nhau nhưng vừa hay lớp học Christine tham gia lại là lớp học nói về sự chữa lành. Cuối buổi học, các lãnh đạo mời những ai cần được chữa lành thì bước lên để được cầu nguyện. Christine phấn khích lắm khi cô tiến lên phía trước để được cầu nguyện. Lúc cô đang được cầu nguyện cho thì tai cô bỗng nhiên mở ra nghe cái “tách”. Đó là lần đầu tiên, cô có thể nghe được rõ ràng đến vậy.

Lúc cô rời khỏi buổi học ngày hôm đó, tôi cảm thấy được dẫn dắt để cảnh báo cô điều mà tôi gọi là sự phản công của Sa-tan. Đủ chắc chắn, cô ấy kể sáng hôm sau, bỗng nhiên tai cô bị đóng lại và cô bị cảm dỗ lo lắng. Nhưng tôi bảo cô rằng đây là điều sẽ xảy ra, và khi nó xảy đến, cô phải là người công bố cô đã

MỘT LẦN NỮA, ĐỨNG VỮNG TRONG LỜI CHÚA LÀ CHÌA KHOÁ CHO SỰ TỰ DO CỦA BẠN.

được chữa lành và quở trách Sa-tan. Chà, cô đã làm chính xác theo những gì tôi hướng dẫn cô thực hiện. Cô bắt đầu ngợi khen Đức Chúa Trời và công bố cô được lành bệnh vì cô đã cật trối kẻ thù. Trong vòng vài phút, tai cô lại được mở ra và mãi mãi kể từ đó và từ đó đến nay cũng được hơn 4 năm rồi.

Một lần nữa, đứng vững trong Lời Chúa là chìa khoá cho sự tự do của bạn.

Tôi Sẽ Lại Nói Nữa - Hãy Cụ Thể

Liên quan đến việc khai phóng đức tin, hãy để tôi nhắc bạn thêm lần nữa rằng hãy thật cụ thể! Câu chuyện này xảy ra lúc Chúa thực sự đã chỉ cho tôi thấy tầm quan trọng trong lời nói của tôi. Tôi đã kể câu chuyện đó nhiều năm rồi nhưng cho đến hôm nay nó vẫn đầy mạnh mẽ như khi nó vừa xảy ra vậy.

Đó là mùa săn nai bình thường, và tôi đã sẵn sàng ra ngoài để chạy vào trong rừng vì mọi thứ đều trở nên hồi hã. Vào năm đó, tôi đã gieo hạt giống cho hai con nai đực, một con có 4 gạc hoặc là những nhánh gạc lớn và con thứ hai là con nai đực sừng non chỉ có nùm gạc thôi. Drenda và tôi gieo hạt giống và hiệp ý với nhau trong đức tin. Tôi ra ngoài vào buổi sáng đi săn đầu tiên trong khi đó lại là ngày trời khá âm u. Lúc bầu trời vừa ửng hồng là tôi đã có con nai của mình, một con nai 8 gạc. Tổng cộng thời gian tôi đứng đợi trên cái cây quan sát là 15 phút! Khá hào hứng! Rồi khi tôi ra ngoài vào hai tuần sau đó thì tôi cũng nhận được con nai của mình, tôi bấy giờ rất tự tin. Một lần nữa, sáng sớm tôi ra ngoài, và khoảng hai mươi phút sau đó, tôi hạ được con nai 8 gạc ở khoảng cách gần 275 mét đang đi thẳng lại phía cái cây của tôi.

Ở Ohio, bạn chỉ có thể thu hoạch được một con nai đực có gạc. Con thứ hai chỉ có thể là con nai cái hoặc là một con nai đực sừng non mà thôi. Những con nai đực sừng non sẽ được tính là con cái vì gạc của chúng nhỏ đến mức bạn thực sự không nhìn thấy được chúng khi nhìn từ xa. Cho nên khi thấy con nai đực chạy băng qua cánh đồng, tôi cho rằng nó sẽ biến mất dạng trước khi tôi leo lên được cái cây của mình nhưng không hề như vậy. Nó đi thẳng đến cái cây của tôi và đứng ngay dưới cái cây của tôi khoảng 20 giây. Tất cả những gì tôi có thể làm đó là đứng nhìn vì nó không đứng. Sau khi đứng đó hết 20 giây, đột nhiên nó bắt đầu quay trở lại con đường mòn khi nãy nó đến. Lạ thay, nó đứng ngay khúc băng qua cánh đồng chừng gần 300 mét rồi mất hút. Tôi bị sốc và bối rối lắm.

Bấy giờ, tôi chưa từng bị trường hợp nào mà con nai đứng dưới cái cây tôi canh lại không phải là con nai tôi đã gieo. Nên tôi bối rối và bắt đầu cầu nguyện trong Thánh Linh lúc trở về nhà. “Chúa ơi, tại sao con nai đực lại ở đó vậy Chúa?” Bỗng nhiên, tôi nghe Đức Thánh Linh nói, “Hãy đi kiểm tra lại hạt giống của con”. Kiểm tra hạt giống ư? Thật là không tin được; tôi biết tôi đã gieo cho cái gì mà. Tuy nhiên, ngân hàng tôi dùng sẽ gửi giấy báo trong trường hợp ngân phiếu bị huỷ vào mỗi tháng. Tôi nhanh chóng đi tìm giấy tờ đó và tìm thấy tờ ngân phiếu của tôi. Phía dưới tờ ngân phiếu, tôi đã viết thế này, hai con đực bốn gạc hoặc lớn hơn, một con nai đực một tuổi. Vậy thì có bao nhiêu con nai chứ? Ý tôi muốn nói đó là tôi tin tôi gieo cả thảy là hai con nai đực, một con thì có bốn gạc hoặc hơn và con còn lại là con nai đực một tuổi. Tuy nhiên, theo cách viết của tôi thì nó lại chỉ ra rằng tôi gieo cho hai con nai đực, con nào cũng có bốn gạc trở lên hoặc hơn và con còn lại là con nai đực một tuổi. Tôi đứng đó sửng sờ. Con nai đực thứ hai đó đã đến vì tôi đã gieo hạt giống như vậy. Đó là lý do tại sao nó đến, băng qua cánh đồng rồi đến đứng dưới cái cây của tôi. Vì nó phải đến để thực hiện nhiệm vụ.

Thấy vậy, tôi bắt đầu la, hét và chạy quanh nhà. Tôi quá phẫn khích đồng thời nó cũng làm tôi sợ. Đã bao nhiêu lần tôi thốt lên những thứ tôi không muốn chúng thật sự xảy đến nhưng rồi tôi đã đặt chúng vào trong sự chuyển động bằng những lời nói trên miệng tôi chứ? Nhất định điều này đã được Gia-cơ nói trong 3:3-4.

Nếu chúng ta tra hàm thiếc vào miệng ngựa để bắt chúng vâng lời thì chúng ta đều khiến được toàn thân chúng. Hãy nhìn những chiếc tàu: Dù chúng thật lớn và bị trôi giạt bởi gió mạnh, nhưng chỉ một bánh lái rất nhỏ cũng đủ để điều khiển chúng theo ý người cầm lái.

— Gia-cơ 3:3-4

Gia-cơ đang nói về việc lời nói thốt ra từ miệng chúng ta có sức mạnh thế nào. Rõ ràng nó chỉ ra rằng nếu mỗi miệng chúng ta thốt ra điều gì đó trong khi cái chúng ta thực sự muốn là điều khác thì chúng ta sẽ thấy cuộc đời của chúng ta sẽ bị sụp đổ đến mức nào chưa kể không biết làm sao đến nơi an toàn được.

Cho nên, hãy nhớ, Vương quốc Chúa rất cụ thể và lời nói của bạn sẽ xác định chính xác nơi bạn sẽ đi và cách bạn sẽ đến đó đấy!

Tầm Quan Trọng Của Sự Đồng Ý

Chúng ta vẫn đang nói về việc khai phóng hạt giống khi bạn ở trong đức tin, và đây là điều bạn cần nhớ. Nếu bạn đã kết hôn, hãy hiệp ý với người phối ngẫu của bạn. Nếu bạn chưa lập gia đình, tôi sẽ nói điều đó sau, nhưng hãy giả sử là bạn đã lập gia đình. Một lần nữa, hãy hiệp ý với người phối ngẫu của bạn.

Lúc mới kết hôn, tôi ghét phải nói Drenda đồng ý với tôi trong chuyện đi săn. Lý do là vì nếu tôi nói về chuyện đi săn,

tôi biết thế nào cô ấy cũng nói điều gì đó đại loại như thùng rác cần phải đem đi đổ, bóng đèn cần phải thay hay một tràng dài ti tỉ những thứ khác cần phải làm. Bấy giờ là chuyện của tôi khi chưa trưởng thành và ích kỷ. Cô ấy bận bịu con cái suốt cả ngày, còn tôi khi về đến nhà là lại muốn chạy ra ngoài để đi vào rừng. Tôi không nghĩ Chúa sẽ chúc phước cho thái độ đó. Vâng, đúng là tôi ích kỷ. Trước khi tôi học được cách đi săn bằng đức tin, tôi dành nhiều thời gian đi săn mà chẳng có tí thành công nào. Chả trách vợ tôi khiếp đảm mùa săn nai đến vậy.

Nhưng tôi đã học được cách đặt cô ấy lên vị trí hàng đầu. Tôi đã phải học biết được rằng chúng tôi vốn đã ở trong hôn nhân cùng nhau nên chúng tôi cần nhau. Khi tôi bắt đầu đặt để nhu cầu của cô ấy lên vị trí hàng đầu thì cô ấy cũng sẵn lòng hiệp ý cùng tôi về chuyện săn nai hơn. Nhưng cô ấy cũng đặc biệt hạnh phúc khi thấy tôi thành công trong chuyện đi săn. Tôi đã phải học biết rằng là vợ chồng, chúng tôi đã là một trong thuộc linh và không có gì mạnh mẽ hơn cho bằng việc cả hai cùng hiệp ý với nhau. Đó không phải là chuyện săn nai mà thôi. Tôi còn phát hiện ra rằng nếu chúng tôi cùng nhau bước đi trong sự hiệp một, sự hiệp một cũng hiệu quả trong mọi lãnh vực khác của đời sống hai vợ chồng.

**TÔI ĐÃ PHẢI HỌC BIẾT RẰNG
LÀ VỢ CHỒNG, CHÚNG TÔI
ĐÃ LÀ MỘT TRONG THUỘC
LINH VÀ KHÔNG CÓ GÌ
MẠNH MẼ HƠN CHO BẰNG
VIỆC CẢ HAI CÙNG
HIỆP Ý VỚI NHAU.**

Những người làm chồng cũng vậy, hãy tỏ ra hiểu biết khi chung sống với vợ mình, quý trọng vợ như phái yếu hơn, vì họ sẽ cùng anh em thừa hưởng ân điển sự sống, để không có điều gì ngăn trở sự cầu nguyện của anh em.

— 1 Phi-e-rơ 3:7

Hãy lưu ý, hỡi quý ông, nếu bạn không xem trọng vợ mình, thì lời cầu nguyện của bạn sẽ bị ngăn trở! Xem trọng có nghĩa bạn nhìn vợ bạn là bình đẳng, là bạn hoà làm một với cô ấy trong mọi quyết định. Vâng, về thuộc linh, người nam là đầu của hôn nhân nhưng không phải trong hình hài của một tổng tài bá đạo mà là người phục vụ, bỏ sự sống mình vì cô ấy và trân trọng cô ấy.

Nếu Người Phối Ngẫu Không Tin Chúa Thì Sao?

Tôi nhận nhiều thư điện tử hỏi rằng họ nên làm gì khi họ kết hôn với người không phục vụ Chúa. Họ sẽ hiệp ý kiểu gì? Nếu vậy thì sự hiểu biết của bạn về hiệp ý bị sai. Hãy cho rằng bạn kết hôn với người không phục vụ Chúa. Tuy nhiên, cả hai bạn đều đồng ý rằng bạn cần một chiếc xe mới. Vậy, đoán thử xem? Hai bạn đã hiệp ý rồi đấy! Nếu cả hai bạn đều đồng ý cần mua ít đồ trong cửa hàng tạp hoá thì hai bạn đã hiệp ý rồi. Kinh Thánh nói rõ ràng rằng một người tin vào Lời Chúa thì Vương quốc sẽ có quyền thực thi pháp lý hợp pháp trên toàn thể gia đình!

Vì người chồng không tin Chúa sẽ nhờ vợ được thánh hóa; còn người vợ không tin Chúa sẽ nhờ chồng được thánh hóa. Nếu không, thì con cái anh em đã bị ô uế, nhưng hiện nay chúng đều được thánh hóa cả.

— 1 Cô-rinh-tô 7:14

Tôi không tin câu Kinh Thánh trên có ý nói rằng người không tin Chúa sẽ được cứu bởi đức tin từ người phối ngẫu của họ. Mà tôi tin mỗi người phải xưng nhận Chúa Giê-su cách cá nhân. Tuy nhiên, tôi thật sự tin rằng nếu người phối ngẫu của họ tin vào Lời Chúa, đức tin của họ sẽ thánh hoá hay mang toàn

thể gia đình họ đặt dưới phước hạnh của Vương quốc Chúa. Dĩ nhiên, lập gia đình với người tin Chúa vẫn là tốt hơn. Và Kinh Thánh rõ ràng khích lệ người phối ngẫu tin Chúa bằng chân lý rằng đức tin của họ có thể chinh phục người bạn đời chưa tin Chúa của họ đến với Vương quốc.

Nếu bạn chưa lập gia đình, bạn không cần phải tìm người khác để hiệp ý với bạn. Bạn chỉ cần tin vào Lời Chúa và nhìn xem Vương quốc Chúa hoạt động mà thôi!

Trong khi chúng ta đang nói về chủ đề đức tin, tôi muốn thảo luận trong chương tiếp theo mà có lẽ đây là một trong những câu hỏi phổ biến nhất tôi được hỏi về việc gieo giống và sai lầm nhiều người mắc phải.

CHƯƠNG 7

CẢNH BÁO: HÃY Ở TRONG ĐỨC TIN PHÁT TRIỂN CỦA BẠN!

“Tôi sẽ bắt được cá Marlin xanh nặng 408 ký cho xem!” Đây là câu nói từ một trong những cộng sự, người cùng đi công tác với tôi tại Maui, Hawaii cùng với văn phòng của tôi nữa. Mọi chi phí trong chuyến đi đều được chi trả vì chúng tôi đã giành được chiến thắng trong việc tiêu thụ sản phẩm cùng với một trong những bên đại diện bán hàng của chúng tôi. Trước khi đi Maui, ba trong số chúng tôi quyết định sẽ đi câu cá Marlin xanh vì chẳng có gì bí mật khi Maui nổi tiếng là thủ phủ của thế giới về cá Marlin xanh. Chúng tôi đã nói nhiều về đức tin hàng tháng liền trước sự kiện này và tôi đã dạy cho nhiều người biết cách đức tin hoạt động. Don là người mới đối với thế giới đức tin và tôi nhớ mình đã nghĩ rằng đây là cơ hội tuyệt vời để cậu ấy bước ra và nhìn thấy sự hành động của Vương Quốc Chúa. Cho nên tôi đã nói với cậu ấy rằng, “Này Don, cậu có biết mình có thể biết mà không nghi ngờ rằng cậu sẽ câu được cá Marlin xanh khi cậu đến Hawaii không?” Câu nói đó thu hút sự chú ý của cậu ấy và chúng tôi đã dành nhiều đồng hồ liền để thảo luận về đức tin trước khi đi Maui. Don cũng đã

gieo hạt giống như tôi đã dạy cậu ấy và cậu ta vô cùng phấn khởi để thực hiện giấc mơ của đời mình đó là bắt được cá Marlin xanh.

Một cộng sự khác của tôi trong hội thánh là người đã biết rất rõ về cách đức tin hoạt động và cũng đã chứng kiến Đức Chúa Trời thực hiện nhiều điều lạ lùng trong đời mình. Cậu ta cũng gieo hạt giống hướng đến chuyện bắt cá Marlin, không phải là con cá Marlin nào cũng được mà phải là con nặng đến 408 ký lạng. Tôi nhớ mình đã nghĩ, “Chà, con cá đó to phải biết!” Tôi rất quan tâm đến kích cỡ cụ thể của con cá bạn tôi đã gieo nhưng lúc đó tôi không nói tiếng nào với cậu ấy.

Mặt khác, Don không gieo cụ thể kích cỡ của con cá. Chà, để tóm gọn câu chuyện, Don đã bắt được cá Marlin nặng gần 76 ký trong khi đó cộng sự kia của tôi lại không bắt được con cá Marlin nào. Vậy tại sao Don lại bắt được cá mà người bạn kia thì không? Thật là câu hỏi hay, và hầu hết mọi người, thậm chí hầu hết các Cơ đốc nhân đều sẽ bị sốc khi đặt câu hỏi đó. Họ sẽ cười phá lên và nói, “Cá cá mà, có lúc được có lúc không.” Nhưng tôi đã học biết rằng Vương quốc Chúa rất cụ thể và rất đáng tin cậy.

Một lần kia, khi Đức Chúa Jê-sus đứng trên bờ hồ Ghê-nê-xa-rết, dân chúng chen lấn chung quanh Ngài để nghe lời Đức Chúa Trời. Ngài thấy hai chiếc thuyền đậu gần bờ; những người đánh cá đã ra khỏi thuyền và đang giặt lưới. Ngài lên một trong hai chiếc thuyền đó, là chiếc của Si-môn, và bảo ông chèo ra khỏi bờ một chút; rồi Ngài ngồi trên thuyền giảng dạy cho dân chúng.

Khi giảng xong, Ngài bảo Si-môn: “Hãy chèo ra ngoài nước sâu, thả lưới để đánh cá.”

Si-môn thưa: “Thưa Thầy, chúng con đã làm việc suốt đêm mà không bắt được gì cả nhưng vâng lời Thầy, con sẽ thả lưới.”

Họ thả lưới xuống và bắt được nhiều cá đến nỗi sắp đứt cả lưới.

Họ ra hiệu gọi các bạn ở thuyền khác đến giúp. Các bạn ấy đến chở cá đây hai thuyền, đến nổi gần chìm.

Thấy vậy, Si-môn Phi-e-rơ quỳ xuống ngang đầu gối Đức Chúa Jê-sus và thưa: “Lạy Chúa, xin lia khỏi con, vì con là người có tội.” Vì Si-môn và tất cả những người ở đó với ông đều kinh ngạc về mẻ lưới vừa rồi; cả Gia-cơ và Giăng con Xê-bê-đê, bạn của Si-môn cũng vậy. Đức Chúa Jê-sus phán với Si-môn: “Đừng sợ, kể từ nay, con sẽ trở nên tay đánh lưới người.”

—Lu-ca 5:1-10

Phi-e-rơ đã khám phá ra một cách bắt cá mới, giống như cách tôi săn nai. Ông đã cố đánh bắt cá nhưng lại chẳng được con cá nào cho đến chừng Chúa Giê-su chỉ ông biết nơi có cá, đó là ở mực nước sâu. Tại đó ông bắt được nhiều cá đến nỗi hai thuyền của ông gần chìm. Tôi nói với mọi người, “Bất kỳ ai cũng bắt được cá nếu Chúa Giê-su chỉ cho họ biết cá ở đâu cũng như cách thức để bắt được chúng.”

Cho nên liên quan đến câu chuyện bạn tôi không bắt được cá Marlin xanh, vâng, đúng là mọi thứ đều có thể khi bạn có Chúa. Nhưng nếu bạn gieo hạt giống tin rằng cá Marlin xanh tự nhiên chui vào bồn tắm nhà bạn thì bạn sẽ biết điều đó không bao giờ xảy ra. Bây giờ, nếu bạn muốn bắt được cá Marlin xanh, bạn có thể gieo hạt giống và Đức Thánh Linh sẽ dẫn bạn đến nơi có cá - dĩ nhiên là cá nằm trong đại dương rồi nhưng mà là ở nơi nào trong đại dương bao la ấy chứ?

Hãy nhớ điều này: Mỗi mùa gặt đều có một địa điểm duy nhất và thời điểm duy nhất! Nếu bạn muốn gieo cho nơi có cá Marlin xanh thì bạn không thể chỉ nói, “Tôi sẽ đi ra biển được.” Mà bạn sẽ phải chỉ ra nơi nhất định nào đó trong đại dương. Tại sao? Vì cá Marlin xanh là loài cá di cư và mỗi năm nó sẽ di chuyển theo những con đường nhất định. Việc bắt được cá Marlin xanh nặng gần 408 ký cũng rất hiếm. Ví dụ, công ty tổ chức tour câu cá Marlin

xanh Emerald Coast Blue Marlin Classic tại Miramar, Florida đã hoạt động được 17 năm. Nhưng con cá Marlin xanh lớn nhất họ bắt được suốt quãng thời gian đó cũng chỉ nặng có 407 ký. Vậy có khả thi không khi bắt được cá Marlin nặng 408 ký chỉ trong một lần đi đến Maui chứ? Cũng có thể, vì kỷ lục cá Marlin xanh từng bắt được tại Hawaii nặng 624 ký, nhưng hãy viết cái này xuống.

Đối tượng trong đức tin của bạn càng cụ thể hay càng độc đáo bao nhiêu, bạn càng nên để ý đến vị trí, phương thức và thời điểm bấy nhiêu.

Thuyền trưởng của chuyến tàu ngày hôm đó tại Maui nói với chúng tôi rằng chưa đến mùa cá Marlin xanh tại đây. Trong suốt bốn tháng trời, ông cho thuê hai con tàu, mỗi con tàu đều được thuê chạy ra khơi 8 tiếng mỗi ngày nhưng họ chỉ bắt được có một con cá Marlin xanh mà thôi. Cá Marlin xanh di cư trễ một tháng. Dĩ nhiên, chúng tôi đã bắt được con đầu tiên trong mùa. Nhưng khi bạn tôi gieo hạt giống cụ thể hơn và đặc biệt là đã chọn một con cá Marlin xanh thuộc hàng kỷ lục thì vị trí bắt và thời điểm bắt cá lại càng đóng vai trò then chốt hơn để có mùa thu hoạch. Cá nhân tôi tin rằng vào lúc đó, tại thời điểm đó, không tồn tại cá Marlin với kích cỡ đó. Chúng ta cũng cần biết rằng rất có thể bạn tôi chưa thật sự có đức tin cho con cá lớn cỡ ấy. Nhưng nếu cậu ấy thật sự nghiêm túc trong việc sẽ bắt được cá Marlin xanh nặng 408 ký thì tôi biết nếu cậu ấy gieo hạt giống và lắng nghe Đức Thánh Linh chỉ bảo sâu xa nhất về địa điểm và thời điểm chính xác thì cậu ấy sẽ bắt được cá Marlin xanh nặng 408 ký.

Địa Điểm và Thời Điểm Đều Quan Trọng

Cụ thể hoá địa điểm và thời điểm của mùa gặt cũng quan trọng như việc cụ thể hoá hạt giống bạn gieo. Bạn đã thấy được tầm quan trọng của điều này lúc tôi kể về thí nghiệm con nai bẫy gạc. Tôi đã

phải chờ đợi cho đến khi tôi thật sự thích ra ngoài; và trong trường hợp đó, tôi đã chờ đợi hơn một tháng trong suốt mùa sản nài. Tại sao? Vì gần như chưa từng có con nài 7 gác lẳng vẳng trên đất nhà tôi hay cũng có thể vì nhiều lý do khác ngăn trở sự thành công của tôi khi đó, chẳng hạn như thời tiết hoặc hướng gió.

Đức Thánh Linh đã biết trước thời điểm cho mùa gặt cụ thể đó và Ngài đã đem tôi đến đứng đúng chỗ, đúng ngày, đúng thời điểm để thu hoạch chính xác con nài đó.

Tôi thường nghe và thấy sai lầm này, đó là “Này, Mục sư Gary, nếu Vương quốc Đức Chúa Trời sẽ mang con nài đến giống như mục sư nói thì tại sao mục sư không đi và giết con nài kỹ lục thế giới đi chứ?” Được rồi, hỏi hay đó, vì đằng nào chúng ta cũng sẽ nói về nó. Câu nói này tựa như lá thư điện tử tôi nhận được từ nhiều người muốn trả dứt điểm 500,000 đô tiền thế chấp căn nhà vậy và họ sẽ nói tôi nghe họ đã gieo hạt giống để có thể trả dứt điểm nó trong bảy ngày. Khi số tiền đó không xuất hiện nội trong bảy ngày, họ sẽ nản lòng và hỏi tôi tại sao tiền không xuất hiện. Một câu hỏi phổ biến khác tôi nghe đó là “Tại sao tôi không thể gieo hạt giống để được trúng số vậy?”

Được rồi, trước tiên hãy nói về con nài kỹ lục thế giới. Vâng, tôi tin tôi có thể giết được con nài kỹ lục nếu đó là niềm đam mê của tôi nhưng đằng này nó không phải. Tôi thường sản nài để lấy thịt, chứ tôi không hề được thúc đẩy sản nài để lập được kỹ lục. Một trong nhiều lý do khác cho việc tôi không được thúc đẩy sản nài để lập kỹ lục thế giới là vì những gì tôi vừa giải thích cho bạn; bạn sẽ không thể bắt được con cá voi trong bồn tắm được. Con nài kỹ lục thế giới không có trong phần đất của tôi. Nếu tôi thực sự nghiêm túc về việc thu hoạch con nài như vậy thì tôi cũng phải biết rằng mình phải đi đến

**HÃY ĐỂ TÔI NÓI LẠI
LẦN NỮA - TÔI NGHĨ
BẠN CẦN KẾ HOẠCH
ĐỂ NGHE NÓ LẠI LẦN
NỮA - ĐỨC CHÚA
TRỜI CÓ KẾ HOẠCH
CHO BẠN!**

một nơi nào đó khác để săn nó. Có thể lắm tôi cần học vài chiến thuật mới vì những con nai kỹ lục thế giới thường là những con nai hoạt động về đêm và có những tập tính độc nhất vô nhị. Tôi sẽ phải thực hiện nhiều nghiên cứu và cầu nguyện để định vị khu vực mà loài nai kỹ lục đó có cơ may được tìm thấy. Nhưng tôi không muốn tự mua dây buộc mình. Tôi thích đi săn trong chính khu rừng của tôi. Tôi yêu thích việc chạy ra khu vực phía sau nhà mình và sẽ có một bữa thịt nai thịnh soạn từ chính khu rừng của mình. Nhưng để trả lời câu hỏi của bạn, tôi tin người đó có thể tin cậy Chúa để săn được con nai đó nhưng hãy nhớ những gì tôi đã nói. Mùa gặt càng độc đáo và cụ thể bao nhiêu, bạn càng nên để ý đến vị trí, phương thức và thời điểm bấy nhiêu.

Thông thường, khi nhận được thư điện tử từ ai đó hỏi tôi tại sao hàng triệu đô la lại không xuất hiện trong vòng năm ngày, có lẽ tôi biết tôi đang nói chuyện với người chưa biết gì về sự khác nhau giữa việc có đức tin với phỏng đoán chứ không phải tôi luôn biết như vậy.

Giống như lá thư một ngày nọ có người nói với tôi rằng họ đã gieo hạt giống cho mười triệu đô la trong vòng 30 ngày trong khi lúc đó thậm chí họ còn không có tiền để mua đồ tạp hoá, chưa trả nổi khoản tiền thuê trong ba tháng và không việc làm. Họ không hề ở trong đức tin đang phát triển của họ.

Vậy thì, mục sư Gary ơi, mục sư đang nói Đức Chúa Trời không thể đem đến cho ai đó 10 triệu đô la ư? Dĩ nhiên Ngài có thể chứ. Mọi thứ đều có thể với Ngài. Nên câu hỏi không phải là “Liệu Ngài có thể không?” mà là “Bạn thực sự có đức tin cho điều đó không?” Nếu đức tin của bạn còn không thể mang đồ ăn đến lúc bạn cần thì tôi nghi ngờ việc bạn có đức tin cho 10 triệu đô la tại thời điểm đó trong cuộc đời bạn đấy. Nhưng bạn có thể đạt được mức độ đó! Bạn phải bắt đầu từ nơi bạn đang ở và bắt đầu học cách đức tin hoạt động và bạn cũng cần mở rộng khả năng quản lý hơn mức độ quản lý hiện tại của bạn.

Bạn Có Tin Mình Trúng Số?

Thế còn chuyện trúng số thì sao?

Chà, hãy tiếp tục đi và dừng lại ở điểm này. Những giải thưởng độc đắc Powerball thực sự là những giải thưởng lớn trong vài năm qua. Tôi nhớ năm ngoái giải độc đắc này lên đến một tỉ đô la! Tôi chưa từng mua tấm vé số nào trong đời mình nhưng lần này giải độc đắc lên đến một tỉ đô đô la, nên có hai người trong văn phòng chúng tôi nói “Nào chúng ta hãy cùng nhau thử mua vài tấm vé xem sao!” Tôi chẳng để ý gì về việc đó vì tôi nghĩ có thể mình sẽ ném vài đồng đô la đi mất. Tôi biết là kỳ cục - tôi không bao giờ tin vào chuyện trúng số - nhưng tôi lại đoán mình sẽ ném vài đồng đô la đi mất nếu mua vé số. Giống như câu cửa miệng, “Chắc chắn phải có người trúng số thôi!” Tôi nghĩ đến cảnh khi ai đó trúng một tỉ đô, tôi lại không muốn nghĩ đến chuyện mình sẽ bỏ lỡ đi cơ hội trúng số chỉ với một đồng đô la. Thật xấu hổ khi phải nói rằng tôi thực sự đã cảm thấy như vậy.

Đêm hôm đó, Chúa phán với tôi về chuyện này bằng một giấc mơ. Trong giấc mơ Ngài chỉ phán với tôi đơn giản như vậy, “Mọi lời hứa của Ta đều là của con!” “Vâng, thưa Chúa, con nghe Chúa nói to và rõ lắm ạ!”, Tôi đáp lại Ngài. “Ta hiểu.” Vâng, Ngài đã khiển trách tôi nhưng cũng khích lệ tôi. Ngài cho tôi biết rằng tôi không cần vé số và nếu tôi cần một tỉ đô, Ngài sẽ cung ứng lúc tôi cần. Tôi có trên 7,000 lời hứa tôi có quyền được nhận và như vậy thì còn hơn cả đủ rồi!

Bây giờ, quay trở lại với việc trả lời cho câu hỏi về việc gieo giống để trúng số hay để thắng bất kỳ giải đấu nào; bạn không có quyền hạn thực thi hợp pháp trên điều đó. Tôi có thể gieo giống để nhận được nai vì nai là thứ thuộc về con người. Tôi có quyền hạn thực thi pháp lý hợp pháp trên chúng. Chứ tôi không có quyền hạn thực thi pháp lý hợp pháp trên vé số; đó là trò chơi may rủi.

Làm Sao Nói Khi Bạn Không Ở Trong Đức Tin

Học biết cách tra xét liệu bạn có đang ở trong đức tin hay không sẽ giúp bạn trong việc ra quyết định và giúp bạn biết không ra quyết định lúc sợ hãi. Hãy nhớ, đức tin là quả quyết, mong đợi và tràn đầy bình an. Sự quả quyết này là thứ gì đó tôi không có lúc mở màn mùa thu hoạch chiến lợi phẩm con nai đực đầu tiên của mình. Tôi đã không ở trong đức tin. Bạn có thể nói khi nào bạn không ở trong đức tin không? Tôi hi vọng có.

Như bạn biết đó, Drenda và tôi sở hữu mảnh đất xinh đẹp rộng 60 mẫu Anh phức hợp cánh rừng, đầm lầy và bãi cỏ. Đó là nơi cực kỳ hoàn hảo để săn nai. Có nhiều loại cây trồng khác nhau mọc xung quanh mảnh đất của chúng tôi, cánh rừng và đầm lầy thì luôn thu hút nai như hai thỏi nam châm tự nhiên vậy. Tôi xây dựng văn phòng nằm trên hầm đậu xe với những cái kệ sách bằng gỗ cùng cái lò sưởi chạy bằng khí ga. Đó là kiểu văn phòng yên tĩnh, ấm cúng, là nơi tôi thích làm việc. Điều duy nhất còn thiếu ở đây chính là bộ da đầu và sừng nai treo phía trên tường chỗ tôi ngồi làm việc mà thôi. Nói thật là tôi chưa bao giờ thích săn nai đực cỡ lớn vì tôi là thợ săn lấy thịt và tôi cũng chưa từng bắn con nai đực nào thực sự đủ lớn để làm bộ đầu nai treo tường cả. Nhưng càng nghĩ về chuyện này, tôi càng đồng ý với Drenda vì cô ấy là người cho rằng tôi nên săn một con nai cỡ lớn vì văn phòng làm việc của tôi.

Chúng tôi đã sống trên mảnh đất của gia đình được năm năm lúc chúng tôi đưa ra quyết định này và trong suốt những năm đó tôi chưa từng thấy có con nai đực lớn nào trên đất nhà chúng tôi cả. Mùa săn nai năm nào tôi cũng ra ngoài và đều bắn được vài con nai đực 8 gác rất đẹp nhưng không có con nào được xem là thuộc loại có thể lấy phần đầu để treo tường. Nhưng vào năm đó, tôi kể với Drenda rằng tôi nghĩ mình nên đi tìm con nai đực thực sự lớn để treo tường. Một lần nữa tôi muốn nói rằng tôi chưa từng thấy có con nai đực nào lớn xuất hiện trong cánh rừng cả. Cửa sổ phòng

bếp nhà chúng tôi hướng về phía khu rừng và cánh đồng nhưng tuy vậy tôi vẫn chưa từng thấy con nai đực lớn như vậy xuất hiện cả.

Nhưng Drenda và tôi đã gieo giống cho con nai đực lớn như thế. Tôi viết xuống tám séc hạt giống rằng tôi gieo cho con nai đực 10 gạc hoặc lớn hơn. Chúng tôi cầu nguyện trên hạt giống đó, rồi đặt nó lên bàn để gởi đi. Phong bì hạt giống đã ở đó trong ba ngày vì tôi chưa thể gởi đi. Tôi biết tôi không có đức tin cho con nai đực 10 gạc đó. Tôi chỉ có đức tin cho con nai đực 8, 6 hoặc 4 gạc trong suốt ngày dài hôm đó. Nhưng tôi gặp khó khăn trong việc nhìn thấy con nai đực lớn với sự biết chắc của đức tin rằng “Tôi biết, tôi biết tôi sẽ bắt được con nai có 10 gạc hoặc lớn hơn khi tôi ra ngoài.” Tôi có đủ kinh nghiệm về Vương quốc để biết tôi đã không ở trong đức tin. Cho nên tôi đã xé tám séc, viết tám khác và thay đổi phần ghi chú thành “vì con nai đực 4 gạc hoặc lớn hơn”, và gởi nó đi.

Vào đêm trước khi tôi ra ngoài, tôi nói cho Drenda biết điều tôi đã làm. “Chỉ là anh không có đức tin cho con nai đực lớn như vậy”, tôi nói với cô ấy như vậy. Cô ấy nhìn tôi và nói, “Anh có đức tin cho con nai, còn em, em có đức tin cho một con nai lớn. Đức Chúa Trời có thể làm vượt quá những gì chúng ta có thể cầu xin hoặc suy tưởng!”

Ngày mới hôm sau bắt đầu bằng tiếng sột soạt của lũ sóc và tiếng hót của bầy chim trong cánh rừng cũng như hương sắc lá mùa thu dẫn đầu óc tôi trở về lại với những chuyến đi săn của mình. Không phải ngồi đợi quá lâu, cỡ tầm 20 phút thì tôi nghe tiếng một con nai đực đang băng qua cánh rừng. Con nai đực đi

**ĐIỀU ĐÓ ĐÃ LÀ CỦA
BẠN, TOÀN BỘ VƯƠNG
QUỐC CHÚA. ĐỨC CHÚA
TRỜI KHÔNG THỂ BỔ
SUNG THÊM BẤT CỨ
CÁI GÌ VÀO ĐIỀU TRỌN
VẸN NGÀI ĐÃ BAN CHO
BẠN. BẠN HOÀN TOÀN
ĐÃ CÓ ĐƯỢC NÓ !**

thẳng đến cái cây tôi đứng như thường lệ và tôi đã sẵn sàng bắn nó. Lúc con nai tiến lại gần, tôi thấy đó là con nai đực 4 gác, chính xác như thường lệ tôi đi săn vì thịt của chúng rất ngon. Con nai đực bước vào chỗ trống tầm 22 mét và tôi bắn mũi tên đi. Với nỗi bực dọc, tôi thấy mũi tên phóng lên cao rồi bay xuống là tôi biết tôi sẽ phải truy vết con nai đực này. Con nai đực phóng chạy băng qua cánh rừng rồi nhảy vào cánh đồng ngô giáp ranh với khu rừng rồi biến mất dạng. Tôi có thể vẫn nghe thấy tiếng nó chạy ào ào băng qua cánh đồng ngô, và tôi biết nó chạy nhanh cỡ nào và một chặng đường dài truy vết đang đợi tôi phía trước.

Tôi chờ trên cái cây tôi đứng khoảng 20 phút thì tôi quyết định tụt xuống để đi tìm mũi tên. Đủ chắc chắn, tôi biết tôi đã bắn trúng con nai vì tôi lần theo vết máu của nó. Lúc đi theo vết máu của nó, tôi được khích lệ lắm vì đã có vết máu chảy thế này. Nhưng sau khi đi được 91 mét thì không thấy vết máu đâu nữa. Tôi nhìn quanh và tìm kiếm nhưng không hề thấy có giọt máu nào rơi trên đất. Sau hai giờ tìm kiếm, tôi nhận ra con nai đực đã chạy mất thật rồi. Tôi quá ư thất vọng. Thứ nhất, tôi chưa từng muốn con nai bỏ chạy với vết thương trên cơ thể nó rồi nó mất hút như thế; thứ hai, tôi thất vọng vì phát bắn của mình.

Lúc tôi đứng đó trong cánh đồng ngô, tôi bắt đầu đi ngược trở về nhà vì tôi có một ý nghĩ trong đầu. Mình vẫn còn cơ hội. *Rất có thể mình đã bỏ qua con nai trên đường trở về nhà băng qua cánh đồng ngô rồi băng qua khu vực đầm lầy.* Tôi vác cung tên về. Lúc tôi nhẹ tìm đường vòng về nhà dọc theo bụi cỏ ven mương nước trong cánh đồng ngô, bất ngờ, con nai nhảy lên và lao ra ngay trước mắt tôi. Không biết tôi ở đâu, con nai dừng lại và nhìn về phía sau. Vì tôi có nguy trang nên tôi có thể nhìn thấy đó là con nai đực, nó đang lưỡng lự chưa biết phải đi hướng nào. Tất cả vừa xảy ra trong chớp nhoáng. Tôi có thể nhìn thấy những nhánh gác, dù không thể nói các nhánh gác to cỡ nào và có hết thấy bao nhiêu nhánh gác. Tôi biết tôi đã có được con nai nhưng tôi phải nhanh chóng ra quyết định. Con nai nằm ngoài tầm bắn của một cái nỏ bắn tên với tốc độ 50 mét trên giây và nó đang đứng bên mạn trái của tôi. Tôi

nhanh chóng giương cung lên, nhắm vào con nai và thả tên. Con nai ngay lập tức nằm xuống vì mũi tên đã bắn trúng nó và găm vào thân thể nó. Tôi kiêu như bị sốc. Điều này thực sự xảy ra sao?

Lúc tiến về phía con nai, điều đầu tiên tôi nói đó là “Đức tin của Drenda!” Thật là con nai khổng lồ! Tôi đếm thấy có 26 gạc và cũng có những gạc đã bị rụng. Tôi chưa từng thấy con nai nào lớn như con nai này. Chà, phải nói là tôi vô cùng phấn khích dù lúc này chưa có dốc hết khả năng của mình. Như bạn có thể đoán biết, bây giờ bộ đầu của con nai đực đó đang được đeo trên tường cạnh bàn làm việc trong văn phòng của tôi. Nhưng tôi muốn nói về con nai này một chút. Làm thế nào và tại sao nó lại xuất hiện?

Con nai đực có bốn nhánh gạc đã xuất hiện đúng lúc dù tôi có bắn hơi vụng về. Nhưng Drenda đã nói cô ấy có đức tin cho con nai khổng lồ. Bây giờ, cô ấy có lợi thế hơn tôi. Cô ấy không đi săn nai và đối với vợ tôi, săn con nai đực khổng lồ cũng dễ như con nai đực có bốn nhánh gạc. Suy cho cùng chúng cũng chỉ là nai thôi. Vì cô ấy không đi săn nên cô ấy không có bức tranh về điều không thể đang lý luận tranh cãi lại cô ấy. Còn tôi thì chưa từng thấy có con nai nào có tám nhánh gạc trên đất nhà tôi cả nên đức tin của cô ấy không dựa vào việc có cái gì hay không có cái gì trên mảnh đất nhà chúng tôi. Cô ấy đơn thuần là tin vào điều Đức Chúa Trời có thể mang đến.

Chuyến đi săn này đã diễn ra trong mùa sinh sản của loài nai, những con nai đực đến thời kỳ động dục nên chúng có thể đi xa hàng dặm để tìm kiếm những con cái. Cho nên sẽ luôn có cơ may cho bạn thấy được những con nai đực mà bình thường bạn không thấy được trên đất nhà mình và trong trường hợp này thì là mùa động dục.

Cộng tác trong đức tin

Đức tin của Drenda đã mang con nai đực đến dù tôi không có đức tin cho một con nai đực khổng lồ như vậy. Tôi muốn bạn đọc

lại câu đó. Tôi đã không có đức tin cho con nai đực khổng lồ! Tôi biết bạn đang nghĩ. “Chờ chút, Mục sư Gary. Tôi không hiểu. Nếu mục sư không có đức tin cho con nai đực khổng lồ thì tại sao nó lại xuất hiện?” Hãy để tôi chỉ cho bạn điều này.

Một lần kia, khi Đức Chúa Jêsus đứng trên bờ hồ Ghê-nê-xa-rết, dân chúng chen lấn chung quanh Ngài để nghe lời Đức Chúa Trời. Ngài thấy hai chiếc thuyền đậu gần bờ; những người đánh cá đã ra khỏi thuyền và đang giặt lưới. Ngài lên một trong hai chiếc thuyền đó, là chiếc của Si-môn, và bảo ông chèo ra khỏi bờ một chút; rồi Ngài ngồi trên thuyền giảng dạy cho dân chúng.

Khi giảng xong, Ngài bảo Si-môn: “Hãy chèo ra ngoài nước sâu, thả lưới để đánh cá.”

Si-môn thưa: “Thưa Thầy, chúng con đã làm việc suốt đêm mà không bắt được gì cả nhưng vâng lời Thầy, con sẽ thả lưới.”

Họ thả lưới xuống và bắt được nhiều cá đến nỗi sắp đứt cả lưới. Họ ra hiệu gọi các bạn ở thuyền khác đến giúp. Các bạn ấy đến chở cá đầy hai thuyền, đến nỗi gần chìm.

— Lu-ca 5:1-7

Tôi biết chúng ta đã đọc câu chuyện này trước đó nhưng tôi muốn chỉ ra điều gì đó ở đây mà nó sẽ trả lời cho câu hỏi của chúng ta.

Họ thả lưới xuống và bắt được nhiều cá đến nỗi sắp đứt cả lưới. Họ ra hiệu gọi các bạn ở thuyền khác đến giúp. Các bạn ấy đến chở cá đầy hai thuyền, đến nỗi gần chìm.

Tôi muốn hỏi bạn một câu. Gia-cơ và Giăng đã có bao nhiêu đức tin để khiến cho thuyền của họ đầy cá vậy? Câu trả lời là không có chút đức tin nào! Nếu bạn còn nhớ, chiếc thuyền của

Phi-e-ơ cũng như thuyền của Giăng và Gia-cơ đều đã cập bờ, và họ đang giăng lưới lúc Chúa Giê-su đến. Chúa Giê-su mới hỏi mượn chiếc tàu của Phi-e-ơ để Ngài giăng trên thuyền rồi sau đó Ngài mới bảo ông quăng lưới ở chỗ nước sâu hơn để bắt được cá. Kết quả là Phi-e-ơ bắt được nhiều cá đến nỗi lưới gần rách và thuyền gần chìm. Phi-e-ơ mới gọi những người bạn của ông đang ở trên bờ chạy ra giúp ông kéo lưới cá. Thuyền của họ cũng được đầy cá y như Phi-e-ơ. Câu hỏi của tôi là “Gia-cơ và Giăng đã có bao nhiêu đức tin để thuyền đầy cá vậy?” Câu trả lời là không có chút đức tin nào. Vậy tại sao họ cũng bắt được cá chính xác như Phi-e-ơ có vậy?

Văn đoạn đã có đáp án cho chúng ta; câu trả lời chính là họ là những cộng sự của nhau.

Định nghĩa cộng sự theo từ điển tiến Anh Collins là: “Người chia sẻ hoặc hợp tác giúp đỡ ai đó bằng hành động hoặc nỗ lực hết sức mình để giúp đỡ; cùng chia sẻ những rủi ro cũng như lợi nhuận.”

Sự cộng tác là sự tồn tại hợp pháp và cùng chia sẻ những rủi ro, những chi phí, cũng như lợi nhuận trong kinh doanh. Vì thế khi đức tin của Phi-e-ơ thắp vào Chúa Giê-su, ông thực sự đang cho Chúa Giê-su mượn quyền kinh doanh cách hợp pháp chứ không chỉ là con tàu. Theo thuật ngữ kinh doanh, Gia-cơ và Giăng cũng là một phần trong tư cách là những chủ sở hữu của con thuyền mà Phi-e-ơ cho Chúa Giê-su mượn dùng và vì có đó mà thuyền của họ cũng được phân cá bằng nhau. Vậy

**TÔI LUÔN NÓI RẰNG
MỌI BÍ MẬT ẨN GIẤU
CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI
ĐỀU ĐƯỢC DÀNH CHO
BẠN CHỨ KHÔNG PHẢI
GIẤU KHỎI BẠN! SA-
TAN NẤP TRONG BÓNG
TỐI VÀ HÃN SẼ KHÔNG
BIẾT KẾ HOẠCH CỦA
ĐỨC CHÚA TRỜI.**

thì đức tin của ai mang mùa gặt đến? Hiển nhiên là đức tin của Phi-e-rơ. Ông là người đã nói, “Thưa thầy, chúng con đã làm việc suốt đêm mà chẳng bắt được con cá nào. Nhưng vì thầy đã nói như vậy nên vâng lời thầy, con sẽ thả lưới.”

Cho nên Giăng và Gia-cơ cũng thu hoạch chính xác mùa gặt như Phi-e-rơ đã có dấu họ không thực hành đức tin trong hoàn cảnh đó. Cho nên cũng giống như Drenda. Chúng tôi là những cộng sự của nhau, chúng tôi là một. Tự thân đức tin của cô ấy đã mang con nai đực đó đến với tôi ngày hôm ấy. Bạn có thể thấy khái niệm mối quan hệ cộng tác là nguyên tắc thuộc linh mạnh mẽ, như chúng ta đã nhìn thấy trong câu chuyện. Phao-lô đã nói đến nguyên tắc cộng tác này trong sách Phi-líp.

Mỗi khi nhớ đến anh em thì tôi cảm tạ Đức Chúa Trời tôi. Trong mỗi lời cầu nguyện cho tất cả anh em, tôi luôn cầu nguyện với niềm vui mừng, vì từ ngày đầu cho đến bây giờ, anh em đã cộng tác với tôi trong việc rao truyền Tin Lành. Tôi tin chắc rằng Đấng đã bắt đầu làm việc lành trong anh em sẽ làm trọn việc ấy cho đến ngày của Đấng Christ Jêsus.

Tôi nghĩ đến tất cả anh em như thể là phải, vì anh em ở trong lòng tôi. Dù khi bị xiềng xích, hoặc lúc bệnh vực và biện minh cho Tin Lành, tất cả anh em đều dự phần ân điển đã ban cho tôi.

— Phi-líp 1:3-7

Phao-lô nói ông nhớ đến hội thánh Phi-líp bằng sự vui mừng vì sự cộng tác không ngừng nghỉ của họ trong chức vụ của ông. Ông tiếp tục nói rằng vì sự cộng tác của họ mà bấy giờ ân điển của Đức Chúa Trời ở trong nhiệm vụ của ông. Ân điển là sự gia tăng sức mạnh của Đức Chúa Trời hoặc khả năng của Đức Chúa Trời đã ở trên Phao-lô để ông hoàn tất được nhiệm vụ. Hội thánh tại Phi-líp đang chia sẻ công khó trong nhiệm vụ của ông, giống như Gia-cơ và Giăng, họ cũng được chia phần

trong sự xúc dầu và ân điển đã ở trên nhiệm vụ của ông. Hãy đi qua chương 4, chúng ta sẽ thấy kết quả kinh ngạc được sản sinh ra thông qua sự cộng tác.

Tuy nhiên, anh em góp phần giúp tôi trong cơn hoạn nạn là làm điều tốt đẹp. Hỡi người thành Phi-líp, chính anh em biết rằng trong giai đoạn đầu của Tin Lành, lúc tôi rời Ma-xê-đô-ni-a, ngoài anh em ra, không một Hội Thánh nào dự phần vào việc chi thu của tôi. Vì ngay tại Tê-sa-lô-ni-ca, anh em đã một hai lần gửi cho tôi những thứ cần dùng. Ấy không phải tôi cầu mong quà biếu, nhưng cầu mong kết quả thêm vào thành tích của anh em. Tôi đã có đầy đủ và đang dư dật. Tôi đã nhận đầy đủ quà tặng của anh em từ Êp-pa-phô-đích như một lễ vật tỏa hương thơm, một sinh tế được Đức Chúa Trời vui nhận và đẹp lòng. Đức Chúa Trời tôi sẽ cung ứng mọi nhu cầu của anh em theo sự giàu có vinh quang của Ngài trong Đấng Christ Jêsus.

— Phi-líp 4:14-19

Hãy để ý điều Phao-lô kể về hội thánh Phi-líp, “Đức Chúa Trời tôi sẽ cung ứng mọi nhu cầu của anh em.” Hãy chú ý, Phao-lô không nói, “Đức Chúa Trời của anh em sẽ cung ứng mọi nhu cầu của anh em vì anh em đã rộng rãi với tôi.” KHÔNG HỀ NHU VẬY! Mà là, “Bây giờ Đức Chúa Trời tôi sẽ cung ứng mọi nhu cầu của anh em!” Bạn thấy đó, người Phi-líp là những cộng sự của Phao-lô và với tư cách là những cộng sự, họ cũng được dự phần trong ân điển đã ở trên nhiệm vụ của Phao-lô. Bây giờ, giống như Gia-cơ và Giăng đã bắt đầy cá vì có đức tin của Phi-e-rơ thì Phao-lô cũng đang công bố rằng những nhu cầu của hội thánh Phi-líp sẽ được đáp ứng vì có đức tin của Phao-lô! Tôi hi vọng bạn có thể được ích lợi từ nguyên tắc này.

Giả sử bạn cần một chiếc ô-tô và bạn cộng tác với tôi trong chức vụ. Cứ cho là chiếc xe có giá 30,000 đô la. Bây giờ, khi bạn gieo vào Garykeese.com, bạn hiểu được ý nghĩa của sự cộng tác này. Bạn đang chia sẻ sự xúc dầu và ân điển trong chức vụ của vợ chồng chúng tôi. Trong khía cạnh chức vụ, chúng

tôi có thể dễ dàng đồng ý với bạn về 30,000 đô vì chúng tôi đã vượt qua con số 30,000 đô cho nhu cầu của mình từ rất lâu rồi. Chúng tôi dễ dàng có đức tin cho con số 30,000 đô vì hằng năm chúng tôi chi đến hàng triệu đô. Nhưng trở lại cái thời tôi nhớ để có đức tin cho 30,000 tại thời điểm đó là cái gì đó giống như một ngọn núi khổng lồ chắn ngang trước mặt vậy. Cho nên nếu bây giờ bạn hỏi tôi liệu tôi có đức tin cho 30,000 đô vào Chúa hay không, thì câu trả lời sẽ là “hoàn toàn tin chắc”. Giống như Phao-lô, khi chúng ta hiệp ý với nhau và là những cộng sự của nhau, tôi có thể công bố nhu cầu của bạn được đáp ứng không phải vì đức tin của bạn mà là của tôi.

Bây giờ, hiển nhiên bạn cần có đức tin khi bạn gieo hạt giống hướng đến con số 30,000 đô và bạn phải tin chắc không những xác quyết vào Lời Chúa mà còn với cả tôi nữa. Bạn nên có niềm tin vào tôi, tin chắc rằng tôi được xức dầu và được Chúa gọi, tin rằng tôi liêm khiết và bạn khá nên nhìn thấy được những kết quả đã được thể hiện rõ trong cuộc đời và chức vụ của tôi. Nếu bạn nhìn vào những gì chúng tôi đang làm và chúng tôi đến từ đâu, bạn phải biết rằng tôi có đức tin cho con số 30,000 đô! Có thể bạn không có đức tin cho con số 30,000 đô nhưng chúng ta có thể làm việc cùng nhau trong sự cộng tác và chúng ta sẽ cùng nhau nhìn thấy nhiều điều lạ lùng. Điều này giống hệt như chuyện con nai to lớn đó vậy. Vào cái đêm trước khi tôi ra ngoài đi săn, Drenda đã nói, “Em tin anh sẽ săn được nai và em còn tin đó là con nai to nhất từ trước đến giờ nữa!” Đây là cách mối quan hệ cộng tác hoạt động.

Chọn Những Mối Quan Hệ Cộng Tác Có Chiến Lược

Vậy, hãy để tôi đưa ra một số quy tắc căn bản ở đây bằng việc hỏi bạn một câu. Nếu bạn chuẩn bị mở công ty bạn sẽ muốn

mời cậu sinh viên mới học học kỳ đầu tiên chuyên ngành khoa học máy tính không có tiền để làm cộng sự hay đó là người đã xây dựng được một công ty máy vi tính lên đến hàng triệu đô và có tài chính để giúp bạn mở công ty kinh doanh máy vi tính vậy? Dĩ nhiên, sẽ có nhiều đáp án khác nhau ở đây và tôi chỉ dùng nó làm ví dụ minh họa. Nhưng tôi thiết nghĩ trên bề mặt, dĩ nhiên sự lựa chọn sẽ là người có kinh nghiệm, đã chứng minh được lộ trình của mình và không phá sản!

Chà, cũng một thể ấy, khi bạn muốn gieo hạt giống vào một chức vụ nào đó để cộng tác. Xin vui lòng đừng bối rối điều tôi đang nói liên quan đến sự hướng dẫn trực tiếp của Đức Chúa Trời để làm cộng sự của ai đó. Kiểu dẫn dắt đó không áp dụng cho điều tôi đang nói đến. Nhiều lúc, Đức Chúa Trời sẽ dẫn dắt bạn làm người cộng tác cho những công việc của Ngài nhưng cũng có lúc bạn phải tự mình chọn lấy. Cụ thể tôi đang nói về việc gieo giống như là một sự chọn lựa bạn cần phải quyết định, gieo giống khi bạn ước ao đi lên chốn cao hơn. Tôi biết tôi gieo cho nhiều công tác Chúa mà tôi tin tưởng vì mục đích gia tăng nhanh hơn ngân quỹ tôi cần cho đời sống tôi. Một quy tắc tôi luôn tuân thủ đó là luôn gieo vào công tác mục vụ chức vụ nào đó hiểu được đức tin và sự hiệp ý trừ khi tôi gieo cho người nghèo khó hay người có nhu cầu. Dĩ nhiên, chúng ta không mong đợi người nghèo khó hay người có nhu cầu hiểu được đức tin. Chúng ta gieo vì chúng ta yêu thương họ, và Chúa sẽ trả lại cho chúng ta. Một lần nữa, hãy nhớ, gieo cho người nghèo khó là một kiểu gieo khác với cái tôi đang nói ở đây. Một quy tắc khác tôi tìm kiếm khi gieo đó là định vị nhiệm vụ nào đó mà Chúa uỷ thác có cùng kết quả như điều tôi tin Chúa sẽ làm cho mình.

Ví dụ, công ty tôi sở hữu hai chuyên cơ. Trước khi tôi mua cái thứ hai trong số chúng, tôi đã gieo cho một công tác được Đức Chúa Trời uỷ thác, là chức vụ tôi biết họ đã mua được nhiều chiếc máy bay trị giá hàng triệu đô trong quá khứ. Khi tôi nói nhiều, có nghĩa rất nhiều vì tất cả đều được họ trả bằng tiền

mặt. Họ đã minh họa được kết quả qua những chiếc máy bay đó. Tôi biết họ có thể dễ dàng đồng ý với tôi cho một chiếc máy bay và họ cũng ở trong đức tin tin rằng chiếc máy bay tôi cần mua sẽ đến. Tôi sẽ không cộng tác với mục vụ nào đó nói rằng máy bay đắt lắm hoặc không đáng để mua. Đó không thuộc bất kỳ kiểu đồng ý nào cả. Nhưng tôi rất muốn hiệp ý với chức vụ nào đó hiểu được vị trí của tôi, có thể liên hệ được đến tôi trong việc tin rằng Chúa sẽ cho tôi một chiếc máy bay và có kết quả minh chứng cho điều đó.

Tôi đã là phi công từ năm tôi 19 tuổi và tôi đã học cách bay trong nước ở độ cao 914 mét. Tôi đã thuê máy bay để bay trong nhiều năm tháng cho đến một ngày tôi nghĩ, *Này, mày biết gì không? Mày nên gieo giống và tin rằng Đức Chúa Trời sẽ cho mày một chiếc máy bay.* Chà, tôi nghĩ thế nào thì tôi làm thế ấy. Cho nên tôi đã viết chính xác chiếc máy bay tôi muốn nhận được và Drenda với tôi đã đồng ý với nhau về chiếc máy bay đó. Rồi tôi gửi tấm séc đến một chức vụ tôi vừa đề cập ở trên.

Chà, một tháng trôi qua, tôi có lịch hẹn với bác sĩ. Lúc trò chuyện với bác sĩ ngày hôm đó, tự nhiên bác sĩ hỏi, “Anh có biết ai muốn mua máy bay không?” Tôi có chút ngạc nhiên vì suốt đời tôi. Chưa từng có ai lại đi hỏi tôi liệu tôi có muốn mua máy bay không. Cho nên tôi đã hỏi kiểu dáng của chiếc máy bay đó là gì và nó chính xác là chiếc tôi đã gieo cho. Thôi được rồi, điều đó đã thu hút được sự chú ý của tôi. Tôi đi xem chiếc máy bay, liên hệ người chủ và ông ta dẫn tôi lên máy bay bay thử. Nó thật hoàn hảo. Tuy nhiên tôi gặp một rắc rối. Lúc đó, tôi không có tiền để mua nó. Nhưng Chúa thì có kế hoạch.

Bạn thấy đó, tôi được sở hữu căn nhà cha mẹ tặng vợ chồng chúng tôi vào mùa thu và nó chuẩn bị được cải tạo lại để làm văn phòng vào mùa xuân còn bấy giờ đã là tháng Ba rồi. Chà, cha tôi gọi nói ông đã tắt hệ thống nước trước khi mùa đông đến, cho nên tôi không kiểm tra lại làm gì. Rồi chỉ một vài ngày sau khi tôi đi xem chiếc máy bay, anh trai gọi cho tôi và nói căn nhà bị hư và nhất là các vách tường thạch cao đã rớt hết rồi. Như

vậy dĩ nhiên là nước đã không được tắt và chúng đã đóng băng trong suốt mùa đông. Bây giờ trời đã tháng Ba, nhiệt độ bắt đầu ấm lên nên nước bắt đầu từ trong nhà chảy tràn ra ngoài đường và không ai biết nó đã như vậy bao lâu nhưng ít nhất là cũng đã vài tuần.

Nhưng có một điều anh trai tôi không biết đó là trước đó tôi đã ký hợp đồng với một công ty xây dựng để họ tháo gỡ toàn bộ các vách tường thạch cao trong toàn bộ toà nhà cùng tất cả những vật liệu ốp mặt ngoài. Đây là một phần trong tiến trình tái kiến trúc từ nhà ở sang phức hợp văn phòng công ty. Bây giờ, đây mới là điều kịch tính sắp xảy ra. Công ty bảo hiểm đã chi trả cho toàn bộ thiệt hại đó và khoản tiền đền bù đủ để trả cho chiếc máy bay. Chiếc máy bay đã được mua bằng tiền mặt!

Cho nên hãy nhớ rằng mối quan hệ cộng tác chính là nguyên tắc thuộc linh mạnh mẽ mà bạn muốn nhận biết và tận dụng.

Phần này kết thúc cho sự thảo luận của chúng ta về việc gieo giống khi bạn ở trong đức tin. Vậy bây giờ bạn đã gieo hạt giống rồi, thế thì chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo? Tin tôi đi, hầu hết mọi người không biết, vì nó đã được chứng minh qua cách nhiều Cơ đốc nhân gieo giống nhưng chẳng có kết quả hay sự hiệu quả nào đến với họ từ việc họ gieo giống. Vậy đây có phải là lúc bạn ngồi tận hưởng lý nước chanh cho tới chùng mùa thu hoạch đến không?

Tốt hơn hết là bạn đừng làm vậy! Chúng ta sẽ thảo luận điều bạn nên làm ở chương tiếp theo.

CHƯƠNG 8

BẠN CẦN MỘT KẾ HOẠCH!

Lần đầu Brad và Charity đến hội thánh chúng tôi, tôi thực sự không quen biết họ. Tôi nhớ tôi có chào hỏi và trò chuyện ngắn với họ nhiều lần rồi thôi. Nhưng lần đầu tiên họ thu hút sự chú ý cách thuộc linh của tôi đó là tại chương trình hội thảo phụ nữ của Drenda. Hội thảo bắt đầu vào tối thứ Năm và kết thúc vào chiều thứ Bảy. Có rất nhiều người tham dự đã ở lại để dự nhóm buổi tối thứ Bảy. Vào buổi nhóm đó, Brad và Charity đến xin tôi một việc sau khi buổi nhóm kết thúc. Họ muốn bắt đầu công việc kinh doanh và họ hỏi liệu tôi có thể nhận hạt giống họ gieo cho chức vụ của chúng tôi và xin tôi cầu nguyện trên hạt giống của họ được hay không.

Sau này tôi mới biết Charity đã thuê một cái rạp tại hội thảo phụ nữ để bán những sản phẩm chăm sóc tóc tự nhiên do cô làm dành cho kiểu tóc uốn của người Mỹ gốc Phi. Cô thuê một cái bàn tại chương trình hội thảo với giá 150 đô và cô bán sản phẩm có giá 350 đô và lợi nhuận thu về sẽ là 200 đô.

Vào buổi nhóm tối thứ Bảy, cả hai cầm 200 đô đó đến với ý muốn gieo vào chức vụ của chúng tôi để làm hạt giống cho việc phát triển kinh doanh của họ. Tôi nói, “Dĩ nhiên là được” và chúng tôi đã cầu nguyện. Tôi không nghĩ gì nhiều về chuyện đó nhưng tôi có thể thấy được sự nhiệt huyết ánh lên trong

đôi mắt họ và tôi có thể nói rằng họ đã ở trong đức tin lúc khai phóng hạt giống của mình.

Để cho bạn biết thêm một chút về bối cảnh của Brad và Charity, tại thời điểm đó, Brad là quản lý chuyên ngành công nghệ thông tin cho một công ty còn Charity làm công việc bán thời gian với mức thu nhập 10 đô la mỗi giờ, trung bình tiền thu nhập của họ chỉ đủ để chi tiêu trong ngày. Sau buổi hội thảo, họ tiếp tục bán sản phẩm đó cho bạn bè và cho một số khách hàng trực tuyến nhưng phải thừa nhận là công việc không thực sự khả quan cho mấy. Nhưng Đức Chúa Trời đang hành động phía sau hậu trường chuẩn bị cho sự phát triển của họ trong tương lai.

Dầu đà điều là thành phần chính trong công thức của họ, được mua từ một người chủ trang trại nuôi đà điều ở California, là người mà họ phát hiện ra đây là người muốn bán công ty với giá 40,000 đô. Charity biết đây là cơ hội lớn cho sự phát triển của công ty trong tương lai nhưng Brad và Charity không có 40,000 đô, chẳng có đồng nào. Họ chỉ đủ tiền để mua vé máy bay đi xem công ty đó ở California mà thôi, ngoài ra không có gì hết. Brad nói lúc anh càng đến gần California thì anh lại càng lo lắng hơn. Anh sẽ nói gì với người chủ công ty trong khi họ không có tiền và hứa rằng họ sẽ trả đủ để mua công ty chứ không mua nợ? Lúc đến California, người chủ trang trại dẫn họ đi xem hết mọi thứ xung quanh tuy nhiên người chủ này lại bảo với họ rằng mình đã tìm được một người khác để bán công ty sản xuất dầu động vật rồi. Mọi thứ trông có vẻ bế tắc. Nhưng người chủ công ty lại muốn thuê Brad làm việc cho công ty về mảng công nghệ thông tin và Brad đã đồng ý nhận việc.

Suốt thời gian đó, Brad và Charity xây dựng mối quan hệ với người chủ này và một ngày kia, ông ta bảo mình đã quyết định bán lại công ty cho hai vợ chồng anh. Lần này anh có đủ tiền để mua lại công ty và hiện nay Brad và Charity đã là chủ của

công ty sản xuất dầu đà điểu. Rồi sau lần đó, Brad và Charity có nghe nói đến dự án xây dựng chúng tôi chuẩn bị ra mắt hội thánh Faith Life và có điều gì đó nảy lên trong lòng họ. Họ đã từng chứng kiến hạt giống đầu tiên họ gieo trước đó đã dẫn đến sự thay đổi hoàn toàn cho công việc làm ăn của họ và bây giờ họ biết đã đến lúc dẫn dắt công việc làm ăn lên mức độ kế tiếp với hạt giống lớn hơn. Một lần nữa, Brad và Charity lại gặp tôi ở hội thánh và gieo giống cho công việc làm ăn của mình với mục tiêu nhất định. Họ không gieo cho túi tiền cá nhân của họ mà là gieo cho mục tiêu thu nhập lên đến sáu con số vì họ muốn gieo cho dự án xây dựng.

Để cắt ngắn câu chuyện, có một sự thay đổi lớn lại xảy ra đó là sản phẩm của họ, Đức Chúa Trời đã cung ứng một thành phần mới thay đổi công thức sản phẩm tạo ra được một sản phẩm hoàn hảo dành cho tóc uốn kiểu của người Mĩ gốc Phi. Sản phẩm bán rất chạy. Không chần chừ, họ đã gieo vào dự án xây dựng tám séc sáu con số. Bây giờ họ đang hỗ trợ cho toàn bộ các dự án trên khắp khu vực Phi Châu và dòng tiền mặt của họ bây giờ nhiều hơn bảy con số. Tất cả những điều này đã xảy ra nội ba năm. Thật là câu chuyện hết sức phi thường, họ đã đi từ mức thu nhập 10 đô la một giờ làm việc đến hàng triệu đô la trong vòng ba năm! Wow!

Đây là câu chuyện hết sức kì diệu và là ví dụ hoàn hảo về cách Đức Chúa Trời làm việc cùng với bạn để Ngài cung ứng cho bạn và xây dựng tầm ảnh hưởng cho bạn. Điều đầu tiên tôi tâm đắc về cặp vợ chồng này đó là tấm lòng họ dành cho Vương quốc Chúa và mục đích họ dành cho công ty của mình, đó là để hỗ trợ tài chính cho Vương quốc Chúa (công việc Chúa). Thứ hai, đó là cách họ làm việc cùng với Đức Chúa Trời để phát triển cấu trúc, sản phẩm và kế hoạch cho một công ty bắt đầu từ con số 0. Điều này khá nên truyền cảm hứng cho bất kỳ ai muốn thực hiện điều gì đó đáng kể trong đời, là điều không

được quyết định dựa trên việc bạn có nhiều tiền bao nhiêu hay bạn đã biết được những gì ngay từ lúc bạn bắt đầu. Đức Chúa Trời sẽ làm việc cùng với bạn trong suốt quá trình.

Điều này mang lại nguyên tắc thứ tư Chúa đã dạy tôi về Vương quốc, là điều bạn sẽ làm tiếp theo việc gieo giống, khai phóng đức tin, đó là bạn cần lắng nghe kế hoạch.

Bước 4#: Sau khi bạn gieo giống và khai phóng đức tin, bạn cần kế hoạch

Nhưng Ngài bảo: “Chính các con hãy cho họ ăn.”

Môn đồ thưa rằng: “Chúng con phải đi mua đến hai trăm đơ-ni-ê bánh cho họ ăn sao?”

Ngài bảo: “Hãy đi xem các con có bao nhiêu bánh?”

Sau khi xem xét, các môn đồ thưa: “Có năm cái bánh và hai con cá.”

Ngài bảo các môn đồ sắp xếp dân chúng ngồi thành từng nhóm trên cỏ xanh. Họ ngồi xuống thành từng nhóm, nhóm một trăm, nhóm năm chục. Đức Chúa Jê-sus lấy năm cái bánh và hai con cá, ngước mắt lên trời, tạ ơn, rồi bẻ bánh và trao cho các môn đồ để phân phát cho dân chúng. Ngài cũng chia hai con cá cho mọi người. Họ thu lại được mười hai giỏ đầy những mẫu bánh và cá thừa. Số người ăn bánh là năm nghìn người.

— Mác 6:37-44

Chúa Giê-su đưa cho các môn đồ một kế hoạch họ cần thực hiện trước khi cá và bánh được hoá thêm nhiều. Cho nên, phải chắc chắn là bạn hiểu được điều này. Một khi bạn gieo hạt giống bằng đức tin, bạn cần hiểu được kế hoạch từ Đức Thánh Linh.

Cách tốt nhất để hiểu được kế hoạch từ Đức Thánh Linh là bạn dành thời gian cầu nguyện trong Thánh Linh. Bạn sẽ không muốn đưa ra bất kỳ quyết định nào hay cho ra mắt bất cứ thứ gì bằng sức riêng của bạn đâu cho đến khi bạn nghe được từ Đức Chúa Trời. Đầu tiên, bạn sẽ cố làm theo sức riêng của bạn và bạn nghĩ theo cách vô cùng nhỏ bé. Thứ hai, có thể bạn sẽ xây dựng một kế hoạch xung quanh những gì bạn đã biết trong khi Đức Chúa Trời có thể đang muốn dẫn dắt bạn đi theo một hướng mới. Bạn sẽ thử cái bạn đã biết trước đó và bạn cần một ý tưởng tươi mới rồi sau đó lên kế hoạch thay đổi mùa gặt của bạn. Cho nên, hãy trông đợi Chúa cho những ý tưởng và kế hoạch tươi mới. Mùa gặt có thể đến từ bất cứ đâu. Có thể bạn sẽ thấy một tờ quảng cáo, hay gặp một ai đó hay đơn giản là mơ giấc mơ như tôi đã mơ. Đức Chúa Trời sẽ thu hút sự chú ý của bạn và Ngài sẽ giúp bạn hình thành một kế hoạch mới. Hãy để tôi đưa ra cho bạn một ví dụ vì sao điều này lại quan trọng đến vậy.

**MỘT KHI BẠN GIEO
GIỐNG BẰNG ĐỨC TIN,
BẠN CẦN HIỂU ĐƯỢC
KẾ HOẠCH TỪ
ĐỨC THÁNH LINH**

Sức Mạnh Của Kế Hoạch

Có thể tôi đã kể câu chuyện này ở một trong những cuốn sách thuộc bộ sách “Đột Phá Tài Chính” của tôi rồi nhưng tôi vẫn muốn kể lại lần nữa ở đây. Nếu tôi nói tôi có thể giải quyết hết mọi rắc rối tài chính trong một vài từ ngữ sau đây cho bạn thì tôi chắc rằng bạn sẽ ngồi ngay ngắn lắng nghe mọi chi tiết với cây bút trong tay đấy! Chà, hãy sẵn sàng nhé vì bạn sắp nhận được câu trả lời ở đây. Tôi sẽ kiếm 10 triệu đô trong năm nay. Vâng, tôi nói là kiếm 10 triệu đô trước lúc cuối năm. Đối

với hầu hết mọi người, con số này sẽ khiến cho tài chính của họ đi trên con đường thanh toán mọi khoản nợ rất nhanh đây.

Cái gì? Tôi nghe được âm thanh khúc khích ngoài kia đấy nhé! Bạn đang cười tôi đấy à? Lúc tôi nói khán giả của tôi thực hiện điều này thì tôi cũng nghe âm thanh của tiếng cười vang lên khắp khán phòng như vậy. Rồi tôi hỏi lý do tại sao họ cười. Họ cười vì đối với họ đó là một câu chuyện cười; nó là bất khả thi. Rồi tôi nói cho họ nghe vài điều quan trọng lúc tôi đưa ra mục tiêu thu nhập thấp hơn cho một năm thì họ ngừng cười và hỏi, “Ồ, cái này thì tôi có thể làm được.”

Vậy, bạn sẽ ngừng cười khi nào, khi bạn nghe thu nhập là 600,000 đô một năm sao? Bạn thấy bạn đang ở mức thu nhập nào, là 200,000 đô hay 100,000 đô mỗi năm? Có thể con số của bạn sẽ thấp hơn như vậy nhiều, có thể là 45,000 đô. Ở đâu đó giữa con số 10 triệu đô và 0 đô la, bạn sẽ tìm được con số mà tại đó bạn sẽ nói, “Tôi nghĩ, tôi có thể thực hiện được.” Nhưng có một rắc rối; nó chính xác là nơi bạn sẽ ở. Hãy hiểu điều này, không ai đòi lại đi nỗ lực cho điều họ nghĩ là nó bất khả thi. Cho nên, đây là nan đề. Bạn sẽ tự buộc mình hoặc giới hạn mình bởi những ý nghĩ riêng của bạn.

Bây giờ, hãy để tôi chỉ cho bạn biết sức mạnh của kế hoạch. Hãy dừng lại ở câu phát biểu trên, con số đó sẽ giải quyết toàn bộ nan đề tài chính của bạn nếu bạn kiếm được 10 triệu đô cho năm nay. Nhưng lần này, tôi sẽ đề nghị ký hợp đồng với bạn để bạn có thể kiếm được tiền. Tôi sẽ trả cho bạn 500 đô cho mỗi thùng bóng, bạn dán thùng lại, đánh dấu để gửi đi rồi để nó riêng ra. Giả sử bạn có thể làm được 100 thùng như vậy trong vòng 1 giờ đồng hồ hay nói cách khác bạn sẽ kiếm được 50,000 đô mỗi giờ. Chúng ta cũng giả sử là bạn làm việc suốt 10 giờ đồng hồ như vậy mỗi ngày thì tổng cộng bạn kiếm được 500,000 đô một ngày. Bây giờ, khi tôi nói kiếm 10 triệu đô trước cuối năm thì bạn sẽ nói gì? “**ĐỂ ỢT!** Con số này chỉ cần 20 ngày

làm việc là kiếm được rồi.” Thôi được rồi, hãy để tôi hỏi bạn thế thì cái gì đã thay đổi ở đây vậy? Không có gì ngoại trừ bây giờ bạn đã có một kế hoạch để thực hiện điều đó, nếu bạn đi theo kế hoạch đó thì căn bản nó đảm bảo bạn sẽ kiếm được 10 triệu đô trong một năm.

Bạn hiểu được chưa? Nếu để tự bạn tưởng tượng thì chắc có lẽ bạn không bao giờ nghĩ là mục tiêu đó khả thi và biết đâu bạn sẽ làm bất cứ cái gì BẠN nghĩ là nó khả thi. Nhưng bạn sẽ không cần đến quan điểm của mình đâu; vì bạn đã đang sống trong một thế giới hữu hạn quá lâu rồi. Không, bạn cần Đức Thánh Linh giúp bạn mơ ước trở lại.

Đức Chúa Trời Có Kế Hoạch Cho Bạn

Tôi đã kể cho bạn hoàn cảnh tài chính khủng khiếp của chúng tôi cũng như những sự tấn công kinh hoàng lẫn sự trầm cảm tôi phải chịu đựng xuất phát từ lý do tài chính ở cuốn sách trước của tôi. Khi tôi bắt đầu học về cách sống trong Vương quốc, tôi không biết thay đổi từ đâu bèn là Đức Chúa Trời. Ngài phán với tôi và cho tôi kế hoạch thành lập tập đoàn tài chính Forward và chỉ cho mọi người cách thoát khỏi nợ nần. Thật quá đối tuyệt vời! Tôi nhớ mình đã ngồi trong nhà lúc ngẫm nghĩ về điều Chúa đã phán để tôi làm và tôi tự hỏi, “Ôi Chúa, ước gì Ngài kể cho con sớm hơn.” Nhưng Ngài trả lời tôi rằng tôi sẽ bước ra khỏi nợ nần khi tôi thực hiện một kế hoạch.

Khi Drenda và tôi bắt đầu thực hiện kế hoạch Chúa ban cho, chúng tôi không có trang thiết bị, không máy vi tính, không có gì cả. Nhưng khi chúng tôi nhìn thấy kế hoạch thì tôi biết nó sẽ hiệu quả; Tôi biết nó sẽ khả thi. Và qua kế hoạch, ý tôi là chiến lược và những chi tiết Ngài chỉ cho tôi liên quan đến việc thực hiện kế hoạch. Tôi có thể làm được! Trên thực tế, tôi rất thích làm việc đó.

Giống như trường hợp của Brad và Charity, Đức Chúa Trời đã cung ứng tất cả các trang thiết bị chúng tôi cần. Lạ thay, một ngày nọ, cha tôi, ông ấy là chủ cửa tiệm bánh pizza và ông ấy không cần đến máy vi tính nhưng lại bảo ông muốn mua một chiếc và ông ngờ ý muốn tôi đi cùng. Rồi chúng tôi đi đến cửa hàng và cha tôi đã mua một chiếc, lúc cài chương trình soạn thảo văn bản cho máy vi tính thì ông nói tôi có thể dùng nó. Hãy hiểu cho là tôi không biết chút gì về máy vi tính. Còn cha tôi thì sống cách tôi một dặm đường và tôi bắt đầu khám phá chiếc máy vi tính đó cũng như chương trình máy tính cho đến khi tôi có thể soạn thảo được một bài thuyết trình tuyệt vời cho khách hàng về cách loại bỏ nợ nần bằng máy vi tính. Đức Chúa Trời đã mở đường khi tôi không có tiền.

Lúc công ty phát triển, tôi bắt đầu thuê các đại diện kinh doanh. Vào thời đó, chúng tôi dùng máy tính cầm tay để thực hiện tất cả các phép tính cho từng kế hoạch của từng gia đình. Rồi chúng tôi viết dữ liệu đó thành một dạng thức tôi đã tạo trong phần mềm soạn thảo văn bản, rồi in ra cho các đại diện kinh doanh để họ đem đến cho các khách hàng. Máy in kim sẽ hát suốt cả ngày (bạn nhớ những chiếc máy in như thế, phải không?) Thư ký của tôi không thể theo kịp công việc và tôi phải thuê người khác để giúp tôi nhập dữ liệu và in tất cả các báo cáo của khách hàng xuống.

Tôi biết tôi cần một cách khác tốt hơn để làm việc. Tôi cần một chương trình máy vi tính có thể tính toán tất cả các dữ liệu tài chính là những thứ cần được thực hiện bằng máy vi tính cho từng trường hợp của khách hàng cũng như cần được in ra nữa. Drenda và tôi cầu xin Chúa giúp đỡ, rằng Ngài sẽ cung ứng một lập trình viên máy tính, chúng tôi có thể trả công để anh viết ra một chương trình tổng thể cho công ty của chúng tôi.

Một vài tháng sau lời cầu nguyện này, theo thông lệ tôi đi thăm khách hàng của mình thì vị khách hàng đó hỏi thăm tôi

sau khi thấy giấy tờ tôi đã in ra cho anh ta rằng, “Ông thực hiện nó bằng tay ư?” Tôi trả lời, “Đúng thế, nhưng chúng tôi thực sự muốn thực hiện điều này bằng chương trình máy vi tính để nó thực hiện toàn bộ điều này cho chúng tôi.” Anh ta nhìn tôi và giải thích anh ta chuyên viết các chương trình máy tính như là công việc toàn thời gian nhưng anh ta muốn giúp chúng tôi bằng cách viết ra một chương trình máy tính cho chúng tôi vào thời gian cá nhân của anh ta vào ban đêm. Anh ta ra giá nhưng nó cho phép tôi trả cho anh ta trong năm tiếp theo.

Chương trình đó đã thay đổi mọi thứ và cho phép tôi thuê nhiều người hơn. Rất nhanh sau đó, chúng tôi đã thuê đến 300 đại diện kinh doanh và đi theo sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh, chúng tôi hoàn toàn thoát được cảnh nợ nần và như họ nói - phần còn lại là lịch sử. Điều tôi muốn nói ở đây đó là Đức Chúa Trời sẽ ban cho bạn một kế hoạch nếu bạn cầu xin Ngài và để Ngài làm điều đó. Ngài sẽ dẫn đưa bạn đến nơi bạn không bao giờ nghĩ nó có thể.

Hãy để tôi nhấn mạnh lại rằng bạn cần một kế hoạch. Đức Chúa Trời có kế hoạch cho sự thành công của bạn. Trên thực tế, Ngài có nhiều kế hoạch cho sự thành công của bạn. Ý tưởng của Ngài và sự khôn ngoan của Ngài là vô hạn.

Đức Giê-hô-va phán: “Vì chính Ta biết chương trình mà Ta hoạch định cho các con; đó là chương trình bình an chứ không phải tai họa, để ban cho các con một tương lai và một hi vọng.

— Giê-rê-mi 29:11

Bạn Nghe Được Kế Hoạch Bằng Cách Nào?

Thế thì làm sao bạn nghe được kế hoạch? Như tôi đã nói, cầu nguyện trong Thánh Linh là cách tốt nhất để nghe được.

Tôi sẽ không nói nhiều và nói dài dòng về việc cầu nguyện trong Thánh Linh tại đây vì một trong những cuốn sách của tôi có tiêu đề *Đột Phá Tài Chính: Sức Mạnh của Chiến Lược* đã có nói về việc lắng nghe Đức Thánh Linh rất chi tiết rồi. Nhưng để đảm bảo thì ta cứ đi qua phần chú thích ngắn gọn này.

Tuy nhiên, với những người trưởng thành, chúng tôi cũng rao giảng sự khôn ngoan, nhưng không phải sự khôn ngoan của đời này, hoặc của những nhà lãnh đạo đời này là những người sẽ phải qua đi. Nhưng chúng tôi rao giảng sự khôn ngoan, mẫu nhiệm và kín giấu của Đức Chúa Trời, điều đã được Đức Chúa Trời định sẵn từ trước các thời đại cho sự vinh quang của chúng ta. Không có nhà lãnh đạo nào của đời này biết được điều đó, vì nếu biết, họ đã không đóng đinh Chúa vinh quang vào thập tự giá.

Nhưng, như điều đã chép: “Những gì mắt chưa thấy, tai chưa nghe, và lòng chưa nghĩ đến thì Đức Chúa Trời đã dành sẵn cho những người yêu mến Ngài.” Nhưng Đức Chúa Trời đã bày tỏ những điều này cho chúng ta qua Thánh Linh.

Vì Thánh Linh thấu suốt mọi sự, ngay cả những điều sâu nhiệm của Đức Chúa Trời. Ai biết được tư tưởng của con người, nếu không phải là tâm linh ở trong chính người ấy? Cũng vậy, không ai có thể biết được ý tưởng của Đức Chúa Trời, ngoài Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Nhưng, chúng ta không nhận lấy linh của thế gian mà là Thánh Linh từ Đức Chúa Trời, để có thể hiểu được những ân tứ Đức Chúa Trời ban cho chúng ta.

— 1 Cô-rinh-tô 2:6-12

Những điều chúng ta chưa thấy, chưa nghe hoặc chưa từng suy nghĩ đến như được đề cập trong câu Kinh Thánh trên là những điều cần được Đức Thánh Linh mạc khải cho chúng ta. Nghe thật đúng là lợi ích lớn cho tôi; Tôi có thể sử dụng điều

đó. Khi bạn trở thành Cơ đốc nhân, Đức Thánh Linh đến ngự trong bạn và Ngài bắt đầu dẫn dắt cuộc đời bạn.

Nhưng còn có một chiều kích khác của Đức Thánh Linh mà Chúa Giê-su ban cho hội thánh, được gọi là phép báp-tem trong Đức Thánh Linh. Đây là điều chúng ta thấy nó đã diễn ra trong ngày lễ Ngũ Tuần khi Đức Thánh Linh giáng trên các môn đồ tại phòng cao như cách Ngài đã đến trên Chúa Giê-su tại sông Giô-đanh. Đó là lúc Chúa Giê-su bắt đầu chức vụ. Đó là lúc quyền năng của Đức Chúa Trời đến trên Chúa Giê-su để Ngài làm chứng nhân cho Vương quốc Đức Chúa Trời. Chúa Giê-su không thực hiện phép lạ khi còn bé. Ngài không hoá đồ ăn cho gia đình của Ngài hay Ngài đi bộ trên mặt nước. Để hiểu được phép báp-tem trong Đức Thánh Linh, bạn sẽ cần phải hiểu được sự khác nhau giữa việc sanh lại (khi Thánh Linh của Đức Chúa Trời đến trong bạn) và phép báp-tem trong Đức Thánh Linh (khi Thánh Linh giáng trên bạn.)

Chiều ngày ấy, ngày thứ nhất trong tuần, cửa nơi các môn đồ ở đều đóng vì sợ người Do Thái. Đức Chúa Jê-sus đến đứng giữa họ và nói: “Bình an cho các con!” Nói xong, Ngài cho họ xem tay và sườn mình. Khi thấy Chúa, các môn đồ thật vui mừng. Ngài lại nói với họ: “Bình an cho các con! Như Cha đã sai Ta thế nào, Ta cũng sai các con thế ấy.” Nói xong, Ngài hà hơi trên họ và nói: “Hãy nhận lãnh Đức Thánh Linh.”

— Giăng 20:19-22

Các môn đồ được sanh lại ngay trong Giăng 20, tuy nhiên Chúa Giê-su lại bảo họ phải chờ đợi phép báp-tem Thánh Linh này, là phép báp-tem khiến họ có thể ra đi làm chứng nhân cho Vương quốc Đức Chúa Trời.

Ngài cũng dùng nhiều cách chứng tỏ cho các sứ đồ rằng Ngài đang sống sau khi đã chịu chết, và hiện đến với họ trong bốn mươi ngày,

phán dạy về vương quốc Đức Chúa Trời. Trong khi họp mặt với các sứ đồ, Ngài dặn họ: “Đừng ra khỏi thành Giê-ru-sa-lem, nhưng phải ở đó chờ điều Cha đã hứa, là điều các con đã nghe Ta nói. Vì Giăng đã làm báp-têm bằng nước, nhưng trong ít ngày nữa, các con sẽ được báp-têm bằng Đức Thánh Linh.”

— Công Vụ 5-1:3

Nhưng khi Đức Thánh Linh giáng trên các con thì các con sẽ nhận lấy quyền năng và làm chứng nhân cho Ta tại thành Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê, xứ Sa-ma-ri cho đến cùng trái đất.

— Công Vụ 1:8

Sự xúc dầu từ Đức Chúa Trời sẽ mang quyền năng của Ngài đến trên bạn và khiến bạn có thể thực hiện được những công việc của Ngài. Xin vui lòng để ý quyền năng đến trên bạn chứ không phải trong bạn. Có thể bạn còn nhớ vào ngày lễ Ngũ

**SỰ XÚC DẦU TỪ ĐỨC
CHÚA TRỜI SẼ MANG
QUYỀN NĂNG CỦA
NGÀI ĐẾN TRÊN BẠN
VÀ KHIẾN BẠN CÓ THỂ
THỰC HIỆN ĐƯỢC
NHỮNG CÔNG VIỆC
CỦA NGÀI.**

Tuần, tất cả những môn đồ chờ đợi trong phòng cao tại Giê-ru-sa-lem đều được báp-têm Thánh Linh. Vậy một trong những bằng cớ của việc được báp-têm Thánh Linh là gì? Tất cả họ đều nói tiếng lạ. Nói tiếng lạ được kể trong 1 Cô-rinh-tô 12 là một trong chín ân tứ thuộc linh được ban cho hội thánh. Có thể bạn sẽ nói các ân tứ này đều xưa cũ rồi nhưng tôi mạnh mẽ không tán thành ý kiến này. Báp-têm Thánh Linh sẽ

mang ra tất cả chín ân tứ thuộc linh nhưng tôi muốn tập chú chỉ một ân tứ thôi, đó là ân tứ nói tiếng lạ.

Trước tiên, điều này nghe có vẻ vô dụng vì bạn nghĩ ân tứ tiếng lạ chỉ cần khi bạn nói chuyện với người nước ngoài khi

bạn rao giảng phúc âm mà thôi. Nhưng khả năng nói chuyện với con người trong một ngôn ngữ bạn không biết chưa bao giờ là chủ đích của ân tứ nói tiếng lạ cả. Hãy để tôi chỉ cho bạn thấy tại sao ân tứ tiếng lạ lại vô giá và quan trọng cho sự thịnh vượng của bạn đến vậy.

Vì người nói tiếng lạ không nói với loài người, mà nói với Đức Chúa Trời nên không ai hiểu được, bởi người ấy nói những điều mâu nhiệm trong Thánh Linh. Còn người nói tiên tri thì nói với con người để xây dựng, khích lệ và an ủi. Người nói tiếng lạ tự xây dựng chính mình, nhưng người nói tiên tri xây dựng Hội Thánh. Tôi ao ước tất cả anh em đều nói tiếng lạ, nhưng lại càng ao ước anh em nói tiên tri hơn. Người nói tiên tri thì cao trọng hơn người nói tiếng lạ, trừ phi có người thông dịch, để Hội Thánh được xây dựng.

— 1 Cô-rinh-tô 14:2-5

Nhưng chúng ta cần hiểu bối cảnh trong thư tín của Phao-lô ở đây. Ông đang nói về việc hội thánh thì nên được tổ chức hiệp lại cùng nhau như thế nào. Về cơ bản ông đang muốn nói rằng việc nói tiếng lạ sẽ không ích lợi gì cho người nghe trong buổi nhóm nếu không có ai hiểu được ý nghĩa của người nói tiếng lạ. Phao-lô nói hội thánh sẽ ích lợi hơn khi có người nói tiên tri vì đó là tiếng mà mọi người có thể hiểu được và nó cũng sẽ hiệu quả hơn.

Nhưng khi cá nhân người nào đó nói tiếng lạ thì wow, đó là câu chuyện hoàn toàn khác. Nói tiếng lạ đem đến ích lợi to lớn cho người nói tiếng lạ. Kinh Thánh nói rằng người đang nói tiếng lạ là đang nói ra những điều mâu nhiệm thông qua tâm linh người đang nói. Những sự mâu nhiệm này là những điều bạn không biết nhưng bạn cần biết. Thứ hai, Phao-lô nói rằng người nói tiếng lạ gây dựng chính mình. Từ gây dựng ở đây có nghĩa mang đến sự hướng dẫn. Hiển nhiên, nếu bạn cần biết

điều gì đó, thì đó là sự mâu thuẫn đối với bạn tại thời điểm đó. Nhưng nói tiếng lạ mang đến sự hướng dẫn cho người đang nói. Chắc chắn là bạn và tôi cần nói tiếng lạ nếu chúng ta muốn phát triển kế hoạch vượt xa những điều chúng ta đã biết trước đây. Như 1 Cô-rinh-tô 2:9-10 nói rằng:

Nhưng, như điều đã chép: “Những gì mắt chưa thấy, tai chưa nghe, Và lòng chưa nghĩ đến Thì Đức Chúa Trời đã dành sẵn cho những người yêu mến Ngài.” Nhưng Đức Chúa Trời đã bày tỏ những điều này cho chúng ta qua Thánh Linh. Vì Thánh Linh thấu suốt mọi sự, ngay cả những điều sâu nhiệm của Đức Chúa Trời.

Tôi cần sự giúp đỡ đó và bạn cũng vậy. Câu hỏi tiếp theo của bạn là, “Nếu bạn nói tiếng lạ và bạn không hiểu được bạn đang nói gì thì làm sao bạn được bất kỳ ích lợi gì từ việc bạn đang nói tiếng lạ ấy có phải không?” Chà, đây là sự mâu thuẫn đấy! Khi Đức Thánh Linh đang nói chuyện thông qua tâm linh con người, tâm trí bạn bắt đầu nắm lấy một vài suy nghĩ đang tuôn chảy thông qua bạn. Chúng ta gọi đây là sự mặc khải, là từ có gốc từ là mặc khải hay khải thị. Cho nên, qua việc cầu nguyện trong Thánh Linh, hay còn được gọi là nói tiếng lạ theo Kinh Thánh, bạn có khả năng nắm được các ý tưởng và suy nghĩ không phải của bạn.

Tôi biết có thể bạn sẽ có hàng tá câu hỏi về điều này, cho nên tôi khích lệ bạn đọc cuốn sách *Đột Phá Tài Chính: Sức Mạnh Của Chiến Lược*. Bạn sẽ tìm thấy tất cả những câu trả lời tại đây.

Hãy Tạm Dừng Lại Và Cầu Nguyện Cho Chiến Lược

Còn bây giờ, hãy cứ hiểu là một khi bạn gieo hạt giống bằng đức tin, bước tiếp theo sẽ là dừng lại và cầu nguyện trong Thánh Linh một chút vì bạn cần kế hoạch. Đây là điều Karla đã làm.

Karla và Todd sống cuộc đời của những người Mỹ dung dị, đó là có đồng nợ nào xào đồng nấy và rồi dần dần lâm vào cảnh nợ nần. Karla phát hiện ra chương trình *Fixing the Money Thing* được phát sóng trên truyền hình TV vào một ngày nợ và cô biết mình cần phải sắp xếp tài chính cho trật tự. Tôi còn nhớ một lá thư điện tử tôi nhận được từ Karla. Lúc đó, cô nói họ không có kế hoạch tài chính gì cả. Họ thậm chí còn không nhìn thấy được tương lai trong vài tháng tới sẽ thế nào, họ bế tắc. Mọi khoản thiếu hụt tài chính đều được họ dùng thẻ tín dụng để chi trả.

Cô biết họ cần thoát khỏi nợ nần, nhưng bằng cách nào? Cô và chồng cô đã gieo hạt giống cho một ý tưởng kinh doanh sau khi đọc sách của tôi và họ gieo chính xác cho công việc cô có thể làm tại nhà. Todd bận rộn với công việc làm giáo viên ở một trường học địa phương, cho nên cô tự hỏi mình có thể giúp đỡ được gì cho chồng. Cứ thế vào mỗi bữa sáng sau khi đã gieo hạt giống cho ý tưởng, Karla dành thời gian tĩnh lặng với Chúa, chờ đợi để lắng nghe sự hướng dẫn từ Đức Thánh Linh.

Một buổi sáng nợ, có một điều nảy ra từ trong tâm linh cô, cô nghe được hai từ chó cưng. Đầu tiên, cô có chút bối rối. Chó cưng ư? Là nuôi chó cưng à? Họ từng có một con chó nhưng nuôi chó cưng thì đó là điều gì đó mà cô thật sự chưa nghĩ đến. Buổi tối hôm đó, Todd về nhà, và cô muốn kể cho Todd nghe điều Chúa đã nói. Như điều đã mong đợi, Todd hiểu chút ít về kế hoạch nhưng khích lệ Karla tìm hiểu thêm về các khả năng. Rất nhanh sau đó, Todd và Karla mua được hai con chó con giống cái dòng Goldendoodle và họ đã bắt đầu công việc kinh doanh chó cưng. Dĩ nhiên, họ phải nuôi những con chó con này trước rồi sau đó mới đến tiến trình nhân giống.

Trong suốt quá trình làm công việc này, họ gặp không ít trở ngại nhưng ở năm đầu tiên họ đã có ít nhất 13 con chó. Mỗi con chó như vậy bán được 1500 đô và Karla nói cô đã khóc khi nhận biết cô nghe được tiếng của Thánh Linh cách chính xác khi cô

nghe được hai từ chó cưng. Cùng trong năm đó, Todd được đề bạt lên chức hiệu trưởng tại một ngôi trường địa phương.

Công việc kinh doanh chó cưng tiếp tục phát triển; và ở thời điểm đó, họ có trên 300 con và giá bán lên đến đầu đó 2500 đô mỗi con. Đời sống tài chính của họ đã thay đổi 180 độ! Họ đã trả được tiền mua căn nhà năm ngoái và bây giờ thì hoàn toàn sạch nợ. Họ đi du lịch nước ngoài với nhiều chuyến đi rất kinh ngạc và nhìn thấy Đức Chúa Trời làm quá nhiều điều cho gia đình mình đến mức Karla phải kể cho mọi người nghe về Vương quốc. Cô ấy cũng vừa hoàn thành cuốn sách đầu tay của mình có tựa đề, *Plans to Prosper: How God Gave Us Financial Freedom Through Puppies* (Tạm dịch: Những Kế Hoạch Thịnh Vượng: Thể Nào Đức Chúa Trời Ban Cho Chúng Tôi Sự Tự Do Tài Chính Thông Qua Những Chú Cún.)

Todd và Karla đang sống cuộc đời đi theo kiểu của Vương quốc, là kiểu thu hút sự chú ý của người khác và khiến họ dừng lại để suy nghĩ về Đức Chúa Trời. Tiên tri Ê-sai đã nói tiên tri về thời đại hội thánh trong Ê-sai 61, là nơi ông nói cho chúng ta nghe những gì Đức Chúa Trời muốn làm trong đời sống chúng ta đương lúc chúng ta còn ở trên đất.

Họ sẽ được gọi là cây sồi công chính, là cây Đức Giê-hô-va đã trồng để làm vinh hiển Ngài.

— Ê-sai 61:3

Cây sồi là loài cây cứng cáp và có kích thước rất lớn. Kinh Thánh nói cuộc đời chúng ta sẽ giống như những cây sồi bám chặt rễ vào lòng đất, đứng hiên ngang, vững chãi và không dễ gì bị lay chuyển. Trái của cây sẽ được gọi là trái công chính, đơn thuần có ý nói mọi người sẽ nhìn thấy một cuộc đời đáng sống là thể nào, là những điều mà Đức Chúa Trời gọi là sống thì phải đúng như vậy nơi chúng ta. Chúng ta là cây Chúa đã trồng, điều

đó có ý nói rằng Đức Chúa Trời thiết lập nơi ở Ngài thấy phù hợp cho chúng ta, ở mọi nơi chốn khác nhau, trong mọi nghề nghiệp và trong mọi nền văn hoá khác nhau để bày tỏ vinh hiển Ngài. Đức Chúa Trời muốn thu hút sự chú ý của mọi người với bạn! Ngài muốn mọi người nhìn thấy trái tốt của đường lối Ngài trong đời sống bạn. Giống như cây ăn trái kéo bạn đến với nó vì chính trái ngon nó sanh ra thể nào, Đức Chúa Trời cũng muốn đời sống của bạn nhìn tựa như sống giữa thiên đàng trên đất thể ấy.

Thế thì Todd và Karla đã thực hiện bằng cách nào vậy? Dĩ nhiên, tốn rất nhiều công sức để nuôi những con chó cưng đó lớn lên nhưng sự tự do nhất định xứng đáng với cái giá đã bỏ ra. Tất cả sự tự do được bắt đầu bằng việc lắng nghe kế hoạch, lắng nghe lời đến từ Chúa. Tất cả những gì cô ấy nghe được là hai chữ đơn giản “Chó cưng!” Nhưng đó là tất cả những gì họ cần. Đức Chúa Trời cũng sẽ phán với bạn. Ngài sẽ dẫn bạn đến với đồng cỏ xanh tươi và mé nước bình tịnh mà Thi Thiên 23 nhắc đến.

Nhưng khi bạn có thể hình dung, có thể nghe được kế hoạch thì chưa đủ. Tôi sẽ thảo luận bước 5 trong chương kế tiếp và có thể nó là chương quan trọng nhất trong tất cả các chương vì bước 5 là bước hầu hết mọi người đều thất bại. Nhưng không phải bạn đâu, bạn sẽ bước đi trong sự tốt lành của Đức Chúa Trời như những câu chuyện bạn được đọc trong cuốn sách này! Bạn đã sẵn sàng chưa? Hãy cùng đi qua bước 5 nào!

CHƯƠNG 9

ĐẾN LÚC ĐI RỒI!

Mỗi một nhà nông đều biết mỗi mùa thu hoạch đều có một thời điểm riêng và cụ thể của nó. Biết chính xác mùa thu hoạch đối với loại cây trồng cụ thể là sự khác nhau giữa thành công và thất bại. Và phải thật rõ ràng ở đây: bạn có thể sẽ bỏ lỡ mùa thu hoạch. Cho nên, đây là chủ đề rất lớn và cũng rất quan trọng. Bạn đã từng đến cửa hàng, nhìn thấy những trái táo đỏ mọng và suy nghĩ, *Thật là những trái táo ngon* - nhưng khi bạn mua về nhà và cắn một miếng, *wow, sao nó lại không có chút hương vị nào?* Chà, đó là vấn đề thời điểm.

Tôi không thể kể hết cho bạn nghe có bao nhiêu thảm họa tài chính tôi nghe được và phải giải quyết từ những người bỗng nảy ra ý tưởng thực hiện và rồi bỏ lỡ mất thời điểm là như thế nào đâu. Câu Kinh Thánh yêu thích của tôi liên quan đến thời điểm nằm trong Ma-thi-ơ 13:44.

Vương quốc thiên đàng ví như kho báu chôn giấu trong một đồng ruộng. Một người kia tìm được thì giấu đi, vui mừng đem bán mọi thứ mình có, để mua đồng ruộng ấy.

— Ma-thi-ơ 13:44

Trong câu chuyện này, người đàn ông này đủ khôn ngoan để biết vào giây phút ấy, ông không thể sở hữu nổi kho báu. Nên ông đã đi và chuẩn bị nhằm mua được kho báu ấy.

Ví dụ trường hợp của Todd và Karla, khi Karla nghe được hai chữ chó cưng, nó không có nghĩa cô ấy phải chạy đi dựng ngay tấm bảng quảng cáo tại đây có bán chó cưng ngay. Vì cô ấy chưa có bất kỳ con chó nào cả. Có rất nhiều thứ phải chuẩn bị thực hiện ở đây. Trước tiên họ phải mua hai con chó con thuộc giống cái. Rồi họ phải làm nhà cho chó ở và lên kế hoạch cho nhiều con chó đến trong tương lai. Rồi các vấn đề pháp lý họ cần phải biết liên quan đến việc tiêm chủng cho chó là bắt buộc nếu bạn nuôi để bán.

Rồi cũng có nhiều vấn đề khác liên quan như xin cấp giấy phép kinh doanh, khâu tiếp thị, tài khoản ngân hàng, thuế chẳng hạn. Những điều này cần phải được dự liệu trước khi bạn thực sự bước vào mùa gặt từ ý tưởng kinh doanh của bạn.

Giả sử bạn đã hoàn tất mọi thủ tục thẩm định doanh nghiệp, thì vẫn có phần khó khăn phía trước. Bạn phải bước ra và thực hiện khả năng Đức Chúa Trời phán với bạn. Vâng, ý tưởng chắc chắn sẽ lớn hơn bạn rồi, và có lẽ việc bước ra có chút sợ hãi đối với bạn. Nhưng sợ hãi thuộc về con người cũ của bạn. Hãy nhớ, bây giờ bạn là con người mới rồi.

Khi Đức Chúa Trời phán với tôi liên quan đến việc thành lập công ty riêng, tôi thực sự rất lo lắng. Tôi hoàn toàn bắt đầu từ hai bàn tay trắng. Mặc dầu Chúa phán với tôi trong một giấc mơ rằng tôi phải bước ra và hoàn tất hết mọi thủ tục thẩm định doanh nghiệp thì tôi vẫn còn căng thẳng về điều đó. Bây giờ máu chốt cho tất cả mọi thứ nằm ở chỗ bước ra và thực hiện nó. Bạn có từng có một người bạn nào hay biết một ai đó luôn mở miệng nói rằng họ sắp làm điều này điều kia nhưng rồi lại không bao giờ động tay động chân làm cái gì không? Tôi biết nhiều người như họ lắm! Hãy nhớ, tôi được huấn luyện làm một nhân viên bán hàng trên 30 năm.

Khi tôi thành lập công ty, không có một sự dẫn dắt nào được dành cho tôi cả. Tôi sống cách nghiêm khắc hưởng lương trên

hoa hồng và tôi là người duy nhất vận hành công ty. Nhưng có một điều tôi thực sự đã làm đó là tôi làm vì đam mê. Lúc Chúa dẫn dắt tôi mở công ty giúp mọi người thoát khỏi nợ nần, tôi đã ở trong sự dẫn dắt của Ngài. Gần như cả cuộc đời tôi, tôi bị tra tấn bởi những vấn đề tài chính; và bây giờ tôi đã tìm được câu trả lời, đó là Vương quốc Đức Chúa Trời, tôi muốn kể cho tất cả mọi người đều biết về Vương quốc. Thứ hai, một khi Chúa giúp tôi kết hợp giữa ý tưởng với kế hoạch lại với nhau để Ngài chỉ cho tôi cách tạo nên những bản kế hoạch dành cho các gia đình nhằm giúp họ thoát nợ trong vòng 7-5 năm, kể cả khoản thế chấp nhà cửa của họ mà không làm thay đổi ngân sách chi tiêu của họ, thì tôi làm còn hơn cả đam mê và nhiệt huyết nữa. Tôi biết tôi có một chỗ đứng trong thị trường tài chính và tôi có câu chuyện để kể. Nhưng một lần nữa, tôi phải có mẫu vật đầu tiên đã được tinh chỉnh xong trước khi bật công-tác đèn.

Chắc chắn sẽ luôn có những thứ bạn phải học suốt đường đi nhưng khi bạn thực hiện, bạn nên có cấu trúc cơ bản đã được xây dựng xong trước đó. Nhưng dù cho cơ hội có lớn thế nào, sản phẩm tốt ra sao hay tiềm năng lợi nhuận lớn đến đâu thì vẫn luôn có hai từ hôm nay và hôm nay chính là ngày bạn phải bước vào trong kế hoạch.

Bây giờ, điều này mang lại cho tôi một rắc rối thật sự, điều tôi tin là lý do chính mà nhiều người không đạt được mục tiêu họ đề ra, thậm chí sau khi họ đã nghe được sự hướng dẫn và câu trả lời từ Chúa cho các nan đề tài chính của họ.

Sự Trì Hoãn!

Sự trì hoãn có thể được dựa trên sự bất an, sợ hãi hay lười biếng. Nhưng chắc chắn một điều; đó là rất dễ để trì hoãn! Tôi có đọc một nghiên cứu sau đây liên quan đến những thói quen gây trì hoãn trong các sinh viên đã tốt nghiệp đại học.

Jenny lau dọn căn hộ của cô. Cathy bận làm bài toán đồ bằng các mảnh ghép. Matt kiểm tra tỉ số thể thao và Carmen cập nhật trang Facebook của mình. Tất cả họ đều là sinh viên ngành tâm lý học gạt bỏ những nhiệm vụ mà lẽ ra họ phải làm. Sự trì hoãn kinh điển đang hành động.

Thật là thói quen khó bỏ, đặc biệt vào thời đại này khi mạng Internet cho phép các sinh viên trốn tránh thời gian học tập có kỷ luật chỉ bằng một cái nhấp chuột. Một phân tích tổng hợp vào năm 2007 được thực hiện bởi tiến sĩ tâm lý học PhD, Piers Steel của đại học Calgary chỉ ra rằng 80%-90% sinh viên đại học trì hoãn, cụ thể là khi họ cần phải làm đồ án môn học.⁶

Chà, tôi cho rằng báo cáo này không chỉ dành cho các sinh viên đại học không thôi. Sự phân tâm ngày càng khủng khiếp. Nhắc điện thoại lên hoặc mở hộp thư điện tử thôi là chắc chắn mất rất nhiều thời gian. Nhưng sự trì hoãn còn tinh vi hơn thế nhiều, là khía cạnh quý quái bạn cần phải nhận thức rõ. Để minh họa và làm sáng tỏ chủ đề nguy hiểm này - vâng, tôi nói nguy hiểm - tôi muốn đến với phân đoạn Kinh Thánh trong 1 Cô-rinh-tô 2:6-8.

*Tuy nhiên, với những người trưởng thành, chúng tôi cũng rao giảng sự khôn ngoan, nhưng không phải sự khôn ngoan của đời này, hoặc của những nhà lãnh đạo đời này là những người sẽ phải qua đi. Nhưng chúng tôi rao giảng sự khôn ngoan, mâu nhiệm và kín giấu của Đức Chúa Trời, đều đã được Đức Chúa Trời định sẵn từ trước các thời đại cho sự vinh quang của chúng ta. **Không có nhà lãnh đạo nào của đời này biết được điều đó, vì nếu biết, họ đã không đóng đinh Chúa vinh quang vào thập tự giá.***

— 1 Cô-rinh-tô 2:6-8

Chà, tốt hơn hết là bạn nên viết phân đoạn Kinh Thánh trên vào một nơi nào đó. Sa-tan sẽ thay đổi âm mưu nếu hắn phát hiện điều bạn đang làm! Đó là lý do tại sao Chúa hay phán bằng các ẩn dụ. Đây là lý do tại sao nhiều khi Đức Chúa Trời chờ đợi đến nửa đêm Ngài mới hé lộ câu trả lời cho bạn. Bạn phải biết và phải nhớ chúng ta có kẻ thù. Kẻ thù của bạn không phải chỉ là một nhân vật mang nghĩa bóng với cái xia rơm và bạn bộ đồ đỏ chói thôi đâu. Kinh Thánh nói rất rõ ràng rằng:

Hãy tiết độ và tỉnh thức; kẻ thù anh em là ma quỷ, như sư tử gầm thét, đang rình rập chung quanh anh em, tìm người để cắn nuốt.

— 1 Phi-e-rơ 5:8

Bây giờ, dĩ nhiên hắn không chỉ cắn nuốt bất kỳ ai mà hắn còn muốn kéo bạn ra khỏi quyền hạn thực thi pháp lý hợp pháp của thiên đàng để đưa bạn vào quyền cai trị hợp pháp của hắn để cướp, giết, huỷ diệt bạn. Kinh Thánh nói, “Kẻ thù của các ngươi!” Một trong những quỷ kế của Sa-tan đó là quyến dụ bạn sa vào sự tự mãn, vào sự trì hoãn. Điều này giúp hắn có thời gian để tìm hiểu bạn và Đức Chúa Trời đang làm cái gì.

Tôi nhớ vào một đêm nọ tôi nằm mơ. Hình ảnh tôi thấy được vào đêm đó, ánh sáng từ cửa sổ phòng ngủ hắt ra bãi cỏ cho đến khi ánh sáng tắt dần vào màn đêm tĩnh mịch. Tại nơi ánh sáng vụt tắt đó, trong bóng tối, tôi nhìn thấy hai con quỷ đang đứng đối diện cửa sổ phòng ngủ của tôi với quyền sở trên tay chúng. Tôi biết chúng được sai đi để tìm chỗ hở hợp pháp trong nhà tôi. Chúng đang ghi chép, tìm kiếm nơi có những điểm yếu hòng nỗ lực ngăn chặn công tác của Đức Chúa Trời.

**SỰ TRÌ HOÃN CÓ THỂ
DẪN ĐẾN CHẾT NGƯỜI!**

Sự trì hoãn có thể dẫn đến chết người! Nói nghe mạnh quá, phải không? Nó chính xác đối lập với những gì mà sự cảm dỗ

trì hoãn nói chuyện với bạn. Tiếng nói của hắn đầy tinh vi và thuyết phục, “Không sao đâu mà nếu người làm việc đó sau.” Và thế là bạn có thể luôn làm việc đó sau. Nhưng nó có đúng như vậy không? Hãy để tôi chia sẻ cho bạn một câu chuyện mà nó sẽ chỉ cho bạn thấy sự trì hoãn nguy hiểm đến mức nào.

Tên Phi-li-tin cũng tiến tới, đến gần Đa-vít; đi trước hắn là người mang khiên. Tên Phi-li-tin nhìn Đa-vít, thấy chàng chỉ là một thiếu niên, nước da hồng hào, diện mạo khôi ngô, thì khinh thường chàng. Tên Phi-li-tin nói với Đa-vít: “Ta có phải là một con chó đầu mà người cầm gậy đến với ta?” Rồi tên Phi-li-tin lấy danh các thần mình mà rủa sả Đa-vít, và nói tiếp: “Hãy lại đây, ta sẽ ban thịt người cho chim trời và thú đồng.”

—1 Sa-mu-ên 17:41-44

Khi tên Phi-li-tin đứng dậy, xông tới tấn công Đa-vít thì Đa-vít nhanh chóng chạy về phía trận tuyến để xáp chiến với tên Phi-li-tin. Đa-vít thọc tay vào túi lấy một viên đá, rồi dùng ná ném trúng vào trán tên Phi-li-tin. Viên đá lọt thấu vào trán, làm cho Gô-li-át té úp mặt xuống đất.

—1 Sa-mu-ên 17:48-49

Câu chuyện về Đa-vít và Gô-li-át thật là câu chuyện kịch tính. Toàn thể dân Y-sơ-ra-ên đều sợ hãi khi nghe những lời lẽ huênh hoang xác láo của Gô-li-át. Nhưng Đa-vít nói anh sẽ nghênh chiến hắn với một điều kiện: anh có thể tự chọn vũ khí cho mình, một cái trành ném đá anh đã dùng suốt bao năm trong việc bảo vệ đàn chiên của mình. Lúc Đa-vít tiếp giáp với Gô-li-át, Gô-li-át rối trí và la lớn. “Ta có phải là chó đầu mà người cầm gậy đến với ta?” Cái mà Gô-li-át nghĩ là cây gậy thực chất lại là cây trượng của Đa-vít. Hắn không thấy cái trành ném đá thất nơi hông của Đa-vít. Không, Đa-vít đang dùng cây trượng như là miếng mồi để thu hút sự chú ý của Gô-li-át thay vì cái

trành ném đá. Lúc Gô-li-át tiến tới Đa-vít, Đa-vít cũng tiến lại Gô-li-át. Có một chiến thuật khác Đa-vít đã dùng ở đây. Chàng trai trẻ này biết rằng Gô-li-át sẽ khó phát hiện cái trình ném đá hơn nếu anh bất ngờ chạy thật nhanh tiến về phía hấn.

Nhưng liệu điều gì sẽ xảy ra nếu Đa-vít cũng hành động như mọi người vẫn thường làm? Sợ xung đột, đơn giản là họ sẽ trì hoãn. Liệu điều gì sẽ xảy ra nếu Đa-vít cứ nhảy nhót xung quanh Gô-li-át cho đến khi Đa-vít cảm thấy đã sẵn sàng để hành động? Tôi tin khi đó Gô-li-át sẽ nhìn thấy cái trình ném đá, và phát hiện ra chiến lược của Đa-vít và tiếp theo là sẽ phải bồi thường. Trận chiến sẽ thua và toàn bộ dân Y-sơ-ra-ên sẽ bị cầm tù.

Đây chính xác là điều Sa-tan muốn làm với bạn. Hấn muốn kế hoạch của bạn bị cầm giữ. Nếu hấn có thể khiến bạn dừng lại một chút, chờ đợi một chút cho đến chừng bạn cảm thấy sẵn sàng, hấn sẽ có thời gian thay đổi chiến thuật để chống lại kế hoạch Đức Chúa Trời dành cho cuộc đời bạn. Vậy, sự trì hoãn có nguy hiểm không? Cực kỳ nguy hiểm là khác! Tôi chắc chắn rằng nó sẽ lấy đi hàng ngàn đô la trong cuộc đời bạn. Trong trường hợp của Đa-vít, nó sẽ cướp đi hàng ngàn tính mạng.

Đó là lý do tại sao khi bạn biết thời điểm và bạn có kế hoạch, bạn phải bước ra bằng sự tự tin. Tôi tin bạn được Đức Thánh Linh thúc giục để giúp đỡ bạn khi mọi thứ đều đã đúng để bước ra. Nhưng vì sự dạy dỗ sai trật, quá nhiều sự lưỡng lự hay bước ra và rồi khi họ nhìn thấy xung đột, họ lại thụt lùi lại và nghĩ có lẽ họ đã bỏ lỡ mất Chúa rồi.

**ĐÂY CHÍNH XÁC LÀ ĐIỀU
SA-TAN MUỐN LÀM VỚI
BẠN. HẤN MUỐN KẾ HOẠCH
CỦA BẠN BỊ CẦM GIỮ.**

Đừng Sợ Xung Đột

Mọi người nói với tôi rằng lúc họ bước ra là lúc địa ngục bắt đầu. Chà, bạn được trang bị để xử lý địa ngục không sợ hãi gì. Kẻ thù sẽ bị đả kích kịch liệt bằng kế hoạch của Đức Thánh Linh và hấn đang cố phản ứng để dập tắt nó mà thôi. Hấn không thể làm ngừng kế hoạch đó bây giờ được. Nó đã quá trễ. Nhưng nếu hấn có thể khiến bạn nghi ngờ Lời Chúa là lời đã dẫn bạn đến được đây thì sự sợ hãi sẽ níu kéo bạn lại đằng sau. Hấn muốn gây ra một vụ náo loạn âm ỉ nhằm kéo bạn xuống. Nhưng ngay lúc này bạn cần đứng vững vàng hơn bao giờ hết và sử dụng thẩm quyền để chiếu tướng hấn. Đừng sợ khi nói rằng, “Không, mày sẽ không được làm thế đâu” hoặc “Ta cột trời linh lộn xộn đang cố tra tấn ta. Ta biết điều Chúa phán bảo ta làm và ta đang thực hiện nó trong danh Chúa Giê-su. Bây giờ, hỡi Sa-tan, hãy lui ra!”

Không may thay, hầu hết các Cơ đốc nhân chưa được huấn luyện ngày nay lại phản ứng theo sự phản công của Sa-tan cách đầy ngạc nhiên. Họ tin rằng một khi Chúa đã phán với họ và ban cho họ kế hoạch của Ngài thì mọi thứ sẽ diễn ra trôi chảy và nhanh chóng là chắc chắn.

Bây giờ, đừng hiểu nhầm điều tôi đang nói. Chúng ta hoàn toàn có thẩm quyền trên các tà linh nhưng chúng ta hoàn toàn không có thẩm quyền trên con người. Hãy chú ý điều này, đó là mặc dầu tôi ở dưới quyền hạn thực thi hợp pháp của Đức Chúa Trời nhưng những người xung quanh tôi không phải và họ dễ bị sa vào những tin đồn và sự hoang mang. Có thể họ phán xét sai những động cơ của tôi hay bắt bớ chống lại tôi.

Nhưng họ không thể làm ngừng kế hoạch của Đức Thánh Linh dành cho bạn!!! Kẻ thù sẽ tiếp tục trôi lên sau một ngày dài và tiền có thể thiếu. Nhưng Đức Chúa Trời đã có cách đối phó với những điều đó rồi và Ngài sẽ dẫn dắt bạn đến với chiến

thắng nếu bạn vẫn đứng hiên ngang vững chãi trong đức tin và khước từ thoả hiệp.

Cứ bước qua hết giai đoạn này đến giai đoạn khác là nơi cần nhiều chút lòng can đảm hơn là đức tin để bước tiếp. Đức tin mang bạn đến với khoảnh khắc này nhưng bây giờ bạn cần lòng can đảm để tiến bước. Tôi nghĩ nan đề là mọi người hiểu câu chuyện Biển Đỏ rồi sang câu chuyện sông Giô-đanh thì họ bối rối.

Trong câu chuyện Biển đỏ, dân Y-sơ-ra-ên được giải cứu khỏi Ai Cập và họ băng qua Biển Đỏ là nơi họ dường như bị bao vây bởi biển lẫn núi lúc Pha-ra-ôn thay đổi suy nghĩ và vượt đuổi theo họ. Dường như không có lối thoát. Nhưng Môi-se giơ cây gậy (thảm quyền) lên thì Biển Đỏ rẽ ra. Họ băng qua Biển Đỏ như đi trên đất khô và quân đội của Pha-ra-ôn thấy vậy liền tức tốc đuổi theo kịch liệt hơn nữa. Nhưng khi quân đội Pha-ra-ôn cố đuổi theo họ thì biển liền lấp họ lại và giết hết tất cả bọn họ. Bây giờ dân Y-sơ-ra-ên được tự do khỏi Ai Cập và khỏi ách nô lệ. Đó là hành động giải cứu quyền năng và tất cả chúng ta, ai nấy đều thích ca bài ca giải cứu của Đức Chúa Trời.

Phía trước là lời hứa vẫy gọi họ, đất Ca-na-an. Đây là mảnh đất của tổ phụ họ và nó được hứa ban cho hậu tự của Áp-ra-ham. Lúc họ băng qua sa mạc, những lời Môi-se nói văng vẳng bên tai họ; đó sẽ là mảnh đất đơm sữa và mật. Nghe quá tốt để có thể là sự thật cho những người gần như toàn bộ cuộc đời họ được biết đến dưới cái tên nô lệ. Nhưng có một nan đề. Đất này đã được các dân tộc khác định cư. Khi họ tiến đến sông Giô-đanh, Môi-se quyết định cử các do thám đi kiểm tra con đường tốt nhất để đi một khi họ vượt sông tiến vào vùng đất mới và các do thám sẽ trở về mang theo trái cây để chứng minh cho mọi người thấy rằng vùng đất đó thật là vùng đất tốt tươi, đầy tiềm năng.

Nhưng các do thám quay trở lại với họ bằng câu chuyện khiến cho dân Y-sơ-ra-ên chỉ nghĩ quay trở về lại Ai Cập. Xứ được bao quanh bởi các vách thành kiên cố, còn con người thì cao lớn hơn nhiều so với dân Y-sơ-ra-ên. Dân Y-sơ-ra-ên nghe vậy thì khóc lóc, nản lòng và quay lại trách Đức Chúa Trời và Môi-se với ý nghĩ rằng họ bị lừa dối. Vì cơ sự vô tín của họ, Đức Chúa Trời không lãnh đạo họ vào đất hứa nữa vì Ngài biết không có đức tin, họ sẽ bị huỷ diệt. Thế hệ đã từng chứng kiến phép lạ tại Ai Cập đã sống và chết tại hoang mạc cho đến chừng không còn ai trong thế hệ đó còn sống nữa.

Bấy giờ, Giô-suê được Đức Chúa Trời hạ lệnh dẫn dắt dân sự vượt qua sông. Nhưng một lần nữa, lúc họ đến bờ sông Giô-đanh thì có một nan đề. Nước sông đang dâng cao và dân sự không thể vượt qua con sông đang cuộn cuộn chảy xiết được. Nhưng một lần nữa Đức Chúa Trời lại rẽ nước, và dân Y-sơ-ra-ên bước đi trên đất khô - lần này không phải họ bước ra khỏi xung đột vì họ đã ra khỏi Ai Cập rồi nhưng đây lại là lúc họ bước vào sự xung đột vì họ chuẩn bị nắm được lời hứa.

Đây là điều bạn phải biết. Có thể sẽ có nhiều vấn đề hay nan đề xuất hiện và bạn cần giải quyết khi bạn bước ra nhưng đừng sợ. Đức Chúa Trời sẽ giúp đỡ bạn và bảo vệ bạn trong lúc bạn bước ra. Hãy luôn luôn nhớ rằng ngay đằng sau nan đề chính là lời hứa. Đừng quên điều đó.

Trên thực tế, tôi đang nói rằng sẽ có thứ gì đó có thể khiến bạn bị sốc. Hãy ý thức được vấn đề. Không, tôi không nói rằng bạn phải nghiền ngẫm nan đề cá nhân của mình trong sự sợ hãi. Mà tôi đang nói rằng bạn sẽ tìm kiếm một cơ hội. Bạn thấy đó, người ta sẽ chi trả bộn tiền để dọn dẹp và sửa chữa vấn đề đấy. Doanh nghiệp thực sự là câu trả lời cho nan đề của một ai đó. Ví dụ, mọi người gặp một vấn đề - đó là họ đói - vậy là thể nào cũng có ai đó mở cửa hàng thức ăn nhanh ở ga tàu điện ngầm cho xem. Tôi chắc rằng có thể lắm ban đầu bạn sẽ mở tiệm bánh

mì kẹp nhỏ chứ bạn chưa chuyển nó sang khái niệm kinh doanh ngay đâu. Nhưng ngày hôm nay, có hàng vạn cửa hàng thức ăn nhanh trên khắp hành tinh này vì họ đang giải quyết cho vấn đề của ai đó. Và bạn sẽ nói “Tôi có thể làm điều này”, và bạn hoàn toàn có thể. Nhưng bạn cần nghĩ khác đi.

Drenda và tôi hôm nay là những triệu phú, không phải vì chúng tôi thông minh hay có diện mạo đẹp. Chúng tôi đơn giản là đã học được cách Vương quốc Đức Chúa Trời vận hành và Đức Chúa Trời đã chỉ cho chúng tôi cách giải quyết nan đề chúng tôi gặp phải. Và rồi Ngài cũng chỉ cho chúng tôi cách giúp đỡ những người khác giải quyết cùng một vấn đề. Nó không hề khó đến vậy đâu!

Nơi Của Sự Chuẩn Bị

Vậy, sau khi bạn gieo trong đức tin và sau khi bạn nhận được kế hoạch, đừng chỉ biết tiến hành mà không suy nghĩ. Hãy nhớ câu Kinh Thánh trong Ma-thi-ơ 13.

Vương quốc thiên đàng ví như kho báu chôn giấu trong một đồng ruộng. Một người kia tìm được thì giấu đi, vui mừng đem bán mọi thứ mình có, để mua đồng ruộng ấy.

— Ma-thi-ơ 13:44

Trước tiên Đức Chúa Trời sẽ luôn gọi bạn đến nơi của sự chuẩn bị trước. Cho nên thậm chí bạn nghe được từ Chúa và Ngài thực sự ban cho bạn ý tưởng khởi sự công việc kinh doanh mới mẻ hoành tráng thì bạn còn phải chắc chắn về thời điểm nữa. Đức Chúa Trời luôn mặc khải kho báu để thúc đẩy bạn hướng đến sự chuẩn bị trước tiên. Hãy để ý tôi không nói Chúa ban cho bạn kho báu. Mà tôi nói Ngài mặc khải cho bạn kho báu, đó mới là câu trả lời của tôi. Có nhiều, rất nhiều người

hiểu sai sự mặc khải về kho báu cũng như thời điểm để nắm giữ được kho báu, đó là những kết quả khủng khiếp. Đức Chúa Trời sẽ luôn dẫn dắt bạn đến nơi của sự luyện tập và chuẩn bị trước khi Ngài sai bạn đi đánh chiếm kho báu.

Tôi biết trong trường hợp của tôi khi còn là một thanh niên, Đức Chúa Trời ban cho tôi khải tượng về tôi rằng tôi đang đứng và cầm cuốn Kinh Thánh trong tay. Trong lúc đứng đó, tôi không những thấy mình đang giảng Kinh Thánh mà tôi còn thấy một căn phòng với người ngồi trong đó nghe tôi giảng nữa. Có một tiếng nói cất lên với tôi lúc tôi nhìn thấy khải tượng đó rằng. “Ta kêu gọi con rao giảng Lời Ta.” Tôi nghe câu nói đó đến ba lần rồi khải tượng biến mất. Năm đó tôi 19 tuổi. Tôi liền chạy đến cửa tiệm pizza của cha vào lúc đó và thực sự không biết toàn bộ khải tượng đó có nghĩa gì. Tôi biết tôi được gọi để rao giảng Lời Đức Chúa Trời nhưng rao giảng thế nào và tại đâu thì tôi chưa biết.

Trên thực tế, đó là tiếng gọi của sự chuẩn bị. Không lâu sau khi Chúa ban cho tôi khải tượng đó, Ngài bảo tôi đi học trường Kinh Thánh và rồi theo học trường ORU. Tại đó tôi đã gặp tình yêu của đời mình, Drenda. Chúng tôi đi từ ORU và rồi bắt đầu công việc kinh doanh lãnh vực tài chính, là kế hoạch tôi không hiểu tại thời điểm đó. Điều gì đã xảy ra đối với tiếng gọi của Chúa cho cuộc đời tôi vậy? Nhưng Đức Chúa Trời đã có một kế hoạch. Ngài đã dùng thời gian đó để tôi luyện tôi trong mọi khía cạnh của cuộc đời liên quan đến tài chính, để tôi luyện tôi về luật lệ và nguyên tắc của Vương quốc, là những điều trở thành đó móng cho chức vụ của tôi. Ngài cũng dùng thời gian đó để giúp đỡ tôi lớn lên trong sự tự tin vì tôi quá sợ hãi chuyện nói trước đám đông lúc tôi còn trẻ.

Mãi cho đến ngày 1 tháng Chín năm 1995, Đức Chúa Trời dẫn dắt tôi mở hội thánh nằm ở tầng hầm của một trạm thu âm Cơ đốc địa phương. Buổi nhóm đầu tiên của chúng tôi rơi vào

bạn đêm, lúc đứng tại đó, tôi thấy chính xác bức tranh khải tượng mà Đức Chúa Trời đã ban cho tôi vào 21 năm trước đó.

Cho nên hãy hiểu rằng khi bạn nghe được khải tượng, nhận được sự hướng dẫn hay nắm bắt được ý tưởng thì thường nó không có nghĩa là thực hiện ngay vào lúc đó. Đức Chúa Trời sẽ nói cho bạn biết khi nào thì bước ra như khi Ngài ban cho bạn kế hoạch vậy. Ngài sẽ nói cho bạn và bạn sẽ biết.

Trong trường hợp của tôi, chúng tôi đã tham gia tại một hội thánh nhỏ gần nhà vào năm 1995; và trong một buổi nhóm Chúa Nhật, Đức Chúa Trời bắt đầu hành động. Tôi thậm chí không nghe được vị mục sư của tôi đang nói cái gì lúc Thánh Linh của Đức Chúa Trời tác động mạnh mẽ trên tôi. Tôi biết ngay đó là lúc tôi cần phải bước ra! và bạn cũng sẽ như vậy!

Drenda và tôi luôn yêu thích việc nhìn ngắm mọi thứ Chúa đã làm nhưng đam mê của chúng tôi chính là nhìn ngắm mọi thứ Chúa đang làm!!!! Chúng tôi kết ước dành trọn phần đời còn lại của chúng tôi để trao giảng và dạy dỗ sứ điệp về Vương quốc Đức Chúa Trời. Đối với chúng tôi không gì phấn khích hơn cho bằng việc nhìn thấy gương mặt của mọi người bừng sáng lên với sự mặc khải lúc chúng tôi giảng dạy. Chúng tôi biết điều đó có ý nghĩa gì; họ đã nghe được câu trả lời.

Chúng tôi biết Vương quốc cũng là câu trả lời cho bạn! Cho nên nguyên tắc thứ năm Chúa dạy tôi là gì?

Bước 5#: Khi bạn đã biết được thời điểm, phương pháp và địa điểm, đừng trì hoãn! Thứ hai, đừng ngạc nhiên gì về sự xung đột.

Bạn và Đức Chúa Trời có thể hoàn tất công việc, không nghi ngờ gì về điều đó! Hãy nhớ ý muốn của Đức Chúa Trời đó là khiến cho bạn được thịnh vượng.

Thưa anh quý mến, tôi cầu nguyện cho anh được thịnh vượng mọi mặt, được khỏe mạnh phần xác, cũng như được thịnh vượng về phần hồn.

—3 Giảng 2

Đừng để bất kỳ ai nói với bạn rằng đó không phải là ý muốn của Chúa và điều tốt nhất Ngài dành cho bạn đó là khiến bạn khoẻ mạnh và thịnh vượng trong đời! Đây là điều Sa-tan đã đánh cắp khỏi mặt đất và là điều Đức Chúa Trời phục hồi cho bạn trong Chúa Giê-su Christ. Tôn giáo dạy mọi người những lời nói dối như vậy về Đức Chúa Trời. Đôi khi con người cần tưởng tượng những điều họ chưa từng biết trước khi họ có thể học được lẽ thật. Tôi đã nhận được một lá thư điện tử sau đây vào một ngày khác, là lá thư minh họa nhu cầu cần phải đổi mới tâm trí bạn về những gì Đức Chúa Trời thật sự phán.

Kính gửi Mục sư Gary,

Tôi tên là Annette. Tôi lớn lên trong một gia đình mà cha tôi là mục sư hội thánh Báp-tít, tôi được cứu từ khi còn nhỏ và tôi yêu Chúa Giê-su vô cùng. Khi lên thanh niên, tôi được báp-tem Thánh Linh và bắt đầu hiểu được sự thờ phượng, sự chữa lành, sự giải cứu thật, những ân tứ thuộc linh cùng nhiều lẽ thật khác về Vương quốc Đức Chúa Trời. Tôi học được nhiều nguyên tắc cơ bản về gieo và gặt thông qua nhiều thầy dạy dỗ trong thân thể Đấng Christ. Nhưng mãi cho đến khi chồng tôi, là anh John “sa vào” những sự dạy dỗ của mục sư thì tôi mới bắt đầu nhận ra tôi thực sự gặp rắc rối khi tin rằng các Cơ đốc nhân - đặc biệt là các mục sư và/ hoặc những người hầu việc Chúa - khá nên tìm kiếm sự thịnh vượng vượt lên trên những nhu cầu cơ bản cần được đáp ứng trong đời sống họ. Chúng tôi phát hiện ra là không ai trong vợ chồng chúng tôi thật sự hiểu được cách Vương quốc Đức Chúa Trời hoạt động.

Vợ chồng chúng tôi đều hầu việc Chúa và đều trung tín nộp phần mười. Chúng tôi cũng là những người ban cho rồi rộng và thậm chí còn dạy nguyên tắc gieo và gặt. Nhưng chúng tôi đã cảm thấy cuộc sống của chúng tôi thoải mái và đó là tất cả những gì chúng tôi mong đợi. Mãi cho đến mùa thu năm 2003, chúng tôi bị phạt tại bến tàu là nơi vừa là chỗ làm việc vừa là trụ sở chính của mục vụ. Rồi sau đó có một vài sự kiện xảy ra mà chúng tôi thay đổi mọi thứ. John bắt đầu liên tục gặp những vấn đề về tim mạch, theo đó mà cậu được phẫu thuật tim. Chúng tôi không có bảo hiểm sức khỏe tại thời điểm đó và chúng tôi bắt đầu gánh chịu những chi phí lớn cho các hoá đơn bệnh viện. Chồng tôi không thể đi làm lại khiến mọi chuyện thậm chí tồi tệ hơn. Và những quyết định tồi tệ trong quá khứ của chúng tôi đã dẫn đến những vấn đề tài chính trầm trọng hơn. Năm 2015, cuộc sống tài chính bình thường của chúng tôi đã thay đổi từ chỗ khá thoải mái đến chỗ mang gánh nặng nợ nần khổng lồ kể cả các khoản thuế bị truy thu nữa.

Chúng tôi luôn rộng rãi vì chúng tôi thích ban cho và tin vào nguyên tắc có gieo, có gặt. Chúng tôi khẩn thiết tìm kiếm Chúa cho những câu trả lời. Rồi John tình cờ nghe được loạt bài giảng dạy của mục sư trên truyền hình. Đầu tiên, anh ấy nói “Ông ấy không thể mua chuộc Chúa như vậy được” rồi ảnh tắt TV. Nhưng vài ngày sau, anh ấy lại thấy chương trình phát sóng của mục sư trên truyền hình và lần này, ảnh lại không thể ngừng nghe mục sư giảng. Anh ấy kết thúc sự việc này bằng việc đặt mua mọi công cụ mục sư dùng để dạy dỗ tại thời điểm đó! Chúng tôi ăn nuốt bộ tài liệu của mục sư suốt hai năm trước khi cả hai vợ chồng có thể buông bỏ được niềm tin điên cuồng rằng muốn sống dư dật và còn hơn cả đủ là ai.

Một ngày nọ, chúng tôi đang xem TV, chắc cũng là lần thứ mười, cụ thể là chiếc đĩa ghi hình DVD nơi mục sư dạy về việc Chúa

Giê-su bảo Phi-e-rơ đi bắt một con cá và lấy đồng bạc trong miệng nó để nộp thuế trong Ma-thi-ơ đoạn 17 cùng với sự minh họa về người phụ nữ đã dùng điều bà sẵn có trong nhà mình trong 2 Các Vua 4.

Bất ngờ tôi nhớ lại cách đó vài năm, có một người bạn đã tặng chúng tôi một đồng xu bằng vàng để cảm ơn một vài công việc chúng tôi đã làm cho họ. Một đồng xu bằng vàng thì không đủ để trả hết các khoản thuế nhưng nó là “cái gì đó” chúng tôi có trong nhà để có thể gieo! Chúng tôi gieo đồng xu ấy vào chức vụ của mục sư và trở thành Cộng Sự Gân Gũi (Inner Circle Partner) của chức vụ mục sư và chúng tôi đã nhìn thấy được điều Chúa đã làm sau đây.

Khoảng vài tháng sau đó, chúng tôi tiếp tục nghe nhiều sự dạy dỗ của mục sư và chúng tôi phải vật lộn để giữ đầu mình không bị chìm dưới nước trong lúc trả nợ. Rồi vào một đêm nợ, tôi nằm mơ thấy Đức Chúa Trời chỉ cho tôi thấy một khoản tiền lớn sắp đến với chúng tôi. Suốt những tuần sau đó, chúng tôi thấy có nhiều sự chúc phước tài chính nho nhỏ đến. Chúng tôi tiếp tục cầu nguyện và ban cho nhiều hơn như Chúa đã hướng dẫn và chúng tôi công bố lễ thật của Đức Chúa Trời và lắng nghe để đảm bảo là chúng tôi đã vâng theo mọi điều chúng tôi tin Ngài bảo chúng tôi làm.

Rồi có một hoàn cảnh đảo ngược tình thế dường như bất khả thi đã xuất hiện. Chúng tôi đã thấy giấc mơ đó được ứng nghiệm. Số tiền chúng tôi nhận được vượt trên và vọt xa hơn những gì chúng tôi cần để trả nợ. Bây giờ chúng tôi không còn mắc nợ nữa. Bây giờ chúng tôi đang tìm kiếm các chiến lược để đầu tư cách khôn ngoan và sống cuộc đời được nhân lên bội phần hầu cho chúng tôi có thể ban cho rỗi rộng luôn luôn và trong mọi dịp tiện.

John và Annette

Lúc nào chúng tôi cũng nhận được những lá thư kiểu thế này từ những người đang học biết chân lý về Đức Chúa Trời và Vương quốc Chúa và nhận ra họ đang bị lừa dối bởi tôn giáo.

Tôi phát hiện ra một khi tâm trí tôi được biến đổi theo sự tốt lành của Đức Chúa Trời và Lời Ngài thì tôi có thể lớn lên trong khả năng tôi cần có để được tự do. Hãy nhớ, đừng bao giờ nghi ngờ Đức Chúa Trời. Nếu có một lúc nào đó trong cuộc đời bạn hầu như bạn thấy Vương quốc của Chúa bị thất bại thì hãy làm theo những gì các môn đồ của Chúa Giê-su làm. Họ không hỏi Chúa Giê-su, “Chúa Giê-su ơi, tại sao Ngài không đuổi quỷ?” Họ không hỏi như vậy mà họ hỏi “Tại sao chúng con không thể đuổi được quỷ?” Họ biết vòng tròn nhỏ phải bị chấm dứt khỏi cuộc đời họ nên họ hỏi xin Chúa Giê-su giúp họ hiểu được nó. Nếu bạn không thấy được điều Kinh Thánh nói về cuộc đời bạn, hãy cầu xin Chúa chỉ cho bạn biết lý do! Ngài sẽ phán với bạn và giúp bạn học được cách Vương quốc tuyệt vời của Ngài hoạt động.

**NGÀI SẼ PHÁN VỚI BẠN
VÀ GIÚP BẠN HỌC ĐƯỢC
CÁCH VƯƠNG QUỐC
TUYỆT VỜI CỦA NGÀI
HOẠT ĐỘNG.**

Như hôm qua, có một doanh nhân trong hội thánh tôi nhận được tin từ ngân hàng của anh rằng khoản tiền trợ cấp liên quan đến anh được hứa trước đây đã bị từ chối. Anh ấy đã nhìn thấy trước khoản tiền đó và đã lên kế hoạch sắp xếp cho khoản tiền đó rồi. Vậy mà bây giờ, không có sự trợ giúp đó, anh ấy buộc phải cắt giảm nhân sự. Lúc anh hỏi ngân hàng tại sao khoản tiền đó bị từ chối, họ không thể đưa ra được câu trả lời tại sao. Vì anh nghĩ mình sắp nhận được khoản tiền lớn nên anh đã tiến hành làm trước một số tiền, đầu tư tiền vào những nguồn cung ứng anh cần. Nhưng bây giờ tiền không có, anh thấy mình không còn tiền và không biết phải làm gì. Điều duy

nhất anh còn lại là một cái thẻ quà tặng trong ví mà ai đó đã cho anh. Ngay lập tức anh cầm cái thẻ đó đến hội thánh vì anh biết anh phải gieo cái anh có và tin Chúa sẽ giúp đỡ anh giải quyết thời kỳ khó khăn này. Nội trong vài giờ đồng hồ sau khi gieo cái thẻ cho hội thánh như hạt giống, ngân hàng lại gọi cho anh và nói họ rất xin lỗi vì có sự nhầm lẫn ở đây, rồi họ gửi tiền cho anh.

Bạn Có Vai Trò Cần Thực Hiện

Vì sắp khép lại cuốn sách này, hãy để tôi nói với bạn một vài lời cuối cùng liên quan đến việc nắm lấy số tiền bạn cần. Tôi biết có nhiều con cái Chúa có tấm lòng để ban cho, có tình thương đối với con người nhưng họ không có tiền. Tôi tin lý do chính họ thất bại trong việc nhìn thấy sự phúc đáp cho sự gieo ra của họ đó là khái niệm sai lầm về những gì lẽ ra phải xảy đến sau khi họ ban cho hoặc gieo giống. Có nhiều Cơ đốc nhân tin tưởng cách sai lầm rằng Đức Chúa Trời sẽ cứ mang khoản tiền bạc họ tin họ sẽ nhận được đến. Nhưng điều đó là không thể vì Đức Chúa Trời không có tiền. Tiền là thứ thuộc về đất và chỉ là sản phẩm của thương mại (mua và bán thứ gì đó).

Vì vậy, một khi chúng ta gieo, nếu chúng ta hiểu được khía cạnh này trong tiến trình gieo, chúng ta phải nghe được kế hoạch, sự dẫn dắt hay một ý tưởng nào đó từ Đức Thánh Linh là nơi hoặc là chúng ta tạo ra được hoặc là chúng ta nắm lấy được tiền bạc trên thị trường. Điều này không có nghĩa bạn phải có một công việc kinh doanh nào đó mà là chính Đức Thánh Linh hướng dẫn bạn đến nơi nào đó trong thị trường để cho bạn thả lưới. Lưới là thứ có khả năng bắt hoặc tạo ra được tiền trên thị trường. Đức Chúa Trời sẽ hướng dẫn bạn các bước và bạn phải đi theo kế hoạch. Đối với hầu hết mọi

người, tôi tin cái lưới gần như tốt nhất, nhanh nhất là một công việc kinh doanh. Khi tôi dùng hai chữ kinh doanh, tôi không có ý nói đến việc phải lao động dưới/ cho một công ty nào đó mà tôi đang muốn nói đến một cái lưới đủ to để bắt được số cá bạn cần. Công việc kinh doanh đó có thể là chính bạn hoặc là công việc kinh doanh của một ai đó.

Nhưng khi đến lúc thả lưới thì theo kinh nghiệm, tôi thấy hầu hết mọi người lại đi bắt cá voi trong bồn tắm nhà mình. Hãy để tôi giải thích. Giả sử ai đó đi làm ở một cửa hàng bách hoá địa phương kiếm được 10 đô mỗi giờ. Nhưng bây giờ, họ muốn trả tiền cho căn nhà họ ở trị giá 150,000 đô và họ muốn dùng luật lệ của Vương quốc để hoàn tất điều này. Được rồi, nghe hay đấy.

Tiếp theo, họ nghe được nguyên tắc gieo và gặt, một luật lệ nào đó của Vương quốc Chúa và họ gieo đi với niềm tin là họ sẽ mua được căn nhà như thế. Một lần nữa, nghe hay đấy. Nhưng vì một số lý do, họ nghĩ tiền sẽ cứ thế mà xuất hiện thôi. Họ thừa biết công việc của họ không cho phép họ bắt lấy đủ số tiền để trả dứt cho căn nhà như vậy vì họ quăng niềm hi vọng của họ vào Chúa (và điều đó là tốt). Nhưng khi tôi nói “hãy đặt hi vọng của chúng ta nơi Chúa”, bạn cần hiểu điều tôi đang muốn nói ở đây đó là chúng ta đặt hi vọng của chúng ta nơi Chúa để tin rằng Ngài ban cho chúng ta sự khôn ngoan và hướng dẫn để chúng ta bắt được tiền. Và với sự hiểu biết như vậy đã tạo nên ý nghĩa cho nhiều sự thay đổi lớn lao rồi.

Bạn thấy đó, điều con người thất bại trong sự nhận thức đó là Đức Chúa Trời có thể cần phải hướng dẫn họ đến một cái hồ mới để bắt cá voi chứ không phải là cái bồn tắm nhà họ. Bạn biết đó, không hề có con cá voi nào trong bồn tắm nhà bạn cả! Việc trả được tiền cho căn nhà trị giá 150,000 đô trong vòng một vài năm với mức lương 10 đô la mỗi giờ là việc khó thực hiện. Nhưng Đức Chúa Trời thực sự biết nơi nào có cá và Ngài có thể dẫn bạn đến đúng chóc nơi đó với một phương

thức bắt được con cá cụ thể để bạn đạt được mục tiêu. Bạn còn nhớ câu chuyện của Phi-e-rơ và mẻ lưới khổng lồ đó không? Phi-e-rơ thức suốt đêm để bắt cá nhưng lại không bắt được con cá nào, nhưng Chúa Giê-su lại bảo anh ra nơi có cá; và sau đó, thuyền của Phi-e-rơ sắp không giữ nổi số cá trên thuyền. Sự khác biệt ở đây là gì? Đó là lời chỉ thị, “Hãy thả lưới ở vùng nước sâu.” Bạn thấy chưa, Phi-e-rơ đã đánh cá sai địa điểm nhưng khi Chúa Giê-su bảo cho anh biết điều anh phải làm thì anh đã thành công.

Lúc Drenda và tôi nợ nần nghiêm trọng, chúng tôi đã phải học cách nghe tiếng Chúa và đi theo Ngài đi ra những cái hồ lớn hơn và ngày càng lớn hơn để bắt được loại cá chúng tôi cần. Sự hướng dẫn của Đức Chúa Trời đã dẫn chúng tôi đến với vùng nước sâu và sâu hơn. Thật lòng mà nói, Chúa đã dẫn chúng tôi đi xa đến mức chúng tôi không thể nhìn thấy được đất liền nữa, đó cũng là nơi rất đáng sợ để ở vì chúng tôi chưa từng đến đó bao giờ và đặc biệt sợ khi bão tố xuất hiện.

Hầu hết mọi người đều chờ Chúa mang tiền đến nhưng nó sẽ không bao giờ đến với họ nếu họ không chịu lắng nghe điều gì đó lạ lẫm với họ, là điều dẫn họ đến với những vùng đất mới và đáng sợ là nơi họ chưa từng đến trước đó. Hầu hết mọi người chỉ tìm kiếm những điều quen thuộc, những điều họ đã biết trước đây. Nhưng cá voi lại không sống trong bồn tắm nhà bạn. Bạn cần đến với vùng nước sâu hơn.

Cho nên hãy nhớ, chúng ta không ngồi vu vơ mãi một chỗ một khi chúng ta đã gieo xong. Khi chúng ta thực sự gieo đi rồi, chúng ta có thể bám chắc vào Lời Chúa và hãy biết rằng Ngài sẽ dẫn chúng ta đến với mùa gặt. Nhưng chúng ta phải lắng nghe sự hướng dẫn của Ngài, hãy đi theo sự hướng dẫn đó và rồi dùng lưới để bắt cá voi khi bạn đến được đó.

Có nhiều người thật sự đã thay đổi nhiều cái hồ khác nhau để đi đến đó nhưng lại thất bại trong việc thay đổi phương pháp

để thu hoạch. Cái cần câu cá mang xanh sẽ không thể câu được cá voi. (Sẵn đây, tôi không có ý nói về một con cá voi thật ngoài đời. Tôi chỉ đang nói ví dụ về kích cỡ của chúng mà thôi).

Một khi bạn ở đúng nơi, phương pháp của bạn cũng phải có thể xử lý được cân nặng và chịu được áp lực cao là hai điều bắt buộc để nắm được mùa thu hoạch bội thu. Tất cả những điều này đều cần phải có thời gian để được đặt đúng chỗ. Nhiều lúc, Đức Chúa Trời biết chúng ta không có khả năng xử lý được cá voi lúc đi săn một khi chúng ta nhìn thấy nó ngay trước mắt mình. Nhưng Đức Chúa Trời sẽ tôi luyện chúng ta, và chúng ta có thể chắc chắn rằng chúng ta thật sự đủ sức mạnh để kéo nó vào bờ nếu chúng ta không yếu sức.

Cho nên phải nhớ ngừng suy nghĩ về những thuật ngữ phép lạ liên quan đến tiền bạc hay đó là cái tôi gọi là chiếc hộp tâm trí (dù Chúa thực sự có làm nhiều phép lạ). Thay vào đó, chúng ta cần làm việc cùng với Chúa, chuẩn bị cho mùa thu hoạch và làm tốt vai trò của chúng ta để nắm bắt được mọi cơ hội Chúa đặt trước chúng ta.

Sức Mạnh Của Sự Cung Ứng đã được đặt trong đôi tay bạn. Không, tôi không nói về tiêu đề của sách đâu. Tôi đang nói về Đức Thánh Linh và Vương quốc mà Đức Chúa Trời đã thiết lập bạn ở trong đó. Cho nên hãy tiến tới vì điều này, và chinh phục nhiều người về cho Đấng Christ bằng sự thành công và bằng tấm gương của chính bạn.

Này bạn ơi, tôi vừa nhận được lá thư này và tôi nghĩ nó sẽ là một lời nhắc nhở hay cho lúc chúng ta khép lại cuốn sách này.

**CHÚNG TA CẦN LÀM VIỆC
CÙNG VỚI CHÚA, CHUẨN
BỊ CHO MÙA THU HOẠCH
VÀ LÀM TỐT VAI TRÒ CỦA
CHÚNG TA ĐỂ NẮM BẮT
ĐƯỢC MỌI CƠ HỘI CHÚA
ĐẶT TRƯỚC CHÚNG TA.**

Ở giữa sự sa sút kinh tế thế giới, doanh nghiệp của chúng tôi đã gánh khoản nợ 4,000 đô và rồi thêm khoản nợ 8,000 đô nữa! Và còn hơn thế nữa!!! Nhưng nhìn lại công việc kinh doanh của mình, chúng tôi nhận ra, tính đến hôm nay, lợi nhuận ròng năm 2020 của chúng tôi tăng lên gấp rất nhiều lần so với toàn bộ lợi nhuận ròng của năm 2019! Chúng tôi đang thịnh vượng vượt trên và vượt xa hơn tất cả những gì chúng tôi có thể cầu xin hoặc suy tưởng (Ê-phê-sô 3:20) đường lúc kinh tế thế giới bị rửa sạch của đất đang sụp đổ! Chúng tôi thật quá đỗi phấn khích bởi những điều Chúa đang làm. Ngài thật QUÁ thành tín với Lời Ngài!!!

Cảm ơn, cảm ơn và cảm ơn ông bà Mục sư Gary, cùng toàn thể gia đình, đội ngũ làm việc và những cộng sự của ông bà trong công tác mang Lời Đức Chúa Trời đến với cuộc đời chúng tôi! Chúng tôi đã sống 17 năm trong nghèo đói và cơ cực - giống như Mục sư Gary và mục sư Drenda đã từng chịu đựng trong suốt 9 năm ấy - cho đến khi hai ông bà công chiếu loạt bài học Fixing the Money Thing (Chấn Chính Tiền Bạc của Bạn) vào mỗi buổi nhóm tối thứ Tư tại hội thánh. Điều này đã xảy ra cách đây năm năm rưỡi và chúng tôi đã không bao giờ còn như trước đây nữa!!! Xin cảm ơn một lần nữa và tôi xin chúc phước trên ông bà!!!

Này, hãy kể cho tôi nghe câu chuyện của bạn tại GaryKeese.com. Còn nhiều người khác cũng đang cần được nghe cách Vương quốc đáng kinh sợ của Chúa hoạt động trong cuộc đời bạn đấy.

ĐỘT PHÁ TÀI CHÍNH

Sức Mạnh Của Sự Cung Ứng

Vật lộn để sinh tồn...
hay có thể mơ những giấc mơ lớn?

Là nô lệ cho nợ nần...
hay đeo đuổi mục đích đã được Đức Chúa Trời thiết kế cho bạn?

Điều nào trên đây giống với bạn hơn?

Điều gì tạo nên khác biệt trong CUỘC ĐỜI BẠN?

Sự Cung Ứng.

Tất cả chúng ta có thể đồng ý rằng có đủ sự cung ứng cho mọi thứ mình cần trong đời là điều cốt yếu.

Nhưng bạn có thật sự hiểu SỨC MẠNH của sự cung ứng chưa?

Gary Keesee muốn làm cho điều này dễ hiểu.

Cuốn sách thứ tư của bộ sách “Đột Phá Tài Chính”, Gary đã tiết lộ một trong những yếu tố quan trọng nhất tạo nên thành công của ông cũng như nhiều người khác, và là một bí mật CỐT LÕI khác của Vương quốc Đức Chúa Trời đó là: Sức Mạnh của Sự Cung Ứng!

Bạn sẽ học biết:

- NĂM BƯỚC CƠ BẢN giúp bạn nhận lãnh được sự cung ứng bạn cần.
- Tầm quan trọng của đức tin cũng như cách nói khi bạn không ở trong đức tin.
- Sự trì hoãn dẫn đến chết người ra sao.
- Nếu bạn có thể tin vào việc trúng số (vàng, nó thật sự có trong đây).
- Và nhiều điều khác nữa!

Hãy cùng với Gary tham gia hành trình khai sáng này và khám phá cách bổ sung *Sức Mạnh Của Sự Cung Ứng* vào cuộc đời bạn!

Gary Keesee là tác giả, diễn giả, doanh nhân, chuyên gia tài chính và là mục sư có khát vọng giúp đỡ nhiều người thành công trong cuộc sống, đặc biệt trong lĩnh vực niềm tin, gia đình và tài chính. Gary cùng với vợ - bà Drenda thành lập nhiều doanh nghiệp thành công và là những nhà sáng lập chương trình Faith Life Now, sản xuất hai chương trình truyền hình - *Fixing The Money Thing (Chấn Chính Tiền Bạc)* và *Drenda*, tổ chức các hội nghị và viết rất nhiều sách vở. Vợ chồng ông bà Keesee còn là mục sư tại hội thánh Faith Life Church gần Columbia, Ohio.